

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab . . . 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3284/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab 22
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 af 22. december 1994 om den fælles importordning og om ophævelse af forordning (EF) nr. 518/94 53
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regie 71
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3287/94 af 22. december 1994 om inspektion inden afsendelse for så vidt angår eksport fra Fællesskabet 79
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3288/94 af 22. december 1994 om ændring af forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker med henblik på gennemførelse af de aftaler, der er indgået i forbindelse med Uruguay-runden 83
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3289/94 af 22. december 1994 om ændring af forordning (EØF) nr. 3030/93 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande 85
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994 om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi 105

Pris: 38 ECU

(Fortsættelse på omslagets næste side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

94/824/EF:

- ★ Rådets beslutning af 22. december 1994 om udvidelse af den retlige beskyttelse af halvlederprodukters topografi til at omfatte personer fra et medlem af Verdenshandelsorganisationen 201

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3283/94

af 22. december 1994

om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forordningerne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter samt de forordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 235 i traktaten, og som gælder for varer, fremstillet på basis af landbrugsprodukter, og særlig til de bestemmelser i disse forordninger, der muliggør en fravigelse af det almindelige princip om udelukkende at erstatte alle beskyttelsesforanstaltninger ved grænserne med de i nævnte forordninger fastsatte foranstaltninger,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 2423/88 ⁽²⁾ vedtog Rådet fælles regler om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab;

disse regler blev vedtaget i overensstemmelse med de bestående internationale forpligtelser, især dem, som følger af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, i det følgende benævnt »GATT«, af aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT (antidumpingkodeks af 1979) og af aftalen om fortolkning og anvendelse af artikel VI, XVI og XXIII i GATT (kodeks om subsidier og udligningstold);

de multilaterale handelsforhandlinger, der afsluttedes i 1994, førte til nye aftaler om anvendelsen af artikel VI i GATT, og Fællesskabets regler bør derfor ændres på baggrund af disse nye aftaler; som følge af den forskelligartede karakter af de nye regler vedrørende dumping og subsidier er det også ønskeligt, at der foreligger særskilte fællesskabsregler på disse to områder, og de nye regler vedrørende subsidier og udligningstold er derfor indeholdt i en særskilt forordning;

ved anvendelsen af disse regler er det for at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som tilvejebringes ved GATT-aftalen, af væsentlig betydning, at Fællesskabet tager hensyn til sine vigtigste handelspartners fortolkning af reglerne;

den nye aftale om dumping, nemlig aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994, i det følgende benævnt 1994-antidumpingaftalen, indeholder nye og detaljerede regler, især med hensyn til fastlæggelsen af dumping, procedurerne for indledning og gennemførelse af en undersøgelse, herunder fastlæggelsen og behandlingen af de faktiske oplysninger, indførelsen af midlertidige foranstaltninger, indførelsen og opkrævningen af antidumpingtold, gyldighedsperioden for og en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltninger samt offentliggørelsen af oplysninger om antidumpingundersøgelser; i betragtning af de omfattende ændringer og for at sikre en tilfredsstillende og gennemsigtig gennemførelse af de nye regler bør indholdet af de nye aftaler i videst muligt omfang overføres til fællesskabslovgivningen;

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 14. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽²⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 521/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 7) og ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).

det er ønskeligt at fastlægge klare og detaljerede regler for beregningen af den normale værdi, navnlig at den under alle omstændigheder bør fastsættes på grundlag af et repræsentativt salg i normal handel i eksportlandet; det er formålstjenligt af fastlægge de omstændigheder, under

hvilke salg på hjemmemarkedet kan anses for at have fundet sted med tab og lades ude af betragtning, og at det resterende salg eller den beregnede værdi eller salget til et tredjeland kan anvendes som grundlag for afgørelsen; der bør endvidere fastlægges regler for en korrekt omkostningsfordeling, herunder i forbindelse med opstart, hvor det også er hensigtsmæssigt at fastlægge retningslinjer for definitionen af opstart samt omfanget af og metoden for fordelingen; ved fastlæggelsen af en beregnet normal værdi er det også nødvendigt at angive den metode, der skal anvendes til fastsættelse af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt den fortjeneste, der skal indregnes i en sådan værdi;

ved fastlæggelsen af den normale værdi for lande uden markedsökonomi må det anses for formålstjenligt at fastsætte regler for valg af et egnet tredjeland med markedsökonomi, der kan anvendes med henblik herpå, og endvidere bør det fastsættes, at hvis det ikke er muligt at finde et egnet tredjeland, kan den normale værdi fastsættes på ethvert andet rimeligt grundlag;

det er formålstjenligt at definere eksportprisen og at opregne de justeringer, der skal foretages i de tilfælde, hvor det anses for påkrævet at beregne denne pris på grundlag af den første pris på det åbne marked;

for at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportpris og normal værdi er det tilrådeligt at opregne de faktorer, der kan øve indflydelse på priserne og disses sammenlignelighed, og at fastlægge særlige regler for hvornår og hvorledes justeringerne skal foretages, herunder at enhver gentagelse af justeringerne skal undgås; det er også nødvendigt at fastsætte, at sammenligningen kan finde sted på grundlag af gennemsnitspriser, idet de individuelle eksportpriser dog kan sammenlignes med en gennemsnitlig normal værdi, når førstnævnte er forskellige alt efter kunde, område eller periode;

det er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om dumpingimporten har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade; ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i Fællesskabet, kan tilskrives omfanget af den pågældende indførsel og priserne på de indførte varer, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Fællesskabet;

det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« og at fastsætte, at parter, der er forbundet

med eksportørerne, kan holdes uden for denne definition af erhvervsgren, og endvidere bør det defineres, hvad der forstås ved »forbundet«; det er også nødvendigt at åbne mulighed for, at der træffes antidumpingforanstaltninger på vegne af producenterne i en region i Fællesskabet, og at fastlægge retningslinjer for definitionen af en sådan region;

det er nødvendigt at fastsætte, hvem der kan indgive en antidumpingklage, herunder omfanget af den pågældende EF-erhvervsgrens tilslutning hertil, samt hvilke oplysninger om dumping, skade og årsagssammenhæng en sådan klage bør indeholde; det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af en procedure;

det er nødvendigt at fastsætte, hvorledes interesserede parter skal underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt, og de skal have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og fuldt ud have lejlighed til at varetage deres interesser; det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, især at interesserede parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning; der bør også fastlægges nærmere betingelser for, at en interesseret part kan få adgang til oplysninger, der er indgivet af andre interesserede parter, og fremsætte bemærkninger hertil; medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger;

det er nødvendigt at fastlægge betingelserne for, at der kan indføres midlertidig told, herunder at en sådan told ikke kan indføres tidligere end 60 dage og senere end ni måneder efter indledningen af en procedure; af administrative grunde er det også nødvendigt at fastsætte, at Kommissionen i alle tilfælde kan indføre en sådan told, enten umiddelbart i en periode på ni måneder eller i to etaper på henholdsvis seks og tre måneder;

det er nødvendigt nærmere at fastlægge procedurerne for godtagelse af tilsagn, der afhjælper virkningerne af dumping og den forvoldte skade, og som træder i stedet for indførelse af midlertidig eller endelig told; det er også påkrævet at fastlægge følgerne af, at tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, og at gøre det klart, at der kan indføres midlertidig told, hvis der foreligger mistanke om misligholdelse, eller hvis det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger til supplerende af undersøgelsesresultaterne; ved godtagelsen af tilsagn bør det påses, at de foreslåede tilsagn og håndhævelsen heraf ikke giver anledning til en adfærd, der begrænser konkurrencen;

det er nødvendigt at fastsætte, at en sag normalt afsluttes uden indførelse af foranstaltninger eller ved fastsættelse af endelige foranstaltninger, inden for en frist på tolv måneder og i intet tilfælde senere end 15 måneder efter indledningen af undersøgelsen; undersøgelser eller procedurer bør afsluttes, når dumpingmargenen er minimal eller den forvoldte skade ubetydelig, og disse udtryk bør defineres; i de tilfælde, hvor der skal indføres foranstaltninger, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om afslutningen af undersøgelserne og at fastsætte, at foranstaltninger, der indføres, bør svare til et niveau, der er lavere end dumpingmargenen, hvis et sådant lavere niveau er tilstrækkeligt til at afhjælpe skaden, og i tilfælde, hvor resultaterne baseres på stikprøver, bør det nærmere angives, hvorledes omfanget af foranstaltningerne beregnes;

det er nødvendigt at åbne mulighed for opkrævning af midlertidig told med tilbagevirkende gyldighed, hvor dette anses for påkrævet, og nærmere at fastlægge de omstændigheder, der kan give anledning til anvendelse af told med tilbagevirkende kraft for at undgå, at de endelige foranstaltninger, der skal indføres, undergraves; det er også nødvendigt at fastsætte, at told kan anvendes med tilbagevirkende kraft, hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage;

det er nødvendigt at fastsætte, at gyldigheden af foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en ny undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes; i tilfælde, hvor der fremlægges tilstrækkelige beviser for ændrede omstændigheder, er det endvidere nødvendigt at åbne mulighed for at indlede undersøgelser for at fastslå, om det er berettiget at tilbagebetale antidumpingtold; det bør også fastsættes, at i forbindelse med en ny beregning af dumpingmargenen, som nødvendiggør en ny beregning af eksportpriserne, skal told ikke behandles som en omkostning, der påløber mellem indførsel og videresalg, når den pågældende told afspejles i priserne på de varer, der er omfattet af foranstaltninger i Fællesskabet;

det er nødvendigt udtrykkeligt at åbne mulighed for en ny fastsættelse af eksportpriser og dumpingmarginer, når tolden bæres af eksportøren gennem en form for kompensationsordning, og foranstaltningerne ikke afspejles i priserne på de varer, der er omfattet af foranstaltninger i Fællesskabet;

1994-antidumpingaftalen indeholder ikke bestemmelser vedrørende omgåelse af antidumpingforanstaltninger, men i en særskilt GATT-ministerbeslutning erkendes det, at omgåelse er et problem, og spørgsmålet er forelagt til afgørelse i GATT-Antidumpingudvalget; i betragtning af, at det hidtil ikke er lykkedes at nå til enighed under de multilaterale forhandlinger, og i afventning af resultatet

af Antidumpingudvalgets undersøgelse er det nødvendigt at indsætte nye bestemmelser i fællesskabslovgivningen til regulering af fremgangsmåder, hvis hovedformål er at omgå antidumpingforanstaltninger, herunder simple sam-
leprocesser i Fællesskabet eller et tredjeland;

det er formålstjenligt at tillade suspension af antidumpingforanstaltninger i tilfælde, hvor der er tale om midlertidige ændringer i markedsvilkårene, som indebærer, at det midlertidigt ikke er rimeligt at anvende sådanne foranstaltninger;

det er nødvendigt at fastsætte, at indførsel, der er omfattet af en undersøgelse, kan gøres til genstand for registrering ved indførslen, for at gøre det muligt senere at anvende foranstaltninger mod en sådan indførsel;

for at sikre en behørig håndhævelse af foranstaltningerne er det nødvendigt, at medlemsstaterne fører tilsyn med og til Kommissionen indberetter importhandelstallene for varer, der er omfattet af en undersøgelse og af foranstaltninger, samt de toldbeløb, der er opkrævet i henhold til denne forordning;

det er nødvendigt at åbne mulighed for konsultationer i et rådgivende udvalg på faste og nærmere bestemte tidspunkter under undersøgelsen; udvalget sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand;

det er formålstjenligt at åbne mulighed for kontrolbesøg til efterprøvnig af oplysninger, der indgives vedrørende dumping og skade, idet sådanne besøg dog bør være afhængige af, at udsendte spørgeskemaer besvares på behørig vis;

for at sikre en rettidig afslutning af undersøgelserne er det af væsentlig betydning, at der åbnes mulighed for at anvende stikprøver i tilfælde, hvor antallet af parter eller transaktioner er stort;

det er nødvendigt at fastsætte, at for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan der anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, og sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for en sådan part, end hvis den pågældende havde været rede til at samarbejde;

der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretningshemmeligheder ikke videregives;

det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om en korrekt fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betingelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges

inden for en frist, som, under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Fællesskabet, gør det muligt for parterne at varetage deres interesser;

der bør drages omsorg for, at der etableres et administrativt system, i henhold til hvilket der kan fremsættes bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltninger er i Fællesskabets interesse, herunder forbrugernes interesse, og at fastsætte frister, inden for hvilke sådanne bemærkninger skal fremsættes, og endvidere at fastsætte de pågældende parter ret til at få indsigt i oplysninger;

det er bydende nødvendigt at knytte overholdelsen af frister sammen med etableringen af den nødvendige administrative struktur i Kommissionens tjenestegrene; Rådet bør derfor i en afgørelse, der vedtages med kvalificeret flertal senest den 1. april 1995, nærmere angive, hvornår disse frister skal være gældende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Principper

1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.
2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Fællesskabet er lavere end den tilsvarende pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.
3. Eksportlandet er normalt oprindelseslandet. Det kan imidlertid være et andet land, undtagen når varerne f. eks. blot forsendes i transit gennem dette land, eller de pågældende varer ikke produceres i dette land, eller der ikke findes nogen sammenlignelig pris for disse varer i dette land.
4. I denne forordning forstås ved udtrykket »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — omend den ikke i enhver henseende er mage til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.

Artikel 2

Konstatering af dumping

A. NORMAL VÆRDI

1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet.

- a) Når eksportøren i eksportlandet ikke fremstiller eller sælger samme vare, kan den normale værdi fastsættes på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser.
 - b) Transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundne eller at have en indbyrdes kompensationsaftale, kan kun anses for at finde sted i normal handel, og priserne for de pågældende transaktioner kan kun anvendes til fastsættelse af den normale værdi, hvis det fastslås, at de ikke er påvirket af denne forbindelse.
2. Salget af samme vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet anvendes normalt som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi, hvis den solgte mængde udgør mindst 5 % af salget af den pågældende vare til Fællesskabet. En lavere salgsmængde kan dog anvendes, hvis eksempelvis de priser, hvortil varen sælges, anses for repræsentative for det pågældende marked.

3. Sælges samme vare ikke eller ikke i tilstrækkelige mængder i normal handel, eller muliggør et sådant salg ikke en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation, fastsættes den normale værdi for samme vare på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet med et rimeligt tillæg til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste eller på grundlag af eksportpriserne ved salg i normal handel til et egnet tredjeland, forudsat at disse priser er repræsentative.
4. Salg af samme vare på eksportlandets hjemmemarked eller eksportsalg til et tredjeland til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne (faste og variable) pr. enhed med et tillæg til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger kan anses for ikke at have fundet sted i normal handel i prismæssig henseende, og der kan kun ses bort herfra ved fastsættelsen af den normale værdi, hvis det fastslås, at sådanne salg har fundet sted i en længere periode i betydelige mængder og til priser som ikke giver dækning for alle omkostninger inden for en rimelig periode.

- a) Hvis priser, som på salgstidspunktet er lavere end omkostningerne, er højere end de vejede gennemsnitlige omkostninger, i undersøgelsesperioden, skal sådanne priser anses for at give dækning for omkostningerne inden for en rimelig periode.
- b) Nævnte længere periode bør normalt være et år, men må under ingen omstændigheder være kortere end

seks måneder, og salg til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, anses for at finde sted i betydelige mængder inden for en sådan periode, når det fastslås, at den vejede gennemsnitlige salgspris er lavere end de vejede gennemsnitlige enhedsomkostninger, eller at de solgte mængder til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, udgør mindst 20 % af det salg, der anvendes som grundlag for fastsættelse af den normale værdi.

5. Med henblik på stk. 1-7 beregnes omkostningerne normalt på grundlag af regnskabsbøger, der føres af den part, som er omfattet af undersøgelsen, forudsat at sådanne regnskabsmæssige oplysninger er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte bogføringsprincipper i det pågældende land, og det påvises, at oplysningerne på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare.

a) Der tages hensyn til dokumentation, der fremlægges vedrørende den rette fordeling af omkostningerne, forudsat at det påvises, at der traditionelt er foretaget en sådan fordeling. I mangel af en bedre egnet metode, fordeles omkostningerne fortrinsvis på grundlag af omsætningen. Medmindre det allerede afspejles i omkostningsfordelingen i henhold til dette afsnit, foretages der en passende justering for at tage hensyn til de ikke-tilbagevendende omkostningsposter, som begunstiger den fremtidige og/eller nuværende produktion.

b) Påvirkes omkostningerne for en del af omkostningsinddækningsperioden af anvendelsen af nye produktionsanlæg, som kræver betydelige yderligere investeringer, og af lav kapacitetsudnyttelse, der skyldes opstartstransaktioner i eller i en del af undersøgelsesperioden, er de gennemsnitlige omkostninger for opstartfasen sådanne, som i henhold til ovennævnte fordelingsregler er gældende ved udgangen af denne fase, og de indregnes for den pågældende periode med dette beløb i de vejede gennemsnitlige omkostninger, der er omhandlet i stk. 4, litra a). Opstartfasens længde fastlægges i relation til den pågældende producents eller eksportørs situation, men må ikke overstige en passende indledende del af omkostningsinddækningsperioden. Med henblik på denne justering af omkostninger, der vedrører undersøgelsesperioden, tages der hensyn til oplysninger vedrørende opstartfasen, som går ud over denne periode, for så vidt de indgives forud for kontrolbesøg og senest tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen.

6. Med henblik på stk. 1-7 fastsættes beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre

generalomkostninger samt fortjeneste på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents produktion og salg i normal handel af samme vare. Kan disse beløb ikke fastsættes på dette grundlag, kan de fastsættes på grundlag af:

i) det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der er fastsat for andre eksportører eller producenter, som er omfattet af undersøgelsen, for så vidt angår produktion og salg af samme vare på oprindelseslandets hjemmemarked

ii) de faktiske beløb, som påløber hos den pågældende eksportør eller producent på oprindelseslandets hjemmemarked i forbindelse med produktion og salg i normal handel af varer inden for samme generelle kategori

iii) enhver anden rimelig metode under forudsætning af, at det derved fastsatte beløb til dækning af fortjeneste ikke overstiger den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked.

7. Ved indførsel fra lande uden markedsøkonomi og særligt de lande, på hvilke Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra tredjelande og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1765/82, (EØF) nr. 1766/82 og (EØF) nr. 3420/83 ⁽¹⁾ finder anvendelse, fastsættes den normale værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et land med markedsøkonomi eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Fællesskabet, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Fællesskabet for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen.

a) Med henblik på dette stykke udvælges et egnet tredjeland med markedsøkonomi på en ikke urimelig måde under skyldig hensyntagen til alle pålidelige oplysninger, der er fremlagt på tidspunktet for udvælgelsen. Der tages også hensyn til tidsfrister, og er det relevant anvendes et tredjeland med markedsøkonomi, som er omfattet af samme undersøgelse.

b) Umiddelbart efter iværksættelsen af undersøgelsen underrettes parterne i undersøgelsen om det påtænkte tredjeland med markedsøkonomi, og de indrømmes en frist på ti dage til at fremsætte bemærkninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 89.

B. EKSPORTPRIS

8. Eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Fællesskabet.

9. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredje-part, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varerne ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori de er indført, på ethvert rimeligt grundlag.

a) I disse tilfælde foretages der justeringer for alle omkostninger, herunder told og andre afgifter, der påløber mellem indførsel og videresalg, samt forventet fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris, frit Fællesskabets grænse.

b) De omkostninger, for hvilke der skal foretages justeringer, indbefatter sådanne, som normalt bæres af en importør, men som er betalt af en anden part i eller uden for Fællesskabet, der viser sig at være forretningsmæssigt forbundet med eller at have en kompensationsaftale med importøren eller eksportøren, herunder: normale transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger; told, eventuel antidumpingtold og andre afgifter, der skal betales i importlandet ved indførsel eller salg af varerne, samt en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

C. SAMMENLIGNING

10. Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser. Når den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed. Enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter, afslag, mængder og handelsled. Er de fastsatte betingelser herfor opfyldt, kan der foretages justeringer for nedenstående faktorer:

a) *Fysiske egenskaber*

Der foretages en justering for forskelle i den pågældende vares fysiske egenskaber. Justeringen fastsættes efter et rimeligt skøn over forskellens markedsværdi.

b) *Importafgifter og indirekte skatter*

Der foretages en justering af den normale værdi med et beløb svarende til importafgifter eller indirekte skatter, som pålægges samme vare og materialer, der fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i eksportlandet, og som ikke opkræves, eller som refunderes for den vare, der udføres til Fællesskabet.

c) *Rabatter, afslag og mængder*

Der foretages en justering for forskelle i rabatter og afslag, herunder sådanne, der ydes for forskelle i mængder, hvis de pågældende rabatter og afslag er behørigt kvantificerede og er direkte knyttet til de pågældende salg. Der kan også foretages en justering for opsatte rabatter og afslag, hvis kravet herom er baseret på fast praksis i tidligere perioder, herunder opfyldelse af betingelserne for at opnå de pågældende rabatter eller afslag.

d) *Handelsled*

Der indrømmes en justering for forskelle i handelsled herunder enhver forskel, der måtte opstå i OEM-salg, hvor det i forhold til distributionskæden på begge markeder påvises, at eksportprisen, herunder også en beregnet eksportpris, gælder for salg i et handelsled, der er forskelligt fra det for den normale værdi fastlagte, og forskellen har påvirket prisernes sammenlignelighed, hvilket påvises ved konsekvente og tydelige forskelle i sælgerens funktioner og priser i de forskellige handelsled på eksportlandets hjemmemarked. Justeringen fastsættes på grundlag af forskellens markedsværdi.

e) *Transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger*

Der foretages en justering for forskelle i de omkostninger, der er direkte forbundet med varens forsendelse fra eksportørens forretningssted til en uafhængig køber, når sådanne omkostninger er indregnet i salgspriserne. Disse omkostninger indbefatter transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger.

f) *Emballeringsomkostninger*

Der foretages en justering for forskelle i de omkostninger, der er direkte forbundet med emballeringen af den pågældende vare.

g) *Kreditomkostninger*

Der foretages en justering for forskelle i omkostningerne ved at yde kredit i forbindelse med de pågæl-

dende salg, forudsat at dette er en faktor, der tages i betragtning ved fastsættelse af salgspriserne.

h) *Omkostninger ved kundeservice*

Der foretages en justering for forskelle i de direkte omkostninger ved at yde garantier, kationer, teknisk bistand og service, som fastsat ved lov og/eller i salgskontrakten.

i) *Provision*

Der foretages en justering for forskelle i provision, der betales i forbindelse med de pågældende salg.

j) *Valutaomregning*

Nødvendiggør prissammenligningen en valutaomregning, anvendes til en sådan omregning vekselkursen på salgsdatoen, dog således, at når salg af udenlandsk valuta på terminsmarkedet er direkte knyttet til det pågældende eksportsalg, anvendes vekselkursen, som er gældende for dette terminssalg. Normalt bør salgsdatoen være fakturadatoen, men datoen på kontrakten, indkøbsordren eller ordrebekræftelsen kan anvendes, hvis de væsentlige salgsbetingelser mere korrekt fremgår af disse dokumenter. Der ses bort fra svingninger i vekselkurserne, og eksportørerne indrømmes en frist på 60 dage til at justere deres priser, så de afspejler vedvarende bevægelser i vekselkurserne i undersøgelsesperioden.

D. DUMPINGMARGEN

11. Under hensyntagen til de relevante bestemmelser om en rimelig sammenligning skal forekomsten af dumpingmargener i undersøgelsesperioden normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle eksporttransaktioner til Fællesskabet eller ved en sammenligning mellem den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser ved salg til Fællesskabet, dvs. på grundlag af hver enkelt transaktion. En normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan dog sammenlignes med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner til Fællesskabet, hvis der foreligger et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og de i første punktum fastsatte metoder ikke i fuldt omfang vil afspejle den dumping, der finder sted. Dette stykke udelukker ikke anvendelsen af stikprøver i henhold til artikel 17.

12. Ved dumpingmargen forstås det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen. Er dumpingmargenerne forskellige, kan der fastsættes en dumpingmargen i form af et vejet gennemsnit.

Artikel 3

Konstatering af skade

1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og b) denne indførsels følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne, tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

4. Er indførslen af en vare fra mere end ét land samtidig omfattet af antidumpingundersøgelser, kan følgevirkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at a) den dumpingmargen, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande er højere end den minimumsværdi, der er anført i artikel 9, stk. 3, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede vare.

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder følgende: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier; størrelsen af den aktuelle dumpingmargen; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivi-

tet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; dumpingmargenens størrelse; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er ansvarlige for de følgevirkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at disse følgevirkninger er så alvorlige, at de kan betegnes som væsentlig skade.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl. a. mængde og priser for så vidt angår importvarer, som ikke sælges til dumpingpriser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem de udenlandske producenter og producenterne i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

8. Virkningerne af dumpingimporten vurderes i forhold til EF-erhvervsgrenens produktion af samme vare, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af sådanne kriterier som produktionsprocessen og producenternes salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af dumpingimporten ved en undersøgelse af produktionen af den snævrere varegruppe eller det mindste varesortiment, der indbefatter samme vare, og hvorfor de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

9. En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en

situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være overhængende.

- a) For at afgøre, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, bør der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:
- i) en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen
 - ii) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af dumpingeksporten til Fællesskabet, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel
 - iii) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, hvilket sandsynligvis vil øge efterspørgslen efter indførte varer, og
 - iv) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.
- b) Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere dumpingeksport, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 4

Definition af erhvervsgren i Fællesskabet

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter i Fællesskabet af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del, som defineret i artikel 5, stk. 4, af den samlede produktion i Fællesskabet af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

- i) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, der påstås at være en dumpingvare, kan der ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter
- ii) under ganske særlige omstændigheder kan Fællesskabets område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når

a) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og b) når producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Fællesskabet, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked. Under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Fællesskabet ikke har lidt skade, under forudsætning af at dumpingimporten er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af dumpingimporten.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part, eller b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller c) tilsammen kontrollerer de direkte eller indirekte en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter. I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Ansers en erhvervsgren i Fællesskabet for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 8 for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurdering af Fællesskabets interesse i de pågældende foranstaltninger tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller gør den situation, der er omhandlet i artikel 8, stk. 9 og 10, sig gældende, kan der indføres midlertidig eller endelig told for Fællesskabet som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte producenter eller eksportører.

4. Artikel 3, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel.

Artikel 5

Indledning af procedure

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af en påstået dumping indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, jf. dog stk. 6.

a) Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissio-

nen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

b) Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for dumping og deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde beviser for dumping, skade og en årsagssammenhæng mellem den påståede dumpingimport og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger om følgende, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af:

i) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Fællesskabet af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Fællesskabet af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Fællesskabet af samme vare), og så vidt muligt en redegørelse for omfanget og værdien af produktionen i Fællesskabet af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for

ii) en fuldstændig beskrivelse af den vare, der angiveligt indføres til dumpingpriser, navnet på det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare

iii) oplysninger om de priser, hvortil den pågældende vare sælges, når den er bestemt til forbrug på hjemmemarkedet i det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande (eller i påkommende tilfælde oplysninger om de priser, hvortil varen sælges fra det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande til tredjelande, eller om varens beregnede værdi), og oplysninger om eksportpriserne eller i påkommende tilfælde om de priser, hvortil varen første gang videresælges til en uafhængig køber i Fællesskabet

iv) oplysninger om den mængdemæssige udvikling i den påståede dumpingimport, dumpingimportens indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Fællesskabet og følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på

fællesskabserhvervsgrenens situation, såsom de i artikel 3, stk. 3 og 5, anførte.

3. Kommissionen undersøger i det omfang, det er muligt, om oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Fællesskabet af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen anses for at være indgivet »af eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet«, hvis den har tilslutning fra de producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten giver udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Fællesskabet, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

5. Medmindre der er truffet beslutning om at indlede en undersøgelse, undlader myndighederne at offentliggøre klagen vedrørende indledning af en undersøgelse. Efter modtagelse af en behørigt dokumenteret klage og inden iværksættelsen af en undersøgelse underrettes regeringen for det pågældende eksportland imidlertid.

6. Besluttes det under særlige omstændigheder at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage fra eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet vedrørende indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for dumping, skade og en årsagssammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde iværksættelsen af en sådan undersøgelse.

7. Beviserne vedrørende både dumping og skade behandles samtidigt ved afgørelse af, om der skal indledes en undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten dumping eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen. Der skal ikke indledes en procedure i henhold til denne artikel mod lande, hvis indførsler udgør en markedsandel på under 1 %, medmindre disse lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af EF-forbruget.

8. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af en procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

9. Står det efter konsultationer klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren, efter at der har fundet konsultationer sted, herom inden for en frist på 45 dage fra datoen for klagens indgivelse til Kommissionen.

10. I meddelelsen om indledning af en procedure gives der underretning om iværksættelsen af en undersøgelse, og det oplyses hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen. Endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken interesserede parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger. Endelig fastsættes den frist, inden for hvilken interesserede parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 5.

11. Kommissionen underretter de eksportører, importører og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, den har modtaget i henhold til stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i eksportlandet, og på anmodning også for andre interesserede parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, bør den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i eksportlandet eller for den relevante erhvervs-sammenslutning.

12. En antidumpingprocedure må ikke være en hindring for toldbehandlingen.

Artikel 6

Undersøgelse

1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig. For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår dumping normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren. Oplysninger, der vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antidumpingundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til den pågældende diplomatiske repræsentant for eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger. De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget. Er disse oplysninger af almen interesse eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Fællesskabet, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod. Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen. Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De interesserede parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, kan indrømmes en høring, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er en interesseret part, der sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og repræsentanter for regeringen i eksportlandet samt klagerne, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og indsigelser gøres gældende. Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser. Ingen af parterne skal

forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag. Der tages hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende gengives skriftligt.

7. De klagere, importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, samt repræsentanterne for eksportlandet kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 19, og at de anvendes som led i undersøgelsen. De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der bør tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, skal det i det omfang, det er muligt, sikres, at de oplysninger, som interesserede parter indgiver, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes inden 15 måneder efter deres iværksættelse i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 8 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 9 om endelige foranstaltninger.

Artikel 7

Midlertidige foranstaltninger

1. Der kan kun træffes midlertidige foranstaltninger, hvis der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 5, er offentliggjort en meddelelse herom, og interesserede parter har haft tilstrækkelig lejlighed til at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 5, stk. 10, hvis der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted med deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, og hvis det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade. Midlertidige foranstaltninger indføres ikke tidligere end 60 dage, men senest ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

2. Den midlertidige antidumpingtold må ikke være højere end den midlertidigt fastsatte dumpingmargen, men bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Midlertidige foranstaltninger har form af sikkerhedsstillelse, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles en sådan sikkerhed.

4. Kommissionen træffer midlertidige foranstaltninger efter konsultationer eller i yderst hastende tilfælde, efter

at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der konsultationer sted senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens afgørelse.

5. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1 opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig antidumping-told.

6. Kommissionen underretter omgående Rådet og medlemsstaterne om afgørelser, der træffes i medfør af denne artikel. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse.

7. Midlertidig told kan indføres for en periode på seks måneder, som kan forlænges med tre måneder, eller den kan indføres for en periode på ni måneder. Perioden kan imidlertid kun forlænges eller udgøre ni måneder, hvis eksportører, der repræsenterer en væsentlig procentdel af den berørte handel, anmoder herom, eller hvis de efter en meddelelse fra Kommissionen ikke fremsætter indvendinger herimod.

Artikel 8

Tilsagn

1. Undersøgelser kan afsluttes, uden at der indføres midlertidig eller endelig told, hvis en eksportør frivilligt afgiver tilsagn om at ændre sine priser eller om at indstille udførslen til dumpingpriser til det pågældende område, således at Kommissionen efter konsultationer finder det godtgjort, at dumpingimportens skadelige virkninger bringes til ophør. Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne dumpingmargenen, og de bør være lavere end dumpingmargenen, hvis sådanne forhøjelser vil være tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men ingen eksportør skal være forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Eksportørerne kan afstå fra at afgive tilsagn eller undlade at efterkomme en opfordring hertil uden dermed at skade deres sag. Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis dumpingimporten ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra eksportørerne, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf. Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end ved udløbet

af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 20, stk. 5.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f. eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter. Den pågældende eksportør kan få adgang til de oplysninger, der ligger til grund for det påtænkte forslag om at afvise et tilsagn, og han kan indrømmes lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikke-fortrølig version af et sådant tilsagn, således at det kan stilles til rådighed for parter, der har interesse i undersøgelsen.

5. Godtages et tilsagn efter konsultationer, og rejses der ingen indvendinger i Det Rådgivende Udvalg, afsluttes undersøgelsen. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at undersøgelsen afsluttes. Undersøgelsen skal forblive afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

6. Godtages et tilsagn, fuldføres undersøgelsen af spørgsmålet om dumping og skade normalt. Træffes der i den forbindelse en negativ afgørelse om dumping og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde, hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Myndighederne kan i sådanne tilfælde kræve, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode. Træffes der en positiv afgørelse om dumping og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne forordning.

7. Kommissionen kræver, at en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af et sådant tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 11 for at træde endeligt i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende eksportland

9. Hvis en part misligholder et tilsagn eller trækker det tilbage, indføres der i overensstemmelse med artikel 9 en endelig told på grundlag af de faktiske omstændigheder,

der blev fastlagt i forbindelse med den undersøgelse, som førte til afgivelsen af det pågældende tilsagn, forudsat at denne undersøgelse afsluttedes med en endelig afgørelse om dumping og deraf følgende skade, og den pågældende eksportør har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i de tilfælde, hvor eksportøren trækker et tilsagn tilbage.

10. Der kan efter konsultationer indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 7 på grundlag af de bedste oplysninger, der foreligger, hvis der er grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var fuldført.

Artikel 9

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger; indførelse af endelig told

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

2. Fastslås det efter konsultationer, at beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige, og rejses der ingen indvendinger i Det Rådgivende Udvalg, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at proceduren afsluttes. Proceduren skal forblive afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

3. For så vidt angår procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, når de pågældende indførte mængder udgør mindre end de mængder, der er fastsat i artikel 5, stk. 7. Procedurer af samme art afsluttes omgående, når det fastslås, at dumpingmargenen er mindre end 2 % udtrykt i procent af eksportprisen, dog således, at det kun er undersøgelsen, der afsluttes for den enkelte eksportør, for hvem marginen er lavere end 2 %, og den pågældende skal fortsat være omfattet af proceduren og kan blive undersøgt igen i forbindelse med en eventuel fornyet undersøgelse, der gennemføres for det pågældende land i henhold til artikel 11.

4. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg afgørelse om indførelse af en endelig antidumpingtold. Er en midlertidig told i kraft,

forelægges der senest en måned før udløbet af gyldigheden af en sådan told forslag for Rådet om endelige foranstaltninger. Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, og den bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

5. Antidumpingtold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af den pågældende vare, for hvilken der er konstateret dumping og deraf følgende skade, med undtagelse af indførsel hidrørende fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne forordning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget. I forordningen anføres tolden for hver leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt og i almindelighed i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, stk. 7, det pågældende leverandørland.

6. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 17, må antidumpingtold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven. Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra enhver nulmargin eller minimalmargin samt margener, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 18. For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuel behandling som omhandlet i artikel 17, anvender myndighederne en individuel toldsats.

Artikel 10

Tilbagevirkende kraft

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig antidumpingtold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor afgørelserne i medfør af artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 4, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Rådet, uanset om der skal pålægges endelig antidumpingtold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt. I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Fællesskabet eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres endelig told fra

den dato, på hvilken det er fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige antidumpingtold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig antidumpingtold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 14, stk. 5, at Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og:

- i) at der for den pågældende vare tidligere har fundet dumping sted gennem en længere periode, eller importøren vidste eller burde have vidst, at der fandt dumping sted, i henseende til omfanget af denne dumping og den påståede eller konstaterede skade, og
- ii) at der ud over omfanget af den indførsel, der forårsagede skade i undersøgelsesperioden, har været tale om en yderligere betydelig stigning i indførslen, som på baggrund af tidspunktet for og omfanget heraf samt andre omstændigheder indebærer sandsynlighed for, at virkningerne af den endelige antidumpingtold, der skal pålægges, vil blive alvorligt undergravet.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig antidumpingtold i overensstemmelse med denne forordning på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 14, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende gyldighed ikke gælder for varer, der indføres, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

Artikel 11

Gyldighedsperiode, fornyede undersøgelser og tilbagebetalinger

1. En antidumpingforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke dumping, som forvolder skade.

2. Gyldigheden af endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år fra datoen for afslutningen af den seneste fornyede undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en fornyet undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En sådan fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb indledes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne

af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

a) En fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f. eks. fremgå af beviser for, at der fortsat finder dumping sted og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende dumping sted.

b) Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke skal eksportørerne, importørerne, repræsentanterne for eksportlandet og producenterne i Fællesskabet have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om fornyet undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede bevisligheder, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade.

c) I henhold til dette stykke skal der i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på et passende tidspunkt i det sidste år af foranstaltningernes gyldighedsperiode, som defineret i dette stykke, offentliggøres en meddelelse om det forestående udløb af gyldighedsperioden. Producenterne kan derefter ikke senere end tre måneder før udgangen af femårsperioden indgive en anmodning om fornyet undersøgelse i henhold til litra a). Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til dette stykke.

3. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til undersøgelse på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør eller importør eller producenterne i Fællesskabet, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for en sådan midlertidig undersøgelse.

a) En midlertidig undersøgelse iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at modvirke dumping, og/eller det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at modvirke dumping, der forvolder skade.

b) Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke kan Kommissionen bl. a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til dumping og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater i henseende til at afhjælpe den skade, der er konstateret i henhold til denne forordnings artikel 3. I den forbindelse tages der hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale ved den endelige afgørelse.

4. Der iværksættes også en fornyet undersøgelse med henblik på at fastsætte individuelle dumpingmargener for nye eksportører i det pågældende eksportland, som ikke udførte den pågældende vare i den undersøgelsesperiode, der lå til grund for indførelsen af foranstaltningerne.

a) Den fornyede undersøgelse iværksættes, når en ny eksportør eller producent kan påvise, at han ikke er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller producenterne i det eksportland, der er omfattet af antidumpingforanstaltningerne for den pågældende vare, når han faktisk har udført varen til Fællesskabet efter udløbet af ovennævnte undersøgelsesperiode, og når han kan påvise, at han har indgået uigenkaldelige kontraktlige forpligtelser til at udføre en betydelig mængde til Fællesskabet.

b) En fornyet undersøgelse vedrørende en ny eksportør iværksættes og gennemføres på et fremskyndet grundlag efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, og efter at producenterne i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Ved den kommissionsforordning, hvorved der iværksættes en fornyet undersøgelse, ophæves gældende told, for så vidt angår den pågældende nye eksportør ved en ændring af den forordning, hvorved tolden indførtes, og den pågældende indførsel gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, for at sikre, at hvis det på grundlag af den fornyede undersøgelse fastslås, at der finder dumping sted for en sådan ny eksportørs vedkommende, kan der opkræves antidumpingtold med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for iværksættelsen af den fornyede undersøgelse.

c) Dette stykke finder ikke anvendelse, når tolden er indført i henhold til artikel 9, stk. 6.

5. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser, undertagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for fornyede undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 2, 3 og 4. Sådanne undersøgelser gennemføres hurtigt og afsluttes normalt inden for tolv måneder fra iværksættelsen af den fornyede undersøgelse.

6. Kommissionen iværksætter fornyede undersøgelser i henhold til denne artikel efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg. Findes det på grundlag af en fornyet undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til stk. 2, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til stk. 3 og 4, af den

fællesskabsinstitution, der er ansvarlig for deres indførelse. Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan automatisk blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til denne artikel.

7. Er en fornyet undersøgelse af foranstaltninger i henhold til stk. 3 endnu ikke afsluttet ved udløbet af foranstaltningernes gyldighed som defineret i stk. 2, skal en sådan fornyet undersøgelse også omfatte de omstændigheder, der er omhandlet i stk. 2.

8. Uanset stk. 2 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at den dumpingmargen, på grundlag af hvilken tolden er betalt, er blevet udlignet eller indsnævret til et niveau, der er lavere end den gældende toldsats.

a) For at opnå tilbagebetaling af antidumpingtold skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og inden for seks måneder fra den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videresender straks anmodningen til Kommissionen.

b) En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den antidumpingtold, der kræves tilbagebetalt, og alle tolddokumenter vedrørende beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende den normale værdi og de eksportpriser, der ved slag til Fællesskabet opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller eksportøren eller producenten er ikke rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at dumpingmargenen er indsnævret eller udlignet, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante bevisligheder vil blive forelagt for Kommissionen. Forelægges sådanne bevisligheder fra eksportøren eller producenten ikke inden for en rimelig frist, afvises anmodningen.

c) Kommissionen beslutter efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at indlede en fornyet undersøgelse, og de

oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget. Tilbagebetalingen af told skal normalt finde sted inden for en frist på tolv måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder fra den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af antidumpingtolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling. Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted inden for en frist på 90 dage fra ovennævnte beslutning.

9. I alle fornyede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til denne artikel, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som benyttes i den undersøgelse, der resulterede i indførelsen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til bestemmelserne i artikel 2, særlig stk. 11 og 12, og bestemmelserne i artikel 17.

10. I alle undersøgelser, der gennemføres i henhold til denne artikel, undersøger Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, om eksportpriserne kan anses for tilforladelige. Beslutes det imidlertid at beregne eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, beregnes eksportprisen uden fradrag for betalt antidumpingtold, hvis der foreligger afgørende bevis for, at tolden korrekt afspejler i videresalgsspriserne og de efterfølgende salgsspriser i Fællesskabet.

Artikel 12

1. Fremlægger den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet tilstrækkelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at gældende foranstaltninger har ført til utilstrækkelige eller ingen ændringer i videresalgsspriserne eller de efterfølgende salgsspriser i Fællesskabet, kan undersøgelsen, efter at der har fundet konsultationer sted, genoptages for at fastslå, om de pågældende foranstaltninger har haft nogen indvirkning på ovennævnte priser.

2. Som led i en undersøgelse i henhold til denne artikel gives der eksportører, importører og producenter i Fællesskabet lejlighed til at klarlægge situationen med hensyn til videresalgsspriser og efterfølgende salgsspriser, og fastslås det, at foranstaltningerne burde have ført til ændringer i sådanne priser for at afhjælpe den skade, der er fastlagt tidligere i henhold til artikel 3, tages eksportpriserne op til ny vurdering i overensstemmelse med artikel 2, og der foretages en ny beregning af dumpingmargenerne under hensyntagen til de nye eksportpriser, der fastsættes. Fastslås det, at grunden til, at der ikke har været tale om prisændringer i Fællesskabet, er et fald i eksportpriserne, som indtraf forud for eller efter indførelsen af foranstaltninger, kan der foretages en ny beregning af dumping-

margenerne for at tage hensyn til sådanne lavere eksportpriser.

3. Fremgår det af en ny undersøgelse i henhold til denne artikel, at der er tale om en større dumpingmargen, ændres gældende foranstaltninger af Rådet, som træffer afgørelse med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen, i overensstemmelse med de nye undersøgelsesresultater vedrørende eksportpriserne.

4. De relevante bestemmelser i artikel 5 og 6 gælder for fornyede undersøgelser, der gennemføres i henhold til denne artikel, dog således at sådanne undersøgelser skal gennemføres hurtigt og normalt være afsluttet inden for seks måneder fra tidspunktet for deres iværksættelse.

5. Der tages ved anvendelsen af denne artikel kun hensyn til påståede ændringer i den normale værdi, når fuldstændige og behørigt dokumenterede oplysninger om sådanne ændringer i den normale værdi forelægges for Kommissionen inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af undersøgelsen. Indebærer en undersøgelse en ny undersøgelse af de normale værdier, kan indførelsen gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, indtil resultatet af undersøgelsen foreligger.

Artikel 13

Omgåelse

1. Antidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, og der foreligger beviser for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normalværdier for samme eller lignende varer.

2. En samleproces i Fællesskabet eller i et tredjeland anses for at indebære en omgåelse af gældende foranstaltninger, hvis:

- i) processen er påbegyndt eller udvidet siden eller umiddelbart forud for iværksættelsen af antidumpingundersøgelsen, og de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, og
- ii) delene udgør mindst 60 % af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede vare, dog således at omgåelse under ingen omstændigheder anses for at finde sted, når værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- eller færdiggørelsesprocessen overstiger 25 % af fremstillingsomkostningerne, og
- iii) virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare hidrørende fra en samleproces, og der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normalværdier for samme eller lignende varer.

3. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg ved en kommissionsforordning, hvori det også pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller at anmode om garantier. Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for en frist på ni måneder. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen gældende fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser finder anvendelse på denne artikel.

4. Når en vare er ledsaget af et toldcertifikat, hvori det erklæres, at indførslen af varen ikke indebærer en omgåelse, skal den ikke registreres i henhold til artikel 14, stk. 5. Disse certifikater kan på skriftlig anmodning udstedes af myndighederne efter bemyndigelse meddelt af Kommissionen ved afgørelse, der træffes efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, eller af Rådet ved afgørelsen om indførelse af foranstaltninger, og certifikaterne er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri.

5. Intet i denne artikel udelukker den normale anvendelse af gældende toldbestemmelser.

Artikel 14

Generelle bestemmelser

1. Både midlertidig og endelig antidumpingtold indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skat og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel. Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Forordninger om indførelse af midlertidig eller endelig antidumpingtold og forordninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Sådanne forordninger og afgørelser skal bl. a., under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af

fortrolige oplysninger, indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af dumpingmargenen og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af forordning eller afgørelse til de kendte interesserede parter. Bestemmelserne i dette stykke finder tilsvarende anvendelse på fornyede undersøgelser.

3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som indeholdt i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, kan vedtages i eller i henhold til nærværende forordning.

4. Er det i Fællesskabets interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg suspenderes i en periode på indtil ni måneder. Suspensionen kan forlænges med højst et år, hvis Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse herom. Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid, efter at der har fundet konsultationer sted, genindføres, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

5. Kommissionen kan efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel kan gøres til genstand for registrering på anmodning fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Registrering indføres ved forordning, hvori det nærmere angives, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel kan ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning.

Artikel 15

Konsultationer

1. Alle konsultationer, der er omhandlet i denne forordning, finder sted i et rådgivende udvalg, der er sammensat

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

af repræsentanter for samtlige medlemsstater og med en repræsentant for Kommissionen som formand. Konsultationer indledes omgående på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ og finder under alle omstændigheder sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne meddeler så hurtigt som muligt medlemsstaterne alle nødvendige oplysninger.

3. Konsultationerne kan om nødvendigt finde sted skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne og fastsætter en frist, inden for hvilken de kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlige konsultationer, som formanden foranstalter, for så vidt sådanne mundtlige konsultationer kan finde sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

4. Konsultationerne omfatter især:

- i) forekomsten af dumping og metoderne til fastlæggelse af dumpingmargenen
- ii) den foreliggende skade og omfanget heraf
- iii) årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og skaden
- iv) de foranstaltninger, som under de givne omstændigheder er egnede til at forebygge eller afhjælpe den skade, der er forvoldt som følge af dumping, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.

Artikel 16

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet aflægge den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om dumping og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan et kontrolbesøg ikke gennemføres.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at repræsentanterne for det pågældende lands regering underrettes, og sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, bør Kommissionen meddele myndighederne i eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte datoer.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesø-

get, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, omend dette ikke bør udelukke, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til dette stykke, bistås Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

Artikel 17

Stikprøver

1. I tilfælde, hvor antallet af klagere, eksportører, importører, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller til den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Den endelige udvælgelse af parter, varetyper eller transaktioner i henhold til disse bestemmelser om stikprøver påhviler Kommissionen, idet udvælgelsen dog så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger inden for tre uger fra indledningen af proceduren, således at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve.

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der alligevel en individuel dumpingmargen for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omgang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre anstaltet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, hvilket sandsynligvis i væsentlig grad vil påvirke resultatet af undersøgelsen, kan der udtages en ny stikprøve. Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 18 anvendelse.

Artikel 18

Manglende samarbejde

1. I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er omhandlet i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Konstateres det, at en interesseret part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Interesserede parter bør gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejdsvilje.

2. Indgives svar ikke i edb-sprog, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den interesserede part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en interesseret part indgiver, måske ikke er ideelle i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, bør den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og der bør gives den pågældende lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, bør årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i undersøgelsesresultater, der offentliggøres.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende den normale værdi, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, bør disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre uafhængige kilder, der måtte foreligge, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre interesserede parter som led i undersøgelsen.

6. Er en interesseret part ikke rede til at samtale i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

Artikel 19

Fortrolighed

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f. eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der meddeler oplysningerne, eller for den, fra hvem førstnævnte modtog oplysningerne), eller som er meddelt fortroligt af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er velmotiveret, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Interesserede parter, som meddeler fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan der ses bort fra sådanne oplysninger, medmindre det fra relevant side på tilfredsstillende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger bør ikke afvises på et vilkårligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at fællesskabsmyndighederne fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som de har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Hverken Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, eller som vedrører konsultationer i henhold til artikel 15, eller interne dokumenter, der er udarbejdet af fællesskabsmyndighederne eller af medlemsstaternes myndigheder, må

kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, kan kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

Artikel 20

Fremlæggelse af oplysninger

1. Klagerne, importørerne og eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og videregivelsen af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger, som defineret i stk. 2, indgives skriftligt til Kommissionen, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 9. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.

Artikel 21

Fællesskabets interesser

1. I henhold til denne forordning træffes en afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er påkrævet at gribe ind, på grundlag af en vurdering af alle involverede parters interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser, og der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at afhjælpe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende dumping, og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede dumping og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Fællesskabets interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

2. For at sikre, at myndighederne kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger, kan klagerne, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antidumpingundersøgelsen, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i denne artikel, og de er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom skal imødekommes, når de fremsættes inden for de frister, der er fastsat i stk. 2, og det begrundes i henseende til Fællesskabets interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told, der indføres. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på en måned fra tidspunktet for anvendelsen af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af en sådan analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for Det Rådgivende Udvalg. Ved udarbejdelsen af forslag i henhold til artikel 9, tager Kommissionen hensyn til de øvrige synspunkter, der fremføres i udvalget.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe.

7. I denne artikel tages der kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

Artikel 22

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

- i) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande
- ii) fællesskabsforordningerne på landbrugsområdet og Rådets forordning (EØF) nr. 1059/69 af 28. maj 1969 om fastsættelse af en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter ⁽¹⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75 af 29. oktober 1975 om glucose og lactose ⁽²⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin ⁽³⁾; nærværende forordning anvendes i tilslut-

ning til disse forordninger og uanset bestemmelser deri, der udelukker anvendelsen af antidumpingtold

- iii) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT.

Artikel 23

Ophævelse af eksisterende lovgivning

Forordning (EØF) nr. 2423/88 ophæves. Henvisninger til den ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995. Den finder anvendelse på procedurer, midlertidige fornyede undersøgelser, der er indledt efter den 1. september 1994, og fornyede undersøgelser ved gyldighedsperiodens udløb, for hvilke der er offentliggjort en meddelelse om forestående udløb efter nævnte dato. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, gælder henvisningerne til frister imidlertid først efter en dato, som Rådet fastsætter i en afgørelse, der vedtages med kvalificeret flertal senest den 1. april 1995 på forslag fra Kommissionen, som forelægges for Rådet, så snart de nødvendige budgetmidler er stillet til rådighed.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

Rå Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 141 af 12. 6. 1969, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 20. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 222/88 (EFT nr. L 28 af 1. 2. 1988, s. 1).

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 104. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 4001/87 (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 44).

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3284/94

af 22. december 1994

om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forordningerne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter samt de forordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 235 i traktaten, og som gælder for varer, fremstillet på basis af landbrugsprodukter, og særlig til de bestemmelser i disse forordninger, der muliggør en fravigelse af det almindelige princip om udelukkende at erstatte alle beskyttelsesforanstaltninger ved grænserne med de i nævnte forordninger fastsatte foranstaltninger,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 2423/88 ⁽¹⁾, vedtog Rådet fælles regler om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab;

disse regler blev vedtaget i overensstemmelse med de bestående internationale forpligtelser, især dem, som følger af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), af aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT (antidumpingkodeks af 1979) og af aftalen om fortolkning og anvendelse af artikel VI, XVI og XXIII i GATT (kodeks om subsidier og udligningstold af 1979);

afslutningen af Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger førte til oprettelsen af Verdenshandelsorganisationen (WTO);

bilag IA til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO-overenskomsten) indeholder bl. a. den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (GATT 1994), en aftale om landbrug (land-

brugsaftalen), en ny aftale om anvendelsen af artikel VI i GATT 1994 (antidumpingaftalen) og en ny aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger (subsidieaftalen);

for at sikre større gennemsigtighed og effektivitet i Fællesskabets anvendelse af de regler, der er fastsat i henholdsvis antidumpingaftalen og subsidieaftalen, anses det for nødvendigt at vedtage to særskilte forordninger, hvori der tilstrækkelig detaljeret fastsættes bestemmelser for anvendelsen af hvert af disse instrumenter til beskyttelse af handelen;

fællesskabsreglerne for anvendelse af udligningsforanstaltninger bør derfor ændres på baggrund af de nye multilaterale regler, bl. a. hvad angår indledningen af en procedure og gennemførelsen af de efterfølgende undersøgelser, herunder fastlæggelsen og behandlingen af de faktiske oplysninger, anvendelsen af midlertidige foranstaltninger, indførelsen og opkrævningen af udligningstold, gyldighedsperioden for og fornyet undersøgelse af udligningsforanstaltninger samt offentliggørelsen af oplysninger vedrørende subsidieundersøgelser;

i betragtning af de omfattende ændringer, der følger af de nye aftaler, og for at sikre en tilstrækkelig og gennemsigtig gennemførelse af de nye regler, anses det for påkrævet i videst muligt omfang at gennemføre disse nye aftaler i fællesskabslovgivningen;

det må endvidere anses for tilrådeligt tilstrækkelig detaljeret at forklare, hvornår der foreligger subsidier, efter hvilke principper de kan udlignes (især om der specifikt er ydet subsidier), og på grundlag af hvilke kriterier det udligningsberettigede subsidiebeløb skal beregnes;

det er klart, at ved afgørelsen af, om der foreligger subsidier, er det nødvendigt at påvise, at statslige eller andre offentlige myndigheder har ydet et finansielt bidrag inden for et lands område, eller at der har været tale om indkomst- eller pristøtte som omhandlet i artikel XVI i GATT 1994, og at den modtagende virksomhed derved har opnået en fordel;

det er nødvendigt tilstrækkelig detaljeret at redegøre for, hvilke former for subsidier der ikke kan udlignes, og hvilken procedure der skal følges, hvis det som led i en undersøgelse fastslås, at en virksomhed, der er omfattet af undersøgelsen, har modtaget subsidier, som ikke kan udlignes;

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 14. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 521/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 7) og ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).

ifølge subsidieaftalen udløber gyldigheden af bestemmelserne vedrørende ikke-udligningsberettigede subsidier fem år efter WTO-overenskomstens ikrafttræden, medmindre gyldigheden forlænges ved fælles overenskomst mellem medlemmerne af WTO, og det kan derfor vise sig nødvendigt at ændre denne forordning i overensstemmelse hermed, hvis gyldigheden af nævnte bestemmelser ikke forlænges;

de foranstaltninger, der er opregnet i bilag 2 til landbrugsaftalen, er i det omfang, det er fastsat i denne aftale, ikke udligningsberettigede;

det er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om den subsidierede indførsel har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade; ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i Fællesskabet, kan tilskrives omfanget af den pågældende indførsel og priserne på de indførte varer, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Fællesskabet;

det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« og at fastsætte, at parter, der er forbundet med eksportørerne, kan holdes uden for denne definition af erhvervsgren, og endvidere bør det defineres, hvad der forstås ved »forbundet«; det er også nødvendigt at åbne mulighed for, at der træffes foranstaltninger i form af udligningstold på vegne af producenterne i en region i Fællesskabet og at fastlægge retningslinjer for definitionen af en sådan region;

det er nødvendigt af fastsætte, hvem der kan indgive en klage vedrørende subsidier, herunder omfanget af den pågældende EF-erhvervsgrens tilslutning hertil, samt hvilke oplysninger om udligningsberettigede subsidier, skade og årsagssammenhæng, en sådan klage bør indeholde; det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af en procedure;

det er nødvendigt af fastsætte, hvorledes interesserede parter skal underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt, og de skal have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og fuldt ud have lejlighed til at varetage deres interesser; det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, især at interesserede parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning; der bør også fastlægges nærmere betingelser for, at en interesseret part kan få adgang til oplysninger, der er indgivet af andre interesserede parter, og fremsætte bemærkninger hertil; medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger;

det er nødvendigt af fastlægge betingelserne for, at der kan indføres midlertidig told, herunder at en sådan told ikke kan indføres tidligere end 60 dage og senere end ni måneder efter indledningen af en procedure; Kommissionen kan under alle omstændigheder kun indføre midlertidig told i en periode på fire måneder;

det er nødvendigt nærmere at fastlægge procedurerne for godtagelse af tilsagn, der afhjælper eller udligner virkningerne af udligningsberettigede subsidier og den forvoldte skade, og som træder i stedet for indførelse af midlertidig eller endelig told; det er også påkrævet at fastlægge følgerne af, at tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, og at gøre det klart, at der kan indføres midlertidig told, hvis der foreligger mistanke om misligholdelse, eller hvis det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger til supplerende af undersøgelsesresultaterne; ved godtagelsen af tilsagn bør det påses, at de foreslåede tilsagn og håndhævelsen heraf ikke giver anledning til en adfærd, der begrænser konkurrencen;

for at afspejle subsidieaftalens bestemmelser er det nødvendigt af fastsætte, at en sag normalt afsluttes, med eller uden indførelse af foranstaltninger, inden for en frist på tolv måneder og i intet tilfælde senere end atten måneder efter indledningen af undersøgelsen; en undersøgelse bør afsluttes i tilfælde af, at subsidiebeløbet anses for minimalt, eller hvis omfanget af den subsidierede indførsel eller skaden er ubetydelig, navnlig hvis indførselen har oprindelse i udviklingslande, og disse kriterier bør fastlægges nærmere; i de tilfælde, hvor der skal indføres foranstaltninger, er det nødvendigt af fastsætte bestemmelser om afslutningen af undersøgelserne og af fastsætte, at foranstaltninger, der indføres, bør svare til et niveau, der er lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis et sådant lavere niveau er tilstrækkeligt til at afhjælpe skaden, og i tilfælde, hvor resultaterne baseres på stikprøver, bør det nærmere angives, hvorledes omfanget af foranstaltningerne beregnes;

det er nødvendigt af åbne mulighed for opkrævning af midlertidig told med tilbagevirkende gyldighed, hvor dette anses for påkrævet, og nærmere af fastlægge de omstændigheder, der kan give anledning til anvendelse af told med tilbagevirkende kraft for at undgå, at de endelige foranstaltninger, der skal indføres, undergraves; det er også nødvendigt af fastsætte, at told kan anvendes med tilbagevirkende kraft, hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage;

det er nødvendigt af fastsætte, at gyldigheden af foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en ny undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes; i tilfælde, hvor der fremlægges tilstrækkelige beviser for ændrede omstændigheder, er det endvidere nødvendigt af åbne mulighed for at indlede undersøgelser for at fastslå, om det er berettiget at tilbagebetale udligningstold;

selv om subsidieaftalen ikke indeholder bestemmelser om omgåelse af udligningsforanstaltninger, foreligger der

mulighed for en sådan omgåelse på vilkår, der, omend de ikke er identiske med, så dog ligner vilkårene for omgåelse af antidumpingforanstaltninger; det må derfor anses for påkrævet at indsætte en bestemmelse i denne forordning om modvirkning af omgåelse;

det er formålstjenligt at tillade suspension af udligningsforanstaltninger i tilfælde, hvor der er tale om midlertidige ændringer i markedsvilkårene, som indebærer, at det midlertidigt ikke er rimeligt at anvende sådanne foranstaltninger;

det er nødvendigt af fastsætte, at indførsel, der er omfattet af en undersøgelse, kan gøres til genstand for registrering ved indførslen for at gøre det muligt senere at anvende foranstaltninger mod en sådan indførsel;

for at sikre en behørig håndhævelse af foranstaltningerne er det nødvendigt, at medlemsstaterne fører tilsyn med og til Kommissionen indberetter importhandelstallene for varer, der er omfattet af en undersøgelse og af foranstaltninger, samt de toldbeløb, der er opkrævet i henhold til denne forordning;

det er nødvendigt at åbne mulighed for konsultationer i et rådgivende udvalg på faste og nærmere bestemte tidspunkter under undersøgelsen; udvalget sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand;

det er formålstjenligt at åbne mulighed for kontrolbesøg til efterprøvning af oplysninger, der indgives vedrørende udligningsberettigede subsidier og skade, idet sådanne besøg dog bør være afhængige af, at udsendte spørgeske-maer besvares på behørig vis;

for at sikre en rettidig afslutning af undersøgelserne er det af væsentlig betydning, at der åbnes mulighed for at anvende stikprøver i tilfælde, hvor antallet af parter eller transaktioner er stort;

det er nødvendigt af fastsætte, at for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan der anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, og sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for en sådan part, end hvis den pågældende havde været rede til at samarbejde;

der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretningshemmeligheder ikke videregives;

det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om en korrekt fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betin-

gelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges inden for en frist, som, under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Fællesskabet, gør det muligt for parterne at varetage deres interesser;

der bør drages omsorg for, at der etableres et administrativt system, i henhold til hvilket der kan fremsættes bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltninger er i Fællesskabets interesse, herunder forbrugernes interesse, og at fastsætte frister, inden for hvilke sådanne bemærkninger skal fremsættes, og endvidere at fastsætte de pågældende parter ret til at få indsigt i oplysninger;

det er bydende nødvendigt at knytte overholdelsen af frister sammen med etableringen af den nødvendige administrative struktur i Kommissionens tjenestegrene; Rådet bør derfor i en afgørelse, der vedtages med kvalificeret flertal senest den 1. april 1995, nærmere angive, hvornår disse frister skal være gældende;

ved anvendelsen af reglerne i subsidieaftalen er det med henblik på at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som det er søgt at fastlægge ved denne aftale, af væsentlig betydning, at Fællesskabet tager hensyn til, hvorledes dets vigtigste handelspartnere fortolker disse regler, således som det kommer til udtryk i lovgivning eller fast praksis —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Principper

1. I denne forordning fastsættes bestemmelser om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab. Der kan indføres udligningstold med henblik på at udligne subsidier, der direkte eller indirekte ydes til fremstilling, produktion, udførsel eller transport af varer, hvis overgang til fri omsætning i Fællesskabet medfører, at der forvoldes skade.

2. I denne forordning anses en vare for at være subsidieret, hvis der til varen ydes udligningsberettigede subsidier som defineret i artikel 2 og 3.

3. Sådanne subsidier kan ydes af staten i oprindelseslandet for den indførte vare eller af staten i et andet land, fra hvilket varen udføres til Fællesskabet, i denne forordning benævnt »eksportlandet«. Ved »staten« forstår i denne forordning en regering eller et hvilket som helst

offentligt organ inden for oprindelses- eller eksportlandets område.

4. Uanset ovenstående finder bestemmelserne i denne forordning fuldt ud anvendelse på varer, der ikke indføres direkte fra oprindelseslandet, men udføres til Fællesskabet fra et andet land, og den eller de pågældende transaktioner anses i påkommende tilfælde for at have fundet sted mellem oprindelseslandet og Fællesskabet.

5. I denne forordning forstås ved udtrykket »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der - omend den ikke i enhver henseende er mage til - har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.

Artikel 2

Definition af subsidier

Subsidier anses for at foreligge, hvis:

- 1) a) staten, jf. artikel 1, stk. 3, i oprindelses- eller eksportlandet yder et finansielt bidrag, dvs. hvor:
 - i) statslig praksis indebærer direkte overførsel af midler (f. eks. tilskud, lån og indskud af egenkapital), mulige direkte overførsler af midler eller forpligtelser (f. eks. lånegarantier)
 - ii) statsindtægter, der ellers er betalbare, opkræves ikke, eller der gives afkald herpå (f. eks. skatteincitament, såsom skattegodtgørelser); i den forbindelse anses fritagelse af en eksportvare for afgifter eller skatter, som påhviler samme vare, når den er bestemt til indenlandsk forbrug, eller tilbagebetaling af sådanne afgifter eller skatter med beløb, som ikke overstiger dem, der er pålignet varerne, ikke for at være subsidier, forudsat at en sådan fritagelse indrømmes i henhold til bilag I til III
 - iii) staten leverer varer eller tjenesteydelser ud over den generelle infrastruktur eller indkøber varer
 - iv) staten
 - indbetaler midler til en finansieringsmekanisme, eller
 - overdrager til eller pålægger et privat organ at varetage en eller flere af den type funktioner, der er omhandlet, i nr. i) til iii), og som normalt ville påhvile staten, og den pågældende praksis ikke reelt afviger fra den praksis, der normalt følges af staten; eller

b) der foreligger en eller anden form for indkomst- eller prisstøtte i henhold til artikel XVI i GATT 1994, og

2) der herved opnås en fordel.

Artikel 3

Muligheden for at udligne subsidier

A. PRINCIP

1. Subsidier, som defineret i artikel 2, kan kun undergives udligningsforanstaltninger, hvis de er specifikke som defineret i stk. 2, 3 og 4.

B. SPECIFICITET

2. For at fastslå, om subsidier, som defineret i artikel 2, er specifikke for en virksomhed eller en erhvervsgren eller en gruppe af virksomheder eller erhvervsgrene (i det følgende benævnt »visse virksomheder«) inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, gælder følgende principper:

- a) Når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til subsidier til kun at omfatte visse virksomheder, er sådanne subsidier specifikke.
- b) Når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, fastsætter objektive kriterier eller betingelser for, hvem der er berettiget til at opnå subsidier og for størrelsen heraf, er der ikke tale om specificitet, forudsat at støtteberettigelsen opnås automatisk, og de pågældende kriterier og betingelser overholdes strengt.

I denne artikel forstås ved objektive kriterier eller betingelser sådanne kriterier eller betingelser, som er neutrale, som ikke begunstiger visse virksomheder på bekostning af andre, og som er af økonomisk art og anvendes horisontalt, såsom antal beskæftigede eller virksomhedsstørrelse.

Kriterierne eller betingelserne skal klart fremgå af love, forskrifter eller andre officielle dokumenter, således at de let kan kontrolleres.

- c) Skulle der være grund til at antage, at subsidier er specifikke, uanset at de ved anvendelsen af de principper, der er fastlagt i litra a) og b), ser ud til ikke at være det, kan andre faktorer tages i betragtning. Der er tale om følgende: et subsidieprogram anvendes af et begrænset antal virksomheder eller anvendes i overvejende grad af visse virksomheder, der ydes

udforholdsmæssigt store subsidier til visse virksomheder og den måde, hvorpå den subsidieydende myndighed har udøvet sine skønsmagter ved beslutningen om at yde subsidier. I den forbindelse tages der navnlig hensyn til oplysninger om, hvor hyppigt anmodninger om subsidieydelser afvises eller imødekommes og begrundelserne for sådanne afgørelser.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse tages der hensyn til, i hvor høj grad der er tale om diversificering af den økonomiske aktivitet inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, og hvor længe subsidieprogrammet har været i anvendelse:

3. Subsidier, som er begrænset til at omfatte visse virksomheder i et nærmere bestemt geografisk område inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, er specifikke. Fastsættelse eller ændring af generelt gældende afgiftssatser, som foranstalles af statslige eller andre myndigheder, der er beføjet hertil, anses i denne forordning ikke for at være specifikke subsidier.

4. Uanset stk. 2 og 3, anses følgende subsidier for at være specifikke:

a) subsidier, som retligt eller faktisk, enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser, er betinget af eksportresultater, herunder de i bilag I anførte eksempler

Subsidier anses for faktisk at være betinget af eksportresultater, når det af de faktiske omstændigheder fremgår, at ydelsen af subsidier, omend den ikke er retligt betinget af eksportresultaterne, i virkeligheden er bundet til den faktiske eller forventede udførsel eller til de forventede eksportindtægter. Det forhold, at der ydes subsidier til eksporterende virksomheder, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at der er tale om eksportsubsidier som defineret i denne bestemmelse

b) subsidier, der enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser er betinget af anvendelsen af indenlandske varer frem for indførte varer.

5. Afgørelser om specificitet i henhold til denne artikel skal klart dokumenteres på grundlag af positivt bevismateriale.

C. IKKE-UDLIGNINGSBERETTIGEDE SUBSIDIER

6. Følgende subsidier undergives ikke udligningsforanstaltninger:

a) subsidier, der ikke er specifikke, som omhandlet i stk. 2 og 3

b) subsidier, der er specifikke, som omhandlet i stk. 2 og 3, men som opfylder de betingelser, der er fastsat i stk. 7, 8 eller 9

c) det subsidieelement, der måtte indgå i enhver af de foranstaltninger, der er opført i bilag IV.

7. Subsidier til forskningsaktiviteter, der varetages af virksomheder eller af højere læreanstalter eller forskningsinstitutioner på grundlag af kontrakter med virksomheder, undergives ikke udligningsforanstaltninger, hvis subsidierne ikke dækker mere end 75 % af omkostningerne ved industriel forskning eller 50 % af omkostningerne ved udviklingsaktiviteter i den prækompetitive fase, og forudsat at de pågældende subsidier begrænses til udelukkende at omfatte:

i) personaleomkostninger (forskere, teknikere og andet personale, der udelukkende er beskæftiget inden for forskningsaktiviteterne)

ii) omkostninger til instrumenter, udstyr, grund og bygninger, der udelukkende og permanent (undtagen ved afhændelse på et kommercielt grundlag) anvendes til forskningsaktiviteterne

iii) omkostninger i forbindelse med rådgivning og tilsvarende tjenesteydelser, som udelukkende vedrører forskningsaktiviteterne, herunder indkøbt forskning, teknisk indsigt, patenter osv.

iv) yderligere generalomkostninger, der direkte påløber som følge af forskningsaktiviteterne

v) andre løbende omkostninger (til materialer, forsyninger og lignende), der direkte påløber som følge af forskningsaktiviteterne.

Med henblik på dette stykke:

a) fastsættes det tilladelige omfang af de ikke-udligningsberettigede subsidier, der er omhandlet i dette stykke, på grundlag af de samlede støtteberettigede omkostninger, der påløber i det enkelte projekts gennemførelsesperiode.

I forbindelse med programmer, der spænder over »industriel forskning« og »udviklingsaktiviteter i den prækompetitive fase«, må det tilladelige omfang af ikke-udligningsberettigede subsidier ikke overstige det simple gennemsnit af det tilladelige omfang af ikke-udligningsberettigede subsidier, som gælder for ovennævnte to kategorier, beregnet på grundlag af alle støtteberettigede omkostninger, som fastsat i nr. i) til v), ovenfor.

b) Ved udstrykket »industriel forskning« forstås planlagt efterforskning eller kritisk undersøgelse med henblik på at afdække ny viden med det sigte, at en sådan viden kan vise sig nyttig i forbindelse med udviklingen af nye produkter, processer eller servicefunktioner eller en betydelig forbedring af eksisterende produkter, processer eller servicefunktioner.

c) Ved udstrykket »udviklingsaktiviteter i den prækompetitive fase« forstås overførsel af industrielle

forskningsresultater til en plan, blueprint eller skitse til nye, ændrede eller forbedrede produkter, processer eller servicefunktioner, både til salg og brug, herunder konstruktion af en første prototype, som vil kunne udnyttes kommercielt. Det kan endvidere omfatte den begrebsmæssige udformning og skitsering af alternative produkter, processer eller servicefunktioner og indledende demonstrations- eller forsøgsprojekter, forudsat at sådanne projekter ikke kan omdannes til industriel anvendelse eller kommerciel udnyttelse. Det omfatter ikke rutinemæssige eller periodiske ændringer af eksisterende produkter, produktionslinjer, fremstillingsprocesser, servicefunktioner og andre igangværende funktioner, selv om de pågældende ændringer kan betegnes som forbedringer.

Bestemmelserne i dette afsnit gælder ikke for civile luftfartøjer (som defineret i aftalen om handel med civile luftfartøjer af 1979, som ændret, eller i senere aftaler til ændring eller afløsning af en sådan aftale).

8. Subsidier til ugunstigt stillede regioner i oprindelses- og/eller eksportlandet, som ydes i medfør af en generel ramme for regionaludvikling, og som ville være ikke-specifikke, hvis de kriterier, der er fastlagt i stk. 2 og 3, anvendtes på hver af de pågældende støtteberettigede regioner, undergives ikke udligningsforanstaltninger, forudsat at:

- i) hver ugunstigt stillet region er et klart afgrænset, sammenhængende geografisk område med en definerbar økonomisk og administrativ identitet
- ii) regionen anses for ugunstigt stillet på grundlag af neutrale og objektive kriterier, hvoraf det fremgår, at regionens vanskeligheder skyldes andet og mere end midlertidige omstændigheder; sådanne kriterier skal klart fremgå af love, forskrifter eller andre officielle dokumenter, således at de let kan kontrolleres
- iii) kriterierne skal indeholde et mål for økonomisk udvikling, som fastlægges på grundlag af mindst én af følgende faktorer:
 - enten indkomst per capita eller husstandsindkomst per capita eller BNP per capita, som ikke må være højere end 85 % af gennemsnittet for det pågældende oprindelses- eller eksportland
 - en arbejdsløshedsprocent, som skal være mindst 110 % af gennemsnittet for det pågældende oprindelses- eller eksportland

målt over en treårig periode, et sådant mål kan imidlertid være sammensat og indbefatte andre faktorer.

I dette stykke forstås ved:

- a) en »generel ramme for regionaludvikling«, at regionale subsidieprogrammer indgår som en del af en intern regionaludviklingspolitik, som er konsekvent og generelt gældende, og at subsidier til regionaludvikling ikke ydes i isolerede geografiske områder, hvor de ingen eller stort set ingen indflydelse har på en regions udvikling
- b) »neutrale og objektive kriterier« kriterier, der ikke begunstiger bestemte regioner ud over, hvad der er påkrævet for at udligne eller mindske regionale uligheder inden for rammerne af regionaludviklingspolitikken. I den forbindelse skal der i regionale subsidieprogrammer fastsættes lofter over det subsidiebeløb, der kan ydes til hvert subsidieret projekt. Sådanne lofter kan differentieres alt efter de støtteberettigede regioners forskellige udviklingsniveau og skal udtrykkes i form af investeringsomkostninger eller omkostninger ved jobskabelse. Inden for sådanne lofter skal subsidierne fordeles tilstrækkeligt bredt og jævnt for at undgå, at subsidierne fortrinsvis udnyttes af eller i uforholdsmæssigt stort omfang ydes til visse virksomheder. Dette afsnit anvendes på baggrund af de kriterier, der er fastsat i stk. 2 og 3.

9. Subsidier til at fremme tilpasningen af eksisterende anlæg til nye miljøkrav, der indføres ved lov og/eller forskrifter, hvorved virksomhederne pålægges større finansielle byrder, undergives ikke udligningsforanstaltninger forudsat at subsidieydelsen:

- i) er en engangsforeteelse, som ikke gentages
- ii) er begrænset til 20 % af tilpasningsomkostningerne
- iii) ikke dækker omkostningerne ved udskiftning og drift af de anlæg, hvortil der ydes subsidier, idet sådanne omkostninger i fuldt omfang bæres af virksomhederne
- iv) er direkte knyttet til og står i et rimeligt forhold til en virksomheds nedbringelse af gener og forurening og ikke dækker sådanne omkostningebesparelser ved produktionen, som måtte opnås, og
- v) kan opnås af alle virksomheder, der kan tage det nye udstyr og/eller de nye produktionsprocesser i brug.

I dette stykke forstås ved udtrykket »eksisterende anlæg« anlæg, som har været i drift i mindst to år på det tidspunkt, hvor der stilles nye miljøkrav.

*Artikel 4***Beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb****A. PRINCIP**

1. Med henblik på denne forordning beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier. Normalt skal denne periode være modtagerens seneste regnskabsår, men det kan være enhver anden periode på mindst seks måneder forud for tidspunktet for indledningen af undersøgelsen, for hvilken der foreligger pålidelige finansielle og andre relevante data.

B. BEREKNING AF FORDELEN FOR MODTAGEREN

2. For beregningen af fordelene for modtageren gælder følgende regler:

- a) statsligt indskud af egenkapital anses ikke for at indebære en fordel, medmindre investeringen kan betragtes som uoverensstemmende med den sædvanlige investeringspraksis (herunder for indskud af risikofrig kapital), som private investorer i oprindelses- og/eller eksportlandet følger
- b) statslån anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er en forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager lånet, betaler for statslånet, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet. I dette tilfælde er fordelene lig med forskellen mellem de to beløb
- c) en statslig lånegaranti anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er en forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager garantien, betaler for et lån, som garanteres af staten, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår uden en sådan statslig garanti. I dette tilfælde er fordelene lig med forskellen mellem disse to beløb justeret for eventuelle forskelle i gebyrer
- d) statslig levering af varer eller tjenesteydelser eller indkøb af varer anses ikke for at indebære en fordel, medmindre leveringen finder sted mod et utilstrækkeligt vederlag, eller indkøbet for mere end et tilstrækkeligt vederlag. Om vederlaget er tilstrækkeligt afgøres på grundlag af gældende markedsvilkår for de pågældende varer eller tjenesteydelser i leverings- eller

købslandet (herunder pris, kvalitet, disponibilitet, omsættelighed, transport og andre købs- og salgsbetingelser).

C. GENERELLE BESTEMMELSER FOR BEREKNINGEN

3. Det udligningsberettigede subsidiebeløb fastsættes i henhold til følgende bestemmelser:

- a) Det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes pr. enhed af den subsidierede vare, der er udført til Fællesskabet.
- b) Ved beregningen af dette beløb kan følgende fratrækkes det samlede subsidiebeløb:
 - i) ethvert ansøgningsgebyr eller andre omkostninger, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidier
 - ii) eksportafgifter, told eller andre afgifter, der opkræves ved udførsel af varen til Fællesskabet specielt med henblik på at udligne subsidierne.

Stiller en interesseret part krav om et fradrag, skal den pågældende bevise, at kravet er berettiget.

- c) Ydes subsidier ikke på grundlag af de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder, fastsættes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved, alt efter omstændighederne, at fordele værdien af de samlede subsidier i forhold til omfanget af produktionen, salget eller udførslen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier.
 - d) Kan ydelsen af subsidier knyttes til erhvervelsen af eller den fremtidige erhvervelse af anlægsaktiver, beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved at fordele beløbet over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne aktiver inden for den pågældende erhvervsgren. Det således beregnede beløb, som kan henføres til undersøgelsesperioden, herunder beløb, der vedrører anlægsaktiver, som er erhvervet før denne periode, fordeles som beskrevet i litra c).
- Forringes aktivernes værdi ikke, sidestilles subsidierne med et rentefrit lån og behandles i overensstemmelse med stk. 2, litra b).
- e) Kan ydelsen af subsidier ikke knyttes til erhvervelsen af anlægsaktiver, skal det beløb, som svarer til den fordel, der er opnået i undersøgelsesperioden, principielt henføres til denne periode og fordeles som beskrevet i stk. 3, litra c), medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende, som berettiger henførsel til en anden periode.

Artikel 5

Konstatering af skade

1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af a) omfanget af den subsidierede indførsel og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og b) denne indførsels følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af den subsidierede indførsel fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i denne indførsel enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår den subsidierede indførsels virkning på priserne, tages det i betragtning, om de subsidierede varer udbydes til en væsentligt lavere pris end prisen på samme vare fremstillet i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

4. Er indførslen af en vare fra mere end ét land samtidigt omfattet af antisubsidieundersøgelser, kan følgevirkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at a) det udligningsberettigede subsidiebeløb, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, ikke er minimalt, som defineret i artikel 11, stk. 5, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede vare.

5. Undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede indførsel for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere subsidiering eller dumping; størrelsen af de udligningsberettigede subsidier, den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesska-

bet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer, og hvad angår landbrug, om der har været tale om en øget byrde for statsstøttede programmer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at den subsidierede indførsel forvolder skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er ansvarlige for de følgevirkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at disse følgevirkninger er så alvorlige, at de kan betegnes som væsentlig skade.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end den subsidierede indførsel, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives den subsidierede indførsel i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl. a. mængde og priser for så vidt angår varer, som ikke indføres til subsidierede priser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem de udenlandske producenter og producenterne i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

8. Virkningerne af den subsidierede indførsel vurderes i forhold til EF-erhvervsgrenens produktion af samme vare, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af sådanne kriterier som produktionsprocessen og producenterens salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af den subsidierede indførsel ved en undersøgelse af produktionen af den snævrere mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der indbefatter samme vare, og hvorfor de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

9. En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor de pågældende subsidier vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være overhængende.

10. For at afgøre, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, bør der bl. a. tages hensyn til følgende faktorer:

- i) arten af den eller de pågældende subsidieydelse og den indvirkning på handelen, de sandsynligvis vil medføre
- ii) en betydelig forøgelse af stigningstakten i den subsidierede indførsel til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen

- iii) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af den subsidierede udførsel til markedet i Fællesskabet, idet der tages hensyn til, at en eventuel yderligere udførsel rettes mod andre eksportmarkeder
- iv) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, hvilket sandsynligvis vil øge efterspørgslen efter indførte varer, og
- v) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

11. Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere subsidieret udførsel, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 6

Definition af erhvervsgren i Fællesskabet

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter i Fællesskabet af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af den pågældende varer udgør en betydelig del, som defineret i artikel 7, stk. 8, af den samlede produktion i Fællesskabet af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

- i) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, kan der ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter
- ii) under ganske særlige omstændigheder kan Fællesskabets område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når
 - a) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og b) når producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Fællesskabet, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked; under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Fællesskabet ikke har lidt skade, under forudsætning af at den subsidierede indførsel er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af den subsidierede indførsel.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part, eller b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter. I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Ansens er erhvervsgren i Fællesskabet for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne eller den regering, der yder de udligningsberettigede subsidier, mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 10, for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurderingen af, om foranstaltningerne er i Fællesskabets interesse, tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller gør den situation, der er omhandlet i artikel 10, stk. 9 og 10, sig gældende, kan der indføres midlertidig eller endelig udligningstold for Fællesskabet som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte varer eller eksportører.

4. Artikel 5, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel.

Artikel 7

Indledning af en procedure

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af påståede subsidier indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, jf. dog undtagelsen i stk. 10.

- i) Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.
- ii) Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for, at der ydes subsidier og forvoldes skade for en erhvervsgren i Fællesskabet som følge heraf, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsi-

dier (herunder om muligt størrelsen heraf), at der forvoldes skade og foreligger en årsagssammenhæng mellem den påståede subsidierede indførsel og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger om følgende, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af:

- i) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Fællesskabet af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Fællesskabet af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Fællesskabet af samme vare), og så vidt muligt en redegørelse for omfanget og værdien af produktionen i Fællesskabet af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for
- ii) en fuldstændig beskrivelse af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, navnet på det eller de pågældende oprindelses- og/eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare
- iii) beviser for, at der ydes subsidier, og for størrelsen og arten heraf, samt beviser for, at de pågældende subsidier er udligningsberettigede
- iv) oplysninger om den mængdemæssige udvikling i den påståede subsidierede indførsel, denne indførsels indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Fællesskabet og følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på fællesskaberhvervsgrenens situation, såsom de i artikel 5, stk. 3 og 5, anførte.

3. Kommissionen undersøger i det omfang, det er muligt, om oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. En undersøgelse kan indledes for at fastslå, om de påståede subsidier er specifikke eller ej som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3.

5. Der kan også indledes en undersøgelse vedrørende ikke-udligningsberettigede subsidier i henhold til artikel 3, stk. 7, 8 eller 9, for at fastslå, om de betingelser, der er fastsat i disse stykker, er opfyldt.

6. Ydes der subsidier i henhold til et subsidieprogram, hvis iværksættelse på forhånd er anmeldt til WTO-Udvalget vedrørende Subsidier og Udligningsforanstaltninger i henhold til artikel 8 i subsidieaftalen, og for hvilket nævnte udvalg ikke har fastslået, at de relevante

betingelser, der er fastsat i artikel 8 i subsidieaftalen, ikke er opfyldt, skal der ikke indledes en undersøgelse vedrørende subsidier, der ydes i henhold til et sådant program, medmindre en overtrædelse af artikel 8 i subsidieaftalen er konstateret af det kompetente WTO-Tvistbilæggelsesorgan eller via voldgift, som omhandlet i artikel 8, stk. 5, i subsidieaftalen.

7. Der kan også indledes en undersøgelse vedrørende foranstaltninger af den art, der er opført i bilag IV, for så vidt de indeholder et element af subsidier, som defineret i artikel 2, med henblik på at fastslå, om de pågældende foranstaltninger er i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i bilag IV.

8. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Fællesskabet af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen anses for at være indgivet »af eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet«, hvis den har tilslutning fra producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten giver udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Fællesskabet, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

9. Medmindre der er truffet beslutning om at indlede en undersøgelse, undlader Kommissionen at offentliggøre klagen vedrørende indledning af en undersøgelse. Snarest muligt efter modtagelsen af en behørigt dokumenteret klage i henhold til denne artikel og under alle omstændigheder inden iværksættelsen af en undersøgelse underretter Kommissionen imidlertid regeringen for det pågældende oprindelses- og/eller eksportland, og den pågældende regering indbydes til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 2, og for at nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

10. Beslutter Kommissionen under særlige omstændigheder at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet vedrørende indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier, at der forvoldes skade og foreligger en årsagssammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde iværksættelsen af en sådan undersøgelse.

11. Beviserne vedrørende både subsidier og skade behandles samtidigt ved afgørelsen af, om der skal indledes en undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten udligningsberet-

tigede subsidier eller skade til at begrunde en videreførelse. Der skal ikke indledes en procedure i henhold til denne artikel mod lande, hvis indførsler udgør en markedsandel på under 1 %, medmindre disse lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af EF-forbruget.

12. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af en procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

13. Står det efter konsultationer klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren, efter at der har fundet konsultationer sted, herom inden for en frist på 45 dage fra datoen for klagens indgivelse til Kommissionen.

14. I meddelelsen om indledning af en procedure gives der underretning om iværksættelsen af en undersøgelse, og det oplyses, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken interesserede parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken interesserede parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 8, stk. 5.

15. Kommissionen underretter de eksportører og importører, og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, regeringen for oprindelses- og/eller eksportlandet samt klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, den har modtaget i henhold til stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet, og på anmodning også for andre interesserede parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, bør den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet eller for den relevante erhvervssammenslutning.

16. En antisubsidieundersøgelse må ikke være en hindring for toldbehandlingen.

Artikel 8

Undersøgelse

1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både subsidiering og deraf følgende skade, og disse

spørgsmål undersøges samtidigt. For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår subsidier normalt skal omfatte den undersøgelsesperiode, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1. Oplysninger, som vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antisubsidieundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til den pågældende diplomatiske repræsentant for oprindelses- og/eller eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger. De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget. Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Fællesskabet, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod. Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen. Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De interesserede parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 7, stk. 14, skal høres, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er en interesseret part, der sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og klagerne, som har givet sig til kende i henhold til artikel 7, stk. 14, samt staten i oprindelses- og/eller eksportlandet indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har

modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og indsigelser gøres gældende. Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser. Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag. Der tages hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende gengives skriftligt.

7. Klagerne, staten i oprindelses- og/eller eksportlandet samt de importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i henhold til artikel 7, stk. 14, kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har meddelt Kommissionen, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for varetagelsen af deres interesser, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 20, og at det anvendes som led i undersøgelsen. De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der kan tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 19, skal det i det omfang, det er muligt, sikres, at de oplysninger, som interesserede parter indgiver, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 7, stk. 13, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes inden 15 måneder efter deres iværksættelse i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 10 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 11 om endelige foranstaltninger.

10. I hele undersøgelsesperioden giver Kommissionen staten i oprindelses- og/eller eksportlandet rimelig lejlighed til at forstærke konsultationerne med henblik på at klarlægge de faktiske omstændigheder og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

Artikel 9

Midlertidige foranstaltninger

1. Der kan kun træffes midlertidige foranstaltninger, hvis der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 7, er offentliggjort en meddelelse herom, og interesserede parter har haft tilstrækkelig lejlighed til at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 7, stk. 14, hvis der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes udligningsberettigede subsidier til den indførte vare med deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, og hvis det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade. Midlerti-

dige foranstaltninger indføres ikke tidligere end 60 dage, men senest ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

2. Den midlertidige udligningstold må ikke være højere end det samlede midlertidigt fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb men bør være lavere end dette beløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Midlertidige foranstaltninger har form af sikkerhedstiltalelse, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles en sådan sikkerhed.

4. Kommissionen træffer midlertidige foranstaltninger efter konsultationer eller i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der konsultationer sted senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens afgørelse.

5. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1 opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig udligningstold.

6. Kommissionen underretter omgående Rådet og medlemsstaterne om afgørelser, der træffes i medfør af denne artikel. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse.

7. Gyldigheden af midlertidig udligningstold er højst fire måneder.

Artikel 10

Tilsagn

1. En undersøgelse kan afsluttes, uden at der indføres midlertidig eller endelig told, hvis der godtages tilfredsstillende frivillige tilsagn, i henhold til hvilke:

- i) regeringen i oprindelses- og/eller eksportlandet erklærer sig indforstået med at ophæve eller begrænse subsidierne eller at træffe andre foranstaltninger vedrørende virkningerne heraf, eller
- ii) eksportørerne indvilliger i at ændre deres priser eller at indstille udførslen til det pågældende område, så længe der ydes udligningsberettigede subsidier til denne udførsel, således at Kommissionen efter konsultationer finder det godtgjort, at den subsidierede indførsels skadelige virkninger bringes til ophør. Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne den udligningsberettigede subsidieydelse, og de bør være lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis sådanne

forhøjelser er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men ingen regering eller eksportør skal være forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Det forhold, at en regering eller en eksportør afstår fra at afgive tilsagn eller undlader at efterkomme en opfordring hertil, skal på ingen måde skade behandlingen af sagen. Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis den subsidierede indførsel ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra regeringer eller eksportører, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes subsidier og forvoldes skade som følge heraf. Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end ved udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 21, stk. 5.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f. eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter. Den pågældende eksportør og/eller den pågældende regering for oprindelses- og/eller eksportlandet kan få adgang til de oplysninger, der ligger til grund for det påtænkte forslag om at afvise et tilsagn, og kan indrømmes lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikke-fortrolig version af et sådant tilsagn, således at det kan stilles til rådighed for parter, der har interesse i undersøgelsen.

5. Godtages et tilsagn efter konsultationer, og rejses der ingen indvendinger i Det Rådgivende Udvalg, afsluttes undersøgelsen. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at proceduren afsluttes. Proceduren skal forblive afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

6. Godtages et tilsagn, fuldføres undersøgelsen af spørgsmålet om subsidier og skade normalt. Træffes der i den forbindelse en negativ afgørelse om subsidier og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde, hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Myndighederne kan i sådanne tilfælde kræve, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode. Træffes der en positiv afgørelse om subsidier og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne forordning.

7. Kommissionen kræver, at en regering eller en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver

oplysninger vedrørende opfyldelsen af et sådant tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 13 for at træde i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende oprindelses- og/eller eksportland.

9. Misligholder en part et tilsagn eller trækker det tilbage, indføres der i overensstemmelse med artikel 11 en endelig told på grundlag af de faktiske omstændigheder, der blev fastlagt i forbindelse med den undersøgelse, som førte til afgivelsen af det pågældende tilsagn, forudsat at denne undersøgelse afsluttedes med en endelig afgørelse om subsidiering og deraf følgende skade, og den pågældende eksportør eller regeringen for oprindelses- og/eller eksportlandet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i de tilfælde, hvor eksportøren eller en sådan regering trækker et tilsagn tilbage.

10. Der kan efter konsultationer indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 9 på grundlag af de bedste oplysninger, der foreligger, hvis der er grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var afsluttet.

Artikel 11

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger; indførelse af endelig told

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

2. Fastslås det efter konsultationer, at beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige, og rejses der ingen indvendinger i Det Rådgivende Udvalg, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at proceduren afsluttes. Proceduren skal forblive afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

3. Proceduren afsluttes omgående, når det fastslås, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er minimalt, jf. stk. 5, eller når omfanget af den faktiske eller potentielle subsidierede indførsel eller skade er ubetydelig.

4. For procedurer indledt efter artikel 7, stk. 13, anses omfanget af den subsidierede indførsel for ubetydelig, hvis markedsandelen heraf udgør mindre end de i artikel 7, stk. 11, nævnte procentdele.

Hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, anses omfanget af den subsidierede indførsel også for ubetydelig, hvis den udgør mindre end 4 % af den samlede indførsel af samme vare til Fællesskabet, medmindre indførslen fra udviklingslande, hvis individuelle andele af den samlede indførsel udgør mindre end 4 %, tilsammen tegner sig for mere end 9 % af den samlede indførsel af samme vare til Fællesskabet.

5. For så vidt angår de samme undersøgelser, anses det udligningsberettigede subsidiebeløb for at være minimalt, hvis det pågældende beløb udgør mindre end 1 % af værdien, dog således, at

- a) hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, er minimaltærsklen 2 %, og
- b) for de udviklingslande, der er medlemmer af WTO, og som er anført i bilag VII til subsidieaftalen, samt for de mindre udviklede medlemmer af WTO, som helt og holdent har ophævet eksportsubsidier, som defineret i artikel 3, stk. 4, litra a), i denne forordning, er minimalsubsidietærsklen 3 % af værdien; afhænger anvendelsen af denne bestemmelse af ophævelsen af eksportsubsidier, gælder den fra den dato, på hvilken ophævelsen af eksportsubsidierne anmeldes til WTO-Udvalget vedrørende Subsidier og Udligningsforanstaltninger, og så længe som det pågældende udviklingsland ikke yder eksportsubsidier; gyldigheden af denne bestemmelse udløber otte år fra WTO-overenskomstens ikrafttræden

dog således, at det kun er undersøgelsen, der afsluttes, hvor det udligningsberettigede subsidiebeløb er lavere end det relevante minimalniveau for individuelle eksportører, og de pågældende skal fortsat være omfattet af proceduren, og kan blive udsat for senere fornyede undersøgelser, der gennemføres i henhold til artikel 13 for det pågældende land.

6. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 22, træffer Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg afgørelse om indørelse af en endelig udligningstold, medmindre den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Er midlertidig told i kraft, forelægges der senest en måned før udløbet af gyldigheden af en sådan told forslag for Rådet om endelige foranstaltninger. Udligningstolden må ikke være højere end det udligningsberettigede subsidiebeløb, som ifølge det konstaterede har givet eksportørerne en fordel, og som er fastlagt ved denne forordning, og den bør være lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan lavere told er tilstrækkelig til at

afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

7. Udligningstold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af den pågældende vare, som ifølge det konstaterede opnår en fordel ved de udligningsberettigede subsidier og forvolder skade, med undtagelse af indførsel hidrørende fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne forordning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget. I forordningen anføres tolden for hver leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, det pågældende leverandørland.

8. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 18, må udligningstold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 18, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige det vejede gennemsnit af de udligningsberettigede subsidier, der er fastsat for parterne i stikprøven. Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra ethvert udligningsberettiget subsidiebeløb på nul og af minimalstørrelse og fra udligningsberettigede subsidier, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 19. For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuel behandling som omhandlet i artikel 18, anvender myndighederne en individuel toldsats.

Artikel 12

Tilbagevirkende kraft

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig udligningstold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor afgørelserne i medfør af henholdsvis artikel 9, stk. 1, og artikel 11, stk. 6, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Rådet, uanset om der skal pålægges endelig udligningstold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt. I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Fællesskabet eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres endelig told fra den dato, på hvilken det er fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige udligningstold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig udligningstold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 15, stk. 5, at Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og det er fastslået:

- i) at der er tale om kritiske omstændigheder, hvor der for så vidt angår den pågældende subsidierede vare forårsages skade, der vanskeligt kan afhjælpes, som følge af en omfattende indførsel inden for et forholdsvis kort tidsrum af en vare, hvortil der ydes udligningsberettigede subsidier i henhold til bestemmelserne i denne forordning, og
- ii) det anses for påkrævet at pålægge denne indførsel udligningstold med tilbagevirkende gyldighed for at hindre, at der på ny vil blive forvoldt skade.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig told i overensstemmelse med denne forordning på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 15, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende gyldighed ikke gælder for varer, der indførtes, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

Artikel 13

Gyldighedsperiode, fornyede undersøgelser og tilbagebetalinger

1. En udligningsforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke udligningsberettigede subsidier, som forvolder skade.

A. *Forny et undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb*

2. Gyldigheden af endelige udligningsforanstaltninger udløber fem år efter indførselsen heraf eller fem år fra datoen for afslutningen af den seneste fornyede undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om subsidiering og skade, medmindre det som led i en fornyet undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. En sådan fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb indledes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

3. En fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f. eks. fremgå af beviser for, at der fortsat ydes subsidier og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende subsidiering sted.

4. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette afsnit skal eksportørerne, importørerne, regeringen for oprindelses- og/eller eksportlandet samt klagerne have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om fornyet undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede bevisligheder, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade.

5. I henhold til dette afsnit skal der i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på et passende tidspunkt i det sidste år af foranstaltningernes gyldighedsperiode, som defineret i dette stykke, offentliggøres en meddelelse om det forestående udløb af gyldighedsperioden. Producenterne i Fællesskabet kan derefter ikke senere end tre måneder før udgangen af femårs perioden indgive en anmodning om fornyet undersøgelse i henhold til stk. 3. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til dette stykke.

B. *Midlertidige fornyede undersøgelser*

6. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til undersøgelse på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførselsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør eller importør eller producenterne i Fællesskabet, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for en sådan midlertidig undersøgelse.

7. En midlertidig fornyet undersøgelse iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at udligne de udligningsberettigede subsidier, og/eller det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at udligne de udligningsberettigede subsidier, der forvolder skade.

8. Er der indført udligningstold af mindre størrelse end de udligningsberettigede subsidier, iværksættes der en midlertidig fornyet undersøgelse, hvis producenterne i Fællesskabet fremlægger tilstrækkeligt bevis for, at tolden har ført til utilstrækkelige eller ingen ændringer i videre-salgspriserne for den indførte vare i Fællesskabet. Fremgår det af undersøgelsen, at de fremførte påstande er korrekte, kan udligningstolden forhøjes, så den svarer til den prisforhøjelse, der er nødvendig for at afhjælpe skaden, idet den forhøjede told dog ikke må overstige det udligningsberettigede subsidiebeløb.

9. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette afsnit kan Kommissionen bl. a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til subsidiering og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater i henseende til at afhjælpe den skade, der er konstateret i henhold til artikel 5. I den forbindelse tages der hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale ved den endelige afgørelse.

C. Fremskyndede fornyede undersøgelser

10. En eksportør, hvis udførsel er omfattet af en endelig udligningstold, men som ikke blev undersøgt individuelt som led i den oprindelige undersøgelse af andre grunde, end at den pågældende ikke var rede til at samarbejde med Kommissionen, skal på anmodning være berettiget til en fremskyndet fornyet undersøgelse med henblik på, at Kommissionen straks fastsætter en individuel sats for udligningstolden for denne eksportør. En sådan undersøgelse iværksættes, efter at der har fundet konsultationer sted i Det Rådgivende Udvalg, og producenterne i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

D. Generelle bestemmelser for fornyede undersøgelser

11. De relevante bestemmelser i artikel 7 og 8, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for fornyede undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 2-10. Sådanne undersøgelser gennemføres hurtigt og afsluttes normalt inden for tolv måneder fra iværksættelsen af den fornyede undersøgelse.

12. Kommissionen iværksætter fornyede undersøgelser i henhold til denne artikel efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg. Findes det på grundlag af en fornyet undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til stk. 2-5, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til stk. 6-10 af den fællesskabsinstitution, der er ansvarlig for deres indførelse. Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren og kan blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til denne artikel.

13. Er en fornyet undersøgelse af foranstaltninger i henhold til stk. 6-9 endnu ikke afsluttet ved udløbet af gyldigheden af foranstaltningerne, som defineret i stk. 2-5, undersøges foranstaltningerne også i henhold til stk. 2-5.

E. Tilbagebetalinger

14. Uanset stk. 2-5 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at det udligningsberettigede subsidiebeløb, på grundlag af hvilket tolden er betalt, er blevet udlignet eller reduceret til et niveau, der er lavere end gældende toldsats.

15. For at opnå tilbagebetaling af udligningstold skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og inden for seks måneder fra den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videresender straks anmodningen til Kommissionen.

16. En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den udligningstold, der kræves tilbagebetalt, og alle tolldokumenter vedrørende beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, der opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller eksportøren eller producenten ikke er rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er blevet reduceret eller udlignet, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante bevisligheder vil blive forelagt for Kommissionen. Forelægges sådanne bevisligheder fra eksportøren eller producenten ikke inden for en rimelig frist, afvises anmodningen.

17. Kommissionen beslutter efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at indlede en fornyet undersøgelse, og de oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget. Tilbagebetalingen af told skal normalt finde

sted inden for en frist på tolv måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder fra den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af udligningstolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling. Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted inden for en frist på 90 dage fra ovennævnte beslutning.

F. Afsluttende bestemmelse

18. I alle fornyede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til denne artikel, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som benyttes i den undersøgelse, der resulterede i indførelsen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til bestemmelserne i artikel 4 og artikel 18.

Artikel 14

Omgåelse

1. Udligningstold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare og/eller dele deraf, for hvilken det konstateres, at gældende foranstaltninger omgås gennem sådanne former for praksis, forarbejdning eller bearbejdning, som udføres af eller på vegne af den part, der er omfattet af foranstaltninger, og for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af udligningstolden, og der foreligger beviser for, at virkningerne af udligningstolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og der ydes fortsat subsidier til de indførte mængder af samme vare og/eller dele deraf.

2. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg ved en kommissionsforordning, hvori det også pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 15, stk. 5, eller at anmode om garantier. Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for en frist på ni måneder. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen gældende fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 15, stk. 5, eller der anmodes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser finder anvendelse på denne artikel.

3. Når en vare er ledsaget af et toldcertifikat, hvori det erklæres, at indførslen af varen ikke indebærer en omgåelse, skal den ikke registreres i henhold til artikel

15, stk. 5. Disse certifikater kan på skriftlig anmodning udstedes til importørerne af myndighederne efter bemyndigelse meddelt af Kommissionen ved afgørelse, der træffes efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, eller af Rådet ved afgørelsen om indførelse af foranstaltninger, og certifikaterne er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri.

4. Intet i denne artikel udelukker den normale anvendelse af gældende bestemmelser for told.

Artikel 15

Generelle bestemmelser

1. Både midlertidig og endelig udligningstold indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skatter og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel. Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Forordninger om indførelse af midlertidig eller endelig udligningstold og forordninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Sådanne forordninger og afgørelser skal bl. a., under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger, indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af de udligningsberettigede subsidier og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af forordning eller afgørelse til de kendte interesserede parter. Dette stykke finder tilsvarende anvendelse på fornyede undersøgelser.

3. Der kan i henhold til nærværende forordning fastsættes særlige bestemmelser, især vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾.

4. Er det i Fællesskabets interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg suspenderes i en periode på indtil ni måneder.

(1) EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

Suspensionen kan forlænges med højst et år, hvis Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse herom. Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid, efter at der har fundet konsultationer sted, genindføres, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

5. Kommissionen kan efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel kan gøres til genstand for registrering på anmodning fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Registrering indføres ved forordning, hvori det nærmere angives, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel kan ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning.

Artikel 16

Konsultationer

1. Alle konsultationer, der er omhandlet i denne forordning, bortset fra de i artikel 7, stk. 9, og artikel 8, stk. 10, nævnte, finder sted i et rådgivende udvalg, der er sammensat af repræsentanter for hver medlemsstat og med en repræsentant for Kommissionen som formand. Konsultationer indledes omgående på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ og finder under alle omstændigheder sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat i denne forordning.

2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne meddeler så hurtigt som muligt medlemsstaterne alle nødvendige oplysninger.

3. Konsultationerne kan om nødvendigt finde sted skriftligt; i så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne og fastsætter en frist, inden for hvilken de kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlige konsultationer, som formanden foranstalter, for så vidt sådanne mundtlige konsultationer kan finde sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

4. Konsultationerne omfatter især:

- i) forekomsten af udligningsberettigede subsidier og metoderne til fastlæggelse af størrelsen heraf
- ii) den foreliggende skade og omfanget heraf
- iii) årsagssammenhængen mellem den subsidierede indførsel eller dumpingimporten og skaden
- iv) de foranstaltninger, som under de givne omstændigheder er egnede til at forebygge eller afhjælpe den skade, der er forvoldt som følge af de udligningsberettigede subsidier og dumping, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.

Artikel 17

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om subsidiering og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan et kontrolbesøg ikke gennemføres.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at repræsentanterne for det pågældende lands regering underrettes, og sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, bør Kommissionen meddele myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte datoer.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuelle yderligere oplysninger, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, omend dette ikke bør udelukke, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til denne artikel, bistår Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

Artikel 18

Stikprøver

1. I tilfælde, hvor antallet af klagere, eksportører, importører, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller til den største

producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Den endelige udvælgelse af parter, varetyper eller transaktioner i henhold til disse bestemmelser om stikprøver påhviler Kommissionen, idet udvælgelsen dog så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger inden for tre uger fra indledningen af proceduren, således at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve.

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der alligevel et individuelt udligningsberettiget subsidiebeløb for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omfang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, hvilket sandsynligvis i væsentlig grad vil påvirke resultatet af undersøgelsen, kan der udtages en ny stikprøve. Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 19 anvendelse.

Artikel 19

Manglende samarbejde

1. I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er omhandlet i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Konstateres det, at en interesseret part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Interesserede parter bør gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejde.

2. Indgives svar ikke i edb-sprog, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den interesserede part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en interesseret part indgiver, måske ikke er ideelle i enhver henseende, bør

der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, bør den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og der bør gives den pågældende lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, bør årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i undersøgelsesresultater, der offentliggøres.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, bør disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre uafhængige kilder, der måtte foreligge, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre interesserede parter som led i undersøgelsen.

6. Er en interesseret part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

Artikel 20

Fortrolighed

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f. eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der meddeler oplysningerne, eller for den, fra hvem førstnævnte modtog oplysningerne), eller som er meddelt fortroligt af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er velmotiveret, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Interesserede parter, som meddeler fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan der ses bort fra sådanne oplysninger, medmindre det fra relevant side på tilfredsstillende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger bør ikke afvises på et vilkårligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at fællesskabsmyndighederne fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som de har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Hverken Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, eller som vedrører konsultationer i henhold til artikel 16, eller de konsultationer, der er beskrevet i artikel 7, stk. 9, og artikel 8, stk. 10, eller interne dokumenter, der er udarbejdet af fællesskabsmyndighederne eller af medlemsstaternes myndigheder, må kun videre gives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, kan kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

Artikel 21

Fremlæggelse af oplysninger

1. Klagerne, importørerne, eksportørerne og repræsentanterne for oprindelses- og/eller eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og videregivelsen af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt

på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger, som defineret i stk. 2, indgives skriftligt til Kommission, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af forretnings- eller statshemmeligheder og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 11. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være på mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.

Artikel 22

Fællesskabets interesser

1. I henhold til denne forordning træffes en afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er påkrævet at gribe ind, på grundlag af en vurdering af alle involverede parter interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser, og der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at afhjælpe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende subsidiering, og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede subsidiering og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Fællesskabets interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

2. For at sikre, at myndighederne kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når

de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger, kan klagerne, importørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antisubsidieundersøgelsen, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i denne artikel, og de er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom fremsættes skriftligt inden for de frister, der er fastsat i stk. 2, og det begrundes i henseende til Fællesskabets interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told, der indføres. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på en måned fra tidspunktet for anvendelsen af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af en sådan analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for Det Rådgivende Udvalg. Ved udarbejdelsen af forslag i henhold til artikel 11 tager Kommissionen hensyn til de øvrige synspunkter, der fremføres i udvalget.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe.

7. I denne artikel tages der kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

Artikel 23

Forbindelsen mellem udligningsforanstaltninger og multilaterale foranstaltninger

Træffes der over for en indført vare modforanstaltninger, som indføres i henhold til tvistbilæggelsesprocedurerne i subsidieaftalen, og er sådanne foranstaltninger egnede til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af udligningsberettigede subsidier, skal udligningstold, der måtte være indført med hensyn til den pågældende vare, alt efter omstændighederne omgående suspenderes eller ophæves.

Artikel 24

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

- i) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande
- ii) fællesskabsforordningerne på landbrugsområdet og Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter ⁽¹⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75 af 29. oktober 1975 om glucose og lactose ⁽²⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin ⁽³⁾; nærværende forordning anvendes i tilslutning til disse forordninger og uanset bestemmelser deri, der udelukker anvendelsen af udligningstold
- iii) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT.

Artikel 25

Ophævelse af eksisterende lovgivning

Forordning (EØF) nr. 2423/88 ophæves herved. Henvvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvvisninger til nærværende forordning.

Artikel 26

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Den finder anvendelse på procedurer, der allerede er indledt, midlertidige, fornyede undersøgelser, der er indledt efter den 1. september 1994, og fornyede undersøgelser ved gyldighedsperiodens udløb, for hvilke der er offentliggjort en meddelelse om forestående udløb efter nævnte dato. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 7, stk. 13, gælder henvisningerne til frister imidlertid først efter en dato, som Rådet fastsætter i en afgørelse, der vedtages med kvalificeret flertal senest den 1. april 1995 på forslag fra Kommissionen, som forelægges for Rådet, så snart de nødvendige budgetmidler er stillet til rådighed.

⁽¹⁾ EFT nr. L 318 af 20. 12. 1993, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 20. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 222/88 (EFT nr. L 28 af 1. 2. 1988, s. 1).

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 104. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4001/87 (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 44).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

BILAG I

LISTE OVER EKSEMPLER PÅ EKSPORTSUBSIDIER

- a) Statens ydelse af direkte subsidier til virksomheder eller erhvervsgrene betinget af disses eksportresultater.
- b) Valutahjemtagelsesordninger eller lignende praksis, der omfatter ydelse af en eksportpræmie.
- c) Indenlandske transporttariffer og fragtrater for eksportforsendelser fastsat eller påbudt af staten på gunstigere vilkår end for indenlandske forsendelser.
- d) Statens eller statslige organers levering, enten direkte eller indirekte gennem ordninger bemyndiget af staten, af indførte eller indenlandske varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af eksportvarer på vilkår, der er gunstigere end for leveringen af samme eller direkte konkurrerende varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af varer til indenlandsk forbrug, hvis (for varers vedkommende) sådanne vilkår er gunstigere end dem, som eksportørerne kan opnå på verdensmarkedet på et kommercielt grundlag ⁽¹⁾.
- e) Hel eller delvis fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af eksportensyn af direkte skatter ⁽²⁾ eller bidrag til sociale sikringsordninger, som er betalt eller skal betales af industri- eller handelsvirksomheder ⁽³⁾.
- f) Særlige fradrag, der har direkte relation til eksport eller eksportresultater, og som ved beregningen af grundlaget for påligningen af de direkte skatter indrømmes ud over fradrag, der gives i forbindelse med produktion bestemt til indenlandsk forbrug.
- g) Fritagelse for eller eftergivelse af indirekte skatter på produktion og distribution af eksportvarer, der overstiger de indirekte skatter ⁽²⁾, der opkræves på produktion og distribution af samme varer, når disse sælges til indenlandsk forbrug.
- h) Fritagelse for og eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led ⁽²⁾ på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af eksportvarer, ud over fritagelsen for eller eftergivelsen eller udsættelsen af tilsvarende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af samme varer solgt til indenlandsk forbrug; dog således, at der kan indrømmes fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led for eksportvarer, selv om dette ikke er tilfældet for samme varer solgt til indenlandsk forbrug, hvis de pågældende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led vedrører materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind) ⁽⁴⁾. Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II.
- i) Eftergivelse eller godtgørelse af importafgifter ud over dem, der opkræves på indførte materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind); dog således, at en

⁽¹⁾ Ved udtrykket »på et kommercielt grundlag« forstås, at valget mellem indenlandske og indførte varer ikke er undergivet nogen form for restriktioner, men alene beror på kommercielle overvejelser.

⁽²⁾ I denne forordning og bilagene hertil forstås ved:

»direkte skatter«, skatter på lønninger, fortjenester, renter, lejeindtægter, royalty og enhver anden form for indkomst samt ejendomsskatter;

»importafgifter«, told samt andre skatter og afgifter, som ikke er nævnt andetsteds i denne note, og som opkræves ved indførsel;

»indirekte skatter«, afgifter på salg, punktafgifter, omsætningsafgift, merværdiafgift, koncessionsafgift, stempelafgift, afgifter ved overdragelse, skatter på lager og materiel, grænseafgifter og alle andre afgifter end direkte skatter og importafgifter;

»indirekte skatter opkrævet i tidligere led«, skatter opkrævet på varer eller tjenesteydelser, der anvendes direkte eller indirekte ved fremstillingen af en vare;

»indirekte flerledsafgifter«, afgifter, som er fordelt på flere led, og som opkræves, hvor der ikke eksisterer nogen mulighed for senere skattegodskrivning i tilfælde af, at varer eller tjenesteydelser, der er afgiftspligtige i et bestemt produktionsled, anvendes i et senere produktionsled;

»eftergivelse« af skatter omfatter tilbagebetaling af skatter eller skattemedslag;

»eftergivelse eller godtgørelse« omfatter hel eller delvis fritagelse for eller udsættelse af importafgifter.

⁽³⁾ Udsættelse er ikke nødvendigvis ensbetydende med eksportsubsidier, når der f. eks. opkræves passende renter.

⁽⁴⁾ Litra h) gælder ikke for merværdiafgiftsordninger og afgiftsjusteringer ved grænsen, som træder i stedet for førstnævnte; spørgsmålet om for vidtgående eftergivelse af merværdiafgift henhører udelukkende under litra g).

virksomhed i særlige tilfælde kan anvende materialer hidrørende fra hjemmemarkedet i samme mængde og med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer til substitution for sidstnævnte for at nyde godt af denne bestemmelse, hvis indførslen og de tilsvarende eksporttransaktioner finder sted inden for en rimelig frist, som ikke må overstige to år. Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II, og retningslinjerne for fastlæggelse af, om substitutionsgodtgørelsesordninger er eksportsubsidier, jf. bilag III.

- j) Statens (eller særlige statskontrollerede organers) indførelse af eksportkreditgaranti- eller forsikringsprogrammer, programmer for forsikring eller garanti mod omkostningsstigninger for eksportvarer eller programmer mod kursrisici til præmiesatser, som er utilstrækkelige til på lang sigt at dække omkostninger og tab ved gennemførelsen af sådanne programmer.
- k) Statens ydelse (eller ydelse gennem særlige organer, som kontrolleres af staten og/eller handler under dennes myndighed) af eksportkreditter til rentesatser, der er lavere end dem, eksportørerne ellers måtte betale for den således anvendte kapital (eller skulle betale, hvis de optog lån på de internationale kapitalmarkeder for at tilvejebringe kapital med samme løbetid og andre kreditvilkår og i samme valuta som eksportkreditten), eller hel eller delvis overtagelse af omkostninger, der bæres af eksportører eller finansieringsinstitutioner ved optagelse af kreditter, for så vidt de anvendes til at sikre en væsentlig fordel i henseende til eksportkreditvilkårene.

Hvis et medlem af WTO imidlertid er part i et internationalt arrangement om offentlige eksportkreditter, som mindst tolv sådanne oprindelige medlemmer var part i pr. 1. januar 1979 (eller et senere arrangement til afløsning heraf, som disse oprindelige medlemmer har indgået), eller hvis et medlem af WTO i praksis anvender bestemmelserne om rentesatser i det pågældende arrangement, betragtes anvendelsen af eksportkreditordninger, der er i overensstemmelse med disse bestemmelser, ikke som en eksportsubsidieordning.

- l) Enhver anden byrde for statskassen, som udgør en eksportsubsidieydelse i den betydning, der er anvendt i artikel XVI i GATT 1994.

BILAG II

RETNINGSLINJER FOR FORBRUG AF MATERIALER I PRODUKTIONSPROCESSEN ⁽¹⁾

I

1. Indirekte skattenedslagsordninger kan åbne mulighed for fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsaftgifter opkrævet i tidligere led på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind). På tilsvarende måde åbner godtgørelsesordninger mulighed for fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind).
2. I listen over eksempler på eksportsubsidier i bilag I henvises der i litra h) og i) til udtrykket »materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare«. Ifølge litra h) kan indirekte skattenedslagsordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsaftgifter opkrævet i tidligere led ud over omfanget af sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. Ifølge litra i) kan godtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter ud over sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. I begge punkter fastsættes, at der skal tages hensyn til svind, når der træffes afgørelse i sager vedrørende forbruget af materialer ved produktionen af den udførte vare. Litra i) omhandler også substitutionsvarer, hvor dette er relevant.

II

3. Når det som led i en antisubsidieundersøgelse undersøges, om materialer forbruges ved produktionen af den udførte vare, anvender Kommissionen normalt følgende fremgangsmåde:
4. Når det gøres gældende, at en indirekte skattenedslagsordning eller en godtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier i form af et for stort nedslag i eller en for stor godtgørelse af indirekte skatter eller importafgifter, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering opretholder og anvender en ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke materialer der forbruges ved produktionen af den udførte vare og de forbrugte mængder. Fastslås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå ordningen eller proceduren for at se, om den er rimelig, effektiv til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at ordningen eller proceduren anvendes på en forsvarlig måde.
5. Hvis der ikke foreligger en sådan ordning eller procedure, eller er den ikke rimelig, eller foreligger den og anses for rimelig, men det konstateres, at den ikke anvendes på en forsvarlig måde, vil det normalt være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske materialer, der indgår, med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til stk. 4.
6. Kommissionen skal behandle materialer som værende indgået som en fysisk bestanddel i den pågældende vare, hvis materialerne er anvendt i produktionsprocessen og er fysisk til stede i den udførte vare. Et materiale skal ikke nødvendigvis være til stede i slutproduktet i samme form som den, hvori det indgik i produktionsprocessen.
7. Ved fastsættelsen af den mængde af et bestemt materiale, der er forbrugt ved produktionen af den udførte vare, skal der normalt tages hensyn til det »normale svind«, og et sådant svind skal normalt anses for at være forbrugt ved produktionen af den udførte vare. Udtrykket »svind« omfatter den del af den givne mængde materialer, som ikke har en selvstændig funktion i produktionsprocessen, det

⁽¹⁾ Materialer, som forbruges i produktionsprocessen, er materialer, der indgår som en fysisk bestanddel i eksportvaren, samt energi, brændstoffer og olie, der anvendes i produktionsprocessen, og katalysatorer, der forbruges i forbindelse med fremstillingen af eksportvaren.

forbruges ikke ved produktionen af den udførte vare (f. eks. på grund af en ineffektiv udnyttelse), og det bliver ikke genindvundet, udnyttet eller solgt af den samme producent.

8. Ved afgørelsen af, om det krav om svind, der gøres gældende, er »normalt«, skal Kommissionen normalt tage hensyn til produktionsprocessen, de gennemsnitlige erfaringer i den pågældende erhvervsgren i eksportlandet og andre relevante tekniske faktorer. Kommissionen skal være opmærksom på, at det er et vigtigt spørgsmål, om eksportlandets myndigheder har beregnet spildprocenten på en rimelig måde, når en sådan sats skal indgå i skatte- eller afgiftsafslaget eller -eftergivelsen.
-

lovgivning. Statslig støtte til privat oplagring af produkter som en del af et sådant program kan også være omfattet.

Størrelsen og opbygningen af sådanne lagre skal svare til forud fastlagte mål, der kun er begrundet i fødevarer sikkerhed. De finansielle transaktioner i forbindelse med opbygning og afsætning af lagrene skal være gennemsigtige. Regeringens opkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og salg fra sådanne fødevarelagre skal ske til en pris, der ikke må være lavere end den aktuelle indenlandske markedspris for den pågældende vare og kvalitet.

4. *Indenlandsk fødevarehjælp* ⁽¹⁾

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) i forbindelse med tilvejebringelse af indenlandsk fødevarehjælp til befolkningsgrupper i nød.

Adgangen til at modtage fødevarehjælp skal være undergivet klart definerede kriterier vedrørende de ernæringsmæssige mål. Sådant hjælp skal ydes i form af direkte uddeling af fødevarer til de pågældende eller uddeling af midler, der sætter de støtteberettigede i stand til at købe fødevarer enten til markedspriser eller til subsidierede priser. Statens indkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og der skal herske gennemsigthed med hensyn til, hvorledes støtten finansieres og administreres.

5. *Direkte betalinger til producenter*

Støtte i form af direkte betalinger (eller forud oppebårne indtægter, herunder naturalydelse) til producenter, for hvilken der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde de grundlæggende kriterier, der er fastsat i punkt 1, samt de specifikke kriterier for de enkelte typer af direkte betalinger, der er fastsat i punkt 6 til 13. Hvis der påberåbes fritagelse for nedsættelse for en bestående eller ny form for direkte betaling, der ikke er specificeret i punkt 6 til 13, skal den være i overensstemmelse med kriterierne i punkt 6, litra b) til e), samt med de generelle kriterier, der er fastsat i punkt 1.

6. *Ukoblet indkomststøtte*

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier såsom indkomst, status som producent eller jordbesidder, anvendelsen af produktionsfaktorer eller produktionens størrelse i en nærmere fastlagt basisperiode.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de produktionsfaktorer, der er anvendt i noget år efter basisperioden.
- e) Modtagelsen af sådanne betalinger må ikke betinges af nogen produktion.

7. *Ordninger med statslig medfinansiering af indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster*

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal være betinget af et indkomsttab, hvor kun indkomster fra landbruget medregnes, og hvor indkomsttabet overstiger 30 % af den gennemsnitlige bruttoindkomst eller en tilsvarende nettoindkomst (idet eventuelle betalinger fra samme eller lignende ordninger ikke medregnes) i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Enhver producent, der opfylder denne betingelse, skal være berettiget til at modtage betalingerne.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger skal udligne mindre end 70 % af producentens indkomsttab i det år, hvor producenten bliver berettiget til at modtage denne bistand.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger må kun afhænge af indkomsten; den må ikke påvirkes af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft, eller af indenlandske eller internationale priser, der gælder for en sådan produktion, eller af de anvendte produktionsfaktorer.

⁽¹⁾ I forbindelse med punkt 3 og 4 i dette bilag anses det for at være i overensstemmelse med det pågældende punkt, hvis der regelmæssigt og til rimelige priser stilles fødevarer til rådighed til subsidierede priser med henblik på at imødekomme fødevarebehovet hos de fattige i byerne og på landet i udviklingslande.

BILAG IV

(Dette bilag er en gengivelse af bilag 2 til aftalen om landbrug. Vendinger eller udtryk, som ikke er forklaret heri, eller som ikke er umiddelbart forståelige, skal fortolkes i sammenhæng med nævnte aftale)

INDENLANDSK STØTTE: GRUNDLAGET FOR FRITAGELSE FOR NEDSÆTTELSESFORPLIGTELSENERNE

1. Indenlandske støtteforanstaltninger, for hvilke der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde den grundlæggende betingelse, at de ikke eller højst i ubetydelig grad virker forstyrrende for handelen eller påvirker produktionen. Alle foranstaltninger, for hvilke fritagelse påberåbes, skal derfor opfylde følgende grundlæggende kriterier:

- a) den pågældende støtte skal ydes gennem et offentligt finansieret statsligt program (herunder også forud oppebårne offentlige indtægter), der ikke omfatter overførsler fra forbrugere, og
- b) den pågældende støtte må ikke virke som en prisstøtte til producenterne

og desuden gælder de nedenfor anførte kriterier og betingelser for specifikke områder.

Statslige bistandsprogrammer

2. *Generelle serviceydelser*

Området for denne kategori omfatter udgifter (eller forud oppebårne indtægter) vedrørende programmer, ved hvilke serviceydelser eller fordele tilbydes landbruget eller landdistrikterne. Det omfatter ikke direkte betalinger til producenter eller forarbejdningsvirksomheder. Sådanne programmer, der omfatter men ikke er begrænset til følgende liste, skal opfylde de generelle kriterier i stk. 1 og de betingelser for særlige områder, der måtte være fastsat nedenfor:

- a) forskning, herunder generel forskning, forskning i forbindelse med miljøprogrammer og forskningsprogrammer vedrørende bestemte produkter
- b) sygdoms- og skadedyrsbekæmpelse, herunder generelle og produktspecifikke sygdoms- og skadedyrsbekæmpelsesforanstaltninger såsom varslingsystemer, karantæne og udryddelse
- c) uddannelse, herunder såvel generelle som specialiserede uddannelsesfaciliteter
- d) rådgivningstjenester, herunder tilvejebringelse af midler, der kan lette formidlingen af oplysninger og forskningsresultater til producenter og forbrugere
- e) kontroltjenester, herunder generelle kontroltjenester og kontrol af særlige produkter med hensyn til sundhed, sikkerhed, klassificering eller standardisering
- f) serviceydelser med henblik på markedsføring og reklame, herunder markedsinformationer, rådgivning og reklame vedrørende bestemte produkter, men ikke udgifter til uspecificerede formål, som sælgerne kan anvende til at nedbringe salgsprisen eller til at give køberne en direkte økonomisk fordel, og
- g) infrastrukturtjenester, herunder elektricitetsforsyning, veje og andre transportmidler, markeds- og havnefaciliteter, vandforsyningsfaciliteter, dæmninger og afvandingssystemer samt infrastrukturarbejder i tilknytning til miljøprogrammer; i alle tilfælde må udgifterne kun anvendes til tilvejebringelse eller opførelse af anlægsaktiver, og de må ikke omfatte tilskud til faciliteter på bedrifterne, bortset fra almindeligt tilgængelige offentlige forsyningsnet; udgifterne må ikke omfatte støtte til input eller driftsomkostninger eller favorable forbrugstakster.

3. *Offentlig oplagring af hensyn til fødevarer sikkerheden* ⁽¹⁾

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) vedrørende opbygning og opbevaring af lagre af produkter, der indgår som en integrerende del af et program for fødevarer sikkerhed, der er fastlagt i den nationale

⁽¹⁾ I forbindelse med punkt 3 i dette bilag anses statslige oplagringsprogrammer, der tager sigte på fødevarer sikkerhed i udviklingslande, og som gennemføres på en gennemsigtig måde og i overensstemmelse med officielt offentliggjorte objektive kriterier eller retningslinjer, for at være i overensstemmelse med dette punkt, herunder også programmer, under hvilke lagre af fødevarer med henblik på fødevarer sikkerhed erhverves og afhændes til offentligt fastsatte priser, forudsat at forskellen mellem købsprisen og den eksterne referencepris medregnes i AMS.

lovgivning. Statslig støtte til privat oplagring af produkter som en del af et sådant program kan også være omfattet.

Størrelsen og opbygningen af sådanne lagre skal svare til forud fastlagte mål, der kun er begrundet i fødevarerens sikkerhed. De finansielle transaktioner i forbindelse med opbygning og afsætning af lagrene skal være gennemsigtige. Regeringens opkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og salg fra sådanne fødevarelagre skal ske til en pris, der ikke må være lavere end den aktuelle indenlandske markedspris for den pågældende vare og kvalitet.

4. *Indenlandsk fødevarehjælp* ⁽¹⁾

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) i forbindelse med tilvejebringelse af indenlandsk fødevarehjælp til befolkningsgrupper i nød.

Adgangen til at modtage fødevarehjælp skal være undergivet klart definerede kriterier vedrørende de ernæringsmæssige mål. Sådant hjælp skal ydes i form af direkte uddeling af fødevarer til de pågældende eller uddeling af midler, der sætter de støtteberettigede i stand til at købe fødevarer enten til markedspriser eller til subsidierede priser. Statens indkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og der skal herske gennemsigthed med hensyn til, hvorledes støtten finansieres og administreres.

5. *Direkte betalinger til producenter*

Støtte i form af direkte betalinger (eller forud oppebårne indtægter, herunder naturalydelse) til producenter, for hvilken der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde de grundlæggende kriterier, der er fastsat i punkt 1, samt de specifikke kriterier for de enkelte typer af direkte betalinger, der er fastsat i punkt 6 til 13. Hvis der påberåbes fritagelse for nedsættelse for en bestående eller ny form for direkte betaling, der ikke er specificeret i punkt 6 til 13, skal den være i overensstemmelse med kriterierne i punkt 6, litra b) til e), samt med de generelle kriterier, der er fastsat i punkt 1.

6. *Ukoblet indkomststøtte*

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier såsom indkomst, status som producent eller jordbesidder, anvendelsen af produktionsfaktorer eller produktionens størrelse i en nærmere fastlagt basisperiode.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de produktionsfaktorer, der er anvendt i noget år efter basisperioden.
- e) Modtagelsen af sådanne betalinger må ikke betinges af nogen produktion.

7. *Ordninger med statslig medfinansiering af indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster*

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal være betinget af et indkomsttab, hvor kun indkomster fra landbruget medregnes, og hvor indkomsttabet overstiger 30 % af den gennemsnitlige bruttoindkomst eller en tilsvarende nettoindkomst (idet eventuelle betalinger fra samme eller lignende ordninger ikke medregnes) i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Enhver producent, der opfylder denne betingelse, skal være berettiget til at modtage betalingerne.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger skal udligne mindre end 70 % af producentens indkomsttab i det år, hvor producenten bliver berettiget til at modtage denne bistand.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger må kun afhænge af indkomsten; den må ikke påvirkes af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft, eller af indenlandske eller internationale priser, der gælder for en sådan produktion, eller af de anvendte produktionsfaktorer.

⁽¹⁾ I forbindelse med punkt 3 og 4 i dette bilag anses det for at være i overensstemmelse med det pågældende punkt, hvis der regelmæssigt og til rimelige priser stilles fødevarer til rådighed til subsidierede priser med henblik på at imødekomme fødevarebehovet hos de fattige i byerne og på landet i udviklingslande.

- d) Hvis en producent i samme år modtager betalinger som omhandlet i dette punkt og i punkt 8 (hjælp i forbindelse med naturkatastrofer), skal summen af sådanne betalinger svare til mindre end 100 % af producentens samlede tab.
8. *Betalinger (enten direkte eller i form af statslig medfinansiering af afgrødeforsikringsordninger) som hjælp i forbindelse med naturkatastrofer*
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger må kun opstå ved, at statslige myndigheder formelt anerkender, at der har været eller er tale om en naturkatastrofe eller en lignende katastrofe (herunder sygdomsudbrud, skadedyrsangreb, nukleare ulykker og krig på det pågældende medlems område), og skal være betinget af et produktionstab, der er på mere end 30 % af den gennemsnitlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.
- b) Betalinger som følge af en katastrofe må kun ydes for det tab af indkomst, husdyr (herunder betalinger i forbindelse med dyrlægebehandling af dyrene), arealer eller andre produktionsfaktorer, der skyldes den pågældende naturkatastrofe.
- c) Betalingerne må ikke udligne mere end de samlede udgifter til genoprettelse af sådanne tab og må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af arten eller størrelsen af den fremtidige produktion.
- d) Betalinger, der ydes under en katastrofe, må ikke overstige, hvad der er påkrævet for at undgå eller afbøde yderligere tab som defineret under litra b).
- e) Hvis en producent i samme år modtager betalinger som omhandlet i dette punkt og i punkt 7 (indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster), skal summen af sådanne betalinger svare til mindre end 100 % af producentens samlede tab.
9. *Strukturtilpasningsstøtte i form af ophørsordninger for producenter*
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i programmer, der tager sigte på at lette pensioneringen af personer, der deltager i produktionen af afsættelige landbrugsprodukter, eller på at lette sådanne personers overgang til aktiviteter uden for landbruget.
- b) Betalingerne skal være betingede af, at modtagerne for stedse fuldstændigt ophører med at deltage i produktionen af afsættelige landbrugsprodukter.
10. *Strukturtilpasningsstøtte i form af programmer for udtagning af ressourcer*
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i programmer, der tager sigte på at fjerne arealer eller andre ressourcer, herunder husdyr, fra den afsættelige landbrugsproduktion.
- b) Betalingerne skal være betingede af, at arealet udtages af produktionen af afsættelige landbrugsprodukter i mindst tre år, og for husdyrs vedkommende af slagtning eller endelig permanent bortskaffelse.
- c) Betalingerne må ikke betinges af nogen alternativ anvendelse af sådanne arealer eller andre ressourcer, som indebærer produktion af afsættelige landbrugsprodukter.
- d) Betalingerne må ikke afhænge af produktionens art eller størrelse eller af de indenlandske eller internationale priser for den produktion, der foretages med de arealer eller andre ressourcer, som forbliver i produktion.
11. *Strukturtilpasningsstøtte i form af investeringsstøtte*
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i statslige programmer, der tager sigte på en finansiel eller fysisk omstrukturering af en producents virksomhed til imødegåelse af objektivt konstaterede strukturbetingede handicap. Adgangen til at deltage i sådanne programmer kan også baseres på et klart defineret statsligt program for privatisering af landbrugsarealer.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden, undtagen hvad følger af litra e).
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Betalingerne må kun ydes for den periode, der er nødvendig for gennemførelsen af den investering, betalingerne vedrører.

- e) Betalingerne må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af, hvilke landbrugsprodukter modtagerne skal producere, bortset fra krav om, at et bestemt produkt ikke må produceres.
- f) Betalingerne skal være begrænset til det beløb, der er nødvendigt for at udligne det strukturbetingede handicap.

12. *Betalinger under miljøprogrammer*

- a) Adgangen til at modtage sådanne betalinger skal nærmere fastlægges i et klart defineret statsligt miljø- eller bevarelsesprogram og afhænge af opfyldelsen af særlige betingelser i det statslige program, herunder betingelser vedrørende produktionsmetoder eller input.
- b) Betalingernes størrelse skal være begrænset til de ekstra omkostninger eller de indkomsttab, som en overholdelse af det statslige program indebærer.

13. *Betalinger under regionalstøtteprogrammer*

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal begrænses til producenter i ugunstigt stillede regioner. Enhver sådan region skal være et klart afgrænset sammenhængende geografisk område, der kan defineres som en økonomisk og administrativ enhed, og som anses for ugunstigt stillet på grundlag af neutrale og objektive kriterier, der klart er fastlagt i lovgivningen og viser, at den pågældende regions vanskeligheder ikke blot skyldes midlertidige omstændigheder.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i et givet år efter basisperioden, bortset fra krav om nedsættelse af den pågældende produktion.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Adgangen til sådanne betalinger skal være begrænset til producenterne i de støtteberettigede regioner, og alle producenterne i disse regioner skal i princippet have adgang hertil.
- e) Hvis betalingerne er knyttet til produktionsfaktorer, skal der anvendes degressive satser, når et tærskelniveau for den pågældende produktionsfaktor overstiges.
- f) Betalingerne skal være begrænset til de ekstra omkostninger eller de indkomsttab, som landbrugsproduktion i det angivne område indebærer.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3285/94

af 22. december 1994

om den fælles importordning og om ophævelse af forordning (EF) nr. 518/94

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til retsakterne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter og om varer fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter, herunder især de bestemmelser, som muliggør en afvigelse fra det generelle princip om, at kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning udelukkende må erstattes af de foranstaltninger, der er fastsat i de nævnte retsakter,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Den fælles handelspolitik bør bygge på ensartede principper; Rådets forordning (EF) nr. 518/94 af 7. marts 1994 om den fælles importordning og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 288/82 ⁽²⁾ er en vigtig del af denne politik;

ved vedtagelsen af forordning (EF) nr. 518/94 blev der taget skyldigt hensyn til Fællesskabets internationale forpligtelser, navnlig forpligtelserne i henhold til artikel XIX i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT);

ved Uruguay-rundens afslutning blev Verdenshandelsorganisationen (WTO) oprettet; bilag I A til overenskomsten om oprettelse af WTO indeholder bl. a. den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (GATT 1994) og en aftale om beskyttelsesforanstaltninger;

aftalen om beskyttelsesforanstaltninger opfylder et behov for tydeliggørelse og udbygning af disciplinerne i GATT 1994, navnlig vedrørende artikel XIX, denne aftale gør det nødvendigt at ophæve de beskyttelsesforanstaltninger, der ikke er hjemlet i disse regler, såsom frivillig eksportbegrænsning, arrangementer om afstemt markedsføring og alle lignende import- eller eksportforanstaltninger;

aftalen om beskyttelsesforanstaltninger omfatter også EKSF-varer; de fælles regler for indførsel, særlig med

hensyn til beskyttelsesforanstaltninger, gælder derfor også for disse varer, dog med forbehold af mulige gennemførelsesforanstaltninger til en aftale vedrørende bl. a. EKSF-varer;

i lyset af disse nye multilaterale regler bør den fælles importordning præciseres bedre og om nødvendigt ændres, bl. a. hvad angår beskyttelsesforanstaltningernes anvendelse;

liberaliseringen af indførslen, dvs. afskaffelse af samtlige kvantitative restriktioner, udgør grundlaget for den fælles importordning;

medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om enhver fare, der måtte opstå som følge af udviklingen i indførslen, og som kunne gøre det nødvendigt at indføre et fællesskabstilsyn eller at træffe beskyttelsesforanstaltninger;

i sådanne tilfælde bør Kommissionen undersøge betingelserne for og omstændighederne omkring indførslerne og udviklingen deri samt de forskellige aspekter ved den økonomiske og handelsmæssige situation og de foranstaltninger, det eventuelt kan blive nødvendigt at træffe;

ved gennemførelsen af fællesskabstilsyn bør de pågældende varer kun kunne overgå til fri omsætning mod forelæggelse af et importdokument, der opfylder ensartede kriterier; dette dokument skal på importørens blotte begæring påregnes af medlemsstaternes myndigheder inden for en vis frist, uden at dette dog giver importøren nogen ret til indførsel; dokumentet bør således kun anvendes, indtil der foretages ændring i importordningen;

medlemsstaterne og Kommissionen bør i videst muligt omfang udveksle oplysninger om resultaterne af fællesskabstilsynet;

det påhviler Kommissionen og Rådet at træffe afgørelse om de beskyttelsesforanstaltninger, der er nødvendige af hensyn til Fællesskabets interesser; disse interesser skal betragtes som en helhed, der bl. a. omfatter fællesskabsproducenternes, brugernes og forbrugernes interesser;

beskyttelsesforanstaltninger over for WTO's medlemslande kan kun komme i betragtning, såfremt den pågæl-

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 14. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽²⁾ EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 77.

dende vare indføres i Fællesskabet i så stærkt forøgede mængder og på sådanne vilkår, at den forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for fællesskabsproducenter af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer, medmindre de internationale forpligtelser tillader en afvigelse fra denne regel;

begreberne »alvorlig skade«, »fare for alvorlig skade« og »fællesskabsproducenter« bør defineres, og der bør fastsættes mere præcise kriterier for fastlæggelsen af skaden;

forud for anvendelsen af enhver beskyttelsesforanstaltning bør der foretages en undersøgelse, idet det dog i hastetilfælde bør være muligt for Kommissionen at træffe midlertidige foranstaltninger;

der bør fastsættes mere detaljerede bestemmelser om iværksættelse af undersøgelser, om den nødvendige kontrol og efterprøvning, om eksportlandenes og de berørte parter adgang til de tilvejebragte oplysninger og om høring af de berørte parter samt om disses mulighed for at fremsætte bemærkninger;

denne forordnings bestemmelser vedrørende undersøgelser berører hverken fællesskabsreglerne eller de nationale regler vedrørende forretningshemmeligheder;

det er ligeledes nødvendigt at fastsætte tidsfrister for, hvornår der kan iværksættes undersøgelser, og hvornår der eventuelt kan træffes foranstaltninger, så det sikres, at afgørelser herom træffes hurtigt med henblik på at øge retssikkerheden for de berørte økonomiske beslutningstagere;

dersom beskyttelsesforanstaltningerne har form af et kontingent, bør dettes niveau principielt ikke være lavere end gennemsnittet af indførslerne i en repræsentativ periode på mindst tre år;

hvis kontingentet fordeles mellem leverandørlandene, kan hver af disse landes andel fastsættes i forståelse med disse lande eller bestemmes på baggrund af indførslerne i løbet af en repræsentativ periode; dersom der er tale om alvorlig skade og en uforholdsmæssig kraftig forøgelse af indførslerne, kan disse regler dog fraviges under overholdelse af forpligtelsen til høring i WTO's Komité for Beskyttelsesforanstaltninger;

den maksimale periode, i hvilken der kan anvendes beskyttelsesforanstaltninger, bør fastsættes, og der bør fastsættes særlige bestemmelser om forlængelse, gradvis liberalisering og fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger;

det bør fastsættes, på hvilke betingelser beskyttelsesforanstaltningerne ikke må anvendes på en vare, som har oprindelse i et udviklingsland, der er medlem af WTO;

det kan vise sig, at det er mere hensigtsmæssigt at anvende tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til en eller flere af Fællesskabets regioner, end foranstaltninger, der gælder i hele Fællesskabet; disse foranstaltninger bør dog kun tillades, hvis der ikke foreligger alternative løsninger, og skal være rent undtagelsesvis; det skal sikres, at disse foranstaltninger bliver midlertidige og griber mindst muligt ind i det indre marked;

af hensyn til ensartede regler for indførsel er det nødvendigt, at de formaliteter, som importørerne skal opfylde, forenkles og gøres identiske, uanset hvor varerne fortolles; det er derfor hensigtsmæssigt, at eventuelle formaliteter opfyldes ved hjælp af formularer, som er i overensstemmelse med den model, der findes i bilaget til denne forordning;

de importdokumenter, der udstedes inden for rammerne af Fællesskabets tilsynsordninger, bør have gyldighed i hele Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat de udstedes;

de tekstilvarer, der henhører under Rådets forordning (EF) nr. 517/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for indførsel⁽¹⁾, er både på fællesskabsplan og på internationalt plan underlagt en særskilt behandling, undtagen når der er tale om de varer anført i bilag II, der er omfattet af GATT 1994; de bør derfor udelukkes fuldstændigt fra denne forordnings anvendelsesområde;

bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse med forbehold af artikel 77, 81, 244, 249 og 280 i akten om Spaniens og Portugals tiltrædelse;

nationale restriktioner med hensyn til varer henhørende under EKSF-traktaten vil gradvist blive ophævet i overensstemmelse med WTO's bestemmelser;

forordning (EF) nr. 518/94 bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almindelige principper

Artikel 1

1. Denne forordning gælder for indførsel af varer, som har oprindelse i tredjelande, med undtagelse af

⁽¹⁾ EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 1.

- tekstilvarer, som er omfattet af forordning (EF) nr. 517/94, bortset fra varer anført i bilag II, for så vidt disse varer har oprindelse i et land, som er medlem af WTO
- varer med oprindelse i visse tredjelande, der er opført i Rådets forordning (EF) nr. 519/94 ⁽¹⁾ om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande.

2. Indførsel i Fællesskabet af de i stk. 1 omhandlede varer er fri og således ikke undergivet kvantitative restriktioner, med forbehold af de foranstaltninger, der kan træffes i henhold til afsnit V.

AFSNIT II

Fællesskabsprocedure for underretning og konsultation

Artikel 2

Såfremt udviklingen i indførslerne gør det nødvendigt at anvende tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom. Denne underretning skal omfatte tilgængeligt bevismateriale, der fastlægges på grundlag af de kriterier, der er defineret i artikel 10. Kommissionen sender straks alle medlemsstaterne disse oplysninger.

Artikel 3

Konsultationer kan indledes på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ. De skal finde sted inden for otte arbejdsdage efter, at Kommissionen har modtaget den i artikel 2 nævnte underretning, og i alle tilfælde forud for indførelse af nogen form for fællesskabsforanstaltning om tilsyn eller beskyttelse.

Artikel 4

1. Konsultationerne finder sted i et rådgivende udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter for hver medlemsstat og med Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget træder sammen efter indkaldelse fra formanden; denne sender hurtigst muligt medlemsstaterne alle relevante oplysninger.

3. Konsultationerne vedrører navnlig:

- vilkårene for og udviklingen i indførslen samt de forskellige økonomiske og handelsmæssige forhold vedrørende den pågældende vare

- de foranstaltninger, der eventuelt bør træffes.

4. Konsultationerne kan om fornødent foretages skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne, som inden for en af Kommissionen fastsat frist på mellem fem og otte arbejdsdage kan afgive deres udtalelse eller anmode om mundtlig konsultation.

AFSNIT III

Fællesskabsprocedure for undersøgelse

Artikel 5

1. Forud for anvendelsen af enhver beskyttelsesforanstaltning skal der gennemføres en fællesskabsprocedure for undersøgelse, jf. dog artikel 8.

2. Sigtet med undersøgelsen er på grundlag af de i artikel 10 angivne elementer at fastlægge, om indførslerne af den pågældende vare forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for de berørte fællesskabsproducenter.

3. Der forstås ved

- a) »alvorlig skade« en betydelig samlet forringelse af fællesskabsproducenternes stilling
- b) »fare for alvorlig skade« en alvorlig skade, som er af klart overhængende karakter
- c) »fællesskabsproducenter« samtlige producenter på Fællesskabets område af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer eller de producenter, hvis samlede produktion af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer udgør hovedparten af Fællesskabets totale produktion af de pågældende varer.

Artikel 6

1. Bliver det efter de i artikel 3 omhandlede konsultationer klart for Kommissionen, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at iværksætte en undersøgelse, skal Kommissionen:

- a) senest en måned efter at have modtaget en underretning fra en medlemsstat iværksætte en undersøgelse og offentliggøre en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*; meddelelsen skal indeholde et sammendrag af de modtagne oplysninger og oplysning om, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere angives der deri en frist for de berørte parter til skriftligt at give deres mening til kende og forelægge oplysninger, hvis der skal tages hensyn hertil under undersøgelsen; der skal

⁽¹⁾ EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 89.

også angives en frist, inden for hvilken de berørte parter kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4

- b) indlede undersøgelsen i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Kommissionen indhenter alle nødvendige oplysninger, og såfremt den efter samråd med udvalget skønner det hensigtsmæssigt, undersøger og efterprøver den disse oplysninger hos importører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer.

Kommissionen bistås i denne opgave af personale fra den medlemsstat, på hvis område undersøgelserne finder sted, såfremt den pågældende medlemsstat har fremsat ønske derom.

De berørte parter, som har rettet henvendelse i overensstemmelse med stk. 1, litra a), har ligesom repræsentanter for eksportlandet efter skriftlig anmodning adgang til alle de oplysninger, der er stillet til rådighed for Kommissionen som led i undersøgelsen, bortset fra interne dokumenter, der er udarbejdet af Fællesskabets eller medlemsstaternes myndigheder, for så vidt disse oplysninger har betydning for deres dossiers samlede fremtræden, de ikke er fortrolige efter betydningen i artikel 9, og Kommissionen anvender dem i undersøgelsen.

De berørte parter, som har rettet henvendelse, kan fremsætte deres bemærkninger til disse oplysninger over for Kommissionen, og der kan tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de støttes med tilstrækkelige beviser.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen, på dennes anmodning og ifølge bestemmelser, som denne fastsætter, alle de oplysninger, som de råder over, vedrørende udviklingen på markedet for den vare, der omfattes af undersøgelsen.

4. Kommissionen kan høre de berørte parter. Disse parter skal høres, hvis de skriftligt har anmodet herom inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og hvis de godtgør, at de faktisk vil kunne blive berørt af resultatet af undersøgelserne, samt at der er særlige årsager til at høre dem mundtligt.

5. Såfremt oplysningerne ikke gives inden for den frist, der er fastsat i denne forordning eller af Kommissionen i henhold til denne forordning, eller undersøgelsen hindres i væsentligt grad, kan der drages konklusioner på grundlag af de disponible oplysninger. Hvis Kommissionen finder, at en involveret part eller en tredjepart har indgivet falske eller vildledende oplysninger, kan den se bort fra dem og bruge de oplysninger, den råder over.

6. Såfremt Kommissionen efter de i artikel 3 omhandlede konsultationer finder, at der ikke foreligger tilstrækkelige beviser til at iværksætte en undersøgelse, underretter den medlemsstaterne om sin afgørelse inden en måned efter at have modtaget medlemsstaternes oplysninger.

Artikel 7

1. Når undersøgelsen er afsluttet, forelægger Kommissionen en rapport om resultaterne heraf for udvalget.

2. Finder Kommissionen senest ni måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen, at fællesskabstilsyn eller -beskyttelse ikke er nødvendigt, afsluttes undersøgelsen, efter at udvalget er blevet hørt, inden for en måned. Beslutningen om at afslutte undersøgelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med de væsentligste konklusioner af undersøgelsen og en kortfattet begrundelse for beslutningen.

3. Finder Kommissionen det nødvendigt at træffe foranstaltninger med henblik på fællesskabstilsyn eller -beskyttelse, træffer den de i afsnit IV og V omhandlede afgørelser senest ni måneder efter, at undersøgelsen er blevet iværksat. Denne frist kan undtagelsesvis forlænges med højst to måneder; i så fald offentliggør Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om, hvor meget fristen er forlænget, og en kortfattet begrundelse herfor.

Artikel 8

1. Dette afsnit er ikke til hinder for, at der på ethvert tidspunkt kan træffes tilsynsforanstaltninger i henhold til artikel 11 til 15 eller midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 16, 17 og 18.

De midlertidige beskyttelsesforanstaltninger træffes:

- dersom det er nødvendigt med øjeblikkelig indgriben i kritiske situationer, hvor en forsinkelse vil forvolde skade, som det er vanskeligt at råde bod på, og
- det foreløbigt er fastlagt, at der foreligger tilstrækkelige beviser for, at øgede indførsler har forvoldt eller truer med at forvolde alvorlig skade.

2. Varigheden af sådanne foranstaltninger må ikke overstige 200 dage.

3. De midlertidige beskyttelsesforanstaltninger bør bestå i en toldforhøjelse i forhold til toldens eksisterende niveau (uanset om dette er større end eller lig med nul), hvis sådanne foranstaltninger må antages at forebygge eller råde bod på den alvorlige skade.

4. Kommissionen foretager straks de fortsat nødvendige undersøgelser.

5. Dersom de midlertidige beskyttelsesforanstaltninger ophæves, fordi der ikke konstateres alvorlig skade eller fare for alvorlig skade, refunderes den told, der er opkrævet som led i disse foranstaltninger, hurtigst muligt ex officio. Proceduren i artikel 235 ff. i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾ finder anvendelse.

Artikel 9

1. De oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

2. a) Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne, herunder disses personale, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som ifølge deres natur er fortrolige eller er meddelt fortroligt, medmindre den part, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse dertil.

b) Enhver anmodning om fortrolig behandling skal angive årsagerne til, at oplysningerne bør behandles fortroligt.

Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling er ubegrundet, og vil den, der har givet oplysningerne, ikke offentliggøre dem eller give tilladelse til, at de videregives generelt eller i form af et sammendrag, kan der ses bort fra de pågældende oplysninger.

3. Under alle omstændigheder betragtes oplysninger som fortrolige, såfremt videregivelsen af dem vil kunne have betydelige negative følger for den, der har afgivet oplysningerne, eller som er ophavsmand til dem.

4. Stk. 1, 2 og 3 er ikke til hinder for, at Fællesskabets myndigheder tager hensyn til generelle oplysninger og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i henhold til denne forordning. Disse myndigheder tager imidlertid hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 10

1. Undersøgelsen af importvilkårene og -udviklingen samt af den deraf følgende alvorlige skade eller fare for alvorlig skade for fællesskabsproducenterne omfatter bl. a. følgende faktorer:

a) omfanget af indførslen, navnlig hvis denne er steget betydeligt enten i absolutte tal eller i forhold til produktionen eller forbruget i Fællesskabet

b) importpriserne, navnlig hvis der tilbydes en betydelig lavere pris i forhold til prisen for en tilsvarende vare i Fællesskabet

c) følgevirkningerne heraf for Fællesskabets producenter vurderet på baggrund af tendenserne i visse økonomiske faktorer såsom:

— produktion

— kapacitetsudnyttelse

— lagre

— salg

— markedsandel

— priser (dvs. udøvelse af pristryk eller hindring af prisstigninger, som ellers ville have fundet sted)

— fortjeneste

— forrentning af investeret kapital

— likviditet

— beskæftigelse

d) andre faktorer end udviklingen i indførslen, som forvolder eller kan have forvoldt alvorlig skade for de berørte fællesskabsproducenter.

2. Hvis der påberåbes fare for alvorlig skade, skal Kommissionen endvidere undersøge, om det er vanskeligt, at en bestemt situation udvikler sig til en faktisk skade. Der kan i den forbindelse tages hensyn til faktorer som:

a) stigningstakten i udførslen til Fællesskabet

b) oprindelses- eller eksportlandets allerede bestående eksportkapacitet eller en sådan kapacitet, der vil kunne udnyttes inden for en overskuelig fremtid, samt sandsynligheden for, at den deraf følgende udførsel vil gå til Fællesskabet.

AFSNIT IV

Tilsynsforanstaltninger

Artikel 11

1. Såfremt udviklingen i indførslerne af en vare med oprindelse i et af de i denne forordning nævnte tredjelande truer med at forvolde skade for fællesskabsprodu-

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

center, kan indførslen af denne vare, såfremt Fællesskabets interesser kræver det, underlægges henholdsvis:

- a) et efterfølgende fællesskabstilsyn, som gennemføres efter bestemmelserne i den i stk. 2 omhandlede afgørelse, eller
- b) et forudgående fællesskabstilsyn, som gennemføres efter artikel 12.

2. Afgørelsen om at indføre tilsyn træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 7 og 8.

3. Tilsynsforanstaltningernes gyldighedsperiode er begrænset. Medmindre andet fastsættes, udløber den ved slutningen af andet halvår efter det halvår, i løbet af hvilket foranstaltningerne blev truffet.

Artikel 12

1. Varer, der er underlagt forudgående fællesskabstilsyn, må kun bringes i fri omsætning mod forelæggelse af et importdokument. Dette dokument påtegnes omkostningsfrit af den af medlemsstaterne udpegede kompetente myndighed for alle ønskede mængder inden for en frist på højst fem arbejdsdage, efter at den kompetente nationale myndighed har modtaget en anmeldelse fra enhver fællesskabsimportør, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret. Denne anmeldelse anses for modtaget af den kompetente nationale myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises.

2. Importdokumentet og importørens anmeldelse indgives på en formular, der svarer til modellen i bilag I.

Ud over ovennævnte oplysninger kan der kræves yderligere oplysninger. Disse skal være nævnt i afgørelsen om at indføre tilsyn.

3. Importdokumentet er gyldigt i hele Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat det er udstedt.

4. Hvis enhedsprisen ved den pågældende forretning er mindre end 5 % højere end den i importdokumentet angivne pris, eller de til indførsel frembudte varers værdi eller mængde overstiger den i importdokumentet angivne værdi eller mængde med mere end 5 % i alt, er dette dog ikke til hinder for, at en vare overgår til fri omsætning. Kommissionen kan efter at have gjort sig bekendt med de i udvalget fremkomne synspunkter og under hensyn til varernes beskaffenhed og de øvrige nærmere enkeltheder i forbindelse med de pågældende forretninger fastsætte en anden procentsats, som dog normalt ikke må overstige 10 %.

5. Importdokumenter kan kun anvendes, så længe importliberaliseringsordningen er i kraft for de pågældende forretninger. De kan under ingen omstændigheder anvendes efter udløbet af den periode, der er fastlagt samtidig med indførelsen af tilsynet, efter samme procedure og under hensyn til varernes beskaffenhed og de øvrige nærmere enkeltheder i forbindelse med disse forretninger.

6. Såfremt den i henhold til artikel 11 truffne afgørelse indeholder bestemmelser herom, skal oprindelsesstatus for varer under fællesskabstilsyn dokumenteres med et oprindescertifikat. Dette stykke berører ikke andre bestemmelser vedrørende forelæggelse af et sådant certifikat.

7. Såfremt en vare, der er underlagt forudgående fællesskabstilsyn, er genstand for en regional beskyttelsesforanstaltning i en medlemsstat, kan den importtilladelse, der gives af denne medlemsstat, træde i stedet for importdokumentet.

Artikel 13

Er indførsel af en vare ikke underlagt forudgående fællesskabstilsyn senest otte arbejdsdage efter konsultationernes afslutning, kan Kommissionen efter artikel 18 indføre et tilsyn, der er begrænset til indførsel til en eller flere af Fællesskabets regioner.

Artikel 14

1. Varer, der er underlagt regionalt tilsyn, må kun bringes i fri omsætning i den pågældende region mod forelæggelse af et importdokument. Dette dokument påtegnes omkostningsfrit af den kompetente myndighed, som de(n) pågældende medlemsstat(er) har udpeget, for alle ønskede mængder inden for en frist på højst fem arbejdsdage, efter at den kompetente nationale myndighed har modtaget en anmeldelse fra en fællesskabsimportør, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret. Denne anmeldelse anses for modtaget af den kompetente nationale myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises. Importdokumenter kan kun anvendes, så længe importliberaliseringsordningen er i kraft for de pågældende forretninger.

2. Importdokumentet og importørens anmeldelse indgives på en formular, der svarer til modellen i bilag I.

Der kan herudover kræves yderligere oplysninger. Disse skal i så fald være nævnt i afgørelsen om indførelse af tilsyn.

Artikel 15

1. Såfremt der er indført fællesskabstilsyn eller regionalt tilsyn, underretter medlemsstaterne inden for de første ti dage af hver måned Kommissionen om følgende:

- a) ved forudgående tilsyn: de mængder og de på grundlag af cif- priserne beregnede beløb, for hvilke der i den foregående periode er udstedt eller påtegnet importdokumenter
- b) i alle tilfælde: de indførsler, som har fundet sted i perioden forud for den under litra a) nævnte periode.

Oplysningerne fra medlemsstaterne opdeles på varer og lande.

Der kan træffes andre bestemmelser samtidig med indførelsen af tilsyn og efter samme procedure.

2. Hvis varernes beskaffenhed eller særlige omstændigheder gør det nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre hyppigheden for afgivelse af oplysninger.

3. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.

AFSNIT V

Beskyttelsesforanstaltninger*Artikel 16*

1. Såfremt en vare indføres i Fællesskabet i så stærkt øgede mængder og/eller på sådanne vilkår, at det forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for fællesskabsproducenterne, kan Kommissionen for at beskytte Fællesskabets interesser på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ:

- a) afkorte gyldigheden af de i artikel 12 nævnte importdokumenter, der påtegnes efter denne foranstaltnings ikrafttræden
- b) ændre importbestemmelserne for den pågældende vare, så den kun kan overgå til fri omsætning mod forelæggelse af en importtilladelse, der udstedes efter retningslinjer og inden for rammer, som Kommissionen fastlægger.

De i litra a) og b) nævnte foranstaltninger finder straks anvendelse.

2. For så vidt angår medlemmer af WTO træffes de i stk. 1 nævnte foranstaltninger kun, når de to betingelser i første afsnit af nævnte stykke er opfyldt.

3. a) Ved fastsættelsen af et kontingent skal der særlig tages hensyn til:

- interessen i så vidt muligt at opretholde traditionelle handelsforbindelser
- mængden af varer udført i medfør af kontrakter, der er indgået på normale betingelser før ikrafttrædelsen af en beskyttelsesforanstaltning som omhandlet i dette afsnit, hvis disse kontrakter af den pågældende medlemsstat er anmeldt over for Kommissionen
- at gennemførelsen af det mål, der tilstræbes med indførelsen af kontingentet, ikke må bringes i fare.

b) Et kontingent må ikke være mindre end gennemsnittet af indførslerne i de seneste tre repræsentative år, for hvilke der foreligger statistikker, medmindre et andet niveau er nødvendigt for at forhindre eller råde bod på en alvorlig skade.

4. a) I tilfælde, hvor kontingentet fordeles mellem leverandørlande, kan der aftales en fordeling med de leverandørlande, der har en betydelig interesse i Fællesskabets indførsler af den pågældende vare.

Hvis dette ikke er muligt, fordeles kontingentet mellem disse lande i samme forhold som deres andel i Fællesskabets indførsler af den pågældende vare i en forudgående repræsentativ periode under hensyn til eventuelle særlige faktorer, der kan have påvirket eller kan påvirke handelen med varen.

b) Dog kan denne fordelingsmetode under hensyn til Fællesskabets forpligtelse til høring i WTO's Komité for Beskyttelsesforanstaltninger fraviges i tilfælde af alvorlig skade, hvis indførslerne med oprindelse i et eller flere leverandørlande er forøget uforholdsmæssigt meget i forhold til den samlede stigning i indførslerne af den pågældende vare i en forudgående repræsentativ periode.

5. a) De i denne artikel nævnte foranstaltninger finder anvendelse på alle varer, der overgår til fri omsætning efter foranstaltningernes ikrafttræden. I overensstemmelse med artikel 18 kan de begrænses til en eller flere af Fællesskabets regioner.

b) Disse foranstaltninger er dog ikke til hinder for, at varer, der er undervejs til Fællesskabet, overgår til fri omsætning, hvis det ikke er muligt at ændre deres bestemmelsessted, og at varer, som i henhold til artikel 11 og 12 kun kan overgå til fri omsætning mod forelæggelse af et importdokument, faktisk ledsages af et sådant dokument.

6. Såfremt Kommissionens indgriben sker på anmodning af en medlemsstat, skal Kommissionen tage stilling senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

7. Enhver afgørelse, Kommissionen træffer i henhold til denne artikel, meddeles Rådet og medlemsstaterne. Enhver medlemsstat kan inden en måned efter datoen for meddelelsen indbringe afgørelsen for Rådet.

8. Indbringer en medlemsstat den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet, kan Rådet med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse.

Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at sagen er blevet indbragt for det, har truffet en afgørelse, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

Artikel 17

Hvis Fællesskabets interesser kræver det, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen udarbejdet på de i afsnit III fastsatte betingelser træffe passende foranstaltninger for at forhindre, at en vare indføres i Fællesskabet i så stærkt forøgede mængder og/eller på sådanne vilkår, at det forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for fællesskabsproducenter af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer.

Artikel 16, stk. 2, 3, 4 og 5, finder anvendelse.

Artikel 18

Hvis det især på grundlag af de i artikel 10 omhandlede faktorer konstateres, at betingelserne for at træffe de i artikel 11 og 16 fastsatte foranstaltninger er til stede i en eller flere regioner i Fællesskabet, kan Kommissionen efter at have undersøgt alternative løsninger undtagelsesvis tillade tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til denne region eller disse regioner, hvis den finder, at foranstaltninger på dette niveau er mere velegnede end foranstaltninger, der gælder i hele Fællesskabet.

Foranstaltningerne skal være midlertidige og forstyrre det indre marked mindst muligt.

De træffes efter bestemmelserne i henholdsvis artikel 11 og 16.

Artikel 19

Beskyttelsesforanstaltninger kan ikke anvendes over for en vare, som har oprindelse hos et medlem af WTO, der er udviklingsland, så længe dette lands andel af Fællesskabets indførsler af den pågældende vare ikke overstiger 3 %, forudsat at de medlemmer af WTO, der er udviklingslande, og hvis andel af Fællesskabets indførsler er på mindre end 3 %, tilsammen ikke tegner sig for mere end 9 % af Fællesskabets samlede indførsler af den pågældende vare.

Artikel 20

1. Beskyttelsesforanstaltningernes varighed skal være begrænset til den periode, der er nødvendig for at forebygge eller råde bod på en alvorlig skade og lette tilpasningen for fællesskabsproducenterne. Denne periode må principielt ikke overstige fire år inklusive den periode, i hvilken der eventuelt anvendes en midlertidig foranstaltning.

2. Denne indledende periode kan forlænges, dog ikke for de i artikel 16, stk. 3, litra b), fastsatte foranstaltninger, hvis det fastslås, at

— en sådan forlængelse er nødvendig for at forebygge eller råde bod på en alvorlig skade, og

— det findes godtgjort, at fællesskabsproducenterne tilpasser sig.

3. Forlængelsesforanstaltningerne vedtages på de i afsnit III fastsatte betingelser og ved anvendelse af samme procedurer som de oprindelige foranstaltninger. De således forlængede foranstaltninger må ikke være mere restriktive, end de var ved afslutningen af den indledende periode.

4. Hvis beskyttelsesforanstaltningen strækker sig over mere end et år, skal foranstaltningen gradvis liberaliseres med regelmæssige mellemrum i anvendelsesperioden inklusive forlængelsesperioden.

5. Den samlede anvendelsesperiode for en beskyttelsesforanstaltning, herunder anvendelsesperioden for midlertidige foranstaltninger, den indledende anvendelsesperiode og enhver forlængelse heraf, må ikke overstige otte år.

Artikel 21

1. I det tidsrum, i hvilket der anvendes tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med afsnit IV og V, finder der konsultationer sted med udvalget på anmodning af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ. Er der tale om beskyttelsesforanstaltninger, der strækker sig over mere end tre år, gennemfører Kommissionen disse konsultationer senest midtvejs i den periode, i hvilken foranstaltningen anvendes.

Formålet med disse konsultationer er at

a) gennemgå virkningerne af de pågældende foranstaltninger

- b) undersøge, om og i hvilket omfang det er hensigtsmæssigt at øge liberaliseringstempoet
- c) undersøge, om det fortsat er nødvendigt at opretholde foranstaltningen.

2. Såfremt Kommissionen efter de i stk. 1 nævnte konsultationer finder, at de i artikel 11, 13, 16, 17 og 18 omhandlede tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger bør ophæves eller ændres, følger den nedenstående procedure:

- a) Kommissionen forelægger Rådet forslag om at ophæve eller ændre foranstaltningerne, for så vidt Rådet har truffet afgørelse om disse. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- b) Kommissionen ændrer eller ophæver i de øvrige tilfælde Fællesskabets beskyttelses- og tilsynsforanstaltninger.

Såfremt denne afgørelse vedrører regionale tilsynsforanstaltninger, anvendes den fra den sjette dag efter datoen for dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 22

1. Ingen ny beskyttelsesforanstaltning kan anvendes ved indførsel af en vare, der har været underlagt en tidligere beskyttelsesforanstaltning, før udløbet af en periode svarende til den, i hvilken den foregående foranstaltning blev anvendt. Denne periode må ikke være på mindre end to år.

2. Uanset stk. 1 kan en beskyttelsesforanstaltning med en varighed på 180 dage eller derunder anvendes igen for indførslen af en vare, hvis:

- a) der er gået mindst et år siden datoen for indførelsen af en beskyttelsesforanstaltning for indførslen af den pågældende vare, og
- b) en sådan beskyttelsesforanstaltning ikke har været anvendt for den samme vare mere end to gange i den femårige periode umiddelbart forud for foranstaltningens indførelse.

AFSNIT VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Hvis Fællesskabets interesser kræver det, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffe passende foranstaltninger for at muliggøre udøvelse og opfyldelse af Fællesskabets eller alle dets medlemsstaters

rettigheder og forpligtelser på internationalt plan, særlig med hensyn til handelen med basisprodukter.

Artikel 24

1. Denne forordning er ikke til hinder for overholdelsen af forpligtelser, som følger af særlige regler, der er fastsat i aftaler indgået mellem Fællesskabet og tredjelande.

2. a) Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser er denne forordning ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager eller anvender:

- i) forbud, kvantitative restriktioner eller tilsynsforanstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, bevarelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret
- ii) særlige valutabestemmelser
- iii) regler indført i medfør af internationale aftaler i overensstemmelse med traktaten.

b) Medlemsstaterne underretter Kommissionen om foranstaltninger eller formaliteter, der skal indføres eller ændres i henhold til dette stykke. I yderst hastende tilfælde underrettes Kommissionen om de pågældende nationale foranstaltninger eller formaliteter straks efter deres vedtagelse.

Artikel 25

1. Denne forordning er ikke til hinder for anvendelse af de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, fællesskabsbestemmelser eller deraf afledte nationale administrative bestemmelser eller de særlige ordninger for varer fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter; den finder anvendelse i tilslutning hertil.

2. Artikel 11 til 15 og artikel 22 finder dog ikke anvendelse på varer, som er omfattet af de i stk. 1 nævnte ordninger, og for hvilke fællesskabsreglerne vedrørende samhandelen med tredjelande kræver forelæggelse af en importlicens eller et andet importdokument.

Artikel 16, 18 og 21 til 24 finder ikke anvendelse på varer, for hvilke der i fællesskabsreglerne vedrørende samhandelen med tredjelande er fastsat bestemmelser om anvendelse af kvantitative importrestriktioner.

Artikel 26

1. Resterende nationale restriktioner vedrørende varer omfattet af EKSF-traktaten skal gradvist ophæves i overensstemmelse med WTO's bestemmelser.

2. Indtil den 31. december 1995 kan Spanien og Portugal opretholde kvantitative restriktioner for landbrugsprodukter efter artikel 77, 81, 244, 249 og 280 i tiltrædelsesakten.

Artikel 27

Forordning (EF) nr. 518/94 ophæves. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 28

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

BILAG I

Liste over angivelserne i rubrikkerne i tilsynsdokumentet

TILSYNSDOKUMENT

1. Ansøger (navn, fuldstændig adresse, land)
2. Indgangsnummer
3. Afsender (navn, adresse, land)
4. Kompetent udstedende myndighed (navn og adresse)
5. Klarerer (navn og adresse)
6. Sidste gyldighedsdag
7. Oprindelsesland
8. Afsendelsesland
9. Sted og dato for indførsel
10. Henvisning til den forordning (EF), ved hvilken tilsynet er indført
11. Varebeskrivelse, mærker og numre, kollienes antal og art
12. Varekode (KN)
13. Bruttovægt (kg)
14. Nettovægt (kg)
15. Supplerende enheder
16. Cif-værdien i ecu ved EF's grænse
17. Supplerende bemærkninger
18. Ansøgers bekræftelse:
Undertegnede bekræfter hermed, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro.
Sted og dato
(Underskrift) (Stempel)
19. Den kompetente myndigheds påtegning
Dato
Underskrift Stempel

Original til ansøgeren

Genpart til den kompetente myndighed

1	1. Ansøger (navn, fuldstændig adresse, land)		2. Indgangsnummer		
	Original til ansøgeren	3. Afsender (navn, adresse, land)		4. Kompetent udstedende myndighed (navn og adresse)	
		5. Klarerer (navn og adresse)		6. Sidste gyldighedsdag	
				7. Oprindelsesland	8. Afsendelsesland
	9. Sted og dato for indførsel		10. Henvi-sning til den forordning (EF), ved hvilken tilsynet er indført		
11. Varebeskrivelse, mærker og numre, kollienes antal og art			12. Varekode (KN)		
			13. Bruttovægt (kg)		
			14. Nettovægt (kg)		
			15. Supplerende enheder		
			16. Cif-værdien i ecu ved EF's grænse		
17. Supplerende bemærkninger					
18. Ansøgers bekræftelse: Undertegnede bekræfter hermed, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro.					
19. Den kompetente myndigheds påtegning			Dato og sted		
Dato					
Underskrift			Stempel		
			(Underskrift)		
			(Stempel)		

2	1. Ansøger (navn, fuldstændig adresse, land)		2. Indgangsnummer	
	Genpart til den kompetente myndighed	3. Afsender (navn, adresse, land)	4. Kompetent udstedende myndighed (navn og adresse)	
		5. Klarerer (navn og adresse)	6. Sidste gyldighedsdag	
			7. Oprindelsesland	8. Afsendelsesland
		9. Sted og dato for indførsel	10. Henvvisning til den forordning (EF), ved hvilken tilsynet er indført	
11. Varebeskrivelse, mærker og numre, kollienes antal og art		12. Varekode (KN)		
		13. Bruttovægt (kg)		
		14. Nettovægt (kg)		
		15. Supplerende enheder		
		16. Cif-værdien i ecu ved EF's grænse		
17. Supplerende bemærkninger				
18. Ansøgers bekræftelse: Undertegnede bekræfter hermed, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro.				
19. Den kompetente myndigheds påtegning		Dato og sted		
Dato				
Underskrift		(Underskrift)		
Stempel		(Stempel)		

*ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II —
ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II*

**List of textiles and clothing products integrated into the GATT 1994 in conformity with Article 2 of the
Agreement on Textiles and Clothing**

HS Line	Description
I. TOPS AND YARNS	
5307 10	Yarn of jute or other textile bast fibres, single
5307 20	Yarn of jute or other textile bast fibres, multiple (folded) or cabled
5601 10	Sanitary articles of wadding of textile material i.e. sanitary towels, tampons
5601 21	Wadding of cotton and articles thereof, other than sanitary articles
5601 22	Wadding of man-made fibres and articles thereof, other than sanitary articles
5601 29	Wadding of other textile materials and articles thereof, other than sanitary articles
5601 30	Textile flock and dust and mill neps
5604 10	Rubber thread and cord, textile covered
5605 00	Metallized yarn, beg textile yarn combined with metal thread, strip/powder
ex 7019 10	Yarns of fibre glass
II. FABRICS	
ex 3921 12	Woven, knitted or non-woven fabrics coated, covered or laminated with plastics
ex 3921 13	Woven, knitted or non-woven fabrics coated, covered or laminated with plastics
ex 3921 90	Woven, knitted or non-woven fabrics coated, covered or laminated with plastics
ex 4202 12	Luggage, handbags and flatgoods with an outer surface predominantly of textile materials
ex 4202 22	Luggage, handbags and flatgoods with an outer surface predominantly of textile materials
ex 4202 32	Luggage, handbags and flatgoods with an outer surface predominantly of textile materials
ex 4202 92	Luggage, handbags and flatgoods with an outer surface predominantly of textile materials
5310 10	Woven fabrics of jute or other textile bast fibres, unbleached
5310 90	Woven fabrics of jute or other textile bast fibres, other than unbleached
5901 10	Textile fabrics coated with gum, of a kind used for outer covers of books
5901 90	Tracing cloth; prepared painting canvas; stiffened textile fab; for hats etc.
5904 10	Linoleum, whether or not cut to shape
5904 91	Floor coverings, other than linoleum, with a base of needleloom felt/non-wovens
5904 92	Floor coverings, other than linoleum, with other textile base
5906 10	Rubberized textile adhesive tape of a width not exceeding 20 cm
5906 99	Rubberized textile fabrics, nes
5907 00	Textile fab impreg, ctd, cov nes; paintd canvas (e.g. theatrical scenery)
ex 7019 20	Woven fabrics of fibre glass
ex 9612 10	Woven ribbons, of man-made fibres, other than those measuring less than 30 mm in width and permanently put up in cartridge
III. MADE-UP TEXTILES	
6305 10	Sacks and bags, for packing of goods, of jute or of other textile bast fibres
6309 00	Worn clothing and other worn articles
ex 6406 10	Footwear uppers of which 50 % or more of the external surface area is textile material
ex 6406 99	Leg warmers and gaiters of textile material
6501 00	Hat-forms, hat bodies and hoods of felt, plateaux and manchons of felt

HS Line	Description
6502 00	Hat-shapes, plaided or made by assembling strips of any material
6601 91	Other umbrella types, telescopic shaft
6601 99	Other umbrellas
8804 00	Parachutes; their parts and accessories
9113 90	Watch straps, bands and bracelets of textile materials

IV. CLOTHING

6103 11	Mens/boys suits, of wool or fine animal hair, knitted
6103 12	Mens/boys suits, of synthetic fibres, knitted
6103 19	Mens/boys suits, of other textile materials, knitted
6103 21	Mens/boys ensembles, of wool or fine animal hair, knitted
6103 22	Mens/boys ensembles, of cotton, knitted
6103 23	Mens/boys ensembles, of synthetic fibres, knitted
6103 29	Mens/boys ensembles, of other textile materials, knitted
6108 11	Womens/girls slips and petticoats, of man-made fibres, knitted
6108 19	Womens/girls slips and petticoats, of other textile materials, knitted
6215 20	Ties, bow ties and cravats, of man-made fibres, not knitted
6215 90	Ties, bow ties and cravats, of other textile materials, not knitted
6503 00	Felt hats and other felt headgear
6504 00	Hats and other headgear, plaided or made by assembling strips of any material
6505 90	Hats and other headgear, knitted or made-up from lace or other textile material
9502 91	Garments for dolls

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3286/94

af 22. december 1994

om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regie

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forskrifterne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter samt de forskrifter, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 235, og som gælder for varer fremstillet på basis af landbrugsprodukter, særlig til de bestemmelser deri, som muliggør en fravigelse af det almindelige princip om udelukkende at erstatte kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning med de i nævnte forskrifter fastsatte foranstaltninger,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Den fælles handelspolitik bør bygge på ensartede principper, navnlig med hensyn til beskyttelse af handelen;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 2641/84 af 17. september 1984 om styrkelse af den fælles handelspolitik, særlig med hensyn til beskyttelse mod uretmæssig handelspraksis ⁽²⁾ indførtes der procedurer, der gjorde det muligt for Fællesskabet:

- at imødegå enhver form for uretmæssig handelspraksis med henblik på at eliminere deraf følgende skade, og
- at sikre, at Fællesskabet fuldt ud kan gøre sine rettigheder gældende i forhold til tredjelandes handelspraksis;

erfaringerne fra anvendelsen af forordninger (EØF) nr. 2641/84 har vist, at der stadig er behov for at behandle handelshindringer, der indføres eller videreføres af tredjelande, og at den fremgangsmåde, der er fulgt i nævnte forordning, ikke har været fuldstændig effektiv;

det forekommer derfor nødvendigt at indføre nye og forbedrede fællesskabsprocedurer for at sikre, at Fælles-

skabet effektivt kan udøve sine rettigheder i henhold til de internationale handelsregler;

de internationale handelsregler er hovedsagelig de regler, der er indført under WTO og angivet i bilagene til WTO-overenskomsten, men der kan også være tale om reglerne i enhver anden aftale, hvori Fællesskabet er part, og hvori der er fastsat regler, der finder anvendelse på handelen mellem Fællesskabet og tredjelande, og det er hensigtsmæssigt at give et klart begreb om den type aftaler, som der henvises til med udtrykket »internationale handelsregler«;

de ovennævnte fællesskabsprocedurer bør baseres på en retlig mekanisme i henhold til fællesskabsretten, der skal være fuldstændig gennemsigtig og sikre, at beslutningen om at beråbe sig Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler træffes på grundlag af korrekte faktuelle oplysninger og juridisk analyse;

denne mekanisme har det sigte at tilvejebringe proceduremæssige midler til at anmode om, at Fællesskabets institutioner reagerer på handelshindringer, som indføres eller videreføres af tredjelande, og som forårsager skade eller andre negative handelsmæssige virkninger for så vidt der eksisterer en ret til indgreb over for sådanne hindringer i henhold til de relevante internationale regler for samhandel;

medlemsstaternes ret til at anvende denne mekanisme bør ikke indskrænke deres mulighed for at rejse det samme eller tilsvarende spørgsmål gennem de bestående fællesskabsprocedurer og navnlig for det udvalg, der er nedsat i henhold til traktatens artikel 113;

der bør tages hensyn til det ved traktatens artikel 113 nedsatte udvalgs institutionelle rolle ved udarbejdelse af rådgivning for Fællesskabets institutioner om alle handelspolitiske spørgsmål; dette udvalg bør derfor holdes underrettet om udviklingen i individuelle sager, så det kan gøre sig overvejelser om deres bredere politiske konsekvenser;

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 14. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽²⁾ EFT nr. L 252 af 20. 9. 1984, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).

i det omfang en aftale med et tredjeland forekommer at være det mest hensigtsmæssige middel til at fjerne eller bilægge en uoverensstemmelse, der hidrører fra en handelshindring, skal der desuden føres forhandlinger med henblik herpå i henhold til de procedurer, der er fastsat i traktatens artikel 113, særlig i konsultation med det udvalg der er nedsat i henhold til denne artikel;

det er hensigtsmæssigt at bekræfte, at Fællesskabet skal overholde sine internationale forpligtelser og i tilfælde, hvor sådanne forpligtelser følger af aftaler, opretholde den balance mellem rettigheder og forpligtelser, som det er disse aftalers formål at skabe;

det er endvidere hensigtsmæssigt at bekræfte, at alle foranstaltninger, der træffes i henhold til de pågældende procedurer, også skal være i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser og ikke foregribe andre foranstaltninger i tilfælde, der ikke er dækket af denne forordning, og som kan vedtages direkte i henhold til traktatens artikel 113;

de procedureregler, som skal følges ved den undersøgelsesprocedure, der fastsættes i denne forordning, skal også bekræftes, særlig vedrørende fællesskabsmyndighedernes og de berørte parter rettigheder og forpligtelser, samt de betingelser, hvorpå de interesserede parter kan få adgang til oplysninger og kræve underretning om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der er fremkommet ved undersøgelsen;

når Fællesskabet handler i henhold til denne forordning, må det tage i betragtning, at der er behov for hurtig og effektiv indgriben gennem anvendelsen af de beslutningsprocedurer, der foreskrives i forordningen;

inden for rammerne af Fællesskabets internationale rettigheder og forpligtelser påhviler det kun Kommissionen og Rådet at handle for så vidt angår handelshindringer, der indføres eller videreføres af tredjelande, når et indgreb er påkrævet af hensyn til Fællesskabets interesser, og Kommissionen og Rådet bør ved vurderingen af sådanne interesser tage behørigt hensyn til de synspunkter, der fremføres af alle interesserede parter under proceduren —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Målsætninger

I denne forordning fastsættes fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at

sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, især de under Verdenshandelsorganisationen fastsatte regler, der under overholdelse af eksisterende internationale forpligtelser og procedurer har til formål:

- a) at imødegå handelshindringer, der indvirker på Fællesskabets marked, med henblik på at eliminere deraf følgende skade
- b) at imødegå handelshindringer, der indvirker på markedet i et tredjeland, med henblik på at eliminere deraf følgende negative handelsmæssige virkninger.

Disse procedurer gælder navnlig for indledningen og den derpå følgende gennemførelse og afslutning af de internationale procedurer for bilæggelse af tvister i forbindelse med den fælles handelspolitik.

Artikel 2

Definitioner

1. Ved »handelshindringer« forstår i denne forordning enhver handelspraksis, der indføres eller videreføres af et tredjeland, og overfor hvilken der i henhold til internationale handelsregler er ret til indgreb. En sådan ret til indgreb eksisterer, når internationale handelsregler enten udtrykkelig forbyder en praksis eller giver en anden part, der er påvirket af den pågældende praksis, ret til at søge at fjerne dens virkning.

2. Ved »Fællesskabets rettigheder« forstår i denne forordning og under forbehold af stk. 8, rettigheder, som det i international handel kan påberåbe sig i henhold til internationale handelsregler. I denne forbindelse er »internationale handelsregler« hovedsagelig de regler, der er indført under WTO og angivet i bilagene til WTO-overenskomsten, men der kan også være tale om reglerne i enhver anden aftale, hvori Fællesskabet er part, og hvori der er fastsat regler, der finder anvendelse på handelen mellem Fællesskabet og tredjelande.

3. Ved »skade« forstår i denne forordning enhver væsentlig skade, som en handelshindring forårsager eller truer med at forårsage for en erhvervsgren i Fællesskabet på fællesskabsmarkedet for så vidt angår en vare eller tjenesteydelse.

4. Ved »negative handelsmæssige virkninger« forstår i denne forordning virkninger, som en handelshindring forårsager eller truer med at forårsage for virksomheder i

Fællesskabet på et tredjelands marked for så vidt angår en vare eller tjenesteydelse, og som har en væsentlig virkning på Fællesskabets eller en af dets regioners økonomi eller på en økonomisk sektor heri. Det forhold, at klageren lider under sådanne negative virkninger, opfattes ikke i sig selv som tilstrækkeligt til, at Fællesskabets institutioner indleder noget initiativ.

5. Ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås samtlige fællesskabsproducenter eller -leverandører:

- af identiske eller lignende varer eller tjenesteydelser som dem, der er genstand for en handelshindring
- af varer eller tjenesteydelser, der er i direkte konkurrence hermed, eller
- som forbruger eller forarbejder varer eller tjenesteydelser, der er genstand for en handelshindring

eller de af dem, hvis produktion sammenlagt udgør en betydelig andel af den samlede fællesskabsproduktion af tilsvarende varer eller tjenesteydelser; men

- a) når producenterne eller leverandørerne har tilknytning til eksportørerne eller importørerne eller selv er importør af den vare eller tjenesteydelse, der påstås at være genstand for en handelshindring, kan udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« fortolkes som omfattende de øvrige producenter eller leverandører
- b) under særlige omstændigheder kan producenterne eller leverandørerne i en af Fællesskabets regioner betragtes som repræsentative for en erhvervsgren i Fællesskabet, såfremt deres sammenlagte produktion udgør den overvejende del af produktionen af den pågældende vare eller tjenesteydelse i den eller de medlemsstater, hvor regionen er beliggende, for så vidt at virkningerne af handelshindringen koncentrerer sig i denne eller disse medlemsstater.

6. Ved »virksomhed i Fællesskabet« forstås et selskab eller en virksomhed, der er oprettet i overensstemmelse med lovgivningen i en medlemsstat, og som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sin centrale administration eller sit hovedforretningssted i Fællesskabet, og som direkte er beskæftiget med fremstilling af de varer eller levering af de tjenesteydelser, der er genstand for handelshindringen.

7. I forbindelse med denne forordning påvirker begrebet »leverandør af tjenesteydelser« i forbindelse med såvel udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« som defineret i stk. 5 som udtrykket »virksomhed i Fællesskabet« som

defineret i stk. 6 ikke den ikke-kommercielle karakter, som levering af nogen given tjenesteydelse kan have i henhold til lovgivningen eller reglerne i en medlemsstat.

8. I forbindelse med denne forordning er begrebet »tjenesteydelser« de tjenesteydelser, om hvilke Fællesskabet kan indgå internationale aftaler på grundlag af traktatens artikel 113.

Artikel 3

Klage på vegne af erhvervsgrenen i Fællesskabet

1. Enhver fysisk eller juridisk person samt enhver sammenslutning, der uden status som juridisk person optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, som anser sig for skadet af handelshindringer, der har en virkning på fællesskabsmarkedet, kan indgive skriftlig klage.

2. Klagen skal indeholde tilstrækkelige beviser for forekomsten af handelshindringen og den deraf følgende skade. Bevisførelsen for skaden skal, når dette er relevant, ske på grundlag af den forklarende liste over faktorer, der er anført i artikel 10.

Artikel 4

Klage på vegne af virksomheder i Fællesskabet

1. Enhver virksomhed i Fællesskabet samt enhver sammenslutning med eller uden status som juridisk person, der optræder på vegne af en eller flere virksomheder i Fællesskabet, som anser sig for at have været udsat for negative handelsmæssige virkninger som følge af handelshindringer, der har en virkning på markedet i et tredjeland, kan indgive skriftlig klage. En sådan klage kan imidlertid kun tages til følge, hvis den handelshindring, hvorom klagen indeholder påstand, er genstand for en ret til indgreb i henhold til internationale handelsregler, der er fastsat i en multilateral eller plurilateral handelsaftale.

2. Klagen skal indeholde tilstrækkelige beviser for forekomsten af handelshindringerne og deraf følgende negative handelsmæssige virkninger. Bevisførelsen for negative handelsmæssige virkninger skal, når dette er relevant, ske på grundlag af den liste over eksempler på faktorer, der er anført i artikel 10.

Artikel 5

Klageprocedurer

1. Klagen indgives til Kommissionen, som fremsender en genpart heraf til medlemsstaterne.

2. Klagen kan trækkes tilbage, hvorved proceduren kan afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

3. Såfremt det efter konsultation viser sig, at klagen ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at berettiggivende iværksættelse af en undersøgelse, underrettes klageren herom.

4. Kommissionen træffer så hurtigt som muligt afgørelse om, hvorvidt der skal iværksættes en fællesskabsprocedure for undersøgelse i forbindelse med klager, der indgives i henhold til artikel 3 eller 4, og senest 45 dage fra indgivelsen af klagen, idet denne periode dog kan suspenderes efter anmodning fra klageren eller med dennes samtykke for at tilvejebringe yderligere oplysninger, der kan være nødvendige for at vurdere gyldigheden af klagerens påstand.

Artikel 6

Indbringelse af klage på en medlemsstats initiativ

1. Enhver medlemsstat kan anmode Kommissionen om, at de i artikel 1 omhandlede procedurer indledes.

2. Den forelægger Kommissionen tilstrækkelige beviser til begrundelse af sin anmodning for så vidt angår handelshindringer og de deraf følgende virkninger. Når beviser for skade eller negative handelsmæssige virkninger er fornødne, fremlægges de på grundlag af den i artikel 10 anførte liste over eksempler på faktorer, hvor dette er relevant.

3. Kommissionen underretter omgående de øvrige medlemsstater om sådanne anmodninger.

4. Såfremt det efter konsultation viser sig, at anmodningen ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at berettiggivende iværksættelse af en undersøgelse, underrettes medlemsstaten herom.

5. Kommissionen træffer så hurtigt som muligt afgørelse om, hvorvidt der skal iværksættes en fællesskabsprocedure for undersøgelse i forbindelse med klager, der indbringes af en medlemsstat i henhold til artikel 6, og normalt senest 45 dage efter indbringelsen af klagen, idet denne periode dog kan suspenderes efter anmodning fra den indbringende medlemsstat eller med dennes samtykke for at tilvejebringe yderligere oplysninger, der kan være nødvendige for fuldt ud at vurdere gyldigheden af den sag, der er indbragt af medlemsstaten.

Artikel 7

Konsultationsprocedure

1. Med henblik på afholdelse af konsultationer inden for rammerne af denne forordning nedsættes der et rådgivende udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter for hver enkelt medlemsstat med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Der afholdes omgående konsultationer på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ, og i alle tilfælde inden for en tidsramme, der gør det muligt at overholde de tidsfrister, der er fastsat i denne forordning. Udvalgets formand fremsender så hurtigt som muligt til medlemsstaterne alle relevante oplysninger, som han er i besiddelse af. Kommissionen fremsender desuden disse oplysninger til det udvalg, der er nedsat i henhold til traktatens artikel 113, så det kan gøre sig overvejelser over de videre konsekvenser for den fælles handelspolitik.

3. Udvalget indkaldes af formanden.

4. Konsultationerne kan om fornødent ske skriftligt. I så fald underretter Kommissionen skriftligt medlemsstaterne, som senest otte arbejdsdage efter denne oplysning kan afgive skriftlig udtalelse eller begære en mundtlig konsultation, der arrangeres af formanden, forudsat at sådanne mundtlige konsultationer kan afholdes inden for en tidsramme, der gør det muligt at overholde de tidsfrister, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 8

Fællesskabsprocedure for undersøgelse

1. Såfremt Kommissionen efter konsultationer finder, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettiggivende iværksættelsen af en undersøgelsesprocedure, og såfremt det er nødvendigt af hensyn til Fællesskabets interesser, skal Kommissionen:

- a) give meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om iværksættelsen af en undersøgelsesprocedure; i meddelelsen oplyses det, hvilken vare eller tjenesteydelse og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fremhæves, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere angives den frist, inden for hvilken de berørte parter kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i henhold til stk. 5
- b) officielt underrette de repræsentanter for det eller de lande, som er omfattet af proceduren, med hvilke der i givet fald kan afholdes konsultationer
- c) foretage sin undersøgelse på fællesskabsniveau i samarbejde med medlemsstaterne.

2. a) I givet fald indhenter Kommissionen alle de oplysninger, som den anser for nødvendige, og betrækker sig på at efterprøve de pågældende oplysninger hos importører, handlende, repræsentanter, producenter, erhvervssammenslutninger og erhvervsorganisationer, under forudsætning af, at de pågældende virksomheder og organisationer er indforstået hermed.

- b) Om fornødent foretager Kommissionen undersøgelser på tredjelandes territorium, forudsat at de pågældende landes regeringer, der er officielt underrettet, ikke inden for en rimelig frist modsetter sig dette.
- c) Kommissionen bistås i sine undersøgelser af embedsmænd fra den medlemsstat, på hvis område efterprøvnningen finder sted, såfremt den pågældende medlemsstat har udtrykt ønske herom.
3. Medlemsstaterne indgiver til Kommissionen, på dens anmodning og efter forskrifter fastsat af denne, alle til undersøgelsen nødvendige oplysninger.
4. a) De berørte klagere, eksportører og importører samt repræsentanterne for det eller de berørte lande kan få kendskab til alle de oplysninger, som Kommissionen har fået stillet til rådighed, med undtagelse af dokumenter til Kommissionens og myndighedernes interne brug, forudsat at oplysningerne er relevante for varetagelsen af deres interesser, at de ikke er fortrolige i henhold til artikel 9, og at Kommissionen anvender dem i sin undersøgelsesprocedure. De pågældende personer retter skriftligt en begrundet anmodning til Kommissionen med angivelse af de oplysninger, der ønskes kendskab til.
- b) De berørte klagere, eksportører og importører samt repræsentanter for det eller de berørte lande kan anmode om at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der er fremkommet ved undersøgelsen.

5. Kommissionen kan høre de berørte parter. De skal høres, når de inden for den frist, der er fastsat i den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggjorte meddelelse, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er parter, der i første række er berørt af resultatet af proceduren.

6. Desuden giver Kommissionen efter anmodning de parter, der i første række er berørt, lejlighed til at mødes, for at modstridende synspunkter og eventuelle modargumenter kan blive fremlagt. Herved tager den hensyn til parternes ønsker og til nødvendigheden af at bevare oplysningernes fortrolige karakter. Ingen af parterne er forpligtet til at deltage i et møde, og deres udeblivelse vil ikke være til skade for deres sag.

7. Indgives de af Kommissionen ønskede oplysninger ikke inden for en rimelig frist, eller lægges der væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der drages konklusioner på basis af de oplysninger, der er til rådighed.

8. Når Kommissionen har afsluttet sin undersøgelse, forelægger den en rapport for udvalget. Rapporten skal i

almindelighed forelægges senest fem måneder efter meddelelsen om procedurens iværksættelse, medmindre undersøgelsens komplicerede karakter foranlediger Kommissionen til at forlænge denne frist til syv måneder.

Artikel 9

Fortrolig behandling

1. De i medfør af denne forordning modtagne oplysninger kan kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.
2. a) Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne samt personer i deres tjeneste må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som ifølge deres natur er fortrolige eller er meddelt fortroligt af en af parterne i en undersøgelsesprocedure, medmindre den part, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse hertil.
- b) Ved enhver anmodning om fortrolig behandling angives det, hvorfor oplysningerne er fortrolige, og der vedlægges et ikke-fortroligt sammendrag af sådanne oplysninger, eller en begrundelse for, at der ikke kan foretages et sammendrag af oplysningerne.
3. I almindelighed betragtes oplysninger som fortrolige, når videregivelsen heraf sandsynligvis vil være til betydelig skade for den, der har givet oplysningerne eller er kilde hertil.

4. Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling ikke er berettiget, og at den, der giver oplysningerne, hverken er villig til at offentliggøre dem eller tillade, at de offentliggøres i store træk eller i forkortet form, kan disse oplysninger lades ude af betragtning.

5. Denne artikel er ikke til hinder for, at Fællesskabets myndigheder videregiver generelle oplysninger og i særdeleshed begrundelserne for de i medfør af denne forordning truffene afgørelser. Ved en sådan videregivelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 10

Bevis

1. Undersøgelsen af skaden omfatter i givet fald følgende faktorer:
 - a) omfanget af henholdsvis den berørte fællesskabsimport eller -eksport, især når den er henholdsvis steget

eller faldet betydeligt enten i absolut værdi eller i forhold til produktionen eller forbruget på det pågældende marked

- b) de priser, der er praktiseret af fællesskabserhvervsgrenens konkurrenter, især for at fastslå, om der i Fællesskabet eller på tredjelandes markeder tilbydes en væsentlig lavere pris end fællesskabserhvervsgrenens pris
- c) følgevirkningerne heraf for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, vurderet på baggrund af visse økonomiske faktorer såsom produktion, kapacitetsudnyttelse, lagre, salg, markedsandel, priser (dvs. pristryk eller hindring af de prisstigninger, som normalt ville have fundet sted), fortjeneste, forrentning af kapital, investeringer og beskæftigelse.

2. Såfremt der fremsættes påstand om en truende skade, undersøger Kommissionen ligeledes, om det er sandsynligt, at en bestemt situation udvikler sig til en faktisk skade. I denne forbindelse kan der ligeledes tages hensyn til faktorer såsom:

- a) stigningstakten for eksporten til det marked, hvor fællesskabsprodukterne er udsat for konkurrence
- b) den eksportkapacitet, der allerede eksisterer, eller som vil kunne udnyttes i nærmeste fremtid i oprindelses- eller eksportlandet, og sandsynligheden for, at den deraf følgende eksport vil gå til det i litra a) nævnte marked.

3. Skade forårsaget af andre faktorer, som enkeltvis eller i forening ligeledes har en ugunstig indflydelse på en erhvervsgren i Fællesskabet, må ikke tilskrives den pågældende handelspraksis.

4. Såfremt der fremsættes påstand om negative handelsmæssige virkninger, undersøger Kommissionen følgerne af sådanne negative virkninger for Fællesskabets eller en af dets regioners økonomi eller for en økonomisk sektor deri. Med henblik herpå kan Kommissionen, hvor det er relevant, tage hensyn til faktorer af den type, der er anført i stk. 1 og 2. Negative handelsmæssige virkninger kan bl. a. opstå i situationer, hvor handelen med en vare eller tjenesteydelse forhindres, vanskeliggøres eller omdirigeres som følge af en handelshindring, eller fra situationer, hvor handelshindringer væsentligt har påvirket leverancer eller produktionsfaktorer (f. eks. dele og komponenter eller råmaterialer) til virksomheder i Fællesskabet. Når der fremsættes påstand om negative handelsmæssige virkninger, undersøger Kommissionen ligeledes, om det klart kan forudses, at en bestemt situation sandsynligvis vil føre til faktiske negative handelsmæssige virkninger.

5. Ved undersøgelse af beviser for negative handelsmæssige virkninger tager Kommissionen endvidere hensyn til de bestemmelser og principper eller den praksis, der styrer retten til indgreb i henhold til de relevante internationale handelsregler, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1.

6. Kommissionen undersøger desuden alle andre relevante beviser, der er indeholdt i klagen eller indgivningen af klage. I denne forbindelse er den i stk. 1-5 angivne liste over faktorer og indikatorer ikke udtømmende, og en eller flere sådanne faktorer og indikatorer kan ej heller nødvendigvis tages som afgørende tegn på, at der forekommer skade eller negative handelsmæssige virkninger.

Artikel 11

Afslutning og suspension af proceduren

1. Når undersøgelsesproceduren viser, at der ikke kræves noget indgreb til beskyttelse af Fællesskabets interesse, afsluttet den i henhold til artikel 14.

2. a) Proceduren kan ligeledes suspenderes i henhold til artikel 14, såfremt det eller de pågældende tredjelande efter afslutningen af en undersøgelse træffer sådanne foranstaltninger, som anses for tilfredsstillende, og der derfor ikke kræves noget indgreb fra Fællesskabet.

b) Kommissionen kontrollerer gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger, i givet fald på grundlag af regelmæssige oplysninger, som den kan anmode de pågældende tredjelande om og i fornødent omfang efterprøve.

c) Såfremt de af tredjelandet/tredjelandene trufne foranstaltninger ophæves, suspenderes eller ikke gennemføres korrekt, eller Kommissionen har begrundet mistanke herom, eller såfremt en anmodning om oplysninger, som Kommissionen har fremsat i henhold til litra b), ikke er blevet efterkommet, oplyser Kommissionen medlemsstaterne herom, og såfremt resultaterne af undersøgelsen og de nye kendsgerninger, der foreligger, gør det nødvendigt og berettiget, træffes der foranstaltninger i henhold til artikel 13, stk. 3.

3. Såfremt det efter en undersøgelsesprocedure eller på noget tidspunkt før, under og efter en international tvistbilæggelsesprocedure må antages, at det mest hensigtsmæssige middel til at bilægge en tvist, der er opstået som følge af en handelshindring, er indgåelse af en aftale med det eller de pågældende tredjelande, som kan ændre Fællesskabets og det eller de pågældende tredjelandes

materielle rettigheder, suspenderes proceduren i overensstemmelse med artikel 14, og der føres forhandlinger i overensstemmelse med traktatens artikel 113.

Artikel 12

Vedtagelse af handelspolitiske foranstaltninger

1. Når det (som følge af undersøgelsesproceduren, medmindre det af den faktiske og juridiske situation fremgår, at der ikke er behov for en sådan undersøgelsesprocedure) konstateres, at et indgreb er nødvendigt til beskyttelse af Fællesskabets interesser for at sikre, at Fællesskabet kan udøve sine rettigheder i henhold til internationale handelsregler med henblik på at fjerne den skade eller de hindringer, som indføres eller videreføres af tredjelande, træffes der hensigtsmæssige foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 13.

2. Når Fællesskabet ifølge sine internationale forpligtelser skal gennemføre en forudgående international procedure for konsultation eller bilæggelse af tvister, træffes der først afgørelse om de i stk. 3 omhandlede foranstaltninger efter afslutning af denne procedure og under hensyn til resultaterne heraf. Navnlig gælder, at når Fællesskabet har anmodet et internationalt tvistbilæggesorgan om at angive og tillade de foranstaltninger, som er hensigtsmæssige for gennemførelsen af resultaterne af en international tvistbilægelsesprocedure, skal de handelspolitiske fællesskabsforanstaltninger, der kan være påkrævede som følge af en sådan tilladelse være i overensstemmelse med henstillingen fra det pågældende internationale tvistbilæggesorgan.

3. Som handelspolitisk foranstaltning kan træffes enhver foranstaltning, der kan forenes med bestående internationale forpligtelser og procedurer, navnlig:

- a) suspension eller tilbagekaldelse af indrømmelser, der er ydet i forbindelse med handelspolitiske forhandlinger
- b) forhøjelse af gældende told eller indførelse af enhver anden form for importafgift
- c) indførelse af kvantitative restriktioner eller enhver anden form for foranstaltning, hvorved import- eller eksportvilkårene ændres, eller samhandelen med de pågældende tredjelande påvirkes på anden måde.

4. De hertil svarende afgørelser begrundes og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Denne offentliggørelse tjener ligeledes til underretning af de lande og parter, der i første række er berørt.

Artikel 13

Beslutningsprocedurer

1. De i artikel 11, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, litra a), omhandlede afgørelser vedtages efter proceduren i artikel 14.

2. Såfremt Fællesskabet, som følge af en klage i henhold til artikel 3 eller 4 eller en indbringelse af klage i henhold til artikel 6, følger internationale formelle procedurer for konsultation eller bilæggelse af tvister, træffes afgørelserne om indledning, gennemførelse og afslutning af disse procedurer efter proceduren i artikel 14.

3. Såfremt Fællesskabet efter at have truffet afgørelse i henhold til artikel 12, stk. 2, skal beslutte, hvilke handelspolitiske foranstaltninger der skal træffes i henhold til artikel 11, stk. 2, litra c), eller artikel 12, træffer Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 113 afgørelse med kvalificeret flertal senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af forslaget.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Når der henvises til den procedure, der er fastsat i denne artikel, indkaldes udvalget af formanden.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til den afgørelse, der skal træffes. Udvalget behandler spørgsmålet inden for en frist, som formanden kan fastsætte afhængigt af, hvor meget sagen haster.

3. Kommissionen træffer en afgørelse, som den meddeler medlemsstaterne, og som finder anvendelse efter udløbet af en frist på ti dage, hvis ingen medlemsstat har rettet henvendelse til Rådet inden for denne frist.

4. Efter anmodning fra en medlemsstat kan Rådet med kvalificeret flertal ændre Kommissionens afgørelse.

5. Kommissionens afgørelse finder anvendelse ved udløbet af en frist på 30 dage regnet fra den dag, på hvilken der er rettet henvendelse til Rådet, hvis dette ikke har truffet afgørelse inden for denne frist.

Artikel 15

Generelle bestemmelser

1. Denne forordning finder ikke anvendelse i tilfælde, der er omfattet af andre gældende retsfor skrifter vedrørende den fælles handelspolitik. Den anvendes som supplement:

- til retsforskrifter om oprettelse af de fælles markedsordninger for landbrugsvarer og gennemførelsesbestemmelserne hertil
- til særlige retsforskrifter, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 235, og som gælder for varer fremstillet på basis af landbrugsprodukter.

2. Forordning (EØF) nr. 2641/84 ophæves. Henvisninger til den ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 16

Ikrafttræden

Den foregriber ikke andre foranstaltninger, der måtte blive truffet i henhold til traktatens artikel 113, eller fællesskabsprocedurer til behandling af spørgsmål vedrørende handelshindringer, som er rejst af medlemsstaterne i det udvalg, der er nedsat i henhold til traktatens artikel 113.

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995. Den anvendes på procedurer, der indledes efter denne dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3287/94

af 22. december 1994

om inspektion inden afsendelse for så vidt angår eksport fra Fællesskabet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

En række udviklingslande anvender, hvad der kaldes programmer for inspektion inden afsendelse, for at sikre en behørig fordeling af knappe valutaressourcer til importørerne og for at bekæmpe bl. a. over- eller underfakturering og bedrageri; disse udviklingslande har pålagt private virksomheder denne opgave, der omfatter kontrol af kvaliteten af og ligeledes prisen på de varer, der skal eksporteres til disse landes område;

Fællesskabet erkender udviklingslandenes ret til at anvende inspektion inden afsendelse; inspektion inden afsendelse kan imidlertid medføre utilbørlige indgreb i den pris, der frit er aftalt mellem parterne i en kontrakt, samt andre former for praksis, der udgør unødige hindringer for handelen; der bør derfor ved samarbejde og faglig bistand ydes en indsats for at mindske behovet for inspektion inden afsendelse;

Uruguay-rundens slutakt, undertegnet den 15. april 1994 i Marrakesh (Marokko), omfatter en aftale om inspektion inden afsendelse mellem medlemmerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO); denne aftale er blevet godkendt og skal sættes i kraft for Fællesskabet;

fællesskabslovgivningen giver eksportørerne yderligere sikkerhed for, at inspektionsaktiviteter inden afsendelse faktisk udføres efter bestemmelserne i nævnte WTO-aftale og således ikke udgør en handelsbarriere;

der bør i det øjemed fastsættes visse betingelser for inspektionsaktiviteter inden afsendelse, der udføres i Fællesskabet;

af hensyn til opretholdelsen af ensartede eksportpolitiske principper for Fællesskabet er det nødvendigt, at før-afsendelsesinspektionsenhedernes aktiviteter reguleres på ensartet vis;

der er god grund til at forenkle procedurerne mest muligt, især med hensyn til undersøgelse af priser; i WTO-aftalen om inspektion inden afsendelse er der imidlertid ikke fastsat undtagelser, og anvendelsen af undtagelser forudsætter derfor før-afsendelsesinspektionsenhedernes samtykke;

der bør indføres en hurtig og effektiv procedure for bilæggelse af tvister mellem eksportører og før-afsendelsesinspektionsenheder; en sådan procedure er omhandlet i WTO-aftalen om inspektion inden afsendelse;

tvister om før-afsendelsesinspektionsenheders manglende opfyldelse af betingelser eller manglende overholdelse af procedurer bør afgøres sammen med de tredjelande, der anvender sådanne enheder, i overensstemmelse med de relevante EF- og WTO-procedurer;

artikel 3, stk. 3, i WTO-aftalen om inspektion inden afsendelse indeholder bestemmelser om faglig bistand til tredjelande —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning gælder for aktiviteter, der på Det Europæiske Fællesskabs toldområde udføres af før-afsendelsesinspektionsenheder, der på vegne af tredjelandes regeringer eller offentlige myndigheder foretager kontrol af kvalitet, mængde eller pris, herunder valutakurs og finansielle betingelser for varer, der skal eksporteres til disse tredjelandes områder (programmer for inspektion inden afsendelse).

Artikel 2

1. Før-afsendelsesinspektionsenhedernes aktiviteter som defineret i artikel 1 underlægges en procedure for forudgående underretning på de betingelser, der fastsat i denne forordning.

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 14. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

2. Ved underretningen meddeler før-afsendelsesinspektionsenhederne Kommissionen bestemmelserne, med undtagelse af aflønning, i de kontrakter, der er indgået med de tredjelandes regeringer eller offentlige myndigheder, på hvis vegne programmerne for inspektion inden afsendelse er etableret. De meddeler efterfølgende Kommissionen alle ændringer vedrørende betingelserne for kontrol. De meddeler tillige, hvilke foranstaltninger de har truffet for at opfylde betingelserne i denne forordning.

3. Kommissionen giver medlemsstaterne en kopi af alle modtagne underretninger.

Artikel 3

Den i artikel 2 omhandlede underretning om aktiviteter skal omfatte følgende aktiviteter:

- a) fysisk inspektion af varen, inden den eksporteres, med henblik på kontrol af leverancens overensstemmelse (kvalitet, mængde) med specifikationerne i kontrakten og overholdelsen af regler og standarder, der gælder i importlandet eller er anerkendte på internationalt plan
- b) kontrol af prisen og, i relevante tilfælde, af valutakursen på grundlag af kontrakten mellem eksportøren og importøren, proformafakturaen og eventuelt ansøgningen om importbevilling.

Artikel 4

Ved udførelsen af deres aktiviteter skal før-afsendelsesinspektionsenhederne opfylde følgende betingelser:

- a) Forud for enhver kontrol underretter før-afsendelsesinspektionsenheden eksportøren om de nærmere enkeltheder vedrørende inspektionen og de kriterier, der vil blive anvendt.

Før-afsendelsesinspektionsenheden skal udføre den pågældende kontrol inden for et sådant tidsrum, at der ikke opstår urimelige forsinkelser. Den skal også senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af de endelige dokumenter og afslutningen af inspektionen enten udstede en ren inspektionsattest eller fremlægge en detaljeret skriftlig redegørelse for, at en sådan ikke kan udstedes. I sidstnævnte tilfælde skal eksportørerne have mulighed for skriftligt at fremsætte deres synspunkter og, hvis eksportørerne ønsker det, at træffe foranstaltninger til en fornyet inspektion på det gensidigt tidligst belejlige tidspunkt.

Før-afsendelsesinspektionsenhederne skal også, når eksportøren anmoder derom, inden tidspunktet for den fysiske inspektion foretage en foreløbig kontrol af prisen og, hvis det er relevant, også af valutakursen på grundlag af kontrakten mellem eksportøren og

importøren, proformafakturaen og eventuelt ansøgningen om importbevilling. De skal, når der har fundet en foreløbig kontrol sted, straks give eksportørerne skriftlig underretning om godkendelse af prisen og/eller valutakursen eller om de nærmere årsager til manglende godkendelse.

For at undgå forsinkelser i betalingen skal før-afsendelsesinspektionsenhederne hurtigst muligt sende eksportørerne eller de repræsentanter, eksportørerne har udpeget, en ren inspektionsattest. I tilfælde af en skrivefejl i den rene inspektionsattest skal før-afsendelsesinspektionsenhederne desuden rette fejlen og hurtigst muligt sende den rettede oplysning til de pågældende parter.

- b) Inspektionerne inden afsendelse skal udføres uden forskelsbehandling, og de procedurer og kriterier, der anvendes ved udførelsen af disse aktiviteter, skal være objektive og gælde på lige vilkår for alle eksportører, der berøres af sådanne aktiviteter.
- c) Før-afsendelsesinspektionsenhederne kan ikke anmode eksportørerne om oplysninger vedrørende:
 - i) produktionsdata vedrørende processer, der er omfattet af patenter eller licenser eller hemmeligholdt, eller processer, for hvilke der er indgivet patentansøgning
 - ii) ikke offentliggjorte tekniske data, bortset fra data, der er nødvendige for at påvise overensstemmelse med tekniske forskrifter eller standarder
 - iii) intern prisberegning, herunder produktionsomkostninger
 - iv) avanceniveauer
 - v) betingelserne i kontrakter mellem eksportører og deres leverandører, medmindre det ellers ikke er muligt at udføre den pågældende inspektion. (I sådanne tilfælde kan inspektionsenheden kun anmode om de til dette formål nødvendige oplysninger).

Før-afsendelsesinspektionsenhederne skal behandle alle oplysninger, de modtager fra eksportørerne, som fortrolige forretningsoplysninger, for så vidt som disse oplysninger ikke i forvejen er offentliggjort, almindeligt tilgængelige for tredjemand eller på anden måde henhører under det offentlige domæne. Sådanne fortrolige forretningsoplysninger kan kun videregives til de regeringer, der har indgået kontrakt med eller givet inspektionsenhederne mandat, hvis sådanne oplysninger sædvanligvis er påkrævet til remburs eller andre betalingsformer eller til told-, importlicens- eller valutakontrolformål.

- d) Før-afsendelsesinspektionsenhederne skal fastlægge procedurer for modtagelse, behandling og afgørelse af klager fra eksportørerne. Disse procedurer skal udformes og forblive i overensstemmelse med følgende retningslinjer:

- i) før-afsendelsesinspektionsenhederne udpeger en eller flere tjenestemænd, der skal stå til rådighed i den normale forretningsdag i hver by eller havn, hvor de har et administrativt kontor for inspektion inden afsendelse, således at de kan modtage, behandle og afgøre klager fra eksportører
- ii) eksportørerne skal skriftligt tilstille den eller de udpegede tjenestemænd de faktiske oplysninger om den pågældende transaktion, klagens art og en foreslået løsning
- iii) den eller de udpegede tjenestemænd skal velvilligt behandle eksportørernes klager og træffe afgørelse snarest efter, at de har modtaget den under nr. ii) nævnte dokumentation.

Artikel 5

Ved udførelsen af deres aktiviteter vedrørende kontrol af prisen skal før-afsendelsesinspektionsenhederne opfylde følgende betingelser:

- a) før-afsendelsesinspektionsenhederne kan kun afvise en kontraktpris, der er aftalt mellem en eksportør og en importør, hvis de kan påvise, at deres konstatering af en utilfredsstillende pris er baseret på en kontrolproces, der er i overensstemmelse med kriterierne i litra b) til e)
- b) før-afsendelsesinspektionsenheden baserer sin pris-sammenligning til kontrol af eksportprisen på prisen eller priserne på identiske eller tilsvarende varer udbudt til eksport fra samme eksportland på samme eller omtrent samme tidspunkt på konkurrenceprægede og sammenlignelige salgsbetingelser i overensstemmelse med sædvanlig handelspraksis og eksklusive eventuelle standardrabatter. Sammenligningen baseres på følgende:
 - i) der anvendes kun priser, der giver et gyldigt sammenligningsgrundlag, under hensyntagen til relevante økonomiske faktorer i relation til importlandet og et eller flere lande brugt til prissammenligning
 - ii) før-afsendelsesinspektionsenheden kan ikke bruge prisen på varer, der udbydes til eksport til forskellige importlande, til vilkårligt at fremtvinge den laveste pris for leverancen
 - iii) før-afsendelsesinspektionsenheden tager hensyn til de forskellige elementer nævnt i litra c)
 - iv) før-afsendelsesinspektionsenheden giver i en hvilken som helst fase af ovennævnte proces eksportøren lejlighed til at gøre rede for prisen

- c) før-afsendelsesinspektionsenhederne tager ved udførelse af priskontrol behørigt hensyn til købekontraktens betingelser og generelt gældende justeringsfaktorer i relation til transaktionen; disse faktorer skal omfatte, men ikke være begrænset til, salgets kommercielle niveau og størrelse, leveringstid og -betingelser, pristigningsklausuler, kvalitetsspecifikationer, særlige designtræk, særlige forsendelses- eller emballeringsspecifikationer, ordrestørrelse, spotsalg, sæsonmæssige påvirkninger, licensafgifter eller andre afgifter for intellektuel ejendomsret og serviceydelser som led i kontrakten, hvis disse ikke sædvanligvis faktureres særskilt; de skal også omfatte visse elementer vedrørende eksportørens pris, såsom kontraktforholdet mellem eksportøren og importøren
- d) kontrollen af transportomkostninger skal kun vedrøre den aftalte pris for transportformen i eksportlandet som anført i købekontrakten
- e) følgende kan ikke bruges til priskontrolformål:
 - i) salgsprisen i importlandet for varer produceret dér
 - ii) prisen på varer til eksport fra et andet land end eksportlandet
 - iii) produktionsomkostningerne
 - iv) vilkårlige eller fiktive priser eller værdier.

Artikel 6

Hvis før-afsendelsesinspektionsenheden som følge af sine forpligtelser over for et tredjelandets regering eller offentlige myndigheder ikke opfylder de betingelser, der er omhandlet i artikel 4 og 5, eller hvis den ikke overholder de i artikel 7 omhandlede procedurer, eller hvis der er anden grund til at formode, at WTO-aftalen om inspektion inden afsendelse ikke overholdes, kan en passende procedure, herunder den procedure, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 2641/84 ⁽¹⁾, anvendes på de deri fastsatte betingelser.

Artikel 7

Kan før-afsendelsesinspektionsenhederne og eksportørerne ikke på anden vis bilægge deres tvister, og tidligst to arbejdsdage efter indgivelsen af en klage i overensstemmelse med artikel 4, litra d), anvendes der normalt følgende procedure:

⁽¹⁾ EFT nr. L 252 af 20. 9. 1984, s. 1.

- a) en eksportør eller før-afsendelsesinspektionsenhed, der ønsker en tvist afgjort, kontakter den uvildige enhed, der er nævnt i artikel 4 i WTO-aftalen om inspektion inden afsendelse og anmoder om nedsættelse af et panel. Den uvildige enhed er ansvarlig for, at der etableres et panel. Panelet sammensættes af tre medlemmer. Disse vælges på en sådan måde, at unødige omkostninger og forsinkelser undgås. Det første medlem vælges fra afdeling (i) i den i WTO-aftalen omhandlede liste af den pågældende før-afsendelsesinspektionsenhed på den betingelse, at dette medlem ikke er tilknyttet denne enhed. Det andet medlem vælges fra afdeling (ii) i den i WTO-aftalen omhandlede liste af den pågældende eksportør på den betingelse, at dette medlem ikke er tilknyttet denne eksportør. Det tredje medlem vælges fra afdeling (iii) i den i WTO-aftalen omhandlede liste af ovennævnte uvildige enhed. Der kan ikke gøres indsigelse mod nogen uvildig handelssagkyndig valgt fra afdeling (iii) i den i WTO-aftalen omhandlede liste
- b) den uvildige handelssagkyndige valgt fra afdeling (iii) i den i WTO-aftalen omhandlede liste varetager hvervet som formand for panelet. Den uvildige handelssagkyndige træffer de beslutninger, der er nødvendige for at sikre, at panelet hurtigt afgør tvisten, f. eks. om, hvorvidt sagens omstændigheder kræver, at panelmedlemmerne mødes, og i så fald, hvor mødet skal afholdes, under hensyntagen til det pågældende inspektionssted
- c) hvis tvistens parter er enige om en sådan fremgangsmåde, kan den i litra a) omhandlede uvildige enhed fra afdeling (iii) i den i WTO-aftalen omhandlede liste vælge én uvildig handelssagkyndig til at undersøge den pågældende tvist. Denne sagkyndige træffer de beslutninger, der er nødvendige for at sikre en hurtig bilæggelse af tvisten, f. eks. under hensyntagen til det pågældende inspektionssted
- d) undersøgelsen skal have til formål at konstatere, om tvistens parter under den omtvistede inspektion har overholdt WTO-aftalens og dermed denne forord-

nings bestemmelser. Procedurerne skal være hurtige og give begge parter mulighed for at tilkendegive deres synspunkter mundtligt eller skriftligt

- e) et panel sammensat af tre medlemmer træffer afgørelse med et flertal af panelets medlemmer. Afgørelsen om tvisten træffes senest otte arbejdsdage efter, at der er fremsat anmodning om en uvildig undersøgelse, og meddeles tvistens parter. Denne tidsfrist kan forlænges efter aftale mellem tvistens parter. Panelet eller den uvildige handelssagkyndige fastsætter omkostningernes fordeling på grundlag af sagens omstændigheder
- f) panelets afgørelse er bindende for den før-afsendelsesinspektionsenhed og den eksportør, der er parter i tvisten.

Artikel 8

Hver medlemsstat:

- træffer på nationalt plan de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning, herunder især med henblik på, at den i artikel 7 omhandlede uvildige undersøgelsesprocedure kommer til at fungere tilfredsstillende
- udpeger en embedsmand med ansvar for spørgsmål vedrørende inspektion inden afsendelse, hvis navn og opgaver meddeles Kommissionen.

Fællesskabet og medlemsstaterne kan, hvis de anmodes derom, yde brugerlandene faglig bistand vedrørende inspektion inden afsendelse; en sådan bistand bør normalt tage sigte på at fjerne de omstændigheder, der har foranlediget disse lande til at anvende inspektion inden afsendelse.

Artikel 9

Kommissionen underretter WTO's sekretariat om denne forordning og eventuelle ændringer af den.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3288/94

af 22. december 1994

om ændring af forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker med henblik på gennemførelse af de aftaler, der er indgået i forbindelse med Uruguay-runden

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, i det følgende benævnt WTO-overenskomsten, er undertegnet på Fællesskabets vegne; aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, i det følgende benævnt TRIPs-aftalen, der er knyttet som bilag til WTO-overenskomsten, indeholder detaljerede bestemmelser om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, hvis formål er at indføre internationale discipliner på dette område for at fremme den internationale samhandel og forebygge forbrejninger og hindringer i samhandelen som følge af, at der ikke er nogen egnet og effektiv beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret;

for at sikre, at al relevant fællesskabslovgivning er i fuld overensstemmelse med TRIPs-aftalen, må Fællesskabet træffe visse foranstaltninger i henseende til de gældende fællesskabsretsakter om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder; disse foranstaltninger indebærer i visse tilfælde tilpasning eller ændring af fællesskabsretsakter; desuden indebærer disse foranstaltninger, at visse gældende fællesskabsretsakter skal suppleres;

EF-varemærket blev indført ved forordning (EF) nr. 40/94 ⁽²⁾; artikel 5 i nævnte forordning indeholder en definition af »indehavere af EF-varemærker«, hvor der bl. a. henvises til Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, lige som der kræves gensidig national behandling fra lande, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen; det er desuden nødvendigt at ændre artikel 29 i forordning (EF) nr. 40/94 vedrørende ret til prioritet i denne henseende; for at overholde forpligtelsen til national behandling i artikel 3 i TRIPs-aftalen bør

disse bestemmelser ændres, således at der sikres statsborgere fra alle WTO's medlemmer en behandling, som ikke er mindre gunstig end den, der indrømmes statsborgere i Fællesskabets medlemsstater, også selv om det pågældende medlem ikke er tilsluttet Pariserkonventionen;

efter artikel 23, stk. 2, i TRIPs-aftalen nægtes eller annulleres registreringen af varemærker, der indeholder eller består af en falsk geografisk betegnelse for vin eller spiritus, uden at det er en betingelse, at betegnelsen er egnet til at vildlede forbrugerne, og det er derfor nødvendigt at tilføje en bestemmelse herom i artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 40/94 ændres således:

1) Artikel 5, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) i andre stater, der er tilsluttet Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, i det følgende benævnt »Pariserkonventionen«, eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen;«.

2) Artikel 5, stk. 1, litra d), affattes således:

»d) ud over de i litra c) nævnte, i en stat, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, og som i henhold til offentliggjorte undersøgelser indrømmer statsborgere og hjemmehørende virksomheder i alle medlemsstaterne samme beskyttelse med hensyn til varemærker som den, den indrømmer sine egne statsborgere og virksomheder, og som, hvis medlemsstaternes statsborgere og hjemmehørende virksomheder skal føre bevis for varemærkets registrering i hjemlandet, anerkender registrering af EF-varemærker som et sådant bevis.«

3) I artikel 7, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»j) varemærker for vin, som indeholder eller består af en geografisk betegnelse til identifikation af vin eller varemærker for spiritus, som indeholder

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 14. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽²⁾ EFT nr. L 11 af 14. 1. 1994, s. 1.

eller består af en geografisk betegnelse til identifikation af spiritus, når der er tale om vin eller spiritus, som ikke har den pågældende oprindelse.»

4) Artikel 29, stk. 1, affattes således:

»1. Den, der forskriftsmæssigt har ansøgt om registrering af et varemærke i eller for en af de stater, der er tilsluttet Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, eller den, til hvem retten er overgået, nyder inden for en frist på seks måneder regnet fra datoen for indgivelsen af den første ansøgning prioritet med hensyn til at indgive en ansøgning om registrering af et EF-varemærke for samme mærke og for varer eller tjenesteydelser, der er af samme art som eller er omfattet af dem, for hvilke dette varemærke søges registreret.«

5) Artikel 29, stk. 5, affattes således:

»5. Er den første ansøgning indgivet i en stat, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, finder stk. 1 til 4 kun anvendelse i det omfang, den pågældende stat i henhold til offentliggjorte undersøgelser indrømmer prioritet på grundlag af den første ansøgning til Harmoniseringskontoret på betingelser og med virkninger svarende til dem, der er fastlagt i denne forordning.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Den anvendes fra den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. Seehofer

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3289/94

af 22. december 1994

om ændring af forordning (EØF) nr. 3030/93 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har undertegnet slutakten i Uruguay-rundens GATT-forhandlinger om oprettelse af en Verdenshandelsorganisation (i det følgende benævnt WTO);

WTO-aftalen om tekstilvarer og beklædningsgenstande, i det følgende benævnt »ATB«, vil regulere handelen mellem alle medlemmer af WTO med tekstilvarer og beklædningsgenstande indtil disse varer er blevet integreret i de normale WTO-regler og -discipliner i henhold til artikel 2 i ATB; der er derfor grund til at udvide anvendelsesområdet for Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 af 12. oktober 1993 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande ⁽²⁾, således at den kommer til at omfatte de tekstilvarer med oprindelse i et WTO-medlemsland, der er anført i bilaget til ATB, og som ikke er integreret i de normale WTO-regler og -discipliner;

efter artikel 2 i ATB skal alle tekstilvarer og beklædningsgenstande integreres i de normale WTO-regler og -discipliner i tre etaper; det er derfor nødvendigt at fastlægge en fællesskabsprocedure for udvælgelse af de varer, der skal integreres og meddeles til WTO i hver etape;

WTO-aftalen om tekstilvarer og beklædningsgenstande fastsætter også den årlige tilvækst, der automatisk vil blive anvendt for resterende kvantitative fællesskabslofter ved indførsel af varer fra WTO-medlemmer i en periode på ti år fra WTO-overenskomstens ikrafttræden; det er derfor hensigtsmæssigt, at de i bilag V til forordning (EØF) nr. 3030/93 fastsatte kvantitative fællesskabslofter

ved indførsel af varer fra WTO-medlemmer ændres i hver etape i WTO-aftalen om tekstilvarer og beklædningsgenstande ved anvendelse af den i artikel 17 i forordningen omhandlede procedure, og artikel 2, stk. 1, i forordningen bør ændres på samme måde;

det er nødvendigt at ændre beskyttelsesforanstaltningerne i forordning (EØF) nr. 3030/93 for at bringe dem i overensstemmelse med de nye beskyttelsesforanstaltninger i ATB, for så vidt angår indførsel fra WTO-medlemmer;

ATB indeholder strengere disciplinere med hensyn til omgøelse af kvantitative restriktioner, der involverer tredjelande, som Fællesskabet ikke har indgået bilaterale aftaler med; der bør derfor fastlægges en fællesskabsprocedure vedrørende anvendelsen af disse nye bestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 3030/93 ændres således:

a) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Denne forordning finder anvendelse på

— indførsel af tekstilvarer, der er opført i bilag I, og som har oprindelse i tredjelande, med hvilke Fællesskabet har indgået bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer, og som er opført i bilag II

— indførsel af de tekstilvarer med oprindelse i de i bilag XI nævnte WTO-tredjelande, som ikke er blevet integreret i Verdenshandelsorganisationen (WTO) i henhold til artikel 2, stk. 6, i aftalen om tekstilvarer og beklædningsgenstande (ATB), og som er opført i bilag X.«

b) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»7. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen, ændrer bilag X til nærværende forordning og med henblik på at integrere de resterende varer, der er anført i nævnte bilag X, i WTO i følgende tre etaper:

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 14. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽²⁾ EFT nr. L 275 af 8. 11. 1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 195/94 (EFT nr. L 29 af 2. 2. 1994, s. 1).

- den 1. januar 1998: varer som i 1990 udgjorde mindst 17 % af Fællesskabets samlede indførsel af de af ATB omfattede tekstilvarer og beklædningsgenstande
- den 1. januar 2002: varer som 1990 udgjorde mindst 18 % af Fællesskabets samlede indførsel af de af ATB omfattede tekstilvarer og beklædningsgenstande
- den 1. januar 2005: resterende varer.

Inden hver af ovennævnte integrationsetaper skal Kommissionen forelægge Rådet en rapport om tredjelandenes overholdelse af deres forpligtelser i henhold til de GATT-regler og -discipliner, der er nævnt i artikel 7 i ATB.»

c) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Indførsel i Fællesskabet af de tekstilvarer, som er opført i bilag V, og som har oprindelse i et af de i samme bilag opførte leverandørlande, er undergivet de i nævnte bilag fastsatte årlige kvantitative lofter.«

d) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Overstiger indførslen i Fællesskabet af varer, som henhører under en bestemt kategori, som ikke er omfattet af de kvantitative lofter i bilag V, og som har oprindelse i et af de i bilag IX opførte lande, i forhold til den samlede indførsel i Fællesskabet af varer i samme kategori i løbet af det foregående kalenderår de procentsatser, der er anført i tabellen i bilag IX, kan denne indførsel undergives kvantitative lofter på de i denne artikel fastsatte betingelser.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis de deri fastsatte procentsatser er nået som følge af et fald i den samlede indførsel i Fællesskabet og ikke som følge af en stigning i udførslen af varer med oprindelse i det pågældende leverandørland.

3. Konstaterer Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, at de i stk. 1 fastsatte betingelser er opfyldt, og at der er anledning til at undergive en bestemt varekategori et kvantitativt loft,

a) indleder den konsultationer med det pågældende leverandørland efter fremgangsmåden i artikel 16 med henblik på indgåelse af et arrangement eller vedtagelse af fælles konklusioner vedrørende en passende begrænsning for den pågældende varekategori

b) anmoder den som hovedregel, indtil der er fundet en gensidigt tilfredsstillende løsning, det berørte leverandørland om at begrænse udførslen af varer i den pågældende kategori til Fællesskabet i en foreløbig periode på tre måneder fra datoen for anmodningen om konsultationer. Et sådant midlertidigt loft fastsættes til 25 % af indførslen i det foregående kalenderår, eller 25 % af den mængde, der fremkommer ved anvendelse af den i stk. 1 omhandlede fremgangsmåde, hvis denne mængde er størst

c) kan den, indtil konklusionerne af de ønskede konsultationer foreligger, undergive indførslen af varer henhørende under den pågældende kategori kvantitative lofter, der er identiske med de lofter, leverandørlandet er blevet anmodet om at indføre i henhold til litra b). Disse foranstaltninger foregriber ikke de endelige bestemmelser, som Fællesskabet træffer under hensyn til resultatet af konsultationerne.

4. a) Såfremt indførslen i Fællesskabet af tekstilvarer, som ikke er undergivet de i bilag V fastsatte kvantitative lofter, og som har oprindelse i Bulgarien, Polen, Rumænien, Slovakiet, Tjekkiet eller Ungarn øges i et så stort omfang eller sker på sådanne betingelser, at det forvolder eller faktisk truer med at forvolde væsentlig skade for Fællesskabets produktion af samme eller direkte konkurrerende varer, kan der indføres kvantitative lofter for sådan indførsel på de betingelser, der er fastsat i tilfølsprotokollerne med disse lande.

b) Stk. 3 finder ligeledes anvendelse i sådanne tilfælde, idet det i stk. 3, litra b), omhandlede midlertidige loft dog fastsættes til mindst 25 % af indførslen i den tolv måneders periode, der slutter to måneder eller, hvor data ikke foreligger, tre måneder forud for den måned, i hvilken der fremsættes anmodning om konsultationer.

5. a) For så vidt angår de i bilag X opførte varer, som ikke er undergivet de i bilag V fastsatte kvantitative lofter, og som har oprindelse i lande, der er medlemmer af WTO, kan der træffes beskyttelsesforanstaltninger, hvis det påvises, at en bestemt vare indføres i Fællesskabet i et så stort omfang, at det forvolder eller faktisk truer med at forvolde væsentlig skade for den hjemlige industri, som fremstiller samme og/eller direkte konkurrerende varer. Det skal være påvist, at væsentlig skade eller faktisk trussel herom er forårsaget af sådanne forøgede mængder i den samlede import af den pågældende vare og ikke af

andre faktorer som teknologiske forandringer eller ændringer i forbrugsmønstret.

- b) Ved fastlæggelse af, om der forvoldes væsentlig skade eller foreligger faktisk trussel herom som omhandlet i litra a), undersøges de virkninger af nævnte indførsel for den pågældende industri, som afspejles gennem ændringer i relevante økonomiske variabler såsom output, produktivitet, kapacitetsudnyttelse, lageropgørelser, markedsandele, udførsel, lønninger, beskæftigelse, hjemmemarkedspriser, fortjeneste og investeringer.
- c) Det eller de tredjelande, der er medlem(mer) af WTO, og som tilskrives at forvolde væsentlig skade eller faktisk trussel herom som omhandlet i litra a), identificeres på grundlag af en pludselig, væsentlig stigning i den faktiske eller umiddelbart forestående import og på grundlag af importniveauet sammenlignet med importen fra andre kilder, markedsandel og import- og hjemmemarkedspriser i et sammenligneligt handelsled.
6. Konstaterer Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, at de i stk. 5 fastsatte betingelser er opfyldt, og at der er anledning til at undergive de pågældende varer et kvantitativt loft,
- a) indleder den konsultationer med de pågældende leverandørlande efter fremgangsmåden i artikel 16 med henblik på indgåelse af et arrangement eller vedtagelse af fælles konklusioner vedrørende en passende begrænsning for de pågældende varer
- b) kan den, under højst usædvanlige og kritiske omstændigheder, hvor en forsinkelse kunne forårsage skade, som det ville være vanskeligt at afhjælpe, indføre et midlertidigt kvantitativt loft for de pågældende varer, på betingelse af at der anmodes om konsultationer senest fem arbejdsdage efter indførelsen af den pågældende foranstaltning. Et sådant midlertidigt loft kan ikke være lavere end den faktisk indførsel fra leverandørlandet i den tolv måneders periode, der slutter to måneder forud for den måned, i hvilken der fremsættes anmodning om konsultationer.
7. a) De foranstaltninger, der træffes i medfør af stk. 3, 4 og 6, offentliggøres omgående i en meddelelse fra Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

- b) I hastende tilfælde forelægger Kommissionen sagen for det i artikel 17 omhandlede udvalg, enten på eget initiativ eller inden for en frist på fem arbejdsdage fra den dato, hvor den har modtaget anmodning fra en eller flere medlemsstater med angivelse af grundene til, at sagen haster, og træffer afgørelse inden for en frist på fem arbejdsdage efter afslutningen af konsultationerne i udvalget.

8. De i stk. 3, 4 og 6 omhandlede konsultationer med leverandørlandet kan føre til et arrangement mellem dette land og Fællesskabet om indførelse af kvantitative lofter. I sådanne arrangementer fastsættes det, at de aftalte kvantitative lofter forvaltes i henhold til en ordning med dobbeltkontrol.

9. Når parterne ikke til enighed om en tilfredsstillende løsning inden for en frist på 60 dage efter fremsættelse af anmodningen om konsultationer, er Fællesskabet berettiget til at indføre et endeligt kvantitativt loft på et årligt niveau, der:

- a) for så vidt angår de i bilag IX opførte leverandørlande ikke er lavere end det højeste af følgende: den mængde, der fremkommer ved anvendelse af den i stk. 1 omhandlede fremgangsmåde, og 106 % af indførslen i det kalenderår, der går forud for det kalenderår, i hvilket indførslen oversteg den mængde, der fremkommer ved anvendelse af den i stk. 1 omhandlede fremgangsmåde, og som gav anledning til anmodningen om konsultationer
- b) for så vidt angår Bulgarien, Polen, Rumænien, Slovakiet, Tjekkiet og Ungarn er lavere end 110 % af indførslen i den tolv måneders periode, der slutter to måneder eller, hvor data ikke foreligger, tre måneder forud for den måned, i hvilken der fremsættes anmodning om konsultationer
- c) for så vidt angår leverandørlande, der er medlemmer af WTO, den faktiske importmængde fra det pågældende leverandørland i den tolv måneders periode, der slutter to måneder forud for den måned, i hvilken der fremsættes anmodning om konsultationer.

10. Det årlige niveau for de kvantitative lofter, der fastsættes i henhold til stk. 3 til 6 og 9, kan, for så vidt angår varer i samme kategori og med oprindelse i samme leverandørland, ikke være lavere end niveauet for indførsel i Fællesskabet i 1985 for Argentina, Brasilien, Hongkong, Pakistan, Peru, Sri Lanka og Uruguay og i 1986 for Bangladesh, Filippinerne, Indien, Indonesien, Macao, Malaysia, Singapore, Sydkorea og Thailand.

11. De kvantitative lofter, der fastsættes i henhold til denne artikel, finder ikke anvendelse på varer, som allerede er under forsendelse til Fællesskabet, hvis de er afsendt fra det leverandørland, hvori de har oprindelse, med henblik på udførsel til Fællesskabet inden datoen for fremsættelse af anmodningen om konsultationer.

12. De foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 5, kan forblive i kraft:

a) i op til tre år uden forlængelse, eller

b) indtil varen er integreret i GATT 1994, hvis denne dato er tidligere.

13. De foranstaltninger, der er fastsat i stk. 3, 4, 6 og 9, og de arrangementer, der er omhandlet i stk. 9, vedtages og gennemføres efter fremgangsmåden i artikel 17.«

e) I artikel 15 tilføjes følgende stykke:

»5. Hvor der foreligger beviser for, at områderne i de i bilag XI opførte tredjelande, som er medlemmer af WTO, men som ikke er opført i bilag V, er involveret, skal Kommissionen anmode om konsultationer med det eller de berørte tredjelande efter proceduren i artikel 16 med henblik på at træffe passende foranstaltninger i den anledning. Kommissionen kan

efter proceduren i artikel 17 indføre kvantitative lofter for det eller de berørte tredjelande, eller den kan træffe andre passende foranstaltninger.«

f) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Denne forordning udgør ikke på nogen måde en fravigelse af de bilaterale aftaler, protokoller eller arrangementer vedrørende tekstilhandel, som Fællesskabet har indgået med tredjelandene i bilag II, eller af ATB for så vidt angår WTO-medlemmerne i bilag XI, og som går forud i alle konflikttilfælde.«

g) Bilag I og II til nærværende forordning tilføjes som bilag X og XI.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. Seehofer

Formand

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I —
ALLEGATO I — BIJLAGE I — ANEXO I

List of textiles and clothing products not integrated into the WTO within the meaning of Article 2 of the
ATC

HS No	Product description
5004 00	Silk yarn (other than yarn spun from silk waste) not put up for retail sale
5005 00	Yarn spun from silk waste, not put up for retail sale
5006 00	Silk yarn & yarn spun from silk waste, put up for retail sale; silk-worm gut
5007 10	Woven fabrics of noil silk
5007 20	Woven fabrics of silk/silk waste, other than noil silk, 85 %/more of such fibres
5007 90	Woven fabrics of silk, nes
5105 10	Carded wool
5105 21	Combed wool in fragments
5105 29	Wool tops and other combed wool, other than combed wool in fragments
5105 30	Fine animal hair, carded or combed
5106 10	Yarn of carded wool, ≥ 85 % by weight of wool, not put up for retail sale
5106 20	Yarn of carded, wool < 85 % by weight of wool, not put up for retail sale
5107 10	Yarn of combed wool, ≥ 85 % by weight of wool, not put up for retail sale
5107 20	Yarn of combed wool, < 85 % by weight of wool, not put up for retail sale
5108 10	Yarn of carded fine animal hair, not put up for retail sale
5108 20	Yarn of combed fine animal hair, not put up for retail sale
5109 10	Yarn of wool/of fine animal hair, ≥ 85 % by weight of such fibres, put up
5109 90	Yarn of wool/of fine animal hair, < 85 % by weight of such fibres, put up
5110 00	Yarn of coarse animal hair or of horsehair
5111 11	Woven fabrics of carded wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight; ≤ 300 g/m ²
5111 19	Woven fabrics of carded wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, > 300 g/m ²
5111 20	Woven fabric of carded wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, mixed with man-made fibres
5111 30	Woven fabric of carded wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, mixed with man-made fibres
5111 90	Woven fabric of carded wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, nes
5112 11	Woven fabric of combed wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, ≤ 200 g/m ²
5112 19	Woven fabrics of combed wool/fine animal hair, ≥ 85 % by weight, > 200 g/m ²
5112 20	Woven fabrics of combed wool/fine animal hair, < 85 % by weight, mixed with man-made fibres
5112 30	Woven fabrics of combed wool/fine animal hair, < 85 % by weight, mixed with man-made fibres
5112 90	Woven fabrics of combed wool/fine animal hair, < 85 % by weight, nes
5113 00	Woven fabrics of coarse animal hair or of horsehair
5204 11	Cotton sewing thread ≥ 85 % by weight of cotton, not put up for retail sale
5204 19	Cotton sewing thread, < 85 % by weight of cotton, not put up for retail sale
5204 20	Cotton sewing thread, put up for retail sale
5205 11	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, uncombed, $\geq 714,29$ dtex, not put up
5205 12	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, uncombed, $714,29 > \text{dtex} \geq 232,56$, not put up
5205 13	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, uncombed, $232,56 \geq \text{dtex} \geq 192,31$, not put up
5205 14	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, uncombed, $192,31 \geq \text{dtex} \geq 125$, not put up
5205 15	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, uncombed, < 125 dtex, not put up for retail sale
5205 21	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, combed, $\geq 714,29$, not put up
5205 22	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, combed, $714,29 > \text{dtex} \geq 232,56$, not put up
5205 23	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, combed, $232,56 > \text{dtex} \geq 192,31$, not put up
5205 24	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, combed, $192,31 > \text{dtex} \geq 125$, not put up
5205 25	Cotton yarn, ≥ 85 %, single, combed, < 125 dtex, not put up for retail sale
5205 31	Cotton yarn, ≥ 85 %, multi, uncombed, $\geq 714,29$ dtex, not put up, nes
5205 32	Cotton yarn, ≥ 85 %, multi, uncombed, $714,29 > \text{dtex} \geq 232,56$, not put up, nes
5205 33	Cotton yarn, ≥ 85 %, multi, uncombed, $232,56 > \text{dtex} \geq 192,31$, not put up, nes

HS No	Product description
5205 34	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multi, uncombed, $192,31 > \text{dtex} \geq 125$, not put up, nes
5205 35	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multi, uncombed, $< 125 \text{ dtex}$, not put up, nes
5205 41	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multiple, combed, $\geq 714,29 \text{ dtex}$, not put up, nes
5205 42	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multi, combed, $714,29 > \text{dtex} \geq 232,56$, not put up, nes
5205 43	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multi, combed, $232,56 > \text{dtex} \geq 192,31$, not put up, nes
5205 44	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multiple, combed, $192,31 > \text{dtex} \geq 125$, not put up, nes
5205 45	Cotton yarn, $\geq 85\%$, multiple, combed, $< 125 \text{ dtex}$, not put up, nes
5206 11	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, uncombed, $\geq 714,29$, not put up
5206 12	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, uncombed, $714,29 > \text{dtex} \geq 232,56$, not put up
5206 13	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single uncombed, $232,56 > \text{dtex} \geq 192,31$, not put up
5206 14	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, uncombed, $192,31 > \text{dtex} \geq 125$, not put up
5206 15	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, uncombed, $< 125 \text{ dtex}$, not put up for retail sale
5206 21	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, combed, $\geq 714,29 \text{ dtex}$, not put up
5206 22	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, combed, $714,29 > \text{dtex} \geq 232,56$, not put up
5206 23	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, combed, $232,56 > \text{dtex} \geq 192,31$, not put up
5206 24	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single, combed, $192,31 > \text{dtex} \geq 125$, not put up
5206 25	Cotton yarn, $\leq 85\%$, single combed, $< 125 \text{ dtex}$, not put up for retail sale
5206 31	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, uncombed, $\leq 714,29$, not put up, nes
5206 32	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, uncombed, $714,29 > \text{dtex} \geq 232,56$, not put up, nes
5206 33	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, uncombed, $232,56 > \text{dex} \geq 192,31$, not put up, nes
5206 34	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, uncombed, $192,31 > \text{dtex} \geq 125$, not put up, nes
5206 35	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, uncombed, $< 125 \text{ dtex}$, not put up, nes
5206 41	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, combed, $\geq 714,29$, not put up, nes
5206 42	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, combed, $714,29 > \text{dtex} \geq 232,56$, not put up, nes
5206 43	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, combed, $232,56 > \text{dtex} \geq 192,31$, not put up, nes
5206 44	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, combed, $192,31 > \text{dtex} \geq 125$, not put up, nes
5206 45	Cotton yarn, $\leq 85\%$, multiple, combed, $< 125 \text{ dtex}$, not put up, nes
5207 10	Cotton yarn (other than sewing thread) $\geq 85\%$ by weight of cotton, put up
5207 90	Cotton yarn (other than sewing thread) $\leq 85\%$ by weight of cotton, put up for retail sale
5208 11	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 100 g/m^2 , unbleached
5208 12	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, $> 100 \text{ g/m}^2$ to 200 g/m^2 , unbleached
5208 13	Twill weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m^2 , unbleached
5208 19	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m^2 , unbleached, nes
5208 21	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 100 g/m^2 , bleached
5208 22	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, $> 100 \text{ g/m}^2$ to 200 g/m^2 , bleached
5208 23	Twill weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m^2 , bleached
5208 29	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m^2 , bleached, nes
5208 31	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 100 g/m^2 , dyed
5208 32	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, $> 100 \text{ g/m}^2$ to 200 g/m^2 , dyed
5208 33	Twill weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m^2 , dyed
5208 39	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m^2 , dyed, nes
5208 41	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 100 g/m^2 , yarn dyed
5208 42	Plain weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, $> 100 \text{ g/m}^2$ to 200 g/m^2 , yarn dyed
5208 43	Twill weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m^2 , yarn dyed
5208 49	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m^2 , yarn dyed, nes
5208 51	Plain weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, not more than 100 g/m^2 , printed
5208 52	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, $> 100 \text{ g/m}^2$ to 200 g/m^2 , printed
5208 53	Twill weave cotton fabric, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m^2 , printed
5208 59	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, not more than 200 g/m^2 , printed, nes
5209 11	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, more than 200 g/m^2 , unbleached
5209 12	Twill weave cotton fabric, $\geq 85\%$, more than 200 g/m^2 , unbleached
5209 19	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m^2 , unbleached, nes
5209 21	Plain weave cotton fabric, $\geq 85\%$, more than 200 g/m^2 , bleached

HS No	Product description
5209 22	Twill weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , bleached
5209 29	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , bleached, nes
5209 31	Plain weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , dyed
5209 32	Twill weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , dyed
5209 39	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , dyed, nes
5209 41	Plain weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , yarn dyed
5209 42	Denim fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ²
5209 43	Twill weave cotton fabrics, other than denim, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , yarn dyed
5209 49	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , yarn dyed, nes
5209 51	Plain weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , printed
5209 52	Twill weave cotton fabrics, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , printed
5209 59	Woven fabrics of cotton, $\geq 85\%$, more than 200 g/m ² , printed, nes
5210 11	Plain weave cotton fabrics, $\leq 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , unbleached
5210 12	Twill weave cotton fabrics, $\leq 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , unbleached
5210 19	Woven fabrics of cotton, $\leq 85\%$ mixed with man-made fibres, ≤ 200 g/m ² , unbleached nes
5210 21	Plain weave cotton fabrics, $\leq 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , bleached
5210 22	Twill weave cotton fabrics, $\leq 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , bleached
5210 29	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, ≤ 200 g/m ² , bleached nes
5210 31	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , dyed
5210 32	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , dyed
5210 39	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, ≤ 200 g/m ² , dyed, nes
5210 41	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , yarn dyed
5210 42	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , yarn dyed
5210 49	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fib, ≤ 200 g/m ² , yarn dyed, nes
5210 51	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , printed
5210 52	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, not more than 200 g/m ² , printed
5210 59	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, ≤ 200 g/m ² , printed, nes
5211 11	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , unbleached
5211 12	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , unbleached
5211 19	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , unbleached, nes
5211 21	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , bleached
5211 22	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , bleached
5211 29	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , bleached nes
5211 31	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , dyed
5211 32	Twill weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , dyed
5211 39	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , dyed, nes
5211 41	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , yarn dyed
5211 42	Denim fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ²
5211 43	Twill weave cotton fabrics, other than denim, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, > 200 g/m ² , yarn dyed
5211 49	Woven fabrics of cotton, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, > 200 g/m ² , yarn dyed, nes
5211 51	Plain weave cotton fabrics, $< 85\%$ mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , printed

HS No	Product description
5211 52	Twill weave cotton fabrics, </85 % mixed with man-made fibres, more than 200 g/m ² , printed
5211 59	Woven fabrics of cotton, </85 % mixed with man-made fibres, mor than 200 g/m ² , printed, nes
5212 11	Woven fabrics of cotton, weighing not more than 200 g/m ² , unbleached, nes
5212 12	Woven fabrics of cotton, weighing not more than 200 g/m ² , bleached, nes
5212 13	Woven fabrics of cotton, weighing not more than 200 g/m ² , dyed, nes
5212 14	Woven fabrics of cotton, </= 200 g/m ² , of yarns of different colours, nes
5212 15	Woven fabrics of cotton, weighing not more than 200 g/m ² , printed, nes
5212 21	Woven fabrics of cotton, weighing more than 200 g/m ² , unbleached, nes
5212 22	Woven fabrics of cotton, weighing more than 200 g/m ² , bleached, nes
5212 23	Woven fabrics of cotton, weighing more than 200 g/m ² , dyed, nes
5212 24	Woven fabrics of cotton, > 200 g/m ² , of yarns of different colours, nes
5212 25	Woven fabrics of cotton, weighing more than 200 g/m ² , printed, nes
5306 10	Flax yarn, single
5306 20	Flax yarn, multile (folded) or cable
5308 20	True hemp yarn
5308 90	Yarn of other vegetable textile fibres
5309 11	Woven fabrics, containing 85 % or more by weight of flax, unbleached or bleached
5309 19	Woven fabrics, containing 85 % or more by weight of flax, other than unbleached or bleached
5309 21	Woven fabrics of flax, containg < 85 % by weight of flax, unbleached or bleached
5309 29	Woven fabrics of flax, containing < 85 % by weight of flax, other than unbleached or bleached
5311 00	Woven fabrics of other vegetable textile fibres; woven fabrics of paper yarn
5401 10	Sewing thread of synthetic filaments
5401 20	Sewing thread of artificial filaments
5402 10	High tenacity yarn (other than sewing thread), nylon/oth polyamides filaments, not put up
5402 20	High tenacity yarn (other than sewing thread), of polyester filaments, not put up
5402 31	Texturd yarn nes, of nylon/oth polyamides filaments, </= 50 tex/s.y., not put up
5402 32	Texturd yarn nes, of nylon/oth polyamides filaments, > 50 tex/s.y., not put up
5402 33	Textured yarn nes, of polyester filaments, not put up for retail sale
5402 39	Textured yarn of synthetic filaments, nes, not put up
5402 41	Yarn of nylon or other polyamides filaments, single, untwisted, nes, not put up
5402 42	Yarn of polyester filaments, partially oriented, single, nes, not put up
5402 43	Yarn of polyester filaments, single, untwisted, nes, not put up
5402 49	Yarn of synthetic filaments, single, untwisted, nes, not put up
5402 51	Yarn of nylon or other polyamides filaments, single, > 50 turns/m, not put up
5402 52	Yarn of polyester filaments, single, > 50 turns per metre, not put up
5402 59	Yarn of synthetic filaments, single, > 50 turns per metre, nes, not put up
5402 61	Yarn of nylon or other polyamides filaments, multiple, nes not put up
5402 62	Yarn of polyester filaments, multiple, nes, not put up
5402 69	Yarn of synthetic filaments, multiple, nes, not put up
5403 10	High tenacity yarn (other than sewing thread), of viscose rayon filament, not put up
5403 20	Textured yarn nes, of artificial filaments, not put up for retail sale
5403 31	Yarn of viscose rayon filaments, single, untwisted, nes, not put up
5403 32	Yarn of viscose rayon filaments, single, > 120 turns per m, nes, not put up
5403 33	Yarn of cellulose acetate filaments, single, nes, not put up
5403 39	Yarn of polyester filaments, single, nes, not put up
5403 41	Yarn of viscose rayon filaments, multiple, nes, not put up
5403 42	Yarn of cellulose acetate filaments, multiple, nes, not up
5403 49	Yarn of artificial filaments, multiple, nes, not put up
5404 10	Synthetic mono, >/= 67 dtex, no cross sectional dimension exceeds 1 mm
5404 90	Strip & the like of syn tex material of an apparent width not exceeds 5 mm
5405 00	Artificial mono, 67 dtex, cross-sect > 1 mm; strip of artificial textile materials w </= 5 mm

HS No	Product description
5406 10	Yarn of synthetic filament (other than sewing thread), put up for retail sale
5406 20	Yarn of artificial filament (other than sewing thread), put up for retail sale
5407 10	Woven fabrics of high tenacity fibres yarns of nylon oth polyamides/polyesters
5407 20	Woven fabrics obtained from strip/the like of synthetic textile materials
5407 30	Fabrics specif in Note 9 Section XI (layers of parallel synthetics textile yarn)
5407 41	Woven fabrics, >= 85 % of nylon/other polyamides filaments, unbleached or bleached, nes
5407 42	Woven fabrics, >= 85 % of nylon/other polyamides filaments, dyed, nes
5407 43	Woven fabrics, >= 85 % of nylon/other polyamides filaments, yarn dyed, nes
5407 44	Woven fabrics, >= 85 % of nylon/other polyamides filaments, printed, nes
5407 51	Woven fabrics, >= 85 % of textured polyester filaments, unbleached or bleached, nes
5407 52	Woven fabrics, >= 85 % of textured polyester filaments, dyed, nes
5407 53	Woven fabrics, >= 85 % of textured polyester filaments, yarn dyed, nes
5407 54	Woven fabrics, >= 85 % of textured polyester filaments, printed, nes
5407 60	Woven fabrics, >= 85 % of non-textured polyester filaments, nes
5407 71	Woven fabrics, >= 85 % of synthetic filaments, unbleached or bleached, nes
5407 72	Woven fabrics, >= 85 % of synthetic filaments, dyed, nes
5407 73	Woven fabrics, >= 85 % of synthetic filaments, yarn dyed, nes
5407 74	Woven fabrics, >= 85 % of synthetic filaments, printed, nes
5407 81	Woven fabrics of synthetic filaments, < 85 % mixed with cotton, unbleached or bleached, nes
5407 82	Woven fabrics of synthetic filaments, < 85 % mixed with cotton, dyed, nes
5407 83	Woven fabrics of synthetic filaments, < 85 % mixed with cotton, yarn dyed, nes
5407 84	Woven fabrics of synthetic filaments, < 85 % mixed with cotton, printed, nes
5407 91	Woven fabrics of synthetic filaments, unbleached or bleached, nes
5407 92	Woven fabrics of synthetic filaments, dyed, nes
5407 93	Woven fabrics of synthetic filaments, yarn dyed, nes
5407 94	Woven fabrics of synthetic filaments, printed, nes
5408 10	Woven fabrics of high tenacity filament yarns of viscose rayon
5408 21	Woven fabrics, >= 85 % of artificial fibres o strip of artificial textile material, unbleached/bleached nes
5408 22	Woven fabrics, >= 85 % of artificial fibres or strip of artificial textile material, dyed, nes
5408 23	Woven fabrics, >= 85 % of artificial fibres or strip of artificial textile material, y dyed, nes
5408 24	Woven fabrics, >= 85 % of artificial fibres or strip of artificial textile material, printed, nes
5408 31	Woven fabrics of artificial filaments, unbleached or bleached, nes
5408 32	Woven fabrics of artificial filaments, dyed, nes
5408 33	Woven fabrics of artificial filaments, yarn dyed, nes
5408 34	Woven fabrics of artificial filaments, printed, nes
5501 10	Filament tow of nylon or other polyamides
5501 20	Filament tow of polyesters
5501 30	Filament tow of acrylic or modacrylic
5501 90	Synthetic filament, tow, nes
5502 00	Artificial filament tow
5503 10	Staple fibres of nylon or other polyamides, not carded or combed
5503 20	Staple fibres of polyesters, not carded or combed
5503 30	Staple fibres of acrylic or modacrylic, not carded or combed
5503 40	Staple fibres of polypropylene, not carded or combed
5503 90	Synthetic staple fibres, not carded or combed, nes
5504 10	Staple fibres of viscose, not carded or combed
5504 90	Artificial staple fibres, other than viscose, not carded or combed
5505 10	Waste of synthetic fibres
5505 20	Waste of artificial fibres
5506 10	Staple fibres of nylon or other polyamides, carded or combed
5506 20	Staple fibres of polyesters, carded or combed

HS No	Product description
5506 30	Staple fibres of acrylic or modacrylic, carded or combed
5506 90	Synthetic staple fibres, carded or combed, nes
5507 00	Artificial staple fibres, carded or combed
5508 10	Sewing thread of synthetic staple fibres
5508 20	Sewing thread of artificial staple fibres
5509 11	Yarn, $\geq$ 85 % nylon or other polyamides staple fibres, single, not put up
5509 12	Yarn, $\geq$ 85 % nylon or other polyamides staple fibres, multi, not put up nes
5509 21	Yarn, $\geq$ 85 % of polyester staple fibres, single, not put up
5509 22	Yarn, $\geq$ 85 % of polyester staple fibres, multiple, not put up, nes
5509 31	Yarn, $\geq$ 85 % of acrylic or modacrylic staple fibres, single, not put up
5509 32	Yarn, $\geq$ 85 % acrylic/modacrylic staple fibres, multiple, not put up, nes
5509 41	Yarn, $\geq$ 85 % of other synthetic staple fibres, single, not put up
5509 42	Yarn, $\geq$ 85 % of other synthetic staple fibres, multiple, not put up, nes
5509 51	Yarn of polyester staple fibres mixed w/artificial staple fibres, not put up, nes
5509 52	Yarn of polyester staple fibres mixed w wool/fine animal hair, not put up, nes
5509 53	Yarn of polyester staple fibres mixed with cotton, not put up. nes
5509 59	Yarn of polyester staple fibres, not put up, nes
5509 61	Yarn of acrylic staple fibres mixed w wool/fine animal hair, not put up, nes
5509 62	Yarn of acrylic staple fibres mixed with cotton, not up, nes
5509 69	Yarn of acrylic staple fibres, not put up, nes
5509 91	Yarn of other synthetic staple fibres mixed w/wool/fine animal hair, nes
5509 92	Yarn of other synthetic staple fibres mixed with cotton, not put up, nes
5509 99	Yarn of other synthetic staple fibres, not put up, nes
5510 11	Yarn, $\geq$ 85 % of artificial staple fibres, single, not put up
5510 12	Yarn, $\geq$ 85 % of artificial staple fibres, multiple, not put up, nes
5510 20	Yarn of artificial staple fibres mixed w wool/fine animal hair, not put up, nes
5510 30	Yarn of artificial staple fibres mixed with cotton, not put up, nes
5510 90	Yarn of artificial staple fibres, not put up, nes
5511 10	Yarn, $\geq$ 85 % of synthetic staple fibres, other than sewing thread, put up
5511 20	Yarn, $<$ 85 % of synthetic staple fibres, put up for retail sale, nes
5511 30	Yarn of artificial fibres (other than sewing thread), put up for retail sale
5512 11	Woven fabrics, containing $\geq$ 85 % of polyester staple fibres, unbleached or bleached
5512 19	Woven fabrics, containing $\geq$ 85 % of polyester staple fibres, other than unbleached or bleached
5512 21	Woven fabrics, containing $\geq$ 85 % of acrylic staple fibres, unbleached or bleached
5512 29	Woven fabrics, containing $\geq$ 85 % of acrylic staple fibres, other than unbleached or bleached
5512 91	Woven fabrics, containing $\geq$ 85 % of other synthetic staple fibres, unbl/bl
5512 99	Woven fabrics, containing $\geq$ 85 % of other synthetic fibres, other than unbl/bl
5513 11	Plain weave polyester staple fibres fabrics, $<$ 85 % mixed w/cotton. $\leq$ 170 g/m ² , unbleached/bleached
5513 12	Twill weave polyester staple fibres fabrics, $<$ 85 % mixed w/cotton. $\leq$ 170 g/m ² , unbleached/bleached
5513 13	Woven fab of polyester staple fibres, $<$ 85 % mixed w/cot. $\leq$ 170 g/m ² , unbleached/bleached, nes
5513 19	Woven fabrics of other syn staple fibres, $<$ 85 % mixed w/cot, $\leq$ 170 g/m ² , unbleached/bleached
5513 21	Plain weave polyester staple fibres fabrics, $>$ 85 % mixed w/cotton, $\leq$ 170 g/m ² , dyed
5513 22	Twill weave polyester staple fibres fabrics, $<$ 85 % mixed w/cotton, $\leq$ 170 g/m ² , dyed
5513 23	Woven fabrics of polyester staple fibres, $>$ 85 % mixed w/cotton. $\leq$ 170 g/m ² , dyed, nes
5513 29	Woven fabrics of other syn staple fibres, $<$ 85 % mixed w/cotton. $\leq$ 170 g/m ² , dyed
5513 31	Plain weave polyester staple fibres fabrics, $<$ 85 % mixed w/cotton. $\leq$ 170 g/m ² , yarn dyd
5513 32	Twill weave polyester staple fabrics, $<$ 85 % mixed w/cotton. $\leq$ 170 g/m ² , yarn dyed
5513 33	Woven fabrics of polyester staple fibres, $<$ 85 % mixed w/cotton, $\leq$ 170 g/m ² , dyed nes
5513 39	Woven fabrics of other syn staple fibres, $<$ 85 % mixed w/cotton, $\leq$ 170 g/m ² , yarn dyed

HS No	Product description
5513 41	Plain weave polyester staple fibres fabrics, < 85 % mixed w/cotton, <= 170 g/m ² , printed
5513 42	Twill weave polyester staple fibres fabrics, < 85 % mixed w/cotton, <= 170 g/m ² , printed
5513 43	Woven fab of polyester staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, <= 170 g/m ² , printed, nes
5513 49	Woven fabrics of other syn staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, <= 170 g/m ² , printed
5514 11	Plain weave polyester staple fibres fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , unbl/bl
5514 12	Twill weave polyester staple fibres fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , unbl/bl
5514 13	Woven fab of polyester staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , unbl/bl, nes
5514 19	Woven fabrics of other synthetic staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , unbl/bl
5514 21	Plain weave polyester staple fibre fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , dyed
5514 22	Twill weave polyester staple fibre fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , dyed
5514 23	Woven fabrics of polyester staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , dyed
5514 29	Woven fabrics of other synthetic staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , dyed
5514 31	Plain weave polyester staple fibres fabric, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , yarn dyed
5514 32	Twill weave polyester staple fibre fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , yarn dyed
5514 33	Woven fab of polyester staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , yarn dyed nes
5514 39	Woven fabrics of other syn staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , yarn dyed
5514 41	Plain weave polyester staple fibre fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , printed
5514 42	Twill weave polyester staple fibre fabrics, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , printed
5514 43	Woven fabrics of polyester staple fibres < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , ptd. nes
5514 49	Woven fabrics of other synthetic staple fibres, < 85 % mixed w/cotton, > 170 g/m ² , printed
5515 11	Woven fabrics of polyester staple fibres mixed with viscose rayon staple fib. nes
5515 12	Woven fabrics of polyester staple fibres mixed with man-made filaments, nes
5515 13	Woven fabrics of polyester staple fibres mixed w/wool/fine animal hair, nes
5515 19	Woven fabrics of polyester staple fibres nes
5515 21	Woven fabrics of acrylic staple fibres, mixed with man-made filaments, nes
5515 22	Woven fabrics of acrylic staple fibres, mixed w/wool/fine animal hair, nes
5515 29	Woven fabrics of acrylic or modacrylic staple fibres, nes
5515 91	Woven fabrics of other synthetic staple fibres mixed with man-made filaments, nes
5515 92	Woven fabrics of other synthetic staple fibres mixed w/wool of fine animal hair, nes
5515 99	Woven fabrics of synthetic staple fibres, nes
5516 11	Woven fabrics, containing >= 85 % of artificial staple fibres, unbleached/bleached
5516 12	Woven fabrics, containing >= 85 % of artificial staple fibres, dyed
5516 13	Woven fabrics, containing >= 85 % of artificial staple fibres, yarn dyed
5516 14	Woven fabrics, containing >= 85 % of artificial staple fibres, printed
5516 21	Woven fabrics of artificial staple fib, < 85 %, mixed with man-made fibres, unbleached/bleached
5516 22	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 %, mixed with man-made fibres, dyed
5516 23	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed with man-made fibres, yarn dyed
5516 24	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 %, mixed with man-made fibres, printed
5516 31	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed w/wool/fine animal hair, unbleached/bleached
5516 32	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed w/wool/fine animal hair, dyed
5516 33	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed w/wool/fine animal hair, yarn dyed
5516 34	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed w/wool/fine animal hair, printed
5516 41	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed with cotton, unbleached or bleached
5516 42	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed with cotton, dyed
5516 43	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed with cotton, yarn dyed
5516 44	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % mixed with cotton, printed
5516 91	Woven fabrics of artificial staple fibres, < 85 % unbleached or bleached, nes
5516 92	Woven fabrics of artificial staple fibres, dyed, nes
5516 93	Woven fabrics of artificial staple fibres, yarn dyed, nes
5516 94	Woven fabrics of artificial staple fibres, printed, nes

HS No	Product description
5602 10	Needleloom felt and stitch-bonded fibre fabrics
5602 21	Felt other than needleloom, of wool or fine animal hair, not impregnated, coated, covered etc.
5602 29	Felt other than needleloom, of other textile materials, not impregnated, coated, covered etc.
5602 90	Felt of textile materials, nes
5603 00	Non wovens, whether or not impregnated, coated, covered or laminated
5604 20	High tenacity yarn of polyester, nylon other polyamid, viscose rayon, coated, etc.
5604 90	Textile yarn, strips & the like, impregnated coated/covered with rubber or plastics, nes
5606 00	Gimped yarn nes: chenille yarn: loop wale-yarn
5607 10	Twine, cordage, ropes and cables, of jute or other textile bast fibres
5607 21	Binder or baler twine, of sisal or other textile fibres of the genus <i>Agave</i>
5607 29	Twine nes, cordage, ropes and cables, of sisal textile fibres
5607 30	Twine, cordage, ropes and cables, of abaca or other hard (leaf) fibres
5607 41	Binder or baler twine, of polyethylene or polypropylene
5607 49	Twine nes, cordage, ropes and cables, of polyethylene or polypropylene
5607 50	Twine, cordage, ropes and cables, of other synthetic fibres
5607 90	Twine, cordage, ropes and cables, of other materials
5608 11	Made up fishing nets, of man-made textile materials
5608 19	Knotted netting of twine/cordage/rope, and other made up nets of man-made textile materials
5608 90	Knotted netting of twine/cordage/rope, nes, and made up nets of other textile materials
5609 00	Articles of yarn, strip, twine, cordage, rope and cables, nes
5701 10	Carpets of wool or fine animal hair, knotted
5701 90	Carpets of other textile materials, knotted
5702 10	Kelem, Schumacks, Karamanie and similar textile hand-woven rugs
5702 20	Floor coverings of coconut fibres (coir)
5702 31	Carpets of wool/fine animal hair, of woven pile construction, not made up, nes
5702 32	Carpets of man-made textile materials, of woven pile construction, not made up, nes
5702 39	Carpets of other textile materials, of woven pile construction, not made up, nes
5702 41	Carpets of wool/fine animal hair, of woven pile construction, not made up, nes
5702 42	Carpets of man-made textile materials, of woven pile construction, made up, nes
5702 49	Carpets of other textile materials, of woven pile construction, made up, nes
5702 51	Carpets of wool or fine animal hair, woven, not made up, nes
5702 52	Carpets of man-made textile materials, woven, not made up, nes
5702 59	Carpets of other textile materials, woven, not made up, nes
5702 91	Carpets of wool or fine animal hair, woven, made up, nes
5702 92	Carpets of man-made textile materials, woven, made up, nes
5702 99	Carpets of other textile materials, woven, made up, nes
5703 10	Carpets of wool or fine animal hair, tufted
5703 20	Carpets of nylon or other polyamides, tufted
5703 30	Carpets of other man-made textile materials, tufted
5703 90	Carpets of other textile materials, tufted
5704 10	Tiles of felt textile materials, having a maximum surface area of 0,3 m ²
5704 90	Carpets of felt of textile materials, nes
5705 00	Carpets and other textile floor coverings, nes
5801 10	Woven pile fabrics of wool/fine animal hair, other than terry & narrow fabrics
5801 21	Woven uncut weft pile fabrics of cotton, other than terry and narrow fabrics
5801 22	Cut corduroy fabrics of cotton, other than narrows fabrics
5801 23	Woven weft pile fabrics of cotton, nes
5801 24	Woven warp pile fabrics of cotton, pingl (uncut), other than terry & narrow fabrics
5801 25	Woven warp pile fabrics of cotton, cut, other than terry and narrow fabrics
5801 26	Chenille fabrics of cotton, other than narrow fabrics
5801 31	Woven uncut weft pile fabrics of man-made fibres, other than terry & narrow fabrics

HS No	Product description
5801 32	Cut corduroy fabrics of man-made fibres, other than narrow fabrics
5801 33	Woven weft pile fabrics of man-made fibres, nes
5801 34	Woven warp pile fabrics of man-made fibres pingsl (uncut), other than terry & narrow fabrics
5801 35	Chenille warp pile fabrics of man-made fibres cut, other than terry & narrow fabrics
5801 36	Woven fabrics of man-made, other than narrow fabrics
5801 90	Woven pile fabrics & chenille fabrics of other textile materials, other than terry & narrow fabrics
5802 11	Terry towelling & similar woven terry fabrics of cotton, other than narrow fabrics unbleached
5802 19	Terry towelling & similar woven terry fabrics of cotton, other than unbleached & other than narrow fabrics
5802 20	Terry towelling & similar woven terry fabrics of other textile materials, other than narrow fabrics
5802 30	Tufted textile fabrics, other than products of heading No 5703
5803 10	Gauze of cotton, other than narrow fabrics
5803 90	Gauze of other textile material, other than narrow fabrics
5804 10	Tulles & other net fabrics, not including woven, knitted or crocheted fabrics
5804 21	Mechanically made lace of man-made fibres, in the piece, in strips/motifs
5804 29	Mechanically made lace of other textile materials, in the piece, in strips/in motifs
5804 30	Hand-made lace, in the piece, in strips or in motifs
5805 00	Hand-woven tapestries & needle-worked tapestries, whether or not made up
5806 10	Narrow woven pile fabrics and narrow chenille fabrics
5806 20	Narrow woven fabrics, cntg by wt $\geq$ 5 % elastomeric yarn/rubber thread nes
5806 31	Narrow woven fabrics of cotton, nes
5806 32	Narrow woven fabrics of man-made fibres, nes
5806 39	Narrow woven fabrics of other textile materials, nes
5806 40	Fabrics consisting of warp w/o weft assembled by means of an adhesive
5807 10	Labels, badges and similar woven articles of textile materials
5807 90	Labels, badges and similar articles, not woven, of textile materials, nes
5808 10	Braids in the piece
5808 90	Ornamental trimmings in the piece, other than knitted; tassels, pompons & similar art
5809 00	Woven fabrics of metal thread/of metallized yarn, for apparel, etc, nes
5810 10	Embroidery without visible ground, in the piece, in strips or in motifs
5810 91	Embroidery of cotton, in piece, in strips or in motifs, nes
5810 92	Embroidery of man-made fibres, in the piece, in strips or in motifs, nes
5810 99	Embroidery of other textile materials, in the piece, in strips/motifs, nes
5811 00	Quilted textile products in the piece
5902 10	Tire cord fabric made of nylon or other polyamides high tenacity yarns
5902 20	Tire cord fabric made of polyester high tenacity yarns
5902 90	Tire cord fabric made of viscose rayon high tenacity yarns
5903 10	Textile fabrics impregnated, coated, covered, or laminated with polyvinyl chloride, nes
5903 20	Textile fabrics impregnated, coated, covered, or laminated with polyurethane, nes
5903 90	Textile fabrics impregnated, coated, covered, or laminated with plastics, nes
5905 00	Textile wall coverings
5906 91	Rubberized textile knitted or crocheted fabrics, nes
5908 00	Textile wicks for lamps, stoves, etc; gas mantles & knitted gas mantle fabric
5909 00	Textile hosepiping and similar textile tubing
5910 00	Transmission or conveyor belts or belting of textile material
5911 10	Textile fabrics used for card clothing, and similar fabric for technical uses
5911 20	Textile bolting cloth, whether or not made up
5911 31	Textile fabrics used in paper-making or similar machines, $< 650 \text{ g/m}^2$
5911 32	Textile fabrics used in paper-making or similar machines weighing $\geq 650 \text{ g/m}^2$
5911 40	Textile straining cloth used in oil presses or the like, inclusive of human hair
5911 90	Textile products and articles for technical uses, nes

HS No	Product description
6001 10	Long pile knitted or crocheted textile fabrics
6001 21	Looped pile knitted or crocheted fabrics, of cotton
6001 22	Looped pile knitted or crocheted fabrics, of man-made fibres
6001 29	Looped pile knitted or crocheted fabrics, of other textile materials
6001 91	Pile knitted or crocheted fabrics, of cotton, nes
6001 92	Pile knitted or crocheted fabrics, of man-made fibres, nes
6001 99	Pile knitted or crocheted fabrics, of other textile materials, nes
6002 10	Knitted or crocheted textile fabrics, with ≤ 30 cm, ≥ 5 % of elastomeric/rubber, nes
6002 20	Knitted or crocheted textile fabrics, of a width not exceeding 30 cm, nes
6002 30	Knitted crocheted textile fabrics, width > 30 cm, ≥ 5 % of elastomeric/rubber, nes
6002 41	Warp knitted fabrics, of wool or fine animal hair, nes
6003 42	Warp knitted fabrics, of cotton, nes
6002 43	Warp knitted fabrics, of man-made fibres, nes
6002 49	Warp knitted fabrics, of other materials, nes
6002 91	Knitted or crocheted fabrics, of wool or of fine animal hair, nes
6002 92	Knitted or crocheted fabrics, of cotton, nes
6002 93	Knitted or crocheted fabrics, of man-made fibres, nes
6002 99	Knitted or crocheted fabrics, of other materials, nes
6101 10	Mens/boys overcoats, anoraks etc. of wool or fine animal hair, knitted
6101 20	Mens/boys overcoats, anoraks etc. of cotton, knitted
6101 30	Mens/boys overcoats, anoraks etc. of man-made fibres, knitted
6101 90	Mens/boys overcoats, anoraks etc. of other textile materials, knitted
6102 10	Womens/girls overcoats, anoraks etc. of wool or fine animal hair, knitted
6102 20	Womens/girls overcoats, anoraks etc. of cotton, knitted
6102 30	Womens/girls overcoats, anoraks etc. of man-made fibres, knitted
6102 90	Womens/girls overcoats, anoraks etc. of other textile materials, knitted
6103 31	Mens/boys jackets and blazers, of wool or fine animal hair, knitted
6103 32	Mens/boys jackets and blazers, of cotton, knitted
6103 33	Mens/boys jackets and blazers, of synthetic fibres, knitted
6103 39	Mens/boys jackets and blazers, of other textile materials, knitted
6103 41	Mens/boys trousers and shorts, of wool or fine animal hair, knitted
6103 42	Mens/boys trousers and shorts, of cotton, knitted
6103 43	Mens/boys trousers and shorts, of synthetic fibres, knitted
6103 49	Mens/boys trousers and shorts, of other textile materials, knitted
6104 11	Womens/girls suits, of wool or fine animal hair, knitted
6104 12	Womens/girls suits, of cotton, knitted
6104 13	Womens/girls suits, of synthetic fibres, knitted
6104 19	Womens/girls suits, of other textile materials, knitted
6104 21	Womens/girls ensembles, of wool or fine animal hair, knitted
6104 22	Womens/girls ensembles, of cotton, knitted
6104 23	Womens/girls ensembles, of synthetic fibres, knitted
6104 29	Womens/girls ensembles, of other textile materials, knitted
6104 31	Womens/girls jackets, of wool or fine animal hair, knitted
6104 32	Womens/girls jackets, of cotton, knitted
6104 33	Womens/girls jackets, of synthetic fibres, knitted
6104 39	Womens/girls jackets, of other textile materials, knitted
6104 41	Womens/girls dresses, of wool or fine animal hair, knitted
6104 42	Womens/girls dresses, of cotton, knitted
6104 43	Womens/girls dresses, of synthetic fibres, knitted
6104 44	Womens/girls dresses, of artificial fibres, knitted
6104 49	Womens/girls dresses, of other textile materials, knitted
6104 51	Womens/girls skirts, of wool or fine animal hair, knitted

HS No	Product description
6104 52	Womens/girls skirts, of cotton, knitted
6104 53	Womens/girls skirts, of synthetic fibres, knitted
6104 59	Womens/girls skirts, of other textile materials, knitted
6104 61	Womens/girls trousers and shorts, of wool or fine animal hair, knitted
6104 62	Womens/girls trousers and shorts, of cotton, knitted
6104 63	Womens/girls trousers and shorts, of synthetic fibres, knitted
6104 69	Womens/girls trousers and shorts, of other textile materials, knitted
6105 10	Mens/boys shirts, of cotton, knitted
6105 20	Mens/boys shirts, of man-made fibres, knitted
6105 90	Mens/boys shirts, of other textile materials, knitted
6106 10	Womens/girls blouses and shirts, of cotton, knitted
6106 20	Womens/girls blouses and shirts, of man-made fibres, knitted
6106 90	Womens/girls blouses and shirts, of other materials, knitted
6107 11	Mens/boys underpants and briefs, of cotton, knitted
6107 12	Mens/boys underpants and briefs, of man-made fibres, knitted
6107 19	Mens/boys underpants and briefs, of other textile materials, knitted
6107 21	Mens/boys nightshirts and pyjamas, of cotton, knitted
6107 22	Mens/boys nightshirts and pyjamas, of man-made fibres, knitted
6107 29	Mens/boys nightshirts and pyjamas, of other textile materials, knitted
6107 91	Mens/boys bathrobes, dressing gowns etc. of cotton, knitted
6107 92	Mens/boys bathrobes, dressing gowns etc. of man-made fibres, knitted
6107 99	Mens/boys bathrobes, dressing gowns etc. of other textile materials, knitted
6108 21	Womens/girls briefs and panties, of cotton, knitted
6108 22	Womens/girls briefs and panties, of man-made fibres, knitted
6108 29	Womens/girls briefs and panties, of other textile materials, knitted
6108 31	Womens/girls nightdresses and pyjamas, of cotton, knitted
6108 32	Womens/girls nightdresses and pyjamas, of man-made fibres, knitted
6108 39	Womens/girls nightdresses & pyjamas, of other textile materials, knitted
6108 91	Womens/girls bathrobes, dressing gowns, etc. of cotton, knitted
6108 92	Womens/girls bathrobes, dressing gowns, etc. of man-made fibres, knitted
6108 99	Womens/girls bathrobes, dressing gowns, etc. of other textile materials, knitted
6109 10	T-shirts, singlets and other vests, of cotton, knitted
6109 90	T-shirts, singlets and other vests, of other textile materials, knitted
6110 10	Pullovers, cardigans & similar article of wool or fine animal hair, knitted
6110 20	Pullovers, cardigans and similar articles of cotton, knitted
6110 30	Pullovers, cardigans and similar articles of man-made fibres, knitted
6110 90	Pullovers, cardigans & similar articles of other textile materials, knitted
6111 10	Babies garments & clothing accessories of wool or fine animal hair, knitted
6111 20	Babies garments and clothing accessories of cotton, knitted
6111 30	Babies garments and clothing accessories of synthetic fibres, knitted
6111 90	Babies garments & clothing accessories of other textile materials, knitted
6112 11	Track suits, of cotton, knitted
6112 12	Track suits, of synthetic fibres, knitted
6112 19	Track suits, of other textile materials, knitted
6112 20	Ski suits, of textile materials knitted
6112 31	Mens/boys swimwear, of synthetic fibres, knitted
6112 39	Mens/boys swimwear, of other textile materials, knitted
6112 41	Women/girls swimwear, of synthetic fibres, knitted
6112 49	Women/girls swimwear, of other textile materials, knitted
6113 00	Garments made up of impregnation coated, covered or laminated textile knitted fabric
6114 10	Garments nes, of wool or fine animal hair, knitted
6114 20	Garments nes, of cotton, knitted
6114 30	Garments nes, of man-made fibres, knitted
6114 90	Garments nes, of other textile materials, knitted
6115 11	Panty hose & tights, of synthetic fibre yarns <67 dtex/single yarn knitted

HS No	Product description
6115 12	Panty hose & tights, of synthetic fibre yarn ≥ 67 dtex/single yarn knitted
6115 19	Panty hose and tights, of other textile materials, knitted
6115 20	Women full-/knee-/hosiery, of textile yarn < 67 dtex/single yarn knitted
6115 91	Hosiery nes, of wool or fine animal hair, knitted
6115 92	Hosiery nes, of cotton, knitted
6115 93	Hosiery nes, of synthetic fibres, knitted
6115 99	Hosiery nes, of other textile materials, knitted
6116 10	Gloves, impregnated, coated or covered with plastics or rubber, knitted
6116 91	Gloves, mittens and mitts, nes, of wool or fine animal hair, knitted
6116 92	Gloves, mittens and mitts, nes, of cotton, knitted
6116 93	Gloves, mittens and mitts, nes, of synthetic fibres, knitted
6116 99	Gloves, mittens and mitts, nes, of other textile materials, knitted
6117 10	Shawls, scarves, veils and the like, of textile materials, knitted
6117 20	Ties, bow ties and cravats, of textile materials, knitted
6117 80	Clothing accessoires nes, of textile materials, knitted
6117 90	Parts of garments/of clothing accessoires, of textile materials knitted
6201 11	Mens/boys overcoats & similar articles of wool/fine animal hair, not knitted
6201 12	Mens/boys overcoats and similar articles of cotton, not knitted
6201 13	Mens/boys overcoats & similar articles of man-made fibres, not knitted
6201 19	Mens/boys overcoats & similar articles of other textile materials, not knitted
6201 91	Mens/boys anoraks & similar articles, of wool/fine animal hair, not knitted
6201 92	Mens/boys anoraks and similar articles, of cotton, not knitted
6201 93	Mens/boys anoraks and similar articles, of man-made fibres, not knitted
6201 99	Mens/boys anoraks & similar articles, of other textile materials, not knitted
6202 11	Womens/girls overcoats & similar articles of wool/fine animal hair not knitted
6202 12	Womens/girls overcoats and similar articles of cotton, not knitted
6202 13	Womens/girls overcoats & similar articles of man-made fibres, not knitted
6202 19	Womens/girls overcoats & similar articles of other textile materials, not knitted
6202 91	Womens/girls anoraks & similar article of wool/fine animal hair, not knitted
6202 92	Womens/girls anoraks and similar article of cotton, not knitted
6202 93	Womens/girls anoraks & similar article of man-made fibres, not knitted
6202 99	Womens/girls anoraks & similar article of other textile materials, not knitted
6203 11	Mens/boys suits, of wool or fine animal hair, not knitted
6203 12	Mens/boys suits, of synthetic fibres, not knitted
6203 19	Mens/boys suits, of other textile materials, not knitted
6203 21	Mens/boys ensembles, of wool or fine animal hair, not knitted
6203 22	Mens/boys ensembles, of cotton, not knitted
6203 23	Mens/boys ensembles, of synthetic fibres, not knitted
6203 29	Mens/boys ensembles, of other textile materials, not knitted
6203 31	Mens/boys jackets and blazers, of wool or fine animal hair, not knitted
6203 32	Mens/boys jackets and blazers, of cotton, not knitted
6203 33	Mens/boys jackets and blazers, of synthetic fibres, not knitted
6203 39	Mens/boys jackets and blazers, of other textile materials, not knitted
6203 41	Mens/boys trousers and shorts, of wool or fine animal hair, not knitted
6203 42	Mens/boys trousers and shorts, of cotton, not knitted
6203 43	Mens/boys trousers and shorts, of synthetic fibres, not knitted
6203 49	Mens/boys trousers and shorts, of other textile materials, not knitted
6204 11	Womens/girls suits, of wool or fine animal hair, not knitted
6204 12	Womens/girls suits, of cotton, not knitted
6204 13	Womens/girls suits, of synthetic fibres, not knitted
6204 19	Womens/girls suits, of other textile materials, not knitted
6204 21	Womens/girls ensembles, of wool or fine animal hair, not knitted

HS No	Product description
6204 22	Womens/girls ensembles, of cotton, not knitted
6204 23	Womens/girls ensembles, of synthetic fibres, not knitted
6204 29	Womens/girls ensembles, of other textile materials, not knitted
6204 31	Womens/girls jackets, of wool or fine animal hair, not knitted
6204 32	Womens/girls jackets, of cotton, not knitted
6204 33	Womens/girls jackets, of synthetic fibres, not knitted
6204 39	Womens/girls jackets, of other textile materials, not knitted
6204 41	Womens/girls dresses, of wool or fine animal hair, not knitted
6204 42	Womens/girls dresses, of cotton, not knitted
6204 43	Womens/girls dresses, of synthetic fibres, not knitted
6204 44	Womens/girls dresses, of artificial fibres, not knitted
6204 49	Womens/girls dresses, of other textile materials, not knitted
6204 51	Womens/girls skirts, of wool or fine animal hair, not knitted
6204 52	Womens/girls skirts, of cotton, not knitted
6204 53	Womens/girls skirts, of synthetic fibres, not knitted
6204 59	Womens/girls skirts, of other textile materials, not knitted
6204 61	Womens/girls trousers & shorts, of wool or fine animal hair, not knitted
6204 62	Womens/girls trousers and shorts, of cotton, not knitted
6204 63	Womens/girls trousers and shorts, of synthetic fibres, not knitted
6204 69	Womens/girls trousers & shorts, of other textile materials, not knitted
6205 10	Mens/boys shirts, of wool or fine animal hair, not knitted
6205 20	Mens/boys shirts, of cotton, not knitted
6205 30	Mens/boys shirts, of man-made fibres, not knitted
6205 90	Mens/boys shirts, of other textile materials, not knitted
6206 10	Womens/girls blouses and shirts, of silk or silk waste, not knitted
6206 20	Womens/girls blouses & shirts, of wool or fine animal hair, not knitted
6206 30	Womens/girls blouses and shirts, of cotton, not knitted
6206 40	Womens/girls blouses and shirts, of man-made fibres, not knitted
6206 90	Womens/girls blouses and shirts, of other textile materials, not knitted
6207 11	Mens/boys underpants and briefs, of cotton, not knitted
6207 19	Mens/boys underpants and briefs, of other textile materials, not knitted
6207 21	Mens/boys nightshirts and pyjamas, of cotton, not knitted
6207 22	Mens/boys nightshirts and pyjamas, of man-made fibres, not knitted
6207 29	Mens/boys nightshirts & pyjamas, of other textile materials, not knitted
6207 91	Mens/boys bathrobes, dressing gowns, etc. of cotton, not knitted
6207 92	Mens/boys bathrobes, dressing gowns, etc. man-made fibres, not knitted
6207 99	Mens/boys bathrobes, dressing gowns, etc. of other textile materials, not knitted
6208 11	Womens/girls slips and petticoats, of man-made fibres, not knitted
6208 19	Womens/girls slips & petticoats, of other textile materials, not knitted
6208 21	Womens/girls nightdresses and pyjamas, of cotton, not knitted
6208 22	Womens/girls nightdresses and pyjamas, of man-made fibres, not knitted
6208 29	Womens/girls nightdresses & pyjamas, of other textile materials, not knitted
6208 91	Womens/girls panties, bathrobes, etc. of cotton, not knitted
6208 92	Womens/girls panties, bathrobes, etc. of man-made fibres, not knitted
6208 99	Womens/girls panties, bathrobes, etc. of other textile materials, not knitted
6209 10	Babies garments & clothing accessories of wool or fine animal hair, not knitted
6209 20	Babies garments & clothing accessories of cotton, not knitted
6209 30	Babies garments & clothing accessories of synthetic fibres, not knitted
6209 90	Babies garments & clothing accessories of other textile materials, not knitted
6210 10	Garments made up of textile felts and of nonwoven textile fabrics
6210 20	Mens/boys overcoats & similar articles of impregnated, coated, etc, textile woven fabrics
6210 30	Womens/girls overcoats & similar articles, of impregnated, coated, etc, textile woven fabrics
6210 40	Mens/boys garments nes, made up of impregnated, coated covered, etc, textile woven fabrics

HS No	Product description
6210 50	Womens/girls garments nes, of impregnated, coated covered, etc, textile woven fabrics
6211 11	Mens/boys swimwear, of textile materials, not knitted
6211 12	Womens/girls swimwear, of textile materials, not knitted
6211 20	Ski suits, of textile materials, not knitted
6211 31	Mens/boys garments nes, of wool or fine animal hair, not knitted
6211 32	Mens/boys garments nes, of cotton, not knitted
6211 33	Mens/boys garments nes, of man-made fibres, not knitted
6211 39	Mens/boys garments nes, of other textile materials, not knitted
6211 41	Womens/girls garments nes, of wool or fine animal hair, not knitted
6211 42	Womens/girls garments nes, of cotton, not knitted
6211 43	Womens/girls garments nes, of man-made fibres, not knitted
6211 49	Womens/girls garments nes, of other textile materials, not knitted
6210 10	Brassieres and parts thereof, of textile materials
6212 20	Girdles, panty girdles and parts thereof, of textile materials
6212 30	Corselettes and parts thereof, of textile materials
6212 90	Corsets, braces & similar articles & parts thereof, of textile materials
6213 10	Handkerchiefs, of silk or silk waste, not knitted
6213 20	Handkerchiefs, of cotton, not knitted
6213 90	Handkerchiefs, of other textile materials, not knitted
6214 10	Shawls, scarves, veils and the like, of silk or silk waste, not knitted
6214 20	Shawls, scarves, veils & the like, of wool or fine animal hair, not knitted
6214 30	Shawls, scarves, veils and the like, of synthetic fibres, not knitted
6214 40	Shawls, scarves, veils and the like, of artificial fibres, not knitted
6214 90	Shawls, scarves, veils & the like, of other textile materials, not knitted
6214 20	Ties, bow ties and cravats, of silk or silk waste, not knitted
6216 00	Gloves, mittens and mitts, of textile materials, not knitted
6217 10	Clothing accessoires nes, of textile materials, not knitted
6217 90	Parts of garments or of clothing accessories nes, of textile materials not knitted
6301 10	Electric blankets, of textile materials
6301 20	Blankets (other than electric) & travelling rugs, of wool or fine animal hair
6301 30	Blankets (other than electric) and travelling rugs, of cotton
6301 40	Blankets (other than electric) and travelling rugs, of synthetic fibres
6301 90	Blankets (other than electric) and travelling rugs, of other textile materials
6302 10	Bed linen, of textile knitted or crocheted materials
6302 21	Bed linen, of cotton, printed, not knitted
6302 22	Bed linen, of man-made fibres, printed, not knitted
6302 29	Bed linen, of other textile materials, printed, not knitted
6302 31	Bed linen, of cotton, nes
6302 32	Bed linen, of man-made fibres, nes
6302 39	Bed linen, of other textile materials, nes
6302 40	Table linen, of textile knitted or crocheted materials
6302 51	Table linen, of cotton, not knitted
6302 52	Table linen, of flax, not knitted
6302 53	Table linen, of man-made fibres, not knitted
6302 59	Table linen, of other textile materials, not knitted
6302 60	Toilet & kitchen linen, of terry towelling or similar terry fabrics, of cotton
6302 91	Toilet and kitchen linen, of cotton, nes
6302 92	Toilet and kitchen linen, of flax
6302 93	Toilet and kitchen linen, of man-made fibres
6302 99	Toilet and kitchen linen, of other textile materials
6303 11	Curtains, drapes, interior blinds & curtain or bed valances, of cotton, knitted

HS No	Product description
6303 12	Curtains, drapes, interior blinds & curtain/bed valances, of synthetic fibres, knitted
6303 19	Curtains, drapes, interior blinds & curtain/bed valances, other textile materials knitted
6303 91	Curtains/drapes/interior blinds & curtain/bed valances, of cotton, not knitted
6303 92	Curtains/drapes/interior blinds curtain/bed valances, of synthetic fibres, not knitted
6303 99	Curtains/drape/interior blind curtain/bd valance, of other textile materials, not knitted
6304 11	Bedspreads of textile materials, nes, knitted or crocheted
6304 19	Bedspreads of textile materials, nes, not knitted or crocheted
6304 91	Furnishing articles nes, of textile materials, knitted or crocheted
6304 92	Furnishing articles nes, of cotton, not knitted or crocheted
6304 93	Furnishing articles nes, of synthetic fibres, not knitted or crocheted
6304 99	Furnishing articles nes, of other textile materials, not knitted or crocheted
6305 20	Sacks and bags, for packing of goods, of cotton
6305 31	Sacks & bags, for packing of goods, of polyethylene or polypropylene strips
6305 39	Sacks & bags, for packing of goods, of other man-made textile materials
6305 90	Sacks & bags, for packing of goods, of other textile materials
6306 11	Tarpaulins, awnings and sunblinds, of cotton
6306 12	Tarpaulins, awnings and sunblinds, of synthetic fibres
6306 19	Tarpaulins, awnings and sunblinds, of other textile materials
6306 21	Tents, of cotton
6306 22	Tents, of synthetic fibres
6306 29	Tents, of other textile materials
6306 31	Sails, of synthetic fibres
6306 39	Sails, of other textile materials
6306 41	Pneumatic mattresses, of cotton
6306 49	Pneumatic mattresses, of other textile materials
6306 91	Camping goods nes, of cotton
6306 99	Camping goods nes, of other textile materials
6307 10	Floor-cloths, dish-cloths, dusters & similar cleaning cloths, of textile materials
6307 20	Life jackets and life belts, of textile materials
6307 90	Made up articles, of textile materials, nes, including dress patterns
6308 00	Sets consisting of woven fabrics & yarn, for making up into rugs, tapestries etc.
ex 6405 20	Footwear with soles and uppers of wool felt
6601 10	Umbrellas and sun umbrellas, garden type
8708 21	Safety seat belts for motor vehicles
ex 9404 90	Pillow and cushions of cotton, quilts, eiderdowns, comforters and similar articles of textile materials

BILAG II

»*BILAG XI*

Verdenshandelsorganisationens medlemmer

(Kommissionen vil snarligt fastlægge denne liste efter proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 3030/93).«

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3290/94

af 22. december 1994

om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har vedtaget en række regler om den fælles landbrugspolitik;

under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi har Fællesskabet forhandlet en række aftaler, i det følgende benævnt »GATT-aftalerne«; flere af disse aftaler gælder landbruget, navnlig aftalen om landbruget, i det følgende benævnt »aftalen«; de indrømmelser, der er gjort for intern støtte, kan overholdes ved, at priserne og støttebeløbene fastsættes til en passende størrelse, og det er således ikke nødvendigt at vedtage særlige bestemmelser herom; ifølge aftalen skal adgangen til EF-markedet udvides over seks år for landbrugsprodukter fra tredjelande, og den støtte, Fællesskabet yder til eksport af landbrugsprodukter, skal gradvis nedskæres; det er derfor nødvendigt at tilpasse landbrugsbestemmelserne om samhandelen med tredjelande;

eftersom aftalen omdanner alle de foranstaltninger, der indskrænker importen af landbrugsprodukter, til told (tarifikation), ligesom den forbyder anvendelse af sådanne foranstaltninger i fremtiden, er det nødvendigt at afskaffe de variable importafgifter og de øvrige foranstaltninger og belastninger ved import, der for øjeblikket er fastsat i de fælles markedsordninger; de todsatser, der ifølge aftalen skal anvendes for landbrugsprodukter, fastsættes i den fælles toldtarif; i nogle sektorer, såsom sektoren for

korn, ris, vin samt frugt og grøntsager, nødvendiggør indførelsen af yderligere mekanismer ud over toldopkrævning efter faste satser, at der fastsættes undtagelsesregler i grundforordningerne; hvad angår foranstaltningerne til beskyttelse af EF-markedet mod import af tørrede druer og forarbejdede kirsebær, kan disse ifølge aftalen om beskyttelsesforanstaltninger opretholdes i fem år; for at undgå, at der opstår problemer med forsyning af EF-markedet, er det nødvendigt at tillade, at todsatserne suspenderes for bestemte produkter i sukkersektoren;

for at der kan opretholdes et minimum af beskyttelse mod de skadelige virkninger, som ovennævnte tarifikation kan medføre for markedet, tillader aftalen, at der anvendes tillægstold på nøje fastlagte betingelser og for de produkter alene, der er omfattet af tarifikationen; der bør derfor indføres en tilsvarende bestemmelse i de pågældende grundforordninger;

aftalen fastsætter en lang række toldkontingenter under ordningerne med »aktuel adgang« og »minimumsadgang«; aftalen indeholder i vid udstrækning nærmere betingelser for disse kontingenters anvendelse; eftersom der således er mange kontingenter, og da disse skal iværksættes så effektivt som muligt, bør det overdrages Kommissionen at åbne og forvalte dem efter forvaltningskomité-proceduren;

de ændringer der følger af den rammeaftale, som er indgået med bestemte lande i Latinamerika under Uruguay-runden, bør indføres i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽³⁾;

i aftalen om beskyttelsesforanstaltninger er der fastlagt nøje regler for anvendelsen af beskyttelsesklausuler, f.eks. dem, der er fastsat i markedsordningerne, og disse klausuler

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1884/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 27).

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 14. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3518/93 (EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 15).

bør derfor suppleres med en henvisning til de forpligtelser, der følger af de internationale aftaler;

i handelsforbindelserne med de tredjelande, der ikke er omfattet af GATT-aftalerne, er Fællesskabet ikke bundet af de krav om adgang til EF-markedet, der følger af aftalerne; for at der i påkommende tilfælde kan træffes foranstaltninger over for produkter fra disse lande, bør der overdrages Kommissionen tilsvarende beføjelser, som den udøver efter forvaltningskomité-proceduren;

i henhold til aftalen er eksportstøtte fremover begrænset til bestemte grupper af landbrugsprodukter, der er nærmere fastlagt i aftalen; endvidere er der fastsat mængde- og værdigrænser for støtten;

værdigrænsernes overholdelse kan sikres under restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne om EUGFL; kontrollen kan lettes ved, at restitutionerne obligatorisk forudfastsættes, uden at dette i øvrigt udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destination; i tilfælde af ændring af destinationen bør der ske udbetaling af den restitution, der gælder for den virkelige destination, idet restitutionsbeløbet dog ikke kan være større, end det der gælder for den forudfastsatte destination;

for at det kan kontrolleres, at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv tilsynsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af, at der udstedes en eksportlicens; inden for de tilladte grænser bør restitutionerne ydes afhængig af den særlige situation for det berørte produkt; der kan kun tillades undtagelser herfra for forarbejdede produkter uden for traktatens bilag II, som der ikke gælder værdigrænser for, og for fødevarehjælp, hvor der ikke gælder nogen begrænsning; det bør fastsættes, at de strenge forvaltningsregler kan fraviges for produkter, for hvilke der ikke kan forventes nogen eksport med restitutionsydelse ud over mængdegrænserne; overvågningen af de mængder, der eksporteres med restitution i de produktionsår, der er nævnt i aftalen, sker på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for det enkelte produktionsår;

i de fleste fælles markedsordninger er kun Rådet kompetent til at træffe afgørelse om at proceduren for aktiv forædling ikke kan anvendes; under de økonomiske vil-

kår, der følger af aftalen kan det vise sig nødvendigt at reagere hurtigt på markedsproblemer, der måtte opstå ved anvendelsen af nævnte procedure; i den forbindelse bør Kommissionen have bemyndigelse til at træffe hasteforanstaltninger af begrænset varighed; disse foranstaltninger bør underkastes proceduren i artikel 3 i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987; ⁽¹⁾

endvidere bør det sikres, at bestemmelserne i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder bliver overholdt; det er derfor nødvendigt at indsatte nærmere bestemmelser herom i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin ⁽²⁾;

som følge af de ændringer, som denne forordning indfører i landbrugsbestemmelserne, bliver en lang række rådsforordninger, der er afledt af grundforordningerne, uden formål; af hensyn til retssikkerheden bør de ophæves; ved denne lejlighed bør en række bestemmelser, der ikke er direkte forbundet med GATT-aftalerne, ligeledes ophæves, da de ikke længere har gyldighed; det samme er tilfældet for visse »anden-generations« -rådsforordninger, som i hovedsagen kan inkorporeres i de pågældende grundforordninger;

det har ikke været muligt at integrere de generelle eksisterende rådsbestemmelser om anvendelsen af beskyttelsesklausulen i grundforordningerne; som følge af de gennemgribende ændringer, der er nødvendige på dette område på baggrund af GATT-aftalerne kan de pågældende forordninger ikke opretholdes; de bør derfor ophæves, idet dog retsgrundlaget for de akter, der skal erstatte dem, bør fastlægges;

anvendelsen af aftalen om landbrug kunne vanskeliggøres, hvis de interne procedurer, der skal anvendes, udviste væsentlige forskelle mellem de forskellige sektorer; disse procedurer bør derfor gøres ensartede;

det har hidtil været muligt at skabe en passende ramme for de nødvendige specifikke regler for markedsforvaltning gennem Rådets vedtagelse af almindelige gennemførelsesbestemmelser; iværksættelsen af nævnte aftale om landbrug bør ikke gribe ind i mekanismerne og procedurerne for forvaltningen af den fælles landbrugspolitik;

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

⁽²⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1891/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 42).

det vil på et senere tidspunkt være hensigtsmæssigt at analysere, både hvorledes de ordninger, der er indført ved denne forordning, virker, og erfaringerne med de foranstaltninger, som tredjelandene har truffet med henblik på gennemførelsen af GATT-aftalerne; i den anledning bør Kommissionen efter udløbet af forordningens første to anvendelsesår forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet;

overgangen fra den eksisterende ordning til den, der følger af GATT-aftalerne, kan skabe tilpasningsvanskeligheder, der ikke er omhandlet i denne forordning; for at afhjælpe en sådan eventuel situation, bør der fastsættes en generel bestemmelse, der giver Kommissionen mulighed for i en bestemt periode at træffe de fornødne overgangsforanstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastlægger de tilpasninger og de overgangsforanstaltninger, der er nødvendige, for at de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, kan gennemføres i landbruget.

Artikel 2

De i artikel 1 nævnte tilpasninger er anført i bilagene.

Artikel 3

1. Hvis det som led i den fælles landbrugspolitik er nødvendigt at anvende overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den eksisterende ordning til den, der følger af tilpasningerne til de krav, som er affødt af de i artikel 1 nævnte aftaler, vedtages disse foranstaltninger efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF ⁽¹⁾ eller afhængigt af tilfældet i de tilsvarende artikler i de andre forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller i forordning (EF) nr. 3448/93 ⁽²⁾.

Når sådanne foranstaltninger træffes, tages der under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de i artikel 1 nævnte aftaler, hensyn til de særlige forhold i de enkelte landbrugssektorer.

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 318 af 20. 12. 1993, s. 18.

2. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger kan træffes i en periode, der udløber den 30. juni 1996, og deres anvendelse er begrænset til denne dato. Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal forlænge perioden.

Artikel 4

1. Hvis det i betragtning af den særlige situation for et landbrugsprodukt kan sikres, at de forpligtelser vedrørende støtteniveauet, der følger af de i artikel 1 nævnte aftaler, kan opfyldes, ved at der anvendes midler, som har mindre virkning end dem, der er indført med henblik herpå, kan Kommissionen fritage produktet fra anvendelsen af de bestemmelser om eksportrestitutioner, der er omhandlet i denne forordning.

2. Med forbehold af de foranstaltninger, der er fastsat ved denne forordning, kan Kommissionen træffe de fornødne foranstaltninger til beskyttelse af EF-markedet mod import af landbrugsprodukter fra tredjelande, over for hvilke Fællesskabet ikke har forpligtelser i henhold til de i artikel 1 nævnte aftaler.

3. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 og 2 vedtages efter den i artikel 3, stk. 1, nævnte procedure.

Artikel 5

Inden den 30. juni 1997 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvordan den ordning, der følger af denne forordning, fungerer, samt om erfaringen med de foranstaltninger, som tredjelande har truffet med henblik på anvendelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi.

Rådet træffer på forslag af Kommissionen efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, afgørelse om alle ændringer, der følger af resultaterne og konklusionerne af nævnte rapport.

Artikel 6

1. Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

2. Den anvendes fra den 1. juli 1995.

Dog anvendes:

- a) artikel 3 og artikel 4, stk. 2, fra den 1. januar 1995
- b) de bestemmelser, der er anført i bilagene om importtold og tillægsimporttold, og som gælder for de produkter i bilag XIII og XVI, for hvilke der anvendes en indgangspris, fra begyndelsen af produktionsåret for de berørte produkter i 1995

- c) bestemmelserne om eksportrestitutioner: — fra den 1. november 1995, for så vidt angår bilag V
- fra den 1. september 1995, for så vidt angår bilag II og XVI
- fra den 1. oktober 1995, for så vidt angår bilag IV
- d) bestemmelserne i bilag XV fra den 1. januar 1995
- e) bestemmelserne i bilag XVI, afsnit I, nr. 2, fra den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

BILAGSFORTEGNELSE

Bilag I	KORN
Bilag II	RIS
Bilag III	TØRRET FODER
Bilag IV	SUKKER
Bilag V	FEDTSTOFFER
Bilag VI	HØR OG HAMP
Bilag VII	MEJERIPRODUKTER
Bilag VIII	OKSEKØD
Bilag IX	FÅRE- OG GEDEKØD
Bilag X	SVINEKØD
Bilag XI	FJERKRÆKØD
Bilag XII	ÆG SAMT ÆGALBUMIN OG MÆLKEALBUMIN
Bilag XIII	FRUGT OG GRØNTSAGER
Bilag XIV	FORARBEJDEDE FRUGTER OG GRØNTSAGER
Bilag XV	BANANER
Bilag XVI	VIN
Bilag XVII	TOBAK
Bilag XVIII	HUMLE
Bilag XIX	LEVENDE PLANTER OG BLOMSTERDYRKNINGSPRODUKTER
Bilag XX	FRØ
Bilag XXI	FORSKELLIGE FORORDNINGER
Bilag XXII	MEGET AFSIDES BELIGGENDE REGIONER

BILAG I

KORN

I. Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 (EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1)

- 1) Artikel 3, stk. 2, udgår.
- 2) I artikel 3, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Den interventionspris, der anvendes for majs og sorghum i maj, gælder fortsat i juli, august og september i det følgende høstår.«
- 3) Artikel 3, stk. 4, andet afsnit, første punktum, affattes således:

»For interventionsprisen fastsættes der månedlige tillæg for hele høståret eller en del af dette.«
- 4) Artikel 5, første og andet led, udgår.
- 5) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Artikel 9

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter skal der forelægges en importlicens eller en eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 12 og 13.

Licensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 23.

Artikel 10

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsaterne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 er importtolden for produkter henhørende under KN-kode ex 1001, undtagen blandsæd, 1002, 1003, ex 1005, undtagen hybridmajs til udsæd, og ex 1007 undtagen hybridsorghum til udsæd, lig med den interventionspris, der gælder for disse produkter ved import, og som forhøjes med 55 %, med fradrag af den cif-importpris, der gælder for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.

3. Med henblik på beregning af den importtold, der er nævnt i stk. 2

a) fastslås repræsentative cif-importpriser for de produkter, der er nævnt i stk. 2 opgjort i en standardkvalitet eller, hvis det er relevant, underopdelt i flere standardkvaliteter (blød hvede: høj, gennemsnitlig, lav; hård hvede; majs; andet foderkorn) på grundlag af priserne for disse kvaliteter på verdensmarkedet.

Disse repræsentative cif-importpriser udarbejdes regelmæssigt.

b) Hver importsending klassificeres i nærmeste kvalitet inden for de standardkvaliteter, der er nævnt i litra a).

4. Gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 23.

I gennemførelsesbestemmelserne fastsættes navnlig

- de standardkvaliteter, der skal anvendes
- prisnoteringerne for de forskellige kvaliteter af hvede og de prisnoteringer for de andre kornarter, der skal indgå i beregningen
- metoden for beregning af importtolden for hver sending i en af de standardkvaliteter, der er nævnt i stk. 3, litra a)
- muligheden for, at de erhvervsdrivende, hvis det er hensigtsmæssigt i nærmere bestemte tilfælde, kan få kendskab til, hvilken told der finder anvendelse, inden sendingen ankommer.

Artikel 11

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til satsen i artikel 10 af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, jf. dog artikel 10, stk. 2, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 23. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaf-talen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 12

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 23.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle« -princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode med »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, og idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

For så vidt angår Spaniens importkontingent på 2 000 000 tons majs og 300 000 tons sorghum og Portugals importkontingent på 500 000 tons majs, omfatter disse bestemmelser endvidere de nødvendige bestemmelser vedrørende gennemførelse af kontingentimport og i givet fald offentlig oplagring af de mængder, som importeres af de pågældende medlemsstaters interventionsorganer, samt deres afsætning på disse medlemsstaters marked.

Artikel 13

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag B, på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilag B, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uændret stand.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende
- b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 23.

Fastsættelsen kan ske:

- a) med regelmæssige tidsintervaller
- b) ved licitation for de produkter, som denne procedure hidtil har været fastsat for.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

5. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

- a) for den i licensen angivne destination, eller eventuelt
- b) for den faktiske destination, hvis denne afgiver fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

6. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilag B.

7. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 23 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

8. Medmindre andet er fastsat efter proceduren i artikel 23, foretages der for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter en justering af den ifølge stk. 5 gældende restitution under hensyn til størrelsen af de månedlige forhøjelser, der finder anvendelse på interventionsprisen og eventuelt udsving i interventionsprisen.

Der kan fastsættes et korrektionsbeløb efter proceduren i artikel 23. Kommissionen kan om påkrævet ændre korrektionsbeløbene.

Første og andet afsnit kan i fuldt omfang eller delvis anvendes på hvert af de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), nævnte produkter og på de i artikel 1 nævnte produkter, der eksporteres i form af varer, som er anført i bilag B. I dette tilfælde korrigeres den i første afsnit nævnte justering ved, at der på det månedlige tillæg anvendes en koefficient, som udtrykker forholdet mellem mængden af basisproduktet og den mængde af basisproduktet, som er indeholdt i det eksporterede, forarbejdede produkt eller anvendt ved fremstillingen af den eksporterede vare.

Ved eksport i løbet af de første tre måneder af høståret af malt, som ved udløbet af det foregående høstår befandt sig på lager, eller som er fremstillet af byg, der var på lager på det tidspunkt, gælder den restitution, som ville have været gældende for den pågældende licens ved eksport i løbet af den sidste måned i det foregående høstår.

9. For at tage hensyn til de særlige fremstillingsprocesser for visse kategorier af spiritus fremstillet på basis af korn kan de i stk. 1 nævnte eksportrestitutioner samt kontrolmetoderne i fornødent omfang tilpasses denne særlige situation.

10. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

11. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, og navnlig bestemmelserne om den i stk. 9 nævnte tilpasning vedtages efter proceduren i artikel 23. Bilag B ændres efter samme procedure. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 6 for de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilaget, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 14

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for korn kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling

— for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c) og d)

— i særlige tilfælde for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af varer, der er nævnt i bilag B.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af den medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 15

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restitutioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16

1. Hvis noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter når op på samme niveau som priserne i Fællesskabet, og denne situation kan forventes at vedvare og forværres, således at Fællesskabets marked af denne grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes passende foranstaltninger.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 23.

Artikel 17

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af en stigning i importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke, og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Medlemsstaterne kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

6) I bilag A indsættes følgende:

»KN-kode	Varebeskrivelse
2306	Oliekager og andre faste restprodukter af vegetabiliske fedtstoffer eller olier, også formalede eller i form af pellets, undtagen varer henhørende under pos. 2304 eller 2305:
2306 90	— I andre tilfælde:
	— — Andre varer
2306 90 91	— — — Af majs-kim«.

II. Rådets forordning (EØF) nr. 2729/75 (EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 18)

»Importafgift« og »importafgifter« ændres til »told«.

III. Rådets forordning (EF) nr. 3670/93 (EFT nr. L 338 af 31. 12. 1993, s. 35)

Denne forordning ophæves.

BILAG II

RIS

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1869/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 7)

1) Artikel 4, stk. 5, affattes således:

»5. Efter proceduren i artikel 27 fastlægges:

- a) de i stk. 4 omhandlede interventionscentre efter høring af de pågældende medlemsstater
- b) satsen for omregning af afskallet ris til uafskallet ris og omvendt
- c) satsen for omregning af afskallet ris til sleben eller delvis sleben ris og omvendt
- d) de forarbejdningssomkostninger og den værdi af biprodukterne, der skal tages i betragtning ved anvendelse af stk. 3.«

2) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 10

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter skal der fremlægges en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 14 og 15.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 27.

Artikel 11

1. For leverancer til det oversøiske franske departement Réunion af produkter henhørende under KN-kode 1006 (bortset fra KN-kode 1006 10 10), der indføres fra medlemsstaterne og er bestemt til forbrug i Réunion, og som falder ind under et af de i traktatens artikel 9, stk. 2, nævnte tilfælde, kan der fastsættes et tilskud.

Størrelsen af dette tilskud fastsættes under hensyn til forsyningsbehovet på Réunions marked ud fra forskellen mellem noteringerne eller priserne for de pågældende produkter på verdensmarkedet og noteringerne eller priserne for de samme produkter på Fællesskabets marked, samt om nødvendigt priserne for disse produkter i Réunion.

Tilskud ydes efter anmodning. Det kan eventuelt fastsættes ved licitation. Denne licitation vedrører størrelsen af tilskuddet.

Tilskuddet fastsættes periodevis efter proceduren i artikel 27. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ om nødvendigt ændre tilskuddet i det mellemliggende tidsrum.

2. Reglerne om finansieringen af den fælles landbrugspolitik finder anvendelse på det i stk. 1 omhandlede tilskud.
3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 27.

Artikel 12

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsene i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.
2. Uanset stk. 1 gælder følgende:
 - a) importtolden for afskallet ris, henhørende under KN-kode 1006 20, er lig med den interventionsopkøbspris, der gælder på importtidspunktet for henholdsvis Indica-ris og Japonica-ris, forhøjet med:
 - 80 % for Indica-ris
 - 88 % for Japonica-risog med fradrag af importprisen
 - b) importtolden for sleben ris, henhørende under KN-kode 1006 30, er lig med den interventionsopkøbspris, der gælder for disse produkter på importtidspunktet, forhøjet med en procent der skal beregnes, og med fradrag af importprisen.

Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.

Den i litra b) nævnte procent beregnes ved, at de respektive procentsatser i litra a) justeres efter omregningssatsen, forarbejdningsomkostningerne og værdien af biprodukterne, og de således fremkomne beløb forhøjes med et beløb, der er bestemt til beskyttelse af industrien.

3. Uanset stk. 1:
 - a) opkræves der ingen told ved import til det oversøiske franske departement Réunion af produkter henhørende under KN-kode 1006 10, 1006 20 og 1006 40 00, som er bestemt til forbrug i Réunion
 - b) multipliceres den told, der skal opkræves ved import til det oversøiske franske departement Réunion af produkter henhørende under KN-kode 1006 30, som er bestemt til forbrug i Réunion, med koefficienten 0,30.
4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 27. Bestemmelserne omfatter navnlig kriterierne for skelnen mellem de importerede ristyper som omhandlet i stk. 2, fastsættelsen af beløbet til beskyttelse af industrien og de fornødne foranstaltninger til at fastlægge og beregne importpriserne og kontrollere disses rigtighed.

Artikel 13

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til den i artikel 12 nævnte sats af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, jf. dog artikel 12, stk. 2, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.
2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.
3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 27. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaf-talen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 14

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag B, på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitution for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilag B, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uændret stand.

2. For så vidt angår tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende
- b) den administrativt set mindst byrdefulde for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 27. Fastsættelsen kan ske:

- a) med regelmæssige tidsintervaller
- b) ved licitation for de produkter, som denne procedure hidtil har været fastsat for.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

Hvis restitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, finder fastsættelsen sted mindst en gang om måneden.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling af
 - priserne for ris og brudris og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne for ris og brudris på verdensmarkedet
- b) målet med den fælles markedsordning for ris, som er at sikre ligevægt på dette marked samt en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel
- c) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228
- d) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- e) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Ved restitutionens fastsættelse tages der især hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

5. Restitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter fastsættes under hensyn til følgende specifikke kriterier:

- a) de faktiske priser for de pågældende produkter på de forskellige markeder i Fællesskabet, der er repræsentative med hensyn til udførsel
- b) de gunstigste noteringer på de forskellige markeder i de importerende tredjelande
- c) de afsætningsomkostninger og de gunstigste omkostninger i forbindelse med transporten fra de i litra a) omhandlede markeder i Fællesskabet til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder, der betjener disse markeder, samt transportomkostningerne mv. på verdensmarkedet.

6. Hvis restitutionen fastsættes ved udbydelse i licitation, er formålet med licitationen at bestemme restitutionens størrelse.

7. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

8. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

- a) for den i licensen angivne destination, eller
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

9. Stk. 7 og 8 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilag B.

10. Stk. 7 og 8 kan efter proceduren i artikel 27 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarerhjælp.

11. Medmindre andet er fastsat efter proceduren i artikel 27, foretages der for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter en justering af den ifølge stk. 4 gældende restitution på baggrund af de månedlige forhøjelser, som gælder for interventionsprisen, og i givet fald ændringerne i denne pris, justeret efter forarbejdningsstrin ved hjælp af omregningssatsen.

Der kan fastsættes et korrektionsbeløb efter proceduren i artikel 27. Kommissionen kan om påkrævet ændre korrektionsbeløbene.

Første og andet afsnit kan i fuldt omfang eller delvis anvendes på hvert af de i artikel 1, stk. 1, litra c), nævnte produkter og på de i artikel 1 nævnte produkter, der eksporteres i form af varer, som er anført i bilag B. I dette tilfælde korrigeres den i første afsnit nævnte justering ved, at der på det månedlige tillæg anvendes en koefficient, som udtrykker forholdet mellem mængden af basisproduktet og den mængde af basisproduktet, som er indeholdt i det eksporterede, forarbejdede produkt eller anvendt ved fremstillingen af den eksporterede vare.

12. For uafskallet ris, der er høstet inden for Fællesskabet, og afskallet ris, der er udvundet af denne uafskallede ris, kan restitutionen forhøjes med et udligningsbeløb, for så vidt disse produkter befinder sig på lager ved udløbet af et høstår, stammer fra samme års høst og i uforarbejdet stand eller i form af sleben eller delvis sleben ris eksporteres mellem begyndelsen af det følgende høstår og tidspunkter, der skal fastlægges. På forslag af Kommissionen bestemmer Rådet hvert år inden den 1. juli med kvalificeret flertal i givet fald de produkter, på hvilke ovenstående afsnit finder anvendelse.

Udligningsbeløbet er lig med:

- for afskallet ris: forskellen mellem den indikativpris, der gælder i den sidste måned i høståret, og indikativprisen i den første måned i det nye høstår
- for uafskallet ris: ovennævnte forskel reguleret på grundlag af omregningssatsen.

Dette beløb nedsættes dog i givet fald med den overgangsgodtgørelse, der allerede er ydet i medfør af artikel 8.

Udligningsbeløbet ydes kun, såfremt lagerbeholdningerne når op på en mindstemængde.

13. Restitutionen for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter ydes, når det godtgøres, at produkterne

- har oprindelse i Fællesskabet, for så vidt der er tale om uafskallet ris og afskallet ris, medmindre stk. 14 finder anvendelse
- er udført fra Fællesskabet, og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 8, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 27, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Der kan vedtages supplerende bestemmelser efter proceduren i artikel 27.

14. Der ydes ingen eksportrestitution ved udførsel af uafskallet ris og afskallet ris, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør,

- at det produkt, der skal udføres, er identisk med det tidligere indførte produkt, og
- at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med sidstnævnte.

15. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

16. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordelingen af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 27. Bilag B ændres efter samme procedure. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 7 for de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, der er anført i bilaget, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 15

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for ris kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 16

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, herunder definitionerne i bilag A, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative importrestitutioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 17

1. Hvis noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for et eller flere af de i artikel 1 under a) og b) nævnte produkter når op på samme niveau som priserne i Fællesskabet, og denne situation kan forventes at vedvare og forværres, således at Fællesskabets marked af denne grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes passende foranstaltninger.

2. Noteringerne eller priserne på verdensmarkedet når op på samme niveau som priserne i Fællesskabet, når de nærmer sig eller overstiger interventionsopkøbsprisen for Indica- eller Japonica-ris, forhøjet med:

- 80 %, når det drejer sig om Indica-ris, og
- 80 %, når det drejer sig om Japonica-ris.

3. Den i stk. 1 omhandlede situation kan forventes at vedvare eller forværres, når der konstateres uligevægt mellem udbud og efterspørgsel, og der er fare for, at denne uligevægt vedvarer under hensyn til den forventede udvikling i produktionen og markedspriserne.

4. Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af den i de foregående stykker omhandlede situation, hvis det høje prisniveau på de internationale markeder kan skabe hindringer for importen til Fællesskabet af de i artikel 1 omhandlede produkter eller har til følge, at disse produkter eksporteres fra Fællesskabet, således at markedsstabiliteten eller forsyningssikkerheden bliver berørt.

5. Hvis betingelserne i denne artikel er opfyldt, kan der træffes følgende foranstaltninger:

- opkrævning af en eksportafgift; endvidere kan en særlig eksportafgift gøres til genstand for en licitationsprocedure for en nærmere bestemt mængde
- fastsættelse af en frist for udstedelse af eksportlicenser
- hel eller delvis suspension af eksportlicenser
- hel eller delvis afvisning af begæringer om udstedelse af eksportlicenser, der er under behandling.

Ophævelsen af disse foranstaltninger vedtages senest på det tidspunkt, hvor det gennem tre på hinanden følgende uger har kunnet konstateres, at betingelsen i stk. 2 ikke længere er opfyldt.

6. Der tages ved fastsættelsen af eksportafgiften på de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), omhandlede produkter hensyn til følgende:

- a) den nuværende situation og den fremtidige udvikling i
 - priserne på ris og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne på ris og forarbejdede produkter inden for rissektoren på verdensmarkedet

- b) formålet med den fælles markedsordning for ris, som er at sikre ligevægt med hensyn til forsyning og samhandel på dette marked
- c) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- d) det økonomiske aspekt i forbindelse med udførslen.

7. De elementer, der er omhandlet i stk. 6, anvendes ved fastsættelsen af eksportafgiften for de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c). Desuden tages der hensyn til følgende særlige forhold:

- a) de herskende priser på brudris på de forskellige markeder i Fællesskabet
- b) de mængder af brudris, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende produkter, og i givet fald værdien af biprodukterne
- c) muligheder og betingelser for salg af de pågældende produkter på verdensmarkedet.

8. Hvis situationen på verdensmarkedet eller særlige vilkår på visse markeder gør det nødvendigt, kan eksportafgiften differentieres.

9. Den eksportafgift, der skal opkræves, er den, der er gældende på eksportdagen. Den afgift, der gælder den dag, hvor der indgives licensansøgning, anvendes dog på begæring af den pågældende, der indgives samtidig med licensansøgningen, for eksport, der skal finde sted i licensens gyldighedsperiode.

10. Der opkræves ingen afgift for eksport, der sker med henblik på fødevarehjælp i medfør af artikel 25.

11. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 27.

Ifølge samme procedure og for hvert produkt:

- besluttet det at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 5, og ophæve de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 5, andet og tredje led
- fastsættes eksportafgiften med regelmæssige tidsintervaller.

Kommissionen kan om nødvendigt fastsætte eller ændre eksportafgiften.

12. Kommissionen kan i hastende situationer træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 5, tredje og fjerde led. Den underretter medlemsstaterne om sin afgørelse og offentliggør den ved opslag på Kommissionens hjemsted. Denne afgørelse medfører, at foranstaltningerne finder anvendelse på de pågældende produkter og fra den angivne anvendelsesdato, idet denne skal ligge efter underretningen. Afgørelsen vedrørende de i stk. 5, tredje led, omhandlede foranstaltninger gælder i højst syv dage.

Artikel 18

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af import eller eksport udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke, og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2. «

II. Rådets forordning (EØF) nr. 1423/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 20)

Artikel 3 udgår.

III. Rådets forordning (EØF) nr. 1428/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 30)

Rådets forordning (EØF) nr. 1431/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 36)

Rådets forordning (EØF) nr. 1432/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 39)

Rådets forordning (EØF) nr. 1433/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 42)

Rådets forordning (EØF) nr. 1263/78 (EFT nr. L 156 af 14. 6. 1978, s. 14)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG III

TØRRET FODER

Rådets forordning (EØF) nr. 1117/78 (EFT nr. L 142 af 30. 5. 1978, s. 2), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3496/93 (EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 17)

1) I afsnit II indsættes følgende artikel:

»Artikel 6a

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.«

2) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.«

3) Artikel 8 affattes således:

«Artikel 8

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltninger for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

BILAG IV

SUKKER

I. Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 (EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4), senest ændret ved forordning (EF) nr. 133/94 (EFT nr. L 22 af 27. 1. 1994, s. 7)

1) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Ordning for samhandelen med tredjelände

Artikel 13

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c), d), f), g) og h), nævnte produkter skal der fremlægges en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 16 og 17.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Efter proceduren i artikel 41:

- a) kan den ordning, der er fastsat i denne artikel, udvides til at omfatte de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra e)
- b) fastsættes licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel; disse bestemmelser kan navnlig fastsætte en frist for licensernes udstedelse.

Artikel 14

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsaterne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen for ved import fra tredjelände at sikre en rimelig forsyning af Fællesskabets marked med de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a) (råsukker bestemt til raffinering, henhørende under KN-kode 1701 11 10 og 1701 12 10) og artikel 1, stk. 1, litra c) (melasse) helt eller delvis suspendere anvendelsen af importtold for disse produkter og fastlægge de nærmere bestemmelser for denne suspension efter proceduren i artikel 41.

Suspension kan finde sted i den periode, hvor verdensmarkedsprisen forhøjet med importtolden, i den fælles toldtarif:

- for råsukker overstiger interventionsprisen for dette produkt
- for melasse overstiger det prisniveau, der svarer til den pris på melasse, der i det pågældende sukkerproduktionsår har dannet grundlag for fastsættelsen af indtægter fra salg af melasse i henhold til bestemmelserne i artikel 4, stk. 2.

Artikel 15

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 41. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige udløsningskriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 15a

For så vidt angår melasse, finder:

- den i artikel 14, stk. 2, nævnte verdensmarkedspris, og
 - den i artikel 15, stk. 3, nævnte repræsentative pris
- anvendelse på en standardkvalitet.

Standardkvaliteten kan fastlægges efter proceduren i artikel 41.

Artikel 16

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 41.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, og idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 17

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1, stk. 1, litra a), c) og d), nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag I, på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for de i samme stykke, litra a) og c), nævnte produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for råsukker kan ikke være større end den, der ydes for hvidt sukker.

2. Der kan ydes restitution ved eksport af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), omhandlede produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag I.

Restitutionens størrelse bestemmes for hver 100 kg tørstof under hensyntagen til navnlig:

- a) den restitution, der finder anvendelse ved eksport af produkter henhørende under KN-kode 1702 30 91
- b) den restitution, der finder anvendelse ved eksport af produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d)
- c) de påtænkte udførslers økonomiske aspekt.

3. Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilag I, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de eksporteres i uændret stand.

4. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende
- b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

5. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 41. Fastsættelsen kan ske:

- a) med regelmæssige tidsintervaller
- b) ved licitation for de produkter, som denne metode hidtil har været fastsat for.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

Tilbud indgivet ved en licitation tages kun i betragtning, såfremt der er stillet sikkerhed. Med undtagelse af tilfælde af force majeure forfalder sikkerheden helt eller delvis, såfremt de forpligtelser, der påhviler licitationsdeltagerne, ikke eller kun delvis opfyldes.

Bestemmelserne i artikel 17a, 17b og 17c om ikke denaturerede produkter, der udføres i uændret stand, og som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), c) og d), finder supplerende anvendelse.

6. Ved restitutionens fastsættelse tages der især hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på eksport af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret under proceduren for forædling.

7. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

8. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale differentierede restitutioner, som gælder samme dag:

- a) for den i licensen angivne destination, eller
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

Der kan træffes passende foranstaltninger for at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke.

9. Stk. 5 og 6 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilag I.

10. Stk. 5 og 6 kan efter proceduren i artikel 41 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

11. Restitutionen ydes, når det godtgøres, at produkterne:

- er udført fra Fællesskabet, og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 6, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i artikel 41, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Supplerende bestemmelser kan vedtages efter proceduren i artikel 41.

12. Ved udførsel af ikke denaturerede produkter i uændret stand, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), ydes der kun restitution, såfremt de er

- a) fremstillet af sukkerroer eller sukkerrør, høstet inden for Fællesskabet
- b) importeret til Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 33, eller
- c) fremstillet af et af de produkter, der er indført i henhold til bestemmelserne i litra b).

13. Der ydes restitution ved udførsel af ikke denaturerede varer i uændret stand, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), som ikke er af fællesskabsoprindelse, eller som ikke er fremstillet af sukker indført i Fællesskabet i medfør af bestemmelserne i stk. 8b, litra b), eller af produkter omhandlet i stk. 8b, litra c).

14. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter.

15. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, og ændringer af bilag I vedtages efter proceduren i artikel 41. De nærmere bestemmelser med hensyn til anvendelsen af stk. 6 for de i artikel 1 omhandlede produkter, der udføres i form af de varer, der er anført i bilaget, vedtages efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 17a

1. Denne artikel finder anvendelse på fastsættelse af restitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte ikke denaturerede produkter, der udføres i uændret stand.

2. Hvis restitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter fastsættes med regelmæssige tidsintervaller:

- a) finder fastsættelsen sted hver anden uge.

Denne fastsættelse kan dog suspenderes efter proceduren i artikel 41, hvis det konstateres, at der inden for Fællesskabet ikke er overskud af sukker til udførsel på grundlag af verdensmarkedsprisen. I dette tilfælde ydes der ingen restitution

- b) sker fastsættelsen af restitutionen under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker, og navnlig under hensyn til følgende faktorer:
- den i området med det største overskud inden for Fællesskabet gældende interventionspris for hvidt sukker eller den interventionspris for råsukker, der gælder i det område inden for Fællesskabet, der med hensyn til udførsel af dette sukker anses for repræsentativt
 - de omkostninger, der er forbundet med transporten af sukker fra de under litra a) nævnte områder til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder
 - de med sukkerets afsætning på verdensmarkedet forbundne handels- samt i givet fald omladnings-, transport- og emballeringsomkostninger
 - de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for sukker
 - de påtænkte udførsels økonomiske aspekt.

3. Hvis restitutionen for de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter fastsættes ved udbydelse i licitation:

- a) Er formålet med licitationen at bestemme restitutionens størrelse.
- b) Licitationen afholdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med en retsakt, der er bindende for alle medlemsstater. Denne retsakt fastsætter licitationsbetingelserne. Disse betingelser skal sikre alle inden for Fællesskabet etablerede personer lige adgang til deltagelse.
- c) Licitationsbetingelserne omfatter en frist for indgivelse af bud. Inden for tre arbejdsdage efter indgivelsesfristens udløb fastsættes for den pågældende licitation et maksimumsbeløb for restitutionen på grundlag af de fremkomne bud og i overensstemmelse med proceduren i artikel 41. Ved beregningen af maksimumsbeløbet tages hensyn til forsynings- og prissituationen inden for Fællesskabet, priserne og afsætningsmulighederne på verdensmarkedet samt omkostningerne ved udførsel af sukker.

Efter samme procedure kan der fastsættes en maksimumsmængde.

- d) Når det er muligt at gennemføre udførslen med en lavere restitution end den, der fremkommer, når forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og verdensmarkedspriserne tages i betragtning, samt når udførslen finder sted med en særlig destination, kan det fastsættes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder afholder en speciel licitation, hvis betingelser
- åbner mulighed for at indgive bud, indtil licitationen afsluttes, og
 - fastsætter et maksimumsbeløb for restitutionen, beregnet i overensstemmelse med hvad den pågældende udførsel måtte kræve.
- e) Såfremt den i et bud angivne restitution
- overstiger det fastsatte maksimumsbeløb, forkastes buddet af medlemsstaternes kompetente myndigheder
 - ikke er højere end maksimumsbeløbet, er den restitution, der skal fastsættes af disse myndigheder, lig med den i det pågældende bud angivne.

4. For råsukker:

- a) fastsættes restitutionen for den i forordning (EØF) nr. 431/68, artikel 1, nævnte standardkvalitet
- b) må den i henhold til stk. 2, litra a), med regelmæssige tidsintervaller fastsætte restitution:
- ikke overstige 92 % af den for det samme tidsrum fastsatte restitution for hvidt sukker. Denne begrænsning gælder dog ikke de restitutioner, der skal fastsættes for kandis
 - bliver den ved hver udførsel multipliceret med en reguleringskoefficient, der udregnes ved, at det udførte råsukkers udbytte beregnet i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 431/68, artikel 1, divideres med 92
- c) må det i henhold til stk. 3, litra c), fastsatte maksimumsbeløb i forbindelse med en licitation ikke overstige 92 % af det i medfør af samme stykke på samme tid fastsatte maksimumsbeløb for hvidt sukker.

Artikel 17b

1. For de i artikel 1, stk. 1, litra c), nævnte ikke denaturerede produkter, der udføres i uændret stand, fastsættes restitutionen hver måned under hensyn til:

- a) den pris for melasse, der for det pågældende sukkerproduktionsår er lagt til grund ved fastsættelsen af indtægten ved salg af melasse i henhold til artikel 4, stk. 2
- b) priserne og afsætningsmulighederne for melasse på fællesskabsmarkedet
- c) de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for melasse
- d) de påtænkte udførsels økonomiske aspekt.

Denne periodiske fastsættelse kan dog suspenderes efter proceduren i artikel 41, hvis det konstateres, at der inden for Fællesskabet ikke er overskud af melasse til udførsel på grundlag af verdensmarkedspriserne. I dette tilfælde ydes der ingen restitution.

2. Under særlige omstændigheder kan restitutionen for bestemte mængder og bestemte områder inden for Fællesskabet fastsættes gennem udbydelse i licitation. Licitationsens formål er at bestemme restitutionens størrelse.

Licitationen afholdes af de pågældende medlemsstats kompetente myndigheder i medfør af en bemyndigelse, der fastsætter licitationsbetingelserne. Disse betingelser skal sikre alle inden for Fællesskabet etablerede personer lige adgang til deltagelse.

Artikel 17c

1. For de i artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte ikke denaturerede produkter, der udføres i uændret stand, fastsættes hver måned et basisbeløb for restitutionen.

Denne periodiske fastsættelse kan dog suspenderes efter proceduren i artikel 41, hvis den periodiske fastsættelse af restitutionen for hvidt sukker i uændret stand er suspenderet. I dette tilfælde ydes der ingen restitution.

2. Basisbeløbet for de i stk. 1 nævnte produkter, med undtagelse af sorbose, er lig med en hundrededel af et beløb, der er beregnet under hensyn til:

- a) forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i området med det største overskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet fastsættes, og de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for hvidt sukker
- b) nødvendigheden af at tilvejebringe ligevægt mellem
 - anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande, og
 - anvendelsen af produkter fra disse lande, for hvilke forædling kan finde sted under ordningen herom.

3. Basisbeløbet for restitutioner for sorbose er lig med restitutionsbasisbeløbet reduceret med en hundrededel af den produktionsrestitution, der gælder i henhold til forordning (EØF) nr. 1010/86, for de produkter, der er anført i bilaget til nævnte forordning.

4. Basisbeløbet kan begrænses til at gælde for visse af de i artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte produkter.

Artikel 18

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for sukker kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling

- for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og d), nævnte produkter
- i særlige tilfælde for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af varer, der er nævnt i bilag I.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 19

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- a) opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- b) anvendelse af kvantitative importrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 20

1. Overstiger verdensmarkedsprisen på sukker interventionsprisen, kan der opkræves en eksportafgift for det pågældende sukker. Afgiften skal pålægges, hvis cif-prisen for hvidt sukker eller for råsuksker er højere end interventionsprisen forhøjet med et beløb, der svarer til summen af 10 % af den interventionspris og den lagerafgift, der gælder i det pågældende afsætningsår.

Eksportafgiften kan fastsættes ved licitation. Når der ikke er tale om licitation, er den afgift, der skal opkræves, den, der gælder på eksportdagen.

2. Hvis cif-prisen for hvidt sukker eller for råsuksker er højere end interventionsprisen forhøjet med et beløb, der svarer til summen af 10 % af den interventionspris og den lagerafgift, der gælder i det pågældende afsætningsår, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, beslutte at yde tilskud ved import af det pågældende produkt.

Hvis det konstateres, at

- a) Fællesskabets forsyning, eller
- b) forsyningen af et vigtigt forbrugsområde i Fællesskabet

ikke længere kan sikres ved hjælp af Fællesskabets disponible mængder, træffer Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2 afgørelse om ydelse af tilskud ved import samt om reglerne herfor. Disse regler vedrører navnlig mængden af hvidt sukker eller råsuksker, der skal ydes tilskud til, varigheden af tilskudsperioden og i givet fald importområderne.

3. Efter proceduren i artikel 41 fastsættes:

- a) de i stk. 1 og 2 nævnte cif-priser
- b) de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

For de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra b), c), d), f), g) og h), kan der fastsættes bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i stk. 1 og 2, efter proceduren i artikel 41.

4. De beløb, der følger af anvendelsen af denne artikel, fastsættes af Kommissionen. Eksportafgifter, der fastsættes ved licitation, fastsættes imidlertid efter proceduren i artikel 41.

Artikel 21

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af import eller eksport udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt begrænsningerne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 26 ændres således:

- a) stk. 1, sidste punktum, affattes således:

»Artikel 8, 9, 17 og 29 gælder ikke for sådant sukker og artikel 9, 17 og 20 ikke for sådan isoglucose og sådan inulinsirup.«

- b) i stk. 2 ændres »artikel 18« til »artikel 20«.

3) Artikel 35 ændres således:

- a) Stk. 1 affattes således:

»1. Der anvendes ingen importtold ved import af præferencesukker.«

- b) I stk. 2 erstattes ordene »De i artikel 21, stk. 2, omhandlede« med »De i artikel 19, stk. 2, omhandlede«.

II. Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3)

Artikel 2 udgår.

III. Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 (EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1489/76 (EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13)

Rådets forordning (EØF) nr. 770/68 (EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 16)

Rådets forordning (EØF) nr. 226/72 (EFT nr. L 28 af 1. 2. 1972, s. 3)

Rådets forordning (EØF) nr. 608/72 (EFT nr. L 75 af 28. 3. 1972, s. 5)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG V

FEDTSTOFFER

- I. *Rådets forordning nr. 136/66/EØF (EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3179/93 (EFT nr. L 285 af 20. 11. 1993, s. 9)*

- 1) Afsnit I affattes således:

»AFSNIT I

Samhandelsordning

Artikel 2

1. Ved import til Fællesskabet i artikel 1, stk. 2, litra c), nævnte produkter og produkter henhørende under KN-kode 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 og 1522 00 39 skal der fremlægges en importlicens.

Ved eksport af olivenolie fra Fællesskabet skal der fremlægges en eksportlicens.

Ved eksport fra Fællesskabet af andre end de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter kan der eventuelt kræves forelæggelse af en eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 3.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 2a

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsene i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

Artikel 2b

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle de i artikel 1, stk. 2, litra c), d) og e), nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 30. De omfatter navnlig:

- a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 3

1. For at muliggøre eksport af olivenolie samt rybs- og rapsfrø, der er høstet i Fællesskabet, på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende
- b) den administrativt set mindst byrdefulde for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter bestemmelsessted, når verdensmarkedssituationen eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt. For så vidt angår olivenolie, kan restitutionen endvidere fastsættes på forskellige niveauer alt efter kvalitet og præsentation, når verdensmarkedssituationen eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 38. Fastsættelsen for olivenolie kan bl. a. ske.

- a) med regelmæssige tidsintervaller
- b) ved licitation, hvis markedssituationen berettiger det.

For olivenolies vedkommende kan licitationen begrænses til visse bestemmelseslande, kvantiteter, kvaliteter og præsentationsformer.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation fastsættes restitutionens størrelse mindst en gang om måneden. Restitutionerne kan om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne for olivenolie fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling af
 - priserne for olivenolie og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - verdensmarkedspriserne for olivenolie
- b) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

Hvis verdensmarkedssituationen imidlertid ikke gør det muligt at fastsætte de gunstigste noteringer for olivenolie, kan fastsættelsen ske på baggrund af markedsprisen for de vigtigste konkurrerende vegetabiliske olier og den difference, der i løbet af en repræsentativ periode konstateres mellem denne pris og prisen på olivenolie.

Restitutionen må ikke være større end differencen mellem prisen på olivenolie i Fællesskabet og verdensmarkedsprisen, eventuelt korrigeret for at tage hensyn til udgifterne til eksport af disse produkter til dette marked.

5. Restitutionerne for rybs- og rapsfrø fastsættes under hensyntagen til:
- a) de priser, der i Fællesskabet anvendes på de forskellige markeder, der er repræsentative for forarbejdning og eksport, samt prisniveauet for rybs- og rapsfrø på EF-markedet og den forventede prisudvikling for disse produkter
 - b) situationen i Fællesskabet og de disponible mængder af disse produkter i forhold til efterspørgslen
 - c) de gunstigste priser på de forskellige importerende tredjelandes markeder
 - d) omkostninger indtil afsendelsesstedet på verdensmarkedet
 - e) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler
 - f) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.
6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den relevante eksportlicens.
7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af olivenolie samt rybs- og rapsfrø, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag
- a) på det i licensen angivne bestemmelsessted, eller eventuelt
 - b) på det faktiske bestemmelsessted, hvis dette afviger fra det bestemmelsessted, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder på det i licensen angivne bestemmelsessted.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 38 fraviges for olivenolie og rybs- og rapsfrø, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

9. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

10. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordelingen af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 38.

Artikel 3a

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; dens toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 3b

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af import eller eksport udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Medlemsstaterne kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Der fastsættes årligt for Fællesskabet en producentindikativpris, en interventionspris og en repræsentativ markedspris for olivenolie.

Hvis de elementer, der er lagt til grund for fastsættelsen af den repræsentative markedspris for olivenolie, i løbet af et produktionsår undergår en ændring, som på grundlag af kriterier, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 38, kan betragtes som mærkbar, træffes der efter samme procedure afgørelse om i løbet af produktionsåret at ændre den repræsentative markedspris.

I dette tilfælde kan forbrugsstøtten og de i artikel 11, stk. 5 og 6, nævnte procentdele af denne støtte, som opkræves, ændres efter samme procedure.«

3) Artikel 9, 14, 15, 16, 17, 18 og 19 udgår.

4) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

1. Ved eksport af olivenolie til tredjelande kan der, hvis verdensmarkedsnoteringerne ligger over Fællesskabets pris, opkræves en afgift til udligning af forskellen mellem disse priser.

2. Med hensyn til uraffineret olivenolie må afgiften ikke være større end cif-prisen på olivenolie fratrukket den repræsentative markedspris, som er fastsat i henhold til artikel 4 og 6. Cif-prisen fastsættes ud fra de gunstigste indkøbsmuligheder på verdensmarkedet, idet priserne korrigeres afhængigt af eventuelle forskelle i de pågældende produkters betegnelse eller kvalitet.

Med hensyn til raffineret olivenolie må afgiften ikke være større end cif-prisen som nævnt i første afsnit fratrukket den repræsentative markedspris, idet differencen efter omstændighederne multipliceres med en koefficient på 111 svarende til den mængde jomfruolie, der er nødvendig til fremstilling af 100 kg raffineret olivenolie, eller med en koefficient på 149 svarende til den mængde rå olie af olivenpresserester, der er nødvendig til fremstilling af 100 kg raffineret olie af olivenpresserester.

3. Eksportafgiften fastsættes af Kommissionen.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 38.«

5) Artikel 20a affattes således:

»Artikel 20a

1. Olivenolie, der anvendes til fremstilling af fiskekonserver henhørende under KN-kode 1604 bortset fra underposition 1604 30, konserver af krebs- og bløddyr henhørende under KN-kode 1605 og grøntsagskonserver henhørende under KN-kode 2001, 2002, 2003, 2004, og 2005, er omfattet af en ordning med produktionsrestitution:

2. Restitutionens størrelse fastsættes på grundlag af forskellen mellem priserne på verdensmarkedet og EU-markedet. I denne forbindelse tages der hensyn til:

- importbelastningen for olivenolie henhørende under underpositionen KN 1509 90 00 i løbet af en referenceperiode
- de elementer, der anvendes ved fastsættelsen af eksportrestitutionerne for olivenolie henhørende under underposition KN 1509 90 00 i løbet af en referenceperiode.

Hvis den olivenolie, der anvendes til fremstilling af konserver, er fremstillet i Fællesskabet, er restitutionen dog lig med det i første afsnit omhandlede beløb, forhøjet med et beløb svarende til den forbrugerstøtte, der er gældende på dagen for restitutionens anvendelse.

3. En restitution, der er fastsat tidligere, videreføres, når forskellen mellem denne restitution og den nye restitution ikke overskrider et vist beløb, som skal fastsættes nærmere.

4. I tilfælde af en betydelig ændring i den repræsentative markedspris i begyndelsen af restitutionens gyldighedsperiode, kan der endvidere for fastsættelsen af restitutionen tages hensyn til forskellen mellem den nye repræsentative pris og den hidtidige pris.

5. Der opnås ret til restitution i det øjeblik, olien anvendes til fremstilling af konserver. Medlemsstaterne sikrer gennem en kontrolordning, at restitutionen udelukkende tildeles for olivenolie, der anvendes til fremstilling af konserver som omhandlet i stk. 1.

6. Kommissionen fastsætter hver anden måned produktionsrestitutionen.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder navnlig bestemmelserne vedrørende den i stk. 4 omhandlede kontrolordning, vedtages efter proceduren i artikel 38.«

6) Artikel 20b og 28 udgår.

II. *Forordning (EØF) nr. 142/67 (EFT nr. L 125 af 26. 6. 1967, s. 2461/67), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2429/72 (EFT nr. L 264 af 23. 11. 1972, s. 1)*

Forordning (EØF) nr 143/67 (EFT nr. L 125 af 26. 6. 1967, s. 2463/67), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2077/71 (EFT nr. L 220 af 30. 9. 1971, s. 1)

Forordning (EØF) nr 19/69 (EFT nr. L 3 af 7. 1. 1969, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2429/72 (EFT nr. L 264 af 23. 11. 1972, s. 1)

Forordning (EØF) nr. 2596/69 (EFT nr. L 324 af 27. 12. 1969, s. 12)

Forordning (EØF) nr. 1076/71 (EFT nr. L 116 af 28. 5. 1971, s. 2)

Forordning (EØF) nr 443/72 (EFT nr. L 54 af 3. 3. 1972, s. 3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2560/77 (EFT nr. L 303 af 28. 11. 1977, s. 1)

Forordning (EØF) nr 1569/72 (EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2206/90 (EFT nr. L 201 af 31. 1. 1990, s. 11)

Forordning (EØF) nr. 2751/78 (EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 5)

Forordning (EØF) nr 591/79 (EFT nr. L 78 af 30. 3. 1979, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2903/89 (EFT nr. L 280 af 29. 9. 1989, s. 3)

Forordning (EØF) nr 1594/83 (EFT nr. L 163 af 22. 6. 1983, s. 44), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1321/90 (EFT nr. L 132 af 23. 5. 1990, s. 15)

Forordning (EØF) nr 1491/85 (EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 15), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1724/91 (EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 35)

Forordning (EØF) nr 2194/85 (EFT nr. L 204 af 2. 8. 1985, s. 7), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1725/91 (EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 35)

Forordning (EØF) nr. 1650/86 (EFT nr. L 145 af 30. 5. 1986, s. 8)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG VI

HØR OG HAMP

- I. *Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 af 29. juni 1970 (EFT nr. L 146 af 4. 7. 1970, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1557/93 (EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 26)*

Artikel 7 og 8 affates således:

»Artikel 7

Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 8

1. Denne artikel finder anvendelse, medmindre medlemsstaterne har fastsat mere restriktive bestemmelser.

2. Råhamp henhørende under KN-kode 5302 10 00 og som stammer fra tredjelande, må kun indføres, hvis produktet opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 1, og hvis det godtgøres, at indholdet af tetrahydrocannabinol ikke er højere end det, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4.

3. Der må kun indføres frø af hampesorter henhørende under KN-kode 1207 99 10 fra tredjelande, som kan give de garantier, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, og som er opført på den liste, der skal udfærdiges.

4. Enhver import til Fællesskabet af de i stk. 2 og 3 omhandlede produkter skal underkastes en kontrol med henblik på at sikre, at betingelserne i denne artikel er overholdt.

Hvis betingelserne er overholdt, udsteder den importerende medlemsstat et overensstemmelsescertifikat.

5. Tilladelse til import af hampefrø henhørende under KN-kode 1207 99 91 gives kun til:

- forskningsinstitutter eller -organer
- fysiske eller juridiske personer, som kan godtgøre, at deres aktiviteter på det pågældende område er tilstrækkeligt omfattende.

6. Enhver indførsel af frø, jf. stk. 5, der foretages af personer som omhandlet i andet led herunder skal underkastes en kontrolordning, der finder anvendelse, indtil frøene får anden anvendelse end til udsåning.

7. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke bestemmelser de vedtager for at sikre den i stk. 6 omhandlede kontrol, inden disse træder i kraft. Hvis bestemmelserne ikke gør det muligt at gennemføre denne kontrol effektivt, vedtages der efter proceduren i artikel 12 ændringer, som den pågældende medlemsstat skal foretage i disse bestemmelser.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke vedtages efter proceduren i artikel 12.

Artikel 8a

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, og grænserne herfor.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Medlemsstaterne kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

- II. *Rådets forordning (EØF) nr 1430/82 (EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 27), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2058/84 (EFT nr. L 191 af 19. 7. 1984, s. 5)*

Artikel 2 udgår.

- III. *Rådets forordning (EØF) nr. 2059/84 (EFT nr. L 191 af 19. 7. 1984, s. 6)*

Artikel 2, 3 og 4 udgår.

- IV. *Rådets forordning (EØF) nr. 1054/72 (EFT nr. L 120 af 25. 5. 1972, s. 1)*

Denne forordning ophæves.

BILAG VII

MEJERIPRODUKTER

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 (EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2807/94 (EFT nr. L 298 af 19. 11. 1994, s. 1)

- 1) Artikel 4 udgår.
- 2) Afsnit III affattes således:

»AFSNIT III

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 13

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter kræves der fremlagt en importlicens. Ved eksport af disse produkter fra Fællesskabet kan der kræves fremlagt en eksportlicens.

2. Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 16 og 17.

Licensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

3. Efter proceduren i artikel 30 fastsættes:
 - a) fortegnelsen over de produkter, for hvilke der kræves eksportlicens
 - b) licensernes gyldighedsperiode
 - c) de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 14

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsen i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 15

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 30. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaf-talen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 16

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 30.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, og idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der eventuelt tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 17

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilaget, hvis det drejer sig om produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), på grundlag af de priser, der gælder i den internationale handel, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilaget, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uændret stand.

2. For så vidt angår tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende
- b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- b) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 30. Fastsættelsen kan ske:

- a) med regelmæssige tidsintervaller
- b) ved licitation for de produkter, som denne metode hidtil har været fastsat for.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation fastsættes listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse mindst en gang hver fjerde uge. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end fire uger eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ. For de i artikel 1 nævnte produkter, der eksporteres i form af varer, der er nævnt i bilaget, kan der dog fastsættes en anden rytme efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

4. Restitutionerne for de i artikel 1 nævnte produkter, som eksporteres i uændret form, fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling af
 - priserne for mælk og mejeriprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne for mælk og mejeriprodukter i den internationale handel
- b) de afsætningsomkostninger og de gunstigste omkostninger i forbindelse med transporten fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder samt transportomkostningerne mv. til bestemmelseslandet
- c) målet med den fælles markedsordning for mælk og mejerisektoren, som er at sikre disse markeder en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel
- d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228
- e) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- f) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Der tages desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

5. For de i artikel 1 nævnte produkter, som eksporteres i uændret form:

- a) fastsættes de i stk. 1 nævnte priser i Fællesskabet under hensyn til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste
- b) fastsættes de i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel særlig under hensyn til:
 - a) de faktiske priser på tredjelandenes markeder
 - b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande
 - c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande
 - d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

6. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) for den i licensen angivne destination

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Bestemmelserne i stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilaget.

9. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 30 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

10. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

— at produkterne har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 11 finder anvendelse

— er udført fra Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i stk. 7, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

11. Der ydes ingen eksportrestitution for produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør,

— at det produkt, der skal udføres, er identisk med det tidligere indførte produkt, og

— at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lige så høj eller lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med denne sidste.

12. For så vidt angår de i artikel 1 nævnte produkter, som eksporteres i form af varer, der er anført i bilaget, finder stk. 10 og 11 kun anvendelse på varer med følgende KN-koder:

— 1806 90 60 til 1806 90 90 (visse produkter med indhold af kakao)

— 1901 (visse næringsmidler fremstillet af mel, osv.)

— 2106 90 99 (visse næringsmidler, ikke nævnt andetsteds)

som har et stort indhold af mejeriprodukter.

13. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

14. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 30. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 8, 10, 11 og 12 for de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, der er anført i bilaget, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 18

1. I det omfang, der er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der ligeledes er nævnt i artikel 1, eller af varer, der er nævnt i bilaget.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at sagen er blevet forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelses for ophævet.

Artikel 19

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told;
- anvendelse af kvantitative importrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 20

1. Overstiger prisen franko grænse for eller et flere af de i artikel 1 omhandlede produkter prisniveauet i Fællesskabet væsentligt, og denne situation kan forventes at vedvare, således at Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes de i stk. 5 omhandlede foranstaltninger.

2. Der er tale om en væsentlig overskridelse i den i stk. 1 anvendte betydning, når prisen franko grænse overstiger den interventionspris, der er fastsat for det pågældende produkt forhøjet med 15 % eller — for så vidt angår de produkter, som der ikke er fastsat nogen interventionspris for — en pris, som er afledt af interventionsprisen, og som skal fastsættes efter proceduren i artikel 30 under hensyntagen til det pågældende produkts art og sammensætning.

3. En situation, hvor prisen franko grænse overstiger prisniveauet væsentligt, kan forventes at vedvare, når der er uligevægt mellem udbud og efterspørgsel, og der er fare for at denne uligevægt fortsætter i betragtning af den forventede udvikling i produktionen og markedspriserne.

4. Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af den situation, der er omhandlet i denne artikel, når det høje prisniveau i den internationale handel:

- hindrer import af mejeriprodukter til Fællesskabet, eller
- medfører eksport af mejeriprodukter fra Fællesskabet

således af forsyningssikkerheden ikke længere er sikret — eller der er fare for, at den ikke længere kan sikres — inden for Fællesskabet.

5. Hvis de betingelser, der er omhandlet i de foregående stykker, er opfyldt, kan der træffes afgørelse om hel eller delvis suspension af opkrævning af eksportafgifter efter proceduren i artikel 30. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt efter samme procedure.

Artikel 21

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.»

II. *Rådets forordning (EØF) nr 876/68 (EFT nr. L 155 af 3. 7. 1968, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1344/86 (EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 36)*

Rådets forordning (EØF) nr 2115/71 (EFT nr. L 222 af 2. 10. 1971, s. 5)

Rådets forordning (EØF) nr 2180/71 (EFT nr. L 231 af 14. 10. 1971, s. 1)

Rådets forordning (EØF) nr 1603/74 (EFT nr. L 172 af 27. 6. 1974, s. 9)

Rådets forordning (EØF) nr 2915/79 (EFT nr. L 329 af 24. 12. 1979, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3798/91 (EFT nr. L 357 af 28. 12. 1991, s. 3)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG VIII

OKSEKØD

- I. *Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 (EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1884/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 27)*

- 1) Artikel 3 udgår.
- 2) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Samhandelen med tredjelande

Artikel 9

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter skal der fremlægges en importlicens.

Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1 litra b), nævnte produkter og ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 12 og 13.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 27.

Artikel 10

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 11

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 30. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 12

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 27.

For så vidt angår importkontingenter på 50 000 tons frosset kød henhørende under KN-kode 0202 20 30, 0202 30 og 0206 29 91 og bestemt til forarbejdning forelægger Kommissionen inden december hvert år en statusrapport. Rådet, der træffer afgørelse om Kommissionens forslag med kvalificeret flertal, kan bestemme, at dette kontingent helt eller delvis vedrører tilsvarende mængder kvalitetskød og anvende en omregningssats på 4,375.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og til nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 13

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende
- b) den der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 27. Fastsættelsen kan ske:

- a) med regelmæssige tidsintervaller
- b) som et supplement ved licitation for begrænsede mængder af produkter, for hvilke denne procedure forekommer hensigtsmæssig.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation, fastsættes listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling i
 - priserne for oksekødsprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne for oksekødsprodukter på verdensmarkedet
- b) målet med den fælles markedsordning for oksekød, som er at sikre disse markeder en ligevægt og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel
- c) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228
- d) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- e) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Der tages desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

Der kan i øvrigt ved beregningen af størrelsen af restitutionen for de produkter, der er anført i bilaget i afsnit a), c) og d), og de produkter, der er anført i afsnit b) under underposition 0202 20 30, 0202 20 50, 0202 20 90, 0202 30 og 0206 29 91, tages hensyn til de faste koefficienter, der er fastsat for hvert af produkterne.

5. De i stk. 1 nævnte priser i Fællesskabet fastsættes under hensyn til:

- priserne på Fællesskabets repræsentative markeder
- eksportpriserne.

Fastsættelsen af de i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel sker under hensyn til:

- de faktiske priser på tredjelandenes markeder
- de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande

- de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande
 - tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.
6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.
7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag
- a) for den i licensen angivne destination, eller eventuelt
 - b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 63 og 47 kan efter proceduren i artikel 27 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarerhjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

- at produkterne har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 10 finder anvendelse
- er udført fra Fællesskabet, og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 3, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i stk. 27, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

10. Medmindre der er truffet afgørelse om en undtagelse efter proceduren i artikel 27, ydes der ingen eksportrestitution for produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande.

11. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser om genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 27.

Artikel 14

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for oksekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffede afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 15

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.
2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:
 - opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
 - anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.
3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.
4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

- 3) Artikel 22a, stk. 2, affattes således:

»2. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, de generelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.«

- II. *Rådets forordning (EØF) nr. 98/69 (EFT nr. 14 af 21. 1. 1969, s. 2), ændret ved forordning (EØF) nr. 429/77 (EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 18)*

- Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

1. Det kan besluttes at afsætte produkter, som interventionsorganerne ligger inde med, i følgende tilfælde:
 - a) hvis produkterne er bestemt til særlig anvendelse, eller
 - b) hvis produkterne er bestemt til eksport, eller
 - c) hvis der, såfremt produkterne afsættes uden særlig bestemmelse, ikke herved opstår nogen risiko for markedsforstyrrelse, idet der navnlig tages hensyn til de gennemsnitlige markedspriser for voksent kvæg i Fællesskabet og i medlemsstaterne, der er konstateret i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1892/87, eller
 - d) hvis udlagringen sker af tekniske grunde.
2. I de i stk. 1, litra a) og b), nævnte tilfælde kan der fastsættes særlige betingelser for at sikre, at produkterne ikke unddrages deres bestemmelse, og for at tage hensyn til de særlige krav ved dette salg.

Disse betingelser kan navnlig omfatte krav om en sikkerhedsstillelse, der skal tjene som garanti for, at de indgåede forpligtelser opfyldes, og som fortabes helt eller delvis, hvis forpligtelserne ikke opfyldes eller kun opfyldes delvis.»

- III. *Rådets forordning (EØF) nr. 885/68 (EFT nr. L 156 af 4. 7. 1968, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 427/77 (EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 16)*

Rådets forordning (EØF) nr. 1157/92 (EFT nr. L 122 af 7. 5. 1992, s. 4)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG IX

FÅRE- OG GEDEKØD

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 (EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1886/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 30)

Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 9

1. Ved import til eller eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 12.

Import- og eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen kan være betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Fortegnelsen over de produkter, for hvilke der kræves eksportlicens, licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 30.

Artikel 10

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 11

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, og virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 30. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 12

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 30.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle« -princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse samt, hvis det er hensigtsmæssigt, bevarelsen af de traditionelle samhandelsmønstre
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 13

1. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for fåre- og gedekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 14

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.
2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:
 - opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
 - anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 15

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag fra Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 2641/80 (EFT nr. L 275 af 18. 10. 1980, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3890/92 (EFT nr. L 391 af 31. 12. 1992, s. 51)*

Rådets forordning (EØF) nr. 2642/80 (EFT nr. L 275 af 18. 10. 1980, s. 4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3939/87 (EFT nr. L 373 af 31. 12. 1987, s. 1)

Rådets forordning (EØF) nr. 3643/85 (EFT nr. L 348 af 24. 12. 1985, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3890/92 (EFT nr. L 391 af 31. 12. 1992, s. 51)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG X

SVINEKØD

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF)nr. 1249/89 (EFT nr. L 129 af 11. 5. 1989, s. 12)

- 1) Artikel 4, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Ved basisprisens fastsættelse tages der hensyn til, at det er nødvendigt at fastsætte prisen på et sådant niveau, at den bidrager til stabilisering af noteringerne på markederne, uden at der dannes strukturbetingede overskud i Fællesskabet.«

- 2) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»Købspriserne for produkter af standardkvalitet, med undtagelse af slagtede svin, afledes af købsprisen for slagtede svin på grundlag af det forhold, der består mellem handelsværdien for disse produkter på den ene side og handelsværdien for slagtede svin på den anden side.«

- 3) I artikel 5, stk. 4, indsættes følgende litra:

»d) fastsættes den koefficient, der udtrykker det i stk. 2 nævnte forhold.«

- 4) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 8

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 11 og 13.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes, undtagen i tilfælde af force majeure helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 24.

Artikel 9

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatterne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

Artikel 10

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, og virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 30. De omfatter navnlig:

- a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 11

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 24.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 12

1. Hvis der på Fællesskabets marked konstateres en mærkbar prisstigning, og denne situation kan forventes at vedvare, således at markedet forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan den i stk. 4 omhandlede foranstaltning iværksættes.

2. Der er tale om en mærkbar prisstigning i den i stk. 1 anvendte betydning, når det efter en samlet undersøgelse af priserne i alle Fællesskabets regioner konstateres, at gennemsnitsprisen for slagtet svin på de repræsentative markeder i Fællesskabet, der er anført i bilaget til forordning (EØF) nr. 2123/89, er højere end gennemsnittet af disse priser beregnet over en forudgående periode på tre produktionsår fra 1. juli til 30. juni, eventuelt tilpasset efter den konjunkturbestemte udvikling i de pågældende priser, idet dette gennemsnit forhøjes med forskellen mellem dette samme gennemsnit og gennemsnittet af de basispriser, der er gældende i den pågældende periode, idet der tages hensyn til enhver ændring af basisprisen i forhold til gennemsnitsprisen for den pågældende periode.

3. En situation med en mærkbar prisstigning kan forventes at vedvare i den i stk. 1 anvendte betydning, når der er uligevægt mellem udbud og efterspørgsel efter svinekød, og denne uligevægt kan formodes at fortsætte, bl. a. under hensyn til:

- a) den konjunkturbestemte udvikling i antallet af bedækninger og i priserne på pattegrise
- b) undersøgelser og vurderinger, der er foretaget i medfør af direktiv 93/23/EØF om statistiske undersøgelser af svineproduktionen
- c) den forventede udvikling i markedspriserne for slagtet svin.

4. Hvis de betingelser, der er omhandlet i de foregående stykker, er opfyldt, kan der efter proceduren i artikel 24 træffes afgørelser om hel eller delvis suspension af importafgifterne. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt efter samme procedure.

Artikel 13

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet, og inden for de grænser, der følger af aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende
- b) den der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 24. De fastsættes efter proceduren i artikel 24. De fastsættes i hovedsagen regelmæssigt; licitation kan dog ikke anvendes.

Listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse fastsættes mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling i
 - priserne for svinekød og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne for svinekødsprodukter på verdensmarkedet
- b) behovet for at undgå forstyrrelser, som vil kunne forårsage længerevarende uligevægt mellem udbud og efterspørgsel på Fællesskabets marked

- c) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler
- d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

Ved fastsættelse af restitutionen tages der desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

Ved beregning af restitutionen tages der desuden, for så vidt angår de i artikel 1 nævnte produkter, hensyn til forskellen mellem priserne henholdsvis i Fællesskabet og på verdensmarkedet på den mængde foderkorn, der i Fællesskabet er nødvendig for at producere et kilo svinekød under hensyntagen, undtagen for slagtede svin, til de i artikel 5, stk. 2, anførte koefficienter.

5. Den i stk. 1 nævnte pris i Fællesskabet fastsættes under hensyn til:

- a) de faktiske priser i de forskellige afsætningsled i Fællesskabet
- b) de faktiske eksportpriser.

Fastsættelsen af priserne på verdensmarkedet sker under hensyn til:

- a) de faktiske priser på tredjelandenes markeder
- b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande
- c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag:

- a) for den i licensen angivne destination, og i givet fald
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 24 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

- at produkterne er udført fra Fællesskabet
- har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 10 finder anvendelse, og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i artikel 24, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

10. Der ydes ingen eksportrestitution for de i artikel 1 nævnte produkter, som indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør:

- at det produkt, der skal udføres er identisk med det tidligere indførte produkt, og
- at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med denne sidste.

11. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 24.

Artikel 14

1. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for svinekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der er nævnt i artikel 1.

2. Uanset stk. 1 træffer Kommissionen, hvis den dér omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv eller passiv forædling, på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltninger som ophævet.

Artikel 15

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse efter proceduren i traktatens artikel 43, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, og grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 2764/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 21), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4160/87 (EFT nr. L 392 af 31. 12. 1987, s. 46)*

Rådets forordning (EØF) nr. 2765/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 23)

Rådets forordning (EØF) nr. 2766/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 25), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3906/87 (EFT nr. L 370 af 30. 12. 1987, s. 11)

Rådets forordning (EØF) nr. 2768/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 39)

Rådets forordning (EØF) nr. 2769/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 43)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG XI

FJERKRÆKØD

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1574/93 (EFT nr. L 52 af 24. 6. 1993, s. 1)

- 1) Artikel 3 til 11 affattes således:

»Artikel 3

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 6 og 8.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes, undtagen i tilfælde af force majeure, helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 17.

Artikel 4

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

Artikel 5

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af en eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde, hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 17. De omfatter navnlig:

- a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 6

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 17.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der eventuelt tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 7

Hvis der på Fællesskabets marked konstateres en mærkbar prisstigning, og denne situation kan forventes at vedvare, således at markedet af den grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes foranstaltninger i fornødent omfang.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 8

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag I, på grundlag af de priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EF-eksportens effektivitet og strukturer, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende
- b) den der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 17. De fastsættes i hovedsagen regelmæssigt; licitation kan dog ikke anvendes.

Listen over produkter, for hvilke der ydes ekportrestitution, samt restitutionens størrelse fastsættes mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder og om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling i
 - priserne for fjerkrækød og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne for fjerkrækød på verdensmarkedet
- b) behovet for at undgå forstyrrelser, som vil kunne forårsage en længerevarende uligevægt mellem udbud og efterspørgsel på Fællesskabets marked
- c) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler
- d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

Ved restitutionens fastsættelse tages der desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

Ved beregning af restitutionen tages der desuden, for så vidt angår de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, hensyn til forskellen mellem priserne henholdsvis i Fællesskabet og på verdensmarkedet på den mængde foderkorn, der i Fællesskabet er nødvendig for at producere et kilo fjerkrækød under hensyn til, for så vidt angår andre produkter end fjerkrækød, vægtforholdet mellem de forskellige produkter og/eller gennemsnitsforholdet mellem deres handelsværdi.

5. Den i stk. 1 nævnte pris i Fællesskabet fastsættes under hensyn til

- a) de faktiske priser i de forskellige afsætningsled i Fællesskabet
- b) de faktiske eksportpriser.

Fastsættelsen af priserne på verdensmarkedet sker under hensyn til:

- a) de faktiske priser på tredjelandenes markeder
- b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande
- c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens, undtagen i de tilfælde hvor der kan bevilges en licens a posteriori (daggamle kyllinger).

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag:

- a) for den i licensen angivne destination, og i givet fald
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 17 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarerhjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

— at produkterne er udført fra Fællesskabet

— har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 10 finder anvendelse, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i artikel 17, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

10. Der ydes ingen eksportrestitution for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, som indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør:

— at det produkt, der skal udføres, er identisk med det tidligere indførte produkt, og

— at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med sidstnævnte.

11. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 17.

Artikel 9

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for fjerkrækød kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1.

2. Uanset stk. 1 træffer Kommissionen, hvis den i det pågældende stykke omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv eller passiv forædling, på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

Artikel 10

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 11

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, og grænserne herfor.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Medlemsstaterne kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 12 udgår.

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 2778/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 84), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3714/92 (EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23)*

Rådets forordning (EØF) nr. 2779/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 90)

Rådets forordning (EØF) nr. 2780/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 94)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG XII

ÆG SAMT ÆGALBUMIN OG MÆLKEALBUMIN

A. ÆG

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 49), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1574/93 (EFT nr. L 152 af 24. 6. 1993, s. 1)

- 1) Artikel 3 til 11 affattes:

»Artikel 3

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 6 og 8.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes, undtagen i tilfælde af force majeure, helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 17.

Artikel 4

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsene i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

Artikel 5

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 17. De omfatter navnlig:

- a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 6

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 17.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der eventuelt tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 7

Hvis der på Fællesskabets marked konstateres en mærkbar prisstigning, og denne situation kan forventes at vedvare, således at markedet af den grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes foranstaltninger i fornødent omfang.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 8

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag I, på grundlag af de priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende
- b) den der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 17. De fastsættes i hovedsagen regelmæssigt; licitation kan dog ikke anvendes.

Listen over produkter, for hvilke der ydes eksportrestitution, samt restitutionens størrelse fastsættes mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling af
 - priserne for ægprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne for ægprodukter på verdensmarkedet
- b) behovet for at undgå forstyrrelser, som vil kunne forårsage en længerevarende uligevægt mellem udbud og efterspørgsel på Fællesskabets marked
- c) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler
- d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

Ved restitutionens fastsættelse tages der desuden særlig hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på udførsel til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades indført til forædling.

Ved beregning af restitutionen tages der desuden, for så vidt angår de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, hensyn til forskellen mellem priserne henholdsvis i Fællesskabet og på verdensmarkedet på den mængde foderkorn, der i Fællesskabet er nødvendig for at producere et kg æg i skal under hensyntagen til den mængde æg i skal, der anvendes til fremstilling af disse produkter og/eller gennemsnitsforholdet mellem handelsværdierne af æggets bestanddele.

5. Den i stk. 1 nævnte pris i Fællesskabet fastsættes på baggrund af:

- a) de faktiske priser i de forskellige afsætningsled i Fællesskabet
- b) de faktiske eksportpriser.

Fastsættelsen af priserne på verdensmarkedet sker under hensyn til:

- a) de faktiske priser på tredjelandenes markeder
- b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande
- c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

6. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens, undtagen i de tilfælde, hvor der kan bevilges en licens a posteriori (rugeæg).

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

- a) for den i licensen angivne destination
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Bestemmelserne i stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilag I.

9. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 17 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarerhjælp.

10. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

- at produkterne er udført fra Fællesskabet, og
- har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 11 finder anvendelse, og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b) . Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i artikel 17, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

11. Der ydes ingen eksportrestitution for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør,

- at det produkt, der skal udføres er identisk med det tidligere indførte produkt, og
- at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen, for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med denne sidste.

12. Overholdelsen af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

13. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 17. Bilag I ændres efter samme procedure. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 8 for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, der er anført i bilag I, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 9

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for æg kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling:

- for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de er bestemt, til fremstilling af de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter, og
- i særlige tilfælde for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af varer, der er anført i bilag I.

2. Uanset stk. 1 og hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv forædling, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffe afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

Artikel 10

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 11

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, og grænserne herfor.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 12 udgår.

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 2773/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 64), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4155/87 (EFT nr. L 392 af 31. 12. 1987, s. 29)*

Rådets forordning (EØF) nr. 2774/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 68)

Rådets forordning (EØF) nr. 2775/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 72)

Ovennævnte forordninger ophæves.

B. ÆGALBUMIN OG MÆLKEALBUMIN

Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 104), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4001/87 (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 44)

1) Artikel 1, indledningen, affattes således:

»Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes todsatserne i den fælles toldtarif for følgende produkter:«

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1 omhandlede produkter kan der kræves fremlagt en importlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 4.

Importlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes, undtagen i tilfælde af force majeure, helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2771/75.«

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2771/75. De omfatter navnlig:

- a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.«

4) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. De toldkontingenter for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2771/75.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der eventuelt tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling,

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.«

5) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Hvis der på Fællesskabets marked konstateres en mærkbar prisstigning, og denne situation kan forventes at vedvare, således at markedet af den grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes foranstaltninger i fornødent omfang.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.«

6) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for æg og denne forordning kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der ligeledes er nævnt i artikel 1.

2. Uanset stk. 1 og hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv forædling, træffer Kommissionen på begæring af den medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.«

7) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.«

BILAG XIII

FRUGT OG GRØNTSAGER

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 (EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1) senest ændret ved forordning (EF) nr. 3669/93 (EFT nr. L 338 af 31. 12. 1993, s. 26)

Afsnit IV affattes således:

»AFSNIT IV

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 22

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 25 og 26.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen kan betinges af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 33.

Artikel 23

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

2. Afhænger anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif af indgangsprisen for det importerede parti, skal rigtigheden af denne pris kontrolleres ved hjælp af en fast importværdi, som beregnes af Kommissionen for hvert enkelt oprindelsesland og hvert enkelt produkt på grundlag af et vejet gennemsnit af priserne på de pågældende produkter på medlemsstaternes repræsentative importmarkeder eller på andre markeder, hvis det er relevant.

3. Hvis den oplyste indgangspris på det pågældende parti er højere end den faste importværdi forhøjet med en margin, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 5 og som højst må være 10 % over den faste værdi, skal der deponeres en sikkerhed svarende til importtolden, som fastsættes på grundlag af den faste importværdi.

4. Hvis indgangsprisen for det pågældende parti ikke oplyses i forbindelse med toldbehandlingen, afhænger anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif af den faste importværdi eller af anvendelsen af de relevante bestemmelser i toldforskrifterne på betingelser, der skal fastlægges i overensstemmelse med stk. 5.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 33.

Artikel 24

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde, hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler til Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 33. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 25

1. De toldkontingenter for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 33.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode med »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 26

1. For at muliggøre en i økonomisk henseende betydelig eksport af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grundlag af priserne i den internationale handel for disse produkter og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer, udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende
- b) den administrativt set mindst byrdefulde for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt, kan restitutionen for et bestemt produkt differentieres efter det pågældende produkts destination.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 33. Fastsættelsen sker med regelmæssige tidsintervaller.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling af
 - priserne for frugt og grøntsager og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne i den internationale handel
- b) de afsætningsomkostninger og minimumsomkostninger i forbindelse med transporten fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder samt transportomkostningerne mv. til bestemmelseslandet
- c) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler
- d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

5. De i stk. 1 nævnte priser på Fællesskabets marked fastsættes under hensyntagen til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste.

De i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel fastsættes under hensyntagen til:

- a) de faktiske noteringer på tredjelandenes markeder
- b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande
- c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser
- d) tilbudspriserne ved Fællesskabets grænse.

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

- a) for den i licensen angivne destination
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 33 fraviges for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarerhjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres, at produkterne

— er udført fra Fællesskabet

— har oprindelse i Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 33, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

10. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

11. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 24.

Artikel 27

1. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt ved import af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter fra tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

2. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

Artikel 28

1. Der kan i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, hvis markedet inden for Fællesskabet for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af import eller eksport rammes eller trues af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare.

Disse foranstaltninger kan kun anvendes, henholdsvis indtil den faktiske forstyrrelse eller truslen herom er ophørt, eller indtil de mængder, der er trukket ud af handelen eller er opkøbt, er formindsket mærkbart.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke, og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

- II. Rådets forordning (EØF) nr. 2518/69 (EFT nr. L 318 af 18. 12. 1969, s. 17), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2455/72 (EFT nr. L 266 af 14. 11. 1972, s. 7)

Rådets forordning (EØF) nr. 2707/72 (EFT nr. L 291 af 28. 12. 1972, s. 3)

Rådets forordning (EØF) nr. 1200/88 (EFT nr. L 115 af 3. 5. 1988, s. 7), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3821/90 (EFT nr. L 366 af 29. 12. 1990, s. 45)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG XIV

FORARBEJDEDE FRUGTER OG GRØNTSAGER

I. Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 (EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1490/94 (EFT nr. L 161 af 29. 6. 1994, s. 13)

1) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Samhandelen med tredjelande

Artikel 9

1. Ved import til Fællesskabet eller eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 12, 13, 14 og 14a.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 22.

Artikel 10

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatterne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 22.

Artikel 10a

1. Der anvendes for produktionsårene 1995, 1996, 1997, 1998 og 1999 en minimumsimportpris for de i bilag I, del B, anførte produkter. Minimumsimportprisen beregnes især under hensyntagen til:

- prisen franko grænse ved import til Fællesskabet
- priserne på verdensmarkedet
- situationen på Fællesskabets interne marked
- udviklingen i samhandelen med tredjelande.

Overholdes minimumsimportprisen ikke, opkræves foruden tolden en udligningsafgift, der beregnes på grundlag af de priser, der anvendes af de vigtigste leverandørtredjelande.

2. Minimumsimportprisen for tørrede druer fastsættes inden produktionsårets begyndelse.

Der skal fastsættes en minimumsimportpris for korender og for andre tørrede druer. For hver af de to produktgrupper kan minimumsimportprisen fastsættes for produkter i detailsalgsemballage med en nettovægt, der skal fastlægges nærmere, og for produkter i detailsalgspakninger med en større nettovægt.

3. Minimumsimportprisen for forarbejdede kirsebær fastsættes inden produktionsårets begyndelse. Prisen kan fastsættes for produkter i detailsalgsemballage med en nærmere fastsat nettovægt.

4. Den minimumsimportpris, som skal overholdes for tørrede druer, er den, der gælder på importdagen. Den udligningsafgift, der i givet fald skal opkræves, er den, der gælder samme dag.

5. Den minimumsimportpris, der skal overholdes for surkirsebær og for forarbejdede kirsebær, er den pris, der gælder ved antagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning.

6. Udligningsafgifterne for tørrede druer fastsættes i forhold til en skala af importpriser. Forskellen mellem minimumsimportprisen og hvert trin på skalaen er på:

— 1 % af minimumsprisen for det første trin

— 3 %, 6 % og 9 % af minimumsprisen for henholdsvis det andet, tredje og fjerde trin.

Skalaens femte trin omfatter alle de tilfælde, hvor importprisen er lavere end den, der gælder for det fjerde trin.

Den maksimale udligningsafgift, der skal fastsættes for tørrede druer, må ikke overstige forskellen mellem minimumsprisen og et beløb, som fastlægges på grundlag af de mest fordelagtige priser, der for signifikante mængder anvendes på verdensmarkedet af de mest repræsentative tredjelande.

7. Når importprisen for surkirsebær og for forarbejdede kirsebær er lavere end minimumsprisen for de pågældende produkter, opkræves der en udligningsafgift, der er lig med forskellen mellem disse to priser.

8. Minimumsimportprisen, størrelsen af udligningsafgiften og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 22.

Artikel 11

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, som Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen i overensstemmelse med det tilbud, det afgav under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 22. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 12

1. De toldkontingenter for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 22.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode med »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal, hvor det er relevant, tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, og idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 13

1. For at muliggøre eksport af:

- a) økonomisk betydningsfulde mængder af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter uden tilsætning af sukker
 - b) — hvidt sukker og råsukker, henhørende under KN-kode 1701
 - glucose og glucosesirup, henhørende under KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 og 1702 40 90
 - isoglucose, henhørende under KN-kode 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 og 1702 90 30, samt
 - sirup af sukkerroer og sukkerrør, henhørende under KN-kode 1702 90 90
- som er indeholdt i de produkter, der er opregnet i artikel 1, stk. 1, litra b)

på grundlag af de priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende
- b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Restitutionen kan for bestemte produkter differentieres efter bestemmelsessted, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 22. Fastsættelsen sker med regelmæssige tidsintervaller.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan i givet fald ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

5. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, som skal anvendes samme dag

- a) for det i licensen angivne bestemmelsessted, eller
- b) for det faktiske bestemmelsessted, hvis dette afviger fra det bestemmelsessted, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for det i licensen angivne bestemmelsessted.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

6. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 22 fraviges for produkter, der er omfattet af restitutioner som led i fødevarehjælp.

7. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne i Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 22.

Artikel 14

1. Denne artikel finder anvendelse på de restitutioner, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a).

2. Restitutionerne fastsættes under hensyntagen til følgende faktorer:

- a) situationen og den antagelige udvikling med hensyn til:
 - priserne på produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager på Fællesskabets marked og de disponible mængder
 - priserne i den internationale handel
- b) de laveste omkostninger i forbindelse med afsætning og transport fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets havne eller øvrige eksportsteder samt omkostningerne i forbindelse med transport mv. til bestemmelseslandet
- c) den påtænkte eksports økonomiske aspekt
- d) de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228.

3. Priserne på Fællesskabets marked for de produkter, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a), fastlægges under hensyn til de med henblik på eksport gunstigste priser.

Fastlæggelsen af priserne i den internationale handel sker under hensyn til:

- a) noteringerne på tredjelandes markeder

- b) de gunstigste importpriser i de tredjelande, der er bestemmelseslande, ved import fra tredjelande
 - c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser
 - d) tilbudspriserne ved Fællesskabets grænse.
4. Restitutionen betales, når det godtgøres, at produkterne:
- er eksporteret ud af Fællesskabet
 - har oprindelse i Fællesskabet, og
 - hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået det bestemmelsessted, der er anført på licensen eller et andet bestemmelsessted, for hvilket restitutionen var fastsat, uden at dette berører artikel 13, stk. 5, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 22, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.
5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22.

Artikel 14a

1. Denne artikel finder anvendelse på de i artikel 13, stk. 1, litra b), nævnte restitutioner.
2. Restitutionsbeløbet svarer
- for råsukker, hvidt sukker og sirup af sukkerroer og sukkerrør til det restitutionsbeløb, der i henhold til artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker og gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastlagt for eksport af disse produkter i uforandret stand
 - for isoglucose til det restitutionsbeløb, der i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1785/81 og gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastlagt for eksport af dette produkt i uforandret stand
 - for glucose og glucosesirup til det restitutionsbeløb, der i henhold til artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn og gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastlagt for eksport af hvert af disse produkter i uforandret stand.
3. Forarbejdede produkter skal, for at restitutionen kan ydes, ved eksport ledsages af en erklæring fra ansøgeren, der angiver de mængder af råsukker, hvidt sukker, sirup af sukkerroer og sukkerrør, isoglucose, glucose og glucosesirup, der er anvendt ved fremstillingen.

De kompetente myndigheder i vedkommende medlemsstat fører kontrol med nøjagtigheden af den i første afsnit nævnte erklæring.

4. Hvis restitutionen ikke er tilstrækkelig for eksport af de i artikel 1, stk. 1, litra b), opregnede produkter, anvendes bestemmelserne for den restitution, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra a), for disse produkter i stedet for bestemmelserne under litra b) i samme artikel.

5. Restitutionen ydes ved eksport af produkter, som:

- a) har oprindelse i Fællesskabet
- b) er importeret fra tredjelande, og ved hvis import den i artikel 10 omhandlede importafgift er blevet erlagt, såfremt eksportøren godtgør, at:
 - det importerede produkt og det produkt, der skal eksporteres, er den samme vare, og
 - der er blevet opkrævet importafgift ved dette produkts import.

I det i litra b) nævnte tilfælde er restitutionen for hvert enkelt produkts vedkommende lig med den ved importen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end den gældende restitutionen; er den ved importen opkrævede importafgift højere end restitutionen, anvendes denne.

6. Restitutionen betales, når det er godtgjort, at produkterne:

- opfylder en af de i stk. 5 nævnte betingelser
- er blevet eksporteret ud af Fællesskabet, og

- hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået det bestemmelsessted, der er anført på licensen eller et andet bestemmelsessted, for hvilket restitutionen var fastsat, uden at dette berører artikel 13, stk. 5, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 22, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22.

Artikel 15

1. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for korn, for sukker og for frugt og grøntsager kan fungere efter hensigten, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for følgende produkter:

- de i artikel 13, stk. 1, litra b), nævnte produkter, og

- frugt og grøntsager,

når de er bestemt til fremstilling af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 træffer Kommissionen, hvis den dér omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv forædling, på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

Artikel 16

1. Når der i medfør af artikel 20 i forordning (EØF) nr. 1785/91 ved eksport af hvidt sukker opkræves en særlig eksportafgift på over 5 ECU pr. 100 kg, kan der efter proceduren i artikel 22 træffes beslutning om opkrævning af en eksportafgift for de i artikel 1, stk. 1, omhandlede produkter, som indeholder mindst 35 % tilsat sukker.

2. Eksportafgiftens størrelse fastsættes under hensyntagen til:

- arten af det produkt, der er forarbejdet på basis af frugt og grøntsager med tilsætning af sukker
- indholdet af tilsat sukker i det pågældende produkt
- prisen på hvidt sukker i Fællesskabet og prisen på verdensmarkedet
- den særlige eksportafgift for hvidt sukker
- de økonomiske aspekter ved anvendelsen af denne afgift.

3. Det tal, der er nævnt i kolonne 1 i bilag III til denne forordning for det pågældende produkt, betragtes som værende indholdet af tilsat sukker.

Dersom det i overensstemmelse med stk. 4 beregnede indhold af tilsat sukker pr. 100 kilogram nettovægt af produktet ligger 2 kilogram eller mere under det indhold, der er udtrykt ved den i bilag III, kolonne 1, for det pågældende produkt anførte værdi, vælges dog på eksportørens begæring det indhold, der er beregnet i overensstemmelse med stk. 4.

4. Som indhold af tilsat sukker i de i bilag III anførte produkter anses den værdi, der opnås ved anvendelse af refraktometret, multipliceret med faktoren 0,93 for produkter henhørende under KN-kode 2008, med undtagelse af KN-kode 2008 11 10, 2008 91 00, 2008 99 85 og 2008 99 91, og med faktoren 0,95 for de øvrige i bilag III anførte produkter, hvorefter den i bilag III, kolonne 2, anførte værdi for det pågældende produkt fratrækkes.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22.

Artikel 17

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.
2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt ved import fra tredjelande:
 - opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
 - anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 18

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Bilag II og IV udgår.

II. Rådets forordning (EØF) nr. 518/77 (EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 22)

Rådets forordning (EØF) nr. 519/77 (EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 24)

Rådets forordning (EØF) nr. 520/77 (EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 26)

Rådets forordning (EØF) nr. 521/77 (EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 28)

Rådets forordning (EØF) nr. 1796/81 (EFT nr. L 183 af 4. 7. 1981), senest ændret ved orodning (EØF) nr. 1122/92 (EFT nr. L 117 af 1. 5. 1992, s. 98)

Rådets forordning (EØF) nr. 2089/85 (EFT nr. L 197 af 27. 7. 1985, s. 10)

Rådets forordning (EØF) nr. 3225/88 (EFT nr. L 288 af 21. 10. 1988, s. 11)

Rådets forordning (EØF) nr. 1201/88 (EFT nr. L 115 af 3. 5. 1988, s. 9), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2781/90 (EFT nr. L 265 af 28. 9. 1990, s. 3)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG XV

BANANER

Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 (EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3518/93 (EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 15)

1) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsene i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

2. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af en eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

3. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

4. De importpriser, der tages i betragtning ved påleggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

5. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 27. De omfatter navnlig:

- a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.»

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Artikel 15a til 20 gælder kun for friske bananer henhørende under KN-kode ex 0803, med undtagelse af pisang.

I dette afsnit forstås ved:

- 1) »traditionel indførsel fra AVS-stater«: den i bilaget anførte mængde bananer udført fra hver AVS-stat, der traditionelt udfører bananer til Fællesskabet; de således indførte bananer benævnes i det følgende »traditionelle AVS-bananer«
- 2) »ikke-traditionel indførsel fra AVS-stater«: den mængde bananer, der udføres fra AVS-stater, og som overskrider den i nr. 1 anførte mængde; de således indførte bananer benævnes i det følgende »ikke-traditionelle AVS-bananer«
- 3) »indførsel fra andre tredjelande end AVS-stater«: den mængde bananer, der udføres fra andre tredjelande; de således indførte bananer benævnes i det følgende »tredjELandsbananer«

- 4) »EF-bananer«: bananer, der er produceret i Fællesskabet
- 5) »markedsføre« og »markedsføring«: markedsføring i alle led med undtagelse af produktets overgang til den endelige forbruger.«

3) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»Importlicensen gælder i hele Fællesskabet. Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser efter proceduren i artikel 27, er licensudstedelsen betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen på de i denne forordning fastsatte betingelser inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.«

4) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Der åbnes hvert år et toldkontingent på 2,2 mio. tons nettovægt for indførsel af tredjelandssbananer og ikke-traditionelle AVS-bananer.

Inden for rammerne af dette toldkontingent opkræves der en told på 75 ECU pr. ton for indførsel af tredjelandssbananer, hvorimod ikke-traditionelle AVS-bananer pålægges nultold.

For 1994 er toldkontingentet fastsat til 2,1 mio. tons nettovægt.

Når Fællesskabets efterspørgsel som fastsat på grundlag af prognosen i artikel 16 stiger, forhøjes kontingentmængden tilsvarende efter proceduren i artikel 27. I givet fald foretages denne forhøjelse inden den 30. november forud for det pågældende produktionsår.

2. Uanset artikel 15, stk. 1, opkræves der for ikke-traditionelle AVS-bananer, der indføres uden for det toldkontingent, som er nævnt i stk. 1 i denne artikel, en told pr. ton, der svarer til den i artikel 15, stk. 1, nævnte told, med fradrag af 100 ECU.

3. De mængder tredjelandssbananer og ikke-traditionelle AVS-bananer, der genudføres fra Fællesskabet, afskrives ikke på det i stk. 1 fastsatte kontingent.

4. Beløbene i denne artikel omregnes til national valuta ved hjælp af den kurs, der anvendes for de pågældende produkter i forbindelse med den fælles toldtarif.«

5) I artikel 20 indsættes følgende led:

- foranstaltninger, der giver sikkerhed for afsendelsessted og oprindelse, for så vidt angår de bananer, der indføres inden for det toldkontingent, der er fastsat i artikel 18, stk. 1
- foranstaltninger, der sikrer opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som Fællesskabet har indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228.«

6) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.«

7) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke, og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 27.

5. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

BILAG XVI

VIN

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 (EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1891/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 42)

- 1) Afsnit IV affattes således:

»AFSNIT IV

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 52

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), nævnte produkter skal der fremlægges en importlicens. Ved import af de øvrige af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter og ved eksport af de sammesteds omhandlede produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

2. Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 55 og 56.

Licensen gælder for hele Fællesskabet.

Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

3. Efter proceduren i artikel 83 fastsættes:

- a) listen over de produkter, for hvilke der kræves import- eller eksportlicens
- b) licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 53

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. For most henhørende under KN-kode 2204 30, for hvilken anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif er afhængig af produktets importpris, skal korrektheden af denne pris efterprøves ved hjælp af en fast importværdi, som beregnes af Kommissionen for hvert enkelt oprindelsesland og hvert produkt på grundlag af et vejet gennemsnit af priserne på de pågældende produkter på medlemsstaternes repræsentative importmarkeder eller på andre markeder, hvis det er relevant.

Hvis den oplyste indgangspris på det pågældende parti er højere end den faste importværdi forhøjet med en margin, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 3, og som højst må være 10 % over den faste værdi, skal der deponeres en sikkerhed svarende til importtolden, som fastsættes på grundlag af den faste importværdi.

Hvis indgangsprisen for det pågældende parti ikke oplyses i forbindelse med toldbehandlingen, afhænger anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif af den faste importværdi eller af anvendelsen af de relevante bestemmelser i toldforskrifterne på betingelser, der skal fastlægges i overensstemmelse med stk. 3.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 83. De omfatter navnlig de bestemmelser, der er nødvendige for kontrol af importpriserne.

Artikel 54

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse

produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, som Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 83. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 55

1. For at muliggøre eksport af:

- a) de i artikel 1, stk 2, litra a), b) og c), nævnte produkter
- b) sukkerarter henhørende under KN-kode 1701, glucose og glucosesirup henhørende under KN-kode 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 90 50, også i form af de under KN-kode 1702 30 51 og 1702 30 59 henhørende produkter, som indgår i de under KN-kode 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 og 2204 30 99 henhørende produkter

så produkterne kan eksporteres på grundlag af de priser, der gælder i den internationale handel for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende
- b) den administrativt set mindst byrdefulde for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

De i stk. 1, litra a), nævnte restitutioner fastsættes efter proceduren i artikel 83. Fastsættelsen sker med regelmæssige tidsintervaller.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

Nærværende bestemmelser suppleres af bestemmelserne i artikel 56 for de deri nævnte produkter.

4. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.
5. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag
 - a) for det i licensen angivne bestemmelsessted, eller eventuelt
 - b) for det faktiske bestemmelsessted, hvis dette afviger fra det bestemmelsessted, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for det i licensen angivne bestemmelsessted.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

6. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 83 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse produkter i forbindelse med fødevarehjælp.

7. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter.

For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne i Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 83.

Artikel 56

1. Denne artikel finder anvendelse på de i artikel 55, stk. 1, nævnte restitutioner.
2. Restitutionsbeløbet for de i artikel 55, stk. 1, litra b), nævnte produkter svarer:
 - for råsukker og hvidt sukker til det restitutionsbeløb, der gælder for eksport af disse produkter i uforandret stand, og som er fastsat i overensstemmelse med artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker og gennemførelsesbestemmelserne hertil
 - for glucose og glucosesirup til de respektive restitutionsbeløb, der gælder for eksport af disse produkter i uforandret stand, og som er fastsat i overensstemmelse med artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

For at restitutionen kan ydes, skal de forarbejdede produkter ved eksport være ledsaget af en erklæring fra ansøgeren, der angiver de mængder råsukker, hvidt sukker, glucose og glucosesirup, der er anvendt ved fremstillingen.

De kompetente myndigheder i vedkommende medlemsstat fører kontrol med, at erklæringen er korrekt.

3. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:
 - a) situationen og den forventede udvikling af
 - priserne for de i artikel 55, stk. 1, nævnte produkter og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne for disse produkter i den internationale handel
 - b) de afsætningsomkostninger og de gunstigste omkostninger i forbindelse med transporten fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets exporthavne eller andre udførselssteder samt transportomkostningerne mv. til bestemmelseslandet
 - c) målet med den fælles markedsordning for vin, som er at sikre dette marked en afbalanceret situation og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og samhandel

- d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228
- e) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- f) det økonomiske aspekt i forbindelse med den påtænkte eksport.

4. De i artikel 55, stk. 1, nævnte priser på Fællesskabets marked fastsættes under hensyntagen til de priser, som med henblik på eksport viser sig at være de gunstigste.

De i artikel 55, stk. 1, nævnte priser i den internationale handel fastsættes under hensyntagen til:

- a) de faktiske noteringer på markederne i tredjelande
- b) de gunstigste priser ved import fra tredjelande, konstateret i de tredjelande, der er bestemmelseslande
- c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

5. Det regelmæssige tidsinterval for fastsættelsen af listen over produkter, for hvilke der faktisk ydes eksportrestitution, og af restitutionens størrelse fastsættes efter proceduren i artikel 83, jf. dog artikel 55, stk. 3, tredje afsnit.

6. Restitutionen ydes, når det godtgøres, at produkterne

- har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 7 finder anvendelse
- er eksporteret fra Fællesskabet, og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået det bestemmelsessted, der er anført på licensen, eller et andet bestemmelsessted, for hvilken der er fastsat restitution, uden at dette berører artikel 55, stk. 5, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 83, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Der kan fastsættes supplerende bestemmelser efter proceduren i artikel 83.

7. Der ydes ingen eksportrestitution for produkter, der importeres fra tredjelande og reeksporteres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør,

- at det produkt, der skal eksporteres er identisk med det tidligere importerede produkt, og
- at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved importen opkrævede importafgift, såfremt denne er lige så høj eller lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved importen er større end restitutionen, er restitutionen lig med denne sidste.

Artikel 57

1. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for vin kan fungere efter hensigten, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffede afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at sagen er blevet forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 58

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.
2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:
 - opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
 - anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 59

1. Import af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, til hvilke alkohol er tilsat, er forbudt; undtaget herfra er produkter, som svarer til produkter med oprindelse i Fællesskabet, for hvilke denne tilsætning er tilladt i henhold til artikel 25, stk. 1 og 2.
2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig de betingelser, som er afgørende for, om produkterne svarer til hinanden, fastsættes efter proceduren i artikel 83.

Artikel 60

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Ved bedømmelsen af, hvorvidt situationen berettiger til anvendelsen af disse foranstaltninger, tages der særligt hensyn til:

- a) de mængder, for hvilke importlicenser er udstedt eller begæret, og oplysningerne i forhåndsopgørelsen
- b) i givet fald interventionens omfang.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke, og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.
3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.
4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

Artikel 61

1. Importerede vine til direkte konsum, som kendetegnes ved en geografisk betegnelse, kan på betingelse af gensidighed ved afsætning inden for Fællesskabet undergives den kontrol og den beskyttelse, der er fastsat i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 823/87 for kvbd.
2. Bestemmelsen i stk. 1 gennemføres ved aftaler, der forhandles og indgås med de pågældende tredjelande efter proceduren i traktatens artikel 113.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 83.«
- 2) Efter artikel 72 indsættes følgende artikel:

»Artikel 72a

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger, så det bliver muligt for interesserede parter, at de på de betingelser, der er fastsat i artikel 23 og 24 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, kan forhindre, at en geografisk betegnelse til identifikation af et af de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter anvendes i Fællesskabet for et produkt, som ikke har oprindelse på det sted, den geografiske betegnelse henviser til, også selv om produktets sande oprindelse er angivet, eller den geografiske betegnelse benyttes i oversættelse eller ledsages af udtryk som »art«, »type«, »stil«, »efterligning« eller lignende.

I denne artikel forstås ved »geografisk betegnelse« en betegnelse, der tjener til at identificere et produkt som havende oprindelse i et tredjeland territorium, der er medlem af Verdenhandelsorganisationen, eller i en region eller område inden for nævnte territorium, i de tilfælde, hvor produktets kvalitet, omdømme eller andet bestemt kendetegn hovedsagelig kan henføres til denne geografiske oprindelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 anvendes uanset andre særbestemmelser i EF-retsforskrifterne om betegnelse og præsentation af de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om fornødent efter proceduren i artikel 83.«

- 3) Bilag VII udgår.

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 344/79 (EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 67)*

Rådets forordning (EØF) nr. 345/79 (EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 69), ændret ved forordning (EØF) nr. 2009/81 (EFT nr. L 195 af 18. 7. 1981, s. 6)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG XVII

TOBAK

Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 70)

Afsnit IV affattes således:

»AFSNIT IV

Samhandel med tredjelande

Artikel 15

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 16

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning.
2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:
 - a) opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
 - b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16a

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, og grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.
3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.
4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

BILAG XVIII

HUMLE

Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 (EFT nr. L 175 af 4. 8. 1971, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3124/92 (EFT nr. L 313 af 30. 10. 1992, s. 1)

Afsnit V affattes således:

»AFSNIT V

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 14

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 15

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning.
2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:
 - opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
 - anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 15a

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

BILAG XIX

LEVENDE PLANTER OG BLOMSTERDYRKNINGSPRODUKTER

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 234/68 (EFT nr. L 55 af 2. 3. 1968, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3336/92 (EFT nr. L 336 af 20. 11. 1992, s. 1)

Artikel 8, 9 og 10 affattes således:

»Artikel 8

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter kan der kræves fremlagt en importlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret.

Licensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen kan være betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 14.

Artikel 9

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 10

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 10a

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 14.

5. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 3280/75 (EFT nr. L 326 af 18. 12. 1975, s. 4)*

Ovennævnte forordning ophæves.

BILAG XX

FRØ

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71 (EFT nr. L 246 af 5. 11. 1971, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3375/93 (EFT nr. L 303 af 10. 12. 1993, s. 9)

1) Artikel 5, 6 og 7 affattes således:

»Artikel 5

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

Artikel 6

Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 7

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 8a udgår.

- II. Rådets forordning (EØF) nr. 1578/72 (EFT nr. L 168 af 26. 7. 1972, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 1984/86 (EFT nr. L 171 af 28. 6. 1986, s. 3)

Ovennævnte forordning ophæves.

BILAG XXI

FORSKELLIGE FORORDNINGER

- I. Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 (EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968, s. 16), senest ændret ved forordning (EF) nr. 794/94 (EFT nr. L 92 af 9. 4. 1994, s. 15)

- 1) Artikel 2 og 3 erstattes af følgende artikler:

»Artikel 2

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i bilaget nævnte produkter.

2. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

3. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, og uden at forpligtelserne i henhold til de internationale aftaler om produkterne i bilaget tilsidesættes, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 3

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i bilaget nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbærende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

- 2) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Når der henvises til denne artikel, vedtages foranstaltningerne efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF eller de tilsvarende artikler i de andre forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter.«

- II. Rådets forordning (EØF) nr. 234/79 (EFT nr. L 34 af 9. 2. 1979, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3209/89 (EFT nr. L 312 af 27. 10. 1989, s. 5)

Artikel 2, stk. 2, udgår.

BILAG XXII

MEGET AFSIDES BELIGGENDE REGIONER

- I. *Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 (EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 3714/92 (EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23)*

Artikel 2, stk. 2, affattes således:

- a) I første afsnit erstattes »De importafgifter, der er fastsat i henhold til artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om de fælles markedsordning for korn« med »De importafgifter, der er fastsat i den fælles toldtarif«.
- b) I andet afsnit erstattes i den franske tekst »du prélèvement« med »des droits à l'importation« (ingen betydning for den danske tekst).

- II. *Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 (EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 3714/92 (EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23)*

- 1) I artikel 3, stk. 1, udgår »importafgift og/eller«.
- 2) I artikel 5, stk. 1, litra a), udgår »og/eller importafgifter som omhandlet i artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød«.
- 3) I artikel 7 udgår »importafgiften og/eller«.

- III. *Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 (EFT nr. 173 af 27. 6. 1992, s. 13), ændret ved forordning (EØF) nr. 3714/92 (EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23)*

- 1) I artikel 3, stk. 1, udgår »importafgift og/eller«.
 - 2) I artikel 5, stk. 1, litra a), udgår »og/eller importafgifter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 805/68«.
 - 3) I artikel 7 udgår »importafgiften og/eller«.
-

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 22. december 1994

om udvidelse af den retlige beskyttelse af halvlederprodukters topografi til at omfatte personer fra et medlem af Verdenshandelsorganisationen

(94/824/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 87/54/EØF af 16. december 1986 om retlig beskyttelse af halvlederprodukters topografi ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 7,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, i det følgende benævnt WTO-overenskomsten, er undertegnet på Fællesskabets vegne; aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, i det følgende benævnt TRIPs-aftalen, der er knyttet som bilag til WTO-overenskomsten, indeholder detaljerede bestemmelser om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, hvis formål er at indføre internationale discipliner på dette område for at fremme den internationale samhandel og forebygge fordrejninger og hindringer i samhandelen som følge af, at der ikke er nogen egnet og effektiv beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret;

for at sikre, at al relevant fællesskabslovgivning er i fuld overensstemmelse med TRIPs-aftalen, bør Fællesskabet træffe visse foranstaltninger i henseende til de gældende fællesskabsretsakter om beskyttelse af intellektuelle ejen-

domsrettigheder; disse foranstaltninger indebærer i visse tilfælde tilpasning eller ændring af fællesskabsretsakter; desuden indebærer disse foranstaltninger, at visse gældende fællesskabsretsakter skal suppleres;

direktiv 87/54/EØF vedrører den retlige beskyttelse af halvlederprodukters topografi; artikel 35 til 38 i TRIPs-aftalen omhandler WTO-medlemmernes forpligtelser med hensyn til beskyttelse af layout-designs (topografier) for integrerede kredsløb; ifølge artikel 1, stk. 3, og artikel 3 i TRIPs-aftalen skal Fællesskabet påse, at statsborgere hos alle andre WTO-medlemmer nyder godt af en sådan beskyttelse og af anvendelsen af national behandling; det er derfor nødvendigt at udvide beskyttelsen i henhold til direktiv 87/54/EØF til også at omfatte statsborgere hos WTO-medlemmer uden noget gensidighedskrav; det er hensigtsmæssigt at benytte proceduren i direktivets artikel 3, stk. 7, i dette øjemed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Medlemsstaterne udvider den retlige beskyttelse af halvlederprodukters topografi i henhold til direktiv 87/54/EØF som følger:

- a) fysiske personer, som er statsborgere hos et medlem af overenskomsten om oprettelse af WTO, eller som har bopæl på dettes område, skal behandles som statsborgere i en medlemsstat

⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 27. 1. 1987, s. 36.

- b) retlige enheder eller fysiske personer, der har et reelt og fungerende anlæg til frembringelse af topografier eller fremstilling af integrerede kredsløb på det område, som hører ind under et medlem af overenskomsten om oprettelse af WTO, skal behandles som retlige enheder eller fysiske personer, der har et reelt og fungerende industrielt eller handelsmæssigt anlæg på en medlemsstats område.

Artikel 2

1. Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.
2. Den anvendes fra den 1. januar 1996.
3. Rådets beslutning 90/510/EØF af 9. oktober 1990 om udvidelse af den retlige beskyttelse af halvlederprodukters

topografi til at omfatte personer fra visse lande og territorier ⁽¹⁾ ophæves på den dato, fra hvilken nærværende beslutning anvendes, for så vidt den vedrører udvidelse af beskyttelsen i henhold til direktiv 87/54/EØF til lande eller områder, der er medlemmer af overenskomsten om oprettelse af WTO.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 285 af 17. 10. 1990, s. 29. Beslutningen er ændret ved beslutning 93/17/EØF (EFT nr. L 11 af 19. 1. 1993, s. 22).